

M. RUGSĖJO 15 D., ANTRADIENIS

PIRMININKAVO: J. BUZEK

Pirmininkas

1. Posėdžio pradžia

(Posėdis prasidėjo 9.10 val.)

2. Diskusijos dėl žmogaus teisių, demokratijos ir teisinės valstybės pažeidimo atvejų (paskelbiami pateikti pasiūlymai dėl rezoliucijų) (žr. protokolą)

3. Tarybos pateiktas bendrojo biudžeto projektas – 2010 finansiniai metai (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – Tarybos pateiktas bendrojo biudžeto projektas – 2010 finansiniai metai.

Hans Lindblad, einantis Tarybos Pirmininko pareigas. – (SV) Gerb. pirmininke, man didžiulė garbė šiandien dalyvauti čia. Tai verčia mane jaustis labai nedrąsiai, tačiau esu patenkintas, kad turiu galimybę jums pristatyti Tarybos bendrojo biudžeto projektą.

Europa susiduria su dideliais sunkumais. Prieš šešis mėnesius ekonominė padėtis atrodė kelianti kur kas daugiau nerimo, tačiau atrodo, kad ji jau stabilizavosi. Rizikos scenarijus – labiau subalansuotas, o rizika būti įtrauktiems į besileidžiančią žemyn spiralę – sumažėjo.

Tačiau mes susiduriame su tokiais svarbiomis problemomis kaip didėjantis nedarbas, didėjantis biudžeto deficitas ir didėjantis išsiskolinimas. Atsižvelgiant į tai, labai reikia palaikyti viešuosius finansus, kad ilgainiui jie taptų tvarūs. Daugelis šalių turi nueiti ilgą kelią, kad subalansuotų savo viešuosius finansus.

Demografiniai rodikliai darys didžiulį poveikį viešiesiems finansams. Uždaviniams, išskylantiems klimato srityje, prireiks naujų išteklių ir perskirstyti esamus išteklius. Apskritai, mūsų nuomone, tai reiškia, jog biudžetas, dėl kurio turime susitarti, turėtų atspindėti didžiulį santūrumą, kad liktų vietos ateities poreikiams, jame daugiausia dėmesio skiriant Europos pridėtinę vertę ir investicijoms, kurios per trumpą laiką galėtų išvesti mus iš ekonomikos krizės, o ilgainiui taip pat galėtų padidinti mūsų konkurencingumą.

Tarybos projekte, kuris buvo priimtas vienbalsiai, šie uždaviniai ne tik sprendžiami, bet ir padedama juos išspręsti. Valstybės finansų požiūriu tai yra metodiškai parengtas ir patikimas biudžetas. Jis skatins mokslinius tyrimus, švietimą, konkurencingumą, naujoves ir infrastruktūrų statybą ir taip skatins sanglaudą. Tarybos projekte taip pat numatoma atsarga susidoroti su nenumatytais atvejais.

Mūsų bendrojo biudžeto projekto logika gana paprasta. Vadovėliuose sakoma, kad jeigu norime skatinti augimą, užimtumą ir klestėjimą, turėtume ne tik vykdyti nuoseklią, patikimą ir apdairią politiką, bet ir numatyti investicijas į švietimą, mokslinius tyrimus ir infrastruktūrą, taip pat į darbo užmokesčio skirtumų išlyginimą visoje ES. Kaip tik tai mes mėginome daryti.

Tarybos projektas yra subalansuotas, tačiau vis dar yra plataus užmojo. Palyginti su 2009 m. biudžetu, mūsų išipareigojimai padidėjo 1,1 proc., o mokėjimų asignavimai – beveik 4 proc. Mūsų projektas ir susitarimas, kurį norime pasiekti, turi atitikti nurodytus pagrindinius reikalavimus, kurie taip pat buvo taikomi per pirmąjį svarstymą Taryboje. Biudžetas turi užtikrinti, kad įvairūs 2010 m. ES politiniai prioritetai būtų pakankamai finansuojami. Mes Europos Sąjungoje turime sugebėti greitai reaguoti į mūsų laukiančius uždavinius. Daug dėmesio turi būti skiriama Europos pridėtinės vertės kūrimui. Reikalingi biudžetinė drausmė ir patikimas ekonominis valdymas. Kitaip ir vėl negalėsime imtis laipsniškų priemonių viešiesiems finansams subalansuoti.

Svarbu laikytis viršutinių ribų. ES turi būti pakankamai lanksti, kad galėtų susidoroti su ateities poreikiais ir nenumatytais atvejais. Nepaprastai svarbu, kad ES biudžeto viršutinės ribos būtų pakankamos. Mūsų pateikiamame bendrojo biudžeto projekte pateikiami 138 mlrd. EUR išipareigojimų asignavimų ir 121 mlrd. EUR mokėjimų asignavimų. Sumažinimai, kuriuos Taryba padarė Komisijos pateiktame preliminariniame biudžeto projekte, pagrįsti išsamiu biudžeto vykdymo tyrimu, biudžeto prognozės perspėjimais ir veiklos deklaracijomis, o mes tikriname pajėgumą įgyvendinti programas ir priemones. Mūsų tyrime pagrindiniai veiksniai buvo įgyvendinimo laipsnis ir gebėjimas įsisavinti lėšas.

Dabar trumpai apžvelgsiu atskiras išlaidų kategorijas. 1A subkategorija, moksliniai tyrimai ir inovacijos, yra svarbiausia dalis, todėl jai mūsų biudžeto projekte numatytos pakankamos lėšos. Kita sritis, kuriai turi būti skirta daugiau išteklių, yra energetikos ir infrastruktūros sektorių projektai. Jeigu mes prisiderinsime, kad apskaitytume ekonomikos atgaivinimo plano poveikį, padidėjimas šioje srityje bus apytikriai 8 proc. Aštuoni procentai! Tai yra labai daug; todėl, kaip visi žinote, Europos ekonomikos atgaivinimo plano finansavimas bus viena iš tų temų, kurias mums reikės apsvastyti rudenį.

Pagal 1B išlaidų subkategoriją Taryba patvirtino Komisijos siūlomus išsipareigojimų asignavimus. Dėl mokėjimų Taryba mano, kad būtų galima preliminariname biudžeto projekte padaryti tam tikrus sumažinimus, tačiau aš noriu pabrėžti, kad, nepaisant to, mūsų projekte numatomas mokėjimų asignavimų 3,2 proc. padidėjimas, palyginti su 2009 m. mokėjimų asignavimais.

Pagal 2 išlaidų kategoriją Taryba siūlo gerokai padidinti sumas tiek išsipareigojimų asignavimams, tiek mokėjimų asignavimams, palyginti su 2009 m., t. y. atitinkamai 4,5 ir 9,5 proc., jeigu prisiderinsime, kad apskaitytume ekonomikos atgaivinimo plano poveikį.

Kalbant apie 3 išlaidų kategoriją, Taryba Komisijos preliminariname biudžeto projekte padarė tik keletą nedidelių pakeitimų. Pakankamai lėšų bus skiriama migracijos politikai, įskaitant Frontex.

Dėl 4 išlaidų kategorijos nepaprastai svarbu šioje išlaidų kategorijoje palikti nemažą viršutinės ribos atsargą, kad būtų galima kuo geriau susitvarkyti su nenumatytais poreikiais. Todėl Taryba per savo pirmąjį svarstymą užtikrino apytikriai 310 mln. EUR atsargą. Tai ypač pateisinama atsižvelgiant į taisomąjį raštą, kuriame išdėstyti papildomi poreikiai šioje srityje. Dėl neatidėliotinos pagalbos rezervo Taryba priėmė Komisijos pasiūlymą dėl išsipareigojimų asignavimų. Didėja bendros užsienio ir saugumo politikos svarba, todėl Taryba užtikrins, kad tam būtų numatyta pakankamai lėšų.

Kalbant apie administravimą, Taryba, atsižvelgdama į ekonominę padėtį ir kiekvienos institucijos specifiką, atliko tam tikrus tikslinius sumų sumažinimus. Tikslas – užtikrinti, kad administracinės išlaidos nedidėtų greičiau nei infliacija. Nebuvo priimti institucijų prašymai dėl papildomų postų naujai veiklai, išskyrus naujas agentūras, kurios planuojamos įsteigti 2010 m., ir Frontex.

Mūsų taikinimo posėdyje liepos mėn. dar kartą buvo pabrėžta, kaip svarbu, kad būtų atlikta darbuotojų atranka, susijusi su 2004 ir 2007 m. plėtra, todėl mes pritarėme bendram pareiškimui. Ta pačia proga jūs atstovai pažymėjo, kad nori pabandyti nustatyti bendrą požiūrį į ES institucijų ir įstaigų kūrimo politiką. Esu tikras, kad toks pareiškimas sėkmingai pasirodys vėliau, rudenį.

Prieš baigdamas noriu paminėti ir iš tikrųjų pabrėžti, kad mūsų posėdžiuose su Europos Parlamentu vyravo pozityvi atmosfera. Mano nuomone, konstruktyvus bendradarbiavimas – vienintelis būdas pasiekti, kad biudžetas būtų patikimas.

Algirdas Šemeta, *Komisijos narys*. – Gerb. pirmininke, man labai malonu turėti galimybę šį rytą kalbėti jums. Žinau, kad šios biudžeto procedūros pirmieji etapai, ypač liepos mėn. taikinimo, vyko labai pozityvioje atmosferoje, ir tikiuosi, kad mes galime per ateinančias savaites sustiprinti šį bendradarbiavimą. Mes vis dar turime nemažai padaryti atlikdami 2010 m. biudžeto procedūras, taip pat yra kitų svarbių klausimų, dėl kurių reikia susitarti, pvz., Europos ekonomikos atgaivinimo plano antro etapo, todėl nepaprastai svarbu, kad visos trys institucijos glaudžiai bendradarbiautų.

Imdamasi nagrinėti faktinę padėtį po pirmojo svarstymo Taryboje ir 2010 m. biudžeto projekto sudarymo Komisija pripažįsta, kad Tarybos siūlomi mažinimai yra ne tokie dideli, kokie buvo ankstesniais metais. Tačiau yra keletas konkrečių problemų, kurias norėčiau pabrėžti. Komisija apgailestauja, kad Taryba mokėjimų asignavimus sumažino 1,8 mlrd. EUR. Šie mažinimai yra proporcingai svarbesni 1A ir 4 išlaidų kategorijoms ir neigiamas signalas prioritetinėms darbo vietų kūrimo ir ES tarptautinio vaidmens, iš dalies susijusio su pasirengimo narystei pagalba, sritims.

Siūlomi administracinės paramos išlaidų išmokų ir administracinių išmokų moksliniams tyrimams ir agentūroms mažinimai ypač dideli. Užuo atsižvelgus į konkrečių kiekvienos agentūros padėtį, mažinimai – su keliomis išimtimis – buvo bendri, nepaisant konkrečios agentūros vystymosi etapo arba uždavinių. Administracinės paramos išlaidų mažinimai trukdys įgyvendinti programas, visų pirma vykdomas mokslinių tyrimų srityje ir skirtas išorės veiksams. Turiu vilčių, kad, ruošdamasis savo pirmajam svarstymui, Parlamentas stengsis ištaisyti šią padėtį.

Nors liūdina 1B ir 2 išlaidų kategorijų mažinimai, mane iš dalies ramina Tarybos pasiūlyta deklaracija dėl mokėjimų ir suteikta antra galimybė išnagrinėti žemės ūkio reikmes būsimame taisomajame rašte, kurį Komisija pateiks spalio mėn. pabaigoje.

Kaip buvo pranešta, dabar Komisija biudžeto valdymo institucijai pateikė raštą dėl biudžeto pakeitimų, siekdama atnaujinti poreikius pagal 4 išlaidų kategoriją. Kiti svarbūs šios problemos aspektai: papildomi 95 mln. EUR išpareigojimų ir 60 mln. EUR mokėjimų asignavimų Palestinos savivaldai ir atstatymo darbams Gazoje remti; būtinybė apsvarstyti papildomas bananų prekybos priemones, atsižvelgiant į galimą prekybos susitarimą, kuris turės poveikį bananus tiekiančių AKR šalių lengvatiniam režimui. Be to, yra papildomi 50 mln. EUR išpareigojimų asignavimų ir 20 mln. EUR mokėjimų asignavimų, kurie skirti padėti besivystančioms šalims kovoti su klimato kaita. Tai turėtų padėti siekti sėkmingos gruodžio mėn. vyksiančios Kopenhagos klimato kaitos konferencijos baigties.

Pagal 5 išlaidų kategoriją (Administravimas) savo PBP pageidavimuose Komisija buvo ypač kukli ir pasiūlė padidinti Komisijos administracines išlaidas tik 0,9 proc., palyginti su 2009 m. išlaidomis. Nors Tarybai pirmininkaujanti valstybė šį punktą patvirtino, šiek tiek liūdina tai, kad Taryba pasiūlė toliau mažinti Komisijos administracinį biudžetą.

Baigdamas viliuosi, kad Europos Parlamentas grąžins Tarybos sumažintus asignavimus, ir esu įsitikinęs, kad vykstančios mūsų trijų institucijų derybos bus konstruktyvios ir kad pasieksime patenkinamą šios biudžeto sudarymo procedūros rezultatą.

Pirmininkas. – Ačiū, pone A. Šemeta, už Komisijos pozicijos pristatymą ir už tai, kad laikėtės skirto laiko, nes tai labai svarbu. Norėčiau pasakyti, kad tai yra pradinė diskusija. Dabar ketiname tai apsvarstyti Biudžeto komitete ir kituose komitetuose, o pagrindinė diskusija vyks po keleto savaitių.

László Surján, pranešėjas. – (HU) Kalbėsiu savo gimtąja kalba, nes tikiu Europa, kurioje šis veiksmas yra įprasta teisė kiekviename parlamente, o ką jau kalbėti apie kitas visuomenės gyvenimo sritis. Šioje Europoje nėra įstatymo, neleidžiančio kam nors vartoti savo gimtosios kalbos, netgi Slovakijoje. Be to, tikėjausi, kad dabartinė finansų krizė ne tik sumažins gamybą ir padidins nedarbą, bet ir suteiks mums galimybę pagerinti Europos Sąjungos biudžetą reformos priemonėmis.

Parlamentas savo požiūrį jau išreiškė vasario mėn. Drąsino tai, kad Europos Komisija ir Taryba išreiškė savo pritarimą jam. Dėl to, ką žinau apie projektą, man liūdna pasakyti, kad bandymas puikius žodžius paversti skaičių kalba neviseiškai pasisekė. Laikas pripažinti, kad niekas nėra patenkintas Europos Sąjungos biudžetu. Biudžeto įplaukos – didžiulė našta valstybėms narėms, o gaunamos sumos joms nepakanka savo tikslams pasiekti. Esame labai toli nuo visiško užimtumo ir žinių visuomenės sukūrimo tikslo. Išleidome didžiules pinigų sumas žemės ūkiui, tačiau, pvz., pienininkystės ūkininkams poveikį daro sunkiai suvaldoma krizė. Didžiausias išlaidų straipsnis – sanglaudos politika, tačiau atotrūkiai tarp regionų didėja, o ne mažėja.

Europoje gimę ir išsilavinę mokslo darbuotojai dirba ne Europos Sąjungoje. Todėl, kalbant apie naujoves, mes taip pat atsiliekame. Mes tikėjomės, kad krizė mums taip pat suteiks galimybę atlikti restruktūrizaciją ir galimybę pasiekti, kad Europos Sąjungos biudžetas būtų labiau pavykęs ir būtų juntamas jos piliečiams. Be to, tikėjomės, kad biudžetas bus naudojamas ne tik pagal taisykles ir be jokios korupcijos, bet ir atsižvelgiant į išlaidas bei įvertinant, kurios programos iš tikrųjų užtikrina naudingą ir sėkmingą mūsų pinigų panaudojimą.

Ką galime padaryti dabar? Parlamentas stengsis sudaryti biudžetą taip, kad jis būtų suprantamesnis ES piliečiams. Norime padidinti tuos straipsnius, kurie padeda įveikti krizę. Atsižvelgdami į tai, pateikiame savo sumanymus dėl ekonomikos skatinimo planų įgyvendinimo. Taip pat norime tiesiogiai spręsti problemas, kurias kelia klimato kaita. Mes tik norėtume, kad įveikti finansų krizę būtų veiksmingai imamasi ne tik panaudojant keletą milijardų eurų iš šiam tikslui skirto plano, bet ir panaudojant kiekvieną biudžeto straipsnį, kad europiečiai suprastų, jog Europos Sąjunga yra ne nereikalingos išlaidos, o veiksminga priemonė jų problemoms spręsti. Aš raginu savo kolegas narius, Tarybą ir Komisiją pritarti tam.

Vladimír Maňka, pranešėjas. – (SK) Gerb. pirmininke, valstybės sekretoriau, Komisijos nary, tikrai galime sutikti, kad sudarydami Europos Parlamento biudžetą turime sutelkti dėmesį į mūsų pagrindinę misiją – teisėkūros darbą. Iš biudžeto turi būti pašalinta kuo daugiau su tuo nesusijusių klausimų.

Galutinai sudarytą biudžetą šiandien apsvarstysime arbitraže, kuriame dalyvaus Europos Parlamento Pirmininkas ir Biudžeto komitetas. Dabar norėčiau padėkoti politinių frakcijų atstovams. Vakarykščiame Biudžeto komiteto posėdyje jie palaikė pasiūlymus, kaip sumažinti biudžetą, ir priemones, kurios suteiks galimybę geriau panaudoti finansinius išteklius.

Mes nuolat susiduriame su daugybe trūkumų, kurie neleidžia mums veiksmingiausiai panaudoti savo išteklių. Vienas iš tokių trūkumų pavyzdžių yra pastatų, kuriuose šiandien vedame šias diskusijas, saugumas. Kaip žinote, keturias dienas per mėnesį praleidžiame Strasbūre. Nepaisant to, nesenai 365 dienas per metus prie abiejų durų stovėjo apsaugos darbuotojai. Naujas Europos Parlamento generalinis sekretorius ir jo kolegos tai išsiaiškino ir įgyvendino priemones, kurios per metus leis sutaupyti daugiau nei 2 mln. EUR.

Kitas pavyzdys – verčiamos raštu Audito Rūmų ataskaitos. Dėl nepakankamo planavimo ir nepakankamo susikalbėjimo arba visiško nesusikalbėjimo, susijusio su vertimo raštu ištekliais, negalima jų panaudoti veiksmingai. Organizacija, numatyta vertimo raštu paslaugoms teikti, dažnai išsyk perduoda medžiagą išorės vertėjams raštu, net nepatikrinusi, ar vidaus struktūroje nėra laisvų pajėgumų.

Būtent dėl tos priežasties siūlome 5 proc. rezervą nuo įvairių institucijų biudžetuose vertimui raštu skirtų išteklių. Mes naudosisime šį rezervą tada, kai jos įrodys, kad mėgino visiškai išnaudoti vidaus struktūros išteklius. Vien vertimo raštu srityje kasmet galime sutaupyti apytikriai 11 mln. EUR.

Yra daug panašių pavyzdžių. Daugumai jų bendra tai, kad mes mažai naudojames nepriklausomais išteklių panaudojimo ir darbo organizavimo tyrimais. Mano nuomone, vakar Biudžeto komiteto diskusijose įvairių politinių frakcijų parodyta politinė valia duos rezultatų.

Pastatų įsigijimas, išlaikymas ir nuoma – vienas svarbiausių ES institucijų administracinių išlaidų straipsnių. Praeityje buvo įvairių atvejų, kai institucijos nuosavybę įsigydavo arba išsinuomodavo nevisiškai efektyviais būdais. Audito Rūmų teigimu, institucijos nebendradarbiauja šiose srityse arba netgi neįvertina savo politikos.

Todėl prašome Europos Parlamento administracijos parengti vidutinės trukmės strategijos dokumentą dėl pastatų. Per pirmąjį svarstymą norėjome priimti protingą sprendimą šiuo klausimu. Būtina parengti bendrą politiką dėl pastatų ne tik Europos Parlamente, bet ir visų institucijų sistemoje, ir užtikrinti glaudesnę bendradarbiavimą šioje srityje. Valstybės sektoriau, esu patenkintas, kad, kaip ir mes, Taryba tai pripažino prioritetiniu tikslu, todėl noriu padėkoti už tai.

Alain Lamassoure, *Biudžeto komiteto pirmininkas*. – (FR) Gerb. pirmininke, norėčiau visų pirma pasveikinti A. Šemetą su vakarykščiu jo paskyrimo Komisijos nariu, atsakingu už biudžetą, patvirtinimu.

Esame tikri, kad mūsų santykiai su juo bus tokie pat puikūs, kaip ir tie, kuriuos buvome užmezgę su jo pirmtake, ir linkime jam tokios pat nuostabios politinės karjeros kaip D. Grybauskaitės.

Gerb. pirmininke, mes išgyvename pasaulinės krizės, pasirengimo labai svarbiems diplomatiniais įvykiams ir institucinio netikrumo pačioje Europos Sąjungoje laikotarpį. Tokiu laikotarpiu kaip šis Biudžeto komitetas sieks priimti bendradarbiavimo poziciją. Kaip sakė mūsų pranešėjas, apgailestaujame, kad Taryba Komisijos pasiūlymuose sumažino išlaidas, tačiau kartu suprantame, kad šiais metais valstybių narių viešųjų finansų padėtis joms neleidžia siekti kur kas daugiau.

Dėl 2010 m. biudžeto, kaip buvo pasakyta, esame įsipareigoję siekti rezultatų – būtent subalansuoti atgaivinimo plano 2010 m. dalies finansavimą. Mes žinome, kad gali būti reikalingi biudžeto persikirstymai, tačiau jie neturi būti orientuoti į kitus politinius prioritetus, dėl kurių anksčiau bendrai apsisprendė Parlamentas ir Taryba.

Po 2010 m. Parlamentas tikisi kartu su Komisija, Taryba, Tarybai pirmininkaujančia Švedija ir ateityje jai pirmininkausiančia Ispanija imtis darbo trimis ateičiai labai svarbiais klausimais.

Žinoma, jeigu Airijoje reikalai susiklostys taip, kaip tikimės, pirmas klausimas bus procedūrų, planavimo ir darbo metodų, reikalingų taikant Lisabonos sutartį, įgyvendinimas.

Kitas klausimas bus finansinės perspektyvos tarpinė peržiūra. Nuo 2006 m. gegužės mėn. priimto bendro sprendimo dėl daugiametės finansinės programos iki šiol patyrėme finansų krizę, labai didelių sunkumų dėl energijos, žaliavų ir net maisto produktų kainos ir vyko derybos dėl klimato kaitos. Be to, patyrėme – apgailestauju, kad turiu tai pasakyti, – Lisabonos strategijos nesėkmę, kaip šiandien akivaizdžiai galime matyti. Todėl mums reikia išsamiai persvarstyti savo daugiametės gaires. Tai bus pirmasis naujos kadencijos Komisijos uždavinys.

Pagaliau trečias ir paskutinis klausimas – Europos biudžetą sudarančių išteklių pertvarkymas. Jau prieš krizę žinojome, kad nė viena iš valstybių narių nebenori apmokėti Europos išlaidų. Nuo to laiko, kai prasidėjo krizė, nė viena valstybė narė nebegali apmokėti šių išlaidų. Mūsų finansinė parama ekonomikos gaivinimui sudarys vos 0,03 proc. Europos Sąjungos BVP.

Mes puikiai žinome, kad šis klausimas nepaprastai keblus, tačiau Europos Parlamentas prieš ketverius metus šiuo klausimu pradėjo dirbti su nacionaliniais parlamentais ir ketina pasirinkti poziciją, kuri leistų pasiūlyti tam tikras darbo sritis tam, kad kitais metais būtų galima pradėti diskusiją.

Hans Lindblad, *einantis Tarybos Pirmininko pareigas*. – (SV) Gerb. pirmininke, tiek iš Komisijos, tiek iš Europos Parlamento girdėjome, kad rudenį turėsime išspręsti keletą sudėtingų klausimų. Tikėkimės, kad taip pat turėsime spręsti keletą paprastų klausimų. Vienas sudėtingiausių klausimų bus atgaivinimo planas ir kaip jis turi būti finansuojamas. Kartu labai tikiuosi, kad mums pasiseks. Aš žinau, kad mums pasiseks. Nėra kito pasirinkimo.

Kita problema, su kuria susidursime tiek artimiausioje, tiek tolimoje ateityje, be abejo, bus klimatas ir klimato politikos finansavimas.

Galiausiai norėčiau pasinaudoti proga padėkoti jums už tai, kad leidote šiandien čia kalbėti.

Pirmininkas. – Diskusijos baigtos.

Noriu pasveikinti Komisijos narį su paskyrimu. Komisijos nary, puiki karjera laukia Komisijos narių iš Lietuvos. Linkime jums daug sėkmės tiek Komisijoje, tiek ateityje. Jūsų pirmtakė šiandien yra Lietuvos valstybės vadovė.

4. Imigracija, Frontex vaidmuo ir tarpvalstybinis bendradarbiavimas (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – Tarybos ir Komisijos pareiškimas dėl imigracijos, Frontex vaidmens ir tarpvalstybinio bendradarbiavimo.

Tobias Billström, *einantis Tarybos Pirmininko pareigas*. – (SV) Gerb. pirmininke, su migracija susiję klausimai ES veikloje visada aktualūs. Svarbus veiksnys sprendžiant migrantų srautų problemą – sienų kontrolė. Dėl laisvo žmonių judėjimo ES teritorijoje ir dėl to, kad nėra kontrolės punktų prie vidaus sienų, atsiranda bendra atsakomybė už tinkamą ir veiksmingą mūsų išorės sienų valdymą, kuriam keliami didesni reikalavimai.

Europos operatyvaus bendradarbiavimo prie Europos Sąjungos valstybių narių išorės sienų valdymo agentūra (Frontex) atsako už valstybių narių pastangų, dedamų siekiant stebėti ir kontroliuoti ES išorės sienas, koordinavimą ir palaikymą. Frontex – svarbi ES integruoto sienų valdymo strategijos dalis. Nuo Frontex įkūrimo 2005 m. jos pajėgumas laipsniškai didėjo. Proporcinei didesniai biudžetui Frontex dabar vaidina dar svarbesnį vaidmenį valdant valstybių narių operatyvinį bendradarbiavimą ES išorės sienų kontrolės srityje.

Šiuo metu Agentūra koordinuoja daugelį bendrų operacijų ir bandomųjų projektų prie jūrų, sausumos ir oro sienų, kovodama su nelegalia imigracija ir ypatingą dėmesį skirdama didelės rizikos zonoms, pvz., pietinėms ES jūrų sienoms, nors taip pat saugo šiaurines ir rytines sienas. Taryboje ne kartą pabrėžėme, kad reikia plėsti ir stiprinti Frontex. Tarybos išvadose nuo 2008 m. politiniai prioritetai teikiami nenutrūkstamam Agentūros plėtimui. Kalbant apie artimiausią ateitį, jose buvo pabrėžta, kad Frontex turi skirti reikiamus išteklius ir maksimaliai išnaudoti įrangą, kurią valstybės narės suteikė pagal Centrinį turimos techninės įrangos registrą (angl. CRATE). Be to, Taryba paragino Frontex skatinti bendradarbiavimą sienų kontrolės srityje su kitomis sienų kontrolės institucijomis, įskaitant muitines, ir su trečiosiomis šalimis.

Kalbant apie ilgą laikotarpį, buvo pabrėžta, kad būsimas Frontex operacijų plėtojimas vis dėlto turėtų vykti etapais. Taryba palankiai įvertino Komisijos ketinimą išnagrinėti, kaip būtų galima padidinti Frontex įgaliojimus, kad būtų sudarytos sąlygos glaudesniai bendradarbiavimui su trečiosiomis šalimis. Šiuo metu atliekamas Frontex reglamento vertinimas, o 2010 m. pradžioje Komisija pateiks pasiūlymą dėl galimų pakeitimų. Taryba laukia, kada bus priimta pozicija dėl Komisijos kartu su Europos Parlamentu siūlomų pakeitimų.

Be to, 2008 m. spalio mėn. Europos Vadovų Tarybos priimtame Europos imigracijos ir prieglobsčio pakte buvo pabrėžta, kad reikia stiprinti Agentūros vaidmenį ir didinti bendradarbiavimui skirtus išteklius. Pakte taip pat kalbama apie galimybę sukurti atskirus padalinius Frontex viduje, nes sąlygos aiškiai skiriasi, pvz., prie sausumos sienų rytuose, palyginti su sąlygomis prie jūrų sienos pietuose. Atsižvelgdama į įvykius Viduržemio jūros regione Europos Vadovų Taryba savo 2009 m. birželio mėn. išvadose taip pat pabrėžė, kad reikia dėti daugiau pastangų siekiant užkirsti kelią nelegaliai imigracijai, kovoti su ja ir ateityje užkirsti kelią žmonių tragedijoms prie pietinės ES jūrų sienos. Buvo ypač pabrėžiama tai, kad reikia stiprinti sienų

kontrolę, reikia aiškesnių bendro patruliavimo ir išgelbėtųjų išlaipinimo taisyklių, o be to, reikia geriau išnaudoti bendrus repatriacijos skrydžius.

Baigdamas noriu paaiškinti, kad padėtis Viduržemio jūros regione susijusi ne tik su veiksmais, kurių imamasi sienų kontrolės srityje. Dėl šios padėties reikia daugybės trumpalaikių ir ilgalaikių priemonių. Šiuo atžvilgiu išeities tašku turėtų būti bendras ES požiūris į migraciją, kuris apimtų bendradarbiavimą ir priemones visoje migracijos politikos srityje. Būtiną glaudesnis bendradarbiavimas su kilmės ir tranzito šalimis, taip pat turėtų būti intensyvinamas dialogas su trečiosiomis šalimis tokiose srityse kaip legali imigracija, migracija ir žmonių, kuriems nereikia apsaugos, tobulinimasis, kompetencijos didinimas ir repatriacija. Šis dialogas turi būti grindžiamas solidarumo ir pasidalytos atsakomybės principais.

PIRMININKAVO: G. PITTELLA

Pirmininko pavaduotojas

Jacques Barrot, *Komisijos pirmininko pavaduotojas*. – (FR) Gerb. pirmininke, migracija yra prioritetinis klausimas, kuriuo institucijos turės daug dirbti, todėl noriu padėkoti T. Billströmui, kuris yra gerai susipažinęs su šia problema.

Mes rengiame imigracijos politiką, pagrįstą trimis ramsčiais: pagarba teisei į prieglobstį, kova su nelegalia imigracija ir koordinavimu Europos lygiu siekiant užtikrinti teisėtą migraciją.

Teisė atvykti į ES teritoriją turi būti suteikiama pagal tam tikras taisykles, laikantis nacionalinės politikos ir Europos Sąjungos įgyvendinamų bendrų standartų, o ne nelegaliai ir dažnai žmonių gyvybės kaina. Viduržemio jūros regionas turi likti mūsų civilizacijos jungiančia grandimi, o ne kančių ir vargų vieta.

Nelegalios imigracijos problemos negali spręsti išimtinai tos valstybės narės, kurios yra labiau pažeidžiamos dėl to, kad jų sienos sutampa su Europos Sąjungos išorės sienomis. Iš tikrųjų svarbu, kad susidūrusios su šia problema visos ES valstybės narės parodytų solidarumą. Tuo tikslu Europos Sąjunga jau priėmė bendras taisykles, skyrė išteklius ir sukūrė svarbias veiklos priemones. Kita vertus, tiesa, kad, atsižvelgiant į nelegalių migrantų srautų mastą, bus reikalingos naujos iniciatyvos.

Žinoma, nelegalios imigracijos problemai spręsti reikalinga veiksminga prevencijos strategija, įgyvendinta bendradarbiaujant su visomis šalimis, esančiomis palei migracijos maršrutus. Europos Sąjunga daro viską, ką gali, siekdama stiprinti šiuos dialogus ir šį bendradarbiavimą. Šio visuotinio požiūrio tikslas – vienu metu ir proporcingai tirti visus pagrindinius imigracijos aspektus. Kaip ką tik sakė T. Billström, šiuo požiūriu vadovaujamasi mūsų veikloje, vykdomoje Viduržemio jūros regione, kuris yra migracijos srautų, prasidedančių įvairiuose regionuose ir einančių per įvairias Azijos ir Afrikos šalis, susikirtimo vieta.

Komisija davė tvirtą pažadą remti atitinkamas dvišalio regioninio bendradarbiavimo struktūras. Susidūręs su tuo, kad žmonių nepageidautinų tragedijų daugėja, vykau į šias įvažiavimo į Europą vietas: Lampedusą, Maltą, Kanarų salas ir Graikiją. Aš pradėjau diskusiją Komisijoje ir pasiūlymus dėl vienodesnės ir veiksmingesnės Europos politikos perdaviau Taryboje dirbantiems savo ministerijos kolegoms.

Vėliau atliktas darbas sudarė daugelio sprendimų, kuriuos birželio mėn. įvykusiame susitikime priėmė Europos Vadovų Taryba, pagrindą. Nuo to laiko Komisija dirbo trimis labai svarbiomis temomis. Pirmą, prieglobsčio tema: Europos Vadovų Taryba paragino koordinuoti savanoriškas priemones, susijusias su tarptautinės apsaugos gavėjų, kurie gyvena labiausiai neapsaugotose nuo šių sunkumų valstybėse narėse, paskirstymu. Komisija, reaguodama į šį prašymą, liepos mėn. pradėjo bandomąją pagalbos Maltai projektą. Ji parengė galimybių gauti Bendrijos finansavimą valstybėms narėms, kurios norės parodyti solidarumą su Malta, sąlygą. Iki šios dienos Prancūzija sutiko savo teritorijoje apgyvendinti beveik šimtą pabėgėlių. Ponai ir ponios, gerb. pirmininke, norėčiau, kad taip pasielgtų ir kitos valstybės narės.

Rugsėjo 2 d. Tarybai ir Europos Parlamentui taip pat pateikiau komunikatą, kuriame siūloma Europos bendroji pabėgėlių iš trečiųjų šalių perkėlimo programa. Pone T. Billström, žinau, kad ši programa artima jūsų širdžiai. Joje nusakomi bendri metiniai prioritetai, susiję su apgyvendinimu, taip pat pasiūlymai, kaip veiksmingiau panaudoti finansinę pagalbą, teikiamą valstybėms narėms iš Europos pabėgėlių fondo.

Europos prieglobsčio paramos biuras turi gebėti suvaidinti lemiamą vaidmenį veiksmingai įgyvendinant šias iniciatyvas. Komisijos pasiūlymas dėl reglamento dėl šio biuro įsteigimo šiuo metu nagrinėjamas Bendrijos institucijose. Man tikrai patiktų, jeigu vadovaujant Tarybai pirmininkaujančiai Švedijai Parlamentas ir Taryba gebėtų susitarti, kad šis paramos biuras galėtų pradėti veikti 2010 m.; todėl labai daug tikiuosi iš mūsų Komisijos ir Tarybai pirmininkaujančios Švedijos. Tai viskas, kas siejasi su prieglobsčiu.

Kita tema – išorės sienos. Kaip labai gerai išaiškino T. Billström, Europos Vadovų Taryba norėjo, kad būtų stiprinamos sienų kontrolės operacijos, kurias koordinuoja Frontex. Ji paprašė mus nustatyti aiškias dalyvavimo vykdančią bendrą patruliavimą taisykles ir tiksliai nuostatas dėl išgelbėtų asmenų išlaipinimo iš laivo bei dėl bendrų grąžinimo skrydžių organizavimo.

Be to, turime išnagrinėti, kaip Frontex galėtų bendradarbiauti su trečiosiomis šalimis. 2009 m. Frontex operacijoms finansuoti skirtas biudžetas buvo padidintas iki 36 mln. EUR, todėl šiuo metu nagrinėjame, kaip Frontex galėtų organizuoti nelegalių imigrantų repatriaciją.

Reikėtų pažymėti, kad sienų kontrolės operacijos vykdomos pagal Bendrijos teisę ir visų pirma pagal Šengeno sienų kodeksą. Turi būti gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi grąžinimo draudimo. Jūrų zonose šios operacijos turi būti vykdomos remiantis tarptautine jūrų teise. Tačiau valstybės narės nevienodai supranta arba taiko šias taisykles. Štai kodėl ketiname pabandyti pasižiūrėti, kaip šias taisykles būtų galima tobulinti ir išaiškinti, kad Bendrijos ir tarptautinę teisę būtų galima geriau taikyti atsižvelgiant į šias operacijas.

Be to, daug dirbame rengdami pasiūlymą, leisiantį daryti reglamento, kuriuo įsteigiama Frontex agentūra ir nustatomi jos darbo metodai, pakeitimus. Šis pasiūlymas bus pateiktas 2010 m. pradžioje. Jame bus kalbama apie Europos Parlamento pranešimą ir įvertinimą, kurį Agentūra atliks pagal Frontex reglamento 33 straipsnį. Tikslas – optimizuoti ir didinti Frontex vaidmenį sprendžiant bendradarbiavimo sienų klausimais reikalus.

Dabar pereinu prie trečiosios temos. Europos Vadovų Taryba pabrėžė, kad reikia glaudžiau bendradarbiauti su pagrindinėmis kilmės ir tranzito šalimis, ir paprašė Komisiją pasižiūrėti, kokie bendradarbiavimo su šiomis šalimis būdai iš tikrųjų galimi. Tirdama šį prašymą Komisija daug prisidėjo prie prisidėjo prie to, kad greičiau prasidėtų dialogas ir bendradarbiavimas su Libija ir Turkija su Libija ir Turkija, kurios yra dvi pagrindinės Viduržemio jūros regiono nelegalių migracijos kelių šalys, stiprinimo.

Kalbant apie Libiją, liepos mėn. mudu su T. Billströmu nusiuntėme laišką mūsų Libijos partneriams, su kuriais bendradarbiaujame daugelyje sričių, kuriame siūlome užtikrinti bendrą ir subalansuotą migrantų srautų iš Libijos valdymą. Libijos valdžios institucijoms paaiškinome, kad norime padėti joms ne tik stiprinti jų gebėjimą sukludinti migrantams nelegaliai atvykti į jų teritoriją ir išvykti iš jos, bet ir pagerinti elgesį su migrantais remiantis žmogaus teisėmis ir tarptautinėmis taisyklėmis bei nustatyti migrantus, kuriems reikia tarptautinės apsaugos, ir padėti jiems.

Komisija jau bendrai finansuoja bandomąsias priemones per Jungtinių Tautų pabėgėlių reikalų vyriausiąją komisarą, Tarptautinę migracijos organizaciją ir Italijos vidaus reikalų ministeriją. Tačiau vienintelis būdas, kuriuo galėtume užtikrinti būtiną mūsų veiksmų mastą, yra aiškus Libijos valdžios institucijų įsipareigojimas. Pone T. Billströmai, aš neslepiu, kad šiek tiek nekantriai laikiu atsakymo į mūsų laišką.

Kalbant apie Turkiją, Teisingumo, laisvės ir saugumo generalinio direktorato generalinis direktorius J. Faull šiandien su užduotimi yra Ankaroje, kad ištirtų, kiek ir kokiais būdais glaudesnis bendradarbiavimas galėtų paskatinti Turkijos valdžios institucijas aktyviau prisidėti prie atsakingesnio migracijos valdymo siekiant ne tik grąžinti nelegalius imigrantus, bet ir pirmiausia suteikti jiems tarptautinę pabėgėliams skiriamą apsaugą. Jeigu Turkija ir Libija norės priimti mūsų pasiūlymus, mes ir T. Billström iki šių metų pabaigos galėsime apsilankyti šiose dviejose šalyse.

Galiausiai norėčiau paminėti Stokholmo programą, kuria turi būti sukurti veiksmingesnės bendros politikos pagrindai ir kuri suteiks mums galimybę skatinti koordinuojamą migraciją Europos migracijos ir prieglobsčio pakto dvasia. Birželio mėn. pateikėme savo pasiūlymus, kurie buvo palankiai įvertinti liepos mėn. Tarybai pirmininkaujančios Švedijos surengtose neoficialiose ministrų diskusijose.

Iš naujo nekalbėsiu apie tai, apie ką visai neseniai kalbėjau, t. y. apie tris pagrindines šios politikos temas, mūsų humanitarines tradicijas atitinkančią bendrą prieglobsčio sistemą, veiksmingesnę nelegalios migracijos kontrolę pasinaudojant labiau integruotu mūsų vidaus sienų valdymu ir mūsų vizų politika, o paskui, žinoma, apie veiksmingesnę mūsų kovą su prekyba žmonėmis ir konkrečios grąžinimo politikos, kuria siekiama ilgalaikės migrantų reintegracijos į jų kilmės bendruomenes, įgyvendinimą, taip pat apie palankių sąlygų legaliai migracijai sudarymą struktūroje, kuri garantuotų, kad būtų patenkinti priimančiųjų šalių poreikiai, nepamirštant kilmės šalių poreikių arba pagarbos migrantų teisėms.

Visa tai pateikta jums. Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, aš šiek tiek viršijau skirtą laiką, tačiau norėjau tęsti nuo labai išsamaus T. Billströmo paaiškinimo, pabrėždamas pagrindines politikos, Europos strategijos, kuri, mano manymu, dabar pradeda įgauti tampa apgalvota, – temas. Mūsų valstybės narės dar turi parodyti šiai strategijai įgyvendinti reikalingą kuo didesnę solidarumą ir pasiryžimą. Labai didelės viltis dedu į Europos Parlamentą, kad jis padės mums šiuo klausimu.

Simon Busuttill, *PPE frakcijos vardu*. – (MT) Ačiū jums, gerb. pirmininke; taip pat norėčiau pasveikinti ministrą T. Billströmą ir ypač Europos Komisijos pirmininko pavaduotoją J. Barrotą. Leiskite man, gerb. pirmininke, pasveikinti Europos Komisijos pirmininko pavaduotoją ir padėkoti jam už dideles ir nuoširdžias pastangas, jo dėtas imigracijos ir prieglobsčio srityje. Norėčiau išreikšti pripažinimą ir dėkingumą J. Barrotui už kantrybę, su kuria jis apsisprendė atlikti šį darbą, ir konkrečias iniciatyvas, kurių ėmėsi šioje sunkioje, prieštaringoje ir jautrioje srityje. Tai verčia mane pereiti prie pirmo klausimo, kurį, gerb. pirmininke, norėčiau iškelti dėl šios temos sudėtingumo.

Lengva pirštu rodyti į vieną ar kitą šalį, tačiau turime rimtai ir nuodugniai išnagrinėti padėtį. Kitaip mes rizikuojame tapti absurdo auka. Leiskite pateikti pavyzdį. Pastaruoju metu buvo kritikuota Italijos vyriausybė, nes ji atvykstančius imigrantus skubiai siuntė atgal į Libiją. Tačiau turime suprasti, kad dėl Italijos veiksmų šiais metais imigrantų, pasiryžusių drąsiai leistis į pavojingą kelionę ir rizikuoti savo gyvybe, gerokai sumažėjo.

Svarbu suprasti, kad ši grąžinimo sistema sudavė skaudų smūgį organizuotam nusikalstamumui ir prekyautojams žmonėms. Tai reiškia, kad nors neabejotinai reikia gerbti imigrantų teisę į prieglobstį, taip pat būtina atkakliai siekti savo pastangomis visiems laikams nutraukti šią tragediją, vykstančią Viduržemio jūros regione. Lygiai taip pat svarbu kilti į kovą su prekyautojais žmonėmis, pasinaudojančiais kančiomis ir sunkumais, kuriuos patiria imigrantai, norintys perplaukti jūrą, kad patektų į Europą.

Todėl turime niekada nepamiršti, koks sudėtingas šis klausimas. Norėčiau paminėti kai kuriuos kitus klausimus. Turime gerinti Frontex veiklą, ypač galimo bendradarbiavimo, galinčio vykti tarp šalių, srityje, kuris apimtų konkrečias priemones, pvz., priemones, susijusias su grąžinimo politika, apimančia daugiau nei vieną šalį. Deja, šioje srityje Frontex dėjo dar nepakankamai pastangų. Taip pat dėmesio vertos pirmininko pavaduotojo J. Barroto minėtos iniciatyvos, pvz., bendroji pabėgėlių perkėlimo programa, tokioms šalims kaip Malta skirtas bandomasis projektas ir prieglobsčio biuro įsteigimas. Šias iniciatyvas reikia nedelsiant įgyvendinti. Galiausiai kitas toks pat svarbus veiksnys, kuriam reikalingas dėmesys, yra bendradarbiavimas su Libija ir kitomis trečiosiomis šalimis, kurios yra imigrantų išvykimo vietos. Nebendradarbiaudami su šiomis šalimis mes nieko nepasieksime.

Juan Fernando López Aguilar, *S&D frakcijos vardu*. – (ES) Gerb. pirmininke, pone T. Billströmai, Komisijos nary J. Barrotai, aš pritariu tiek Tarybai pirmininkaujančiai valstybei, tiek Komisijai, skyrusioms didelį dėmesį šios problemas, kurią daugiausia lemia globalizacija ir į kurią turi reaguoti Europa, nustatymui, ir palaikau jas.

Šioje srityje Europa gali būti reikalinga tam, kad padidintų vienos aiškiausių globalizacijos problemų, t. y. neturinčio precedento migracijos masto, taigi, ir migracijos srautų ir jų poveikio visoms Europos integracijai svarbioms sritims, valdymo veiksmingumą.

Su šiuo reiškiniu jokia valstybė narė negali susidoroti savo jėgomis, remdamasi savais ištekliais. Todėl mums reikalinga bendra politika, kuri dar nesukurta. Viskas, kas buvo padaryta siekiant sukurti šią bendrą politiką, kuri turi būti sukurta, turėjo atsirasti pagal Europos Konstituciją ir Lisabonos sutartį. Tačiau ši politika iki šiol nebuvo sukurta. Viskas, kas buvo padaryta, buvo daroma tikintis, kad tai turės būti padaryta, ir vis dar yra labai ankstyvoje stadijoje.

Tačiau aišku, kad reakcija turi būti susieta su Europos tapatybe. Todėl pirmasis klausimas – išsipareigojimas mažinti nelygybę kilmės šalyse stiprinant vystomąjį bendradarbiavimą.

Antra, mums reikia stiprinti kovą su šio reiškinio politiniais ir kriminaliniais aspektais, taip pat ir stengiantis nutraukti šių organizacijų, kurios prekiauja žmonėmis, veiklą. Kartu turime gerinti informaciją apie nelegalios imigracijos pavojus, nelegalią prekybą žmonėmis, mokymą kilmės šalyse ir nelegalų darbą. Reakcija turi būti susieta su legalia migracija kaip nelegalios imigracijos alternatyva.

Galiausiai turime atsakingai priimti išsipareigojimus žmogaus teisių atžvilgiu. Tai apima prieglobsčio ir pabėgėlių aspektus, taip pat atitiktį Europos imigracijos ir prieglobsčio paktui, pasirašytam 2008 m. spalio mėn.

Tačiau kol kas turime stiprinti Europos išorės sienas tiek jų kontrolės, tiek mūsų bendros atsakomybės už jas požiūriu. Nelegalios imigracijos poveikis Italijoje, Ispanijoje arba Graikijoje – kaip akivaizdžiai matyti Ispanijoje, jei kalbėsime apie pietinę Viduržemio jūros sieną, ir Kanarų salose, kur kanojos atplaukia pilnos viltį praradusių žmonių, – nėra tikrai Ispanijos arba Italijos reikalas. Tai yra Europos reikalas, kuriam spręsti nepakanka solidarumo su Ispanija ar Italija arba netgi nedidelės vilties, kad Ispanija ir Italija savo dvišalėse derybose su Afrikos šalimis laikysis Europos modelio. Ne, tai yra bendra atsakomybė, kuriai reikalinga bendra reakcija.

Štai kodėl Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komitetas pritarė Frontex stiprinimui ir jos biudžeto didinimui, kuriam, mūsų manymu, šiame Parlamente bus pritarta, nes mes pritariame tam, kad Tarybai pirmininkaujanti Švedija iškėlė šį klausimą ir laiko jį svarbiu.

Sonia Alfano, *ALDE frakcijos vardu*. – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, ačiū jums, pone J. Barrotai ir pone T. Billströmai. Rugpjūčio 31 d. Komisijai pateikiau prioritetinį klausimą. Reikia pripažinti, kad Italijos ir Libijos krantus pasiekiančių migrantų sumažėjo, tačiau sumažėjo todėl, kad padaugėjo žuvusiųjų, kuriuos toliau priglobia Viduržemio jūra.

Deja, dabar Viduržemio jūra tampa masine kapavieta, o S. Berlusconi vyriausybė, būtent Italijos vyriausybė, pasirašė susitarimą su Libija, pagal kurį, deja, Italijai leidžiama neduoti sutikimo atvykti ne tik migrantams, bet ir pabėgėliams iš tų šalių, kuriose vyksta persekiojimai arba pilietinis karas, pvz., Somalio ir Eritrėjos, paneigiama šių vargšų žmonių teisė prašyti prieglobsčio, taip pažeidžiant visas tarptautines normas ir visų pirma Ženevos konvenciją.

Norėčiau priminti, kad negrąžinimas yra principas, kuriam negalioja jokios geografinės ribos ir dėl kurio jokiomis aplinkybėmis negalima ginčytis arba derėtis. Nenorime ir toliau manyti, kad galiausiai už šio Italijos ir Libijos susitarimo slėpi ekonominiai interesai, verti apytikriai 5 000 mlrd. EUR.

Reikalauju, kad Komisija nesudarytų ES ir Libijos susitarimo, panašaus į Italijos susitarimą (jeigu ji turi tokį tikslą), nes pamatėme tokio niekingo susitarimo rezultatus. Kartu, kad, deja, šis susitarimas priverčia tuos žmones kęsti kankinimus, nes susiduriame su tokiais dalykais: sulaikymo centrai, į kuriuos jie uždaromi Libijoje, sprendžiant iš spaudos pranešimų, taip pat ir nuotraukų, pvz., nuotraukų, kuriose daug šių imigrantų matome Ganfudos kalėjime, esančiame dešimt kilometrų nuo Bengezijos, reiškia kankinimus. Tai reiškia kankinimus, už kuriuos, mano manymu, neatsakoma pagal jokią draugystės ar institucijų susitarimą.

Kaip pabrėžė Jungtinių Tautų vyriausiasis komisaras pabėgėlių reikalams, negrąžinimo principas neleidžia grąžinti žmonių į teritorijas, kuriose galėtų grėsti pavojus jų gyvybei arba laisvei. Šių žmonių siuntimas atgal į Libiją, kuri – norėčiau vėl jums priminti – nepasirašė ir neratifikavo Ženevos konvencijos, atrodo tikrai neįtikėtina. Be to, dar labiau apsunkina padėtį tai, kad Italijoje nelegali imigracija laikoma kriminaliniu nusikaltimu, todėl, pvz., po rugpjūčio mėn. pabaigoje įvykusio dramatiško išsilaipinimo į krantą, per kurį daugelis somaliečių žuvo, tie keli, manau, keturi ar penki, somaliečiai, kuriems pavyko pasiekti savo kelionės tikslą, be kita ko, buvo apkaltinti imigracija, todėl dabar yra traukiami baudžiamojon atsakomybėn pagal Italijos teisę.

Raginu Komisiją dabar imtis realių veiksmų siekiant įvertinti, ar Italijos ir Libijos susitarimas atitinka tarptautinę teisę, ir galų gale imtis ryžtingai keisti kursą nepalaikant niekingos Italijos vyriausybės politikos.

Hélène Flautre, *Verts/ALE frakcijos vardu*. – (FR) Gerb. pirmininke, paskutinis kartas, kai rengėme diskusiją po tragedijos Viduržemio jūroje, buvo balandžio 1 d.

Jūs tikriausiai prisimenate, kad šimtai migrantų pražuvo netoli Libijos krantų. Mes pareikalavome atlikti tyrimą. Iki šios dienos negavome jokios informacijos apie šios tragedijos aplinkybes.

Paskui, kaip žinote, rugpjūčio mėn. viduryje netoli Lampudesos buvo rasti 73 negyvi afrikiečiai. Rugpjūčio 25 d. 57 Eritrėjos migrantai buvo galiausiai išgelbėti, prieš tai ilgai išbuvę Maltos vandenyse. Rugpjūčio 31 d. 75 somaliečius buvo atsisakyta įsileisti į Libiją.

Iš tikrųjų Europos Sąjungos išorės sienos tampa žmogžudiškos. Taip pavadintas pranešimas, už kurį esame dėkingi visus jus, ponios ir ponai, gauti ir atidžiai perskaityti.

Susidūręs su šia situacija, jūs, pone J. Barrotai, nurodote keletą pagrindinių problemų. Jūs nurodote teisę į prieglobstį ir teisę į tarptautinę apsaugą. Be to, turėtumėte paminėti kiekvieno asmens teisę palikti bet kurią šalį ir visiems užkraunamą pareigą padėti kitiems, kad ir kas jie būtų. Tai yra tarptautinė jūrų teisė. Šių situacijų daugėja; bet to, jos vis dažniau susiklosto prie Turkijos ir Graikijos sienos. Todėl netikiu, pone J. Barrotai, kad Frontex ištekliai didinimas bus tinkamas atsakas į šią padėtį.

Mano nuomone, šiandien Europos Sąjunga turi sunkumų dėl savo pačios projekto. Europos Sąjunga atsirado atsakius nepripažinti kitiems jų teisės į orumą, todėl būtent tam ji turi likti ištikima.

Timothy Kirkhope, *ECR frakcijos vardu*. – Gerb. pirmininke, Komisijos bendrosios ES pabėgėlių perkėlimo programos tikslai tikrai yra kilnūs, nes jais siekiama paskatinti glaudesnę nacionalinių vyriausybių bendradarbiavimą pabėgėlių ir prieglobsčio prašytojų perkėlimo srityje. Tačiau aš, kaip britų konservatorius,

vis dar nerimauju dėl jos įgyvendinimo. Mes nenorime matyti tokių ilgai sprendžiamų problemų, kokių turėjome Prancūzijoje esančiame Sangate.

Manau, kad bendradarbiavimas ir solidarumas visoje Europos Sąjungoje neabejotinai yra svarbus diskutuojant apie tautoms tenkančią naštą, tačiau turime geriau skirti ekonominius migrantus nuo prieglobsčio prašytojų. Aišku, kad jie turi visas teises siekti prieglobsčio, tačiau mes taip pat turime turėti teisės aktus, kurie nesurištų atskirų tautų rankų nagrinėjant, kas yra priimamas ir kas įgyja prieglobstį. Toks kolektyvinis požiūris, kokį siūlo Komisija, gali pažeisti kiekvienos ES tautos teisę tai spręsti.

Tačiau kol kas manau, kad svarbiausias prioritetas turėtų būti pietinių sienų apsaugojimas. Šioje srityje Frontex turi vaidinti svarbesnį vaidmenį, kad veiktų kaip griežta atgrasymo priemonė ekonominiams migrantams, kurie nori leistis į pavojingą kelionę per Viduržemio jūrą. Mes turime ryžtingiau veikti prieš įvairias trečiąsias šalis, kurios neatsakingai skatina šią veiklą. Komisija sako, kad būtent nacionalinės vyriausybės galiausiai spės, kiek žmonių jos priima, ir kad Jungtinė Karalystė kitos šalys nebus verčiamos priimti labai daug ekonominių migrantų, su kuriais negali susitvarkyti arba kurių negali remti šiais ekonomikos požiūriu sunkiais laikais. Tai yra būtina ir teisinga. Tokioms šalims kaip Jungtinė Karalystė reikia garantijų, kad mūsų prieglobsčio ir imigracijos politika paliks mums teisę spręsti ir taip pat garantuos, kad ES požiūris liks atviro bendradarbiavimo, o ne prievartos.

Willy Meyer, *GUE/NGL frakcijos vardu*. – (ES) Gerb. pirmininke, pone T. Billströmai, Komisijos nary J. Barrotai, šios teisėkūros institucijos kadencijos pradžia suteikia puikią progą persvarstyti savo imigracijos politiką.

Šiuo metu mūsų imigracijos politika grindžiama aiškia veidmainyste ir cinizmu. Sakome, kad Europos projektas būtų neįmanomas be darbuotojų migrantų, ir iki šiol juos laikome nusikalstančiais pagal teisės aktus, pvz., Direktyvą dėl grąžinimo, kuri buvo taikliai pavadinta „gėdos direktyva“ ir kuri neatitinka Europos Sąjungos principų ir vertybių.

Šios politikos, kuria bandoma Europą paversti tvirtove, šiuo krizės, esančios triguba krize maisto, finansų ir energetikos atžvilgiais, laikotarpiu niekas nesupranta, nes mūsų darbas yra prastas ir vykdomas klaidinga kryptimi. Jeigu Europai reikia darbuotojų migrantų ir visų pirma jeigu jai reikia padėkoti jiems, turime gerbti visas jų teises, o ne paversti juos nusikaltėliais, kaip dabar daro Europos Sąjunga. Tai tik atneša daugiau skausmo šeimoms, kurios tik bando išsigelbėti nuo karo ar bado.

Todėl pavasarį Madride įvyksiančiame kitame valstybių arba vyriausybių vadovų aukščiausiojo lygio susitikime, kuriame susitiks Europos Sąjunga ir Lotynų Amerikos ir Karibų jūros baseino šalys, geriausia vizitinė kortelė būtų šios „gėdos direktyvos“ panaikinimas, nes ji neatitinka mūsų principų ir vertybių ir jos nesupranta jokia vyriausybė, ypač Lotynų Amerikos ir Karibų jūros baseino šalių, iš kurių į Europos Sąjungą atvyksta tūkstančiai darbuotojų migrantų.

Todėl raginu rimtai pagalvoti apie šios „gėdos direktyvos“ panaikinimą.

Gerard Batten, *EFD frakcijos vardu*. – Gerb. pirmininke, svarstomos priemonės yra esamos vadinamosios laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės, kurios dalis yra imigracija, dalis. Kalbama apie bendrą imigracijos ir prieglobsčio politiką, todėl, kad ir kiek Jungtinės Karalystės vyriausybė meluotų Jungtinės Karalystės gyventojams, mes žinome, jog ja siekiama, kad Jungtinė Karalystė pagaliau išipareigotų pagal ją.

Tačiau Jungtinėje Karalystėje vienodų sąlygų taikymo visiems imigracijos politika nebus veiksminga. Jungtinė Karalystė yra viena tankiausiai gyvenamų šalių pasaulyje ir, mūsų nuostabai, ji gyvenama tankiau nei Indija, Kinija arba Japonija. Grynoji imigracija į Jungtinę Karalystę dabar nuolat yra apytikriai 230 000 žmonių per metus ir kas penkerius metus padidina gyventojų skaičių daugiau nei milijonu. Gyventojų skaičius nuo esamo 61,4 mln., visą laiką būdamas didelis, didės iki apytikriai daugiau nei 70 mln. 2031 m., o paskui visą laiką laipsniškai didės. Visas šis augimas vyksta dėl imigracijos ir imigrantams gimstančių vaikų.

JK nepriklausomybės partija nėra nusistačiusi prieš tam tikrą imigraciją, tačiau ji turėtų būti griežtai kontroliuojama Jungtinės Karalystės, o ne Europos Sąjungos ar kieno nors kito labui. Jungtinei Karalystei nereikia bendros Europos imigracijos politikos. Mums reikia tik tuoj pat sustabdyti masinę imigraciją ir pradėti vykdyti griežtai ribojamos ir kontroliuojamos imigracijos politiką. Mes turėtume taikyti 1951 m. konvencijos dėl pabėgėlių sąlygas, pagal kurias reikalaujama, kad pabėgėliai siektų gauti prieglobstį pirmoje laikomoje saugia šalyje, į kurią jie atvyksta ir kuri nėra maža sala prie Europos krantų, vadinama Didžiosios Britanijos sala.

Turėtume baigti skatinti kultūrų įvairovę, kuri kursto nesantaiką ir yra konfliktų priežastis, ir asimiliuoti bei integruoti migrantus į bendrą kultūrą, susijusią su bendru politinių ir teisinių institucijų tinklu. Jungtinėje Karalystėje ir, mano manymu, bet kur Europoje neturėtų būti vietos šariato teisei.

Louis Bontes (NI). – (NL) Gerb. pirmininke, Frontex neveikia. „Poseidonui“, šiuo metu vykdomai operacijai, skirtas biudžetas – 11 mln. EUR. Tai daryti beprasmiška. Tai yra veltui išmesti pinigai. Vienintelis galimas sprendimas – tiesioginis imigrantų grąžinimas ir griežtos priemonės šalims, kurios sudaro sąlygas šiai imigracijai. Bendra prieglobsčio ir imigracijos politika Nyderlandų žmonėms nenaudinga. Nyderlandų laisvės partija, kurios vardu kalbu, yra griežtai nusistačiusi prieš šią politiką. Dėl jos dar daugiau žmonių be ateities planų atvyks į Europą. Nyderlandų žmonėms nereikia solidarumo – jiems tik reikia, kad čia mes gintume Nyderlandų interesus. Tada užbaikime tai.

Noriu dar atsakyti Tarybai pirmininkaujančiai Švedijai. Ši Tarybai pirmininkaujanti valstybė laikosi nuomonės, kad Europa turėtų dar labiau atidaryti savo sienas masinei imigracijai savo darbo rinkos labui. Laisvės partija iš karto atmeta tai. Tai yra priedanga siekiant sudaryti sąlygas masinei imigracijai. Pasižiūrėkite, kas vyksta didžiuosiuose miestuose – pasižiūrėkite į didžiules problemas, su kuriomis jie susiduria. Pagalvokite apie savo žmones, pagalvokite apie savo šalį, pagalvokite apie savo kultūrą. Bet kuriuo atveju mes elgiamės taip. Noriu pridurti, kad kraštutinumų jau gana. Tegul tai būna masinės imigracijos pabaiga; su ja nueita gana toli.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Gerb. pirmininke, Komisijos pirmininko pavaduotojau, Tarybos Pirmininke, su migracija susiję uždaviniai lieka tie patys, kaip ir mūsų įsipareigojimas įvykdyti juos.

Šie uždaviniai yra tokie: pirmas – pereiti prie bendros migracijos politikos; antras – labai pagerinti legalios migracijos organizavimą; trečias – patobulinti integracijos procedūras; ketvirtas – tikrai ryžtingai kovoti su nelegalia ir paslėpta imigracija; penktas – toliau plėsti Frontex; šeštas – tobulinti procedūras, konvencijas ir susitarimus su kilmės ir tranzito šalimis; septintas – siekti pažangos bendros prieglobsčio politikos srityje.

2010 m. Europos prieglobsčio paramos biuras tampa sąžininga, tikra ir lygiavine tarnyba, kuri dalijasi atsakomybe taip, kad užtikrintų solidarumą, ir siūlo toliau taikyti tarptautinę arba papildomą apsaugą.

Dėl Frontex tai yra pretekstas koordinuoti veiksmus ir bendradarbiauti; jokių atvejų ji nėra nacionalinių kompetencijų pakaitalas. Reikalas dauginti Frontex misijų į pietus nuo mūsų sienų, pietinėje Europoje, visų pirma Viduržemio jūros regione ir Atlanto vandenyno pakrantėse, yra Europos reakcija į migracijos keliamą įtampą Graikijoje, Maltoje, Italijoje arba Ispanijoje; tai taip pat yra humanitarinė reakcija siekiant neleisti žūti žmonėms ir išvengti dramų.

Tik pažiūrėkite, kas atsitiko Frontex biudžetui – jis keitėsi nuo 6 mln. EUR 2005 m. iki 78 ar 83 mln. EUR 2010 m. Tačiau, gerb. pirmininke, mums kelia nerimą tai, kad Frontex nesugeba susitvarkyti su biudžetu, kurį Parlamentas jai skyrė. Tai būtų nepriimtina, nes reikia susidoroti su daugybe uždavinių ir misijų.

Nepaprastai svarbu, kad Frontex įkvėptų gyvybės CRATE, t. y. Centriniam turimos techninės įrangos registru. Be to, nepaprastai svarbu, kad valstybių narių įsipareigojimais CRATE atžvilgiu taptų veiksmingi. Mums reikia labiau ir geriau koordinuoti veiksmus su Europolu. Mums reikia valdyti „Iconex“ ir, gerb. pirmininke, žmogaus teisių saugojimo požiūriu mums reikia labiau ir geriau koordinuoti veiksmus tarp Frontex ir Tarptautinės migracijos organizacijos, taip pat ir Jungtinių Tautų vyriausiojo komisaro pabėgėlių reikalams.

Tai yra mūsų uždaviniai ir mūsų įsipareigojimai.

Claude Moraes (S&D). – Gerb. pirmininke, niekas neįvertina didžiulių sunkumų, su kuriais susiduriama siekiant mūsų komiteto pirmininko minėtos pusiausvyros, migracijos keliamos įtampos, su kuria susiduria Europos Sąjunga, ir įtampos, su kuria mes susiduriame Viduržemio jūros regione. Šią vasarą mums dar kartą buvo priminta žiauri tikrovė, su kuria susiduria migrantai ir prieglobsčio prašytojai, patiriantys persekiojimą ir bėgantys nuo skurdo.

Igyvendinant Europos požiūrį į migraciją Frontex vaidina svarbiausią vaidmenį. Mums kuriant geriau koordinuojamą ES sistemą savo išorės sienoms valdyti, Frontex svarba didėja. Todėl mano frakcija laikosi nuomonės, kad nepaprastai svarbu pasiekti tinkamą pusiausvyrą, t. y. pusiausvyrą tarp, viena vertus, Frontex aprūpinimo ištekliais – kaip minėjo daugelis kolegų – ir, kita vertus, užtikrinimo, kad Frontex darbo humanitariniai aspektai bus labiau pripažįstami. Pvz., kaip Frontex gali sumažinti jūroje tragiškai žuvusiųjų skaičių, kuris per pastaruosius dešimt metų viršijo 12 000? Todėl jos kompetencijai turi būti priskirtos gelbėjimo jūroje operacijos. Kuo toliau į mišką, tuo daugiau medžių. Daugeliui šių politikos krypčių reikia, kad būtų padirbėta vietoje, ir aš žinau, kad Parlamentas, Komisija ir Taryba bando tai daryti.

Turime užtikrinti, kad Frontex netaptų tik mechanizmu, neįleidžiančiu žmonių į Europą. Tiems, kuriems tikrai reikia apsaugos, turi būti leidžiama patekti į ES teritoriją.

Komisijos nary, jūs kalbėjote apie negrąžinimo principą. Svarbu, kad vėl paminėjote jį. Padėtis dėl Italijos ir Libijos neabejotinai yra tai, apie ką daugiau kalbės mano kolegos iš Italijos, tačiau niekas ir jokia šalis neturi pažeisti šio principo.

Mūsų padėtis tokia, kad negrąžinimo atvejų pasitaikys net šalių, nepasirašiusių 1951 m. konvencijos, atžvilgiu. Svarbu, kad puoselėtume šias žmogaus teises. Mes neturime išsisukinėti nuo savo pareigos suteikti apsaugą tiems, kuriems jos reikia.

Todėl reikia, kad Frontex būtų sąžiningo ir subalansuoto požiūrio į migraciją ir prieglobstį dalis. Turime užtikrinti, kad būtų įgyvendintas prieglobsčio priemonių paketas, ir turime užtikrinti, kad būtų išlaikoma legalios migracijos ir pabėgėlių apsaugos pusiausvyra.

Sarah Ludford (ALDE). – Gerb. pirmininke, Jungtinės Karalystės spauda, kuriai prieiti prie tokios išvados padėjo paranojiški ir euroskeptiški Europos Parlamento nariai, sukėlė paniką, kad būsimas Komisijos narys pagrindinių teisių reikalams, kurį J. M. Barroso priėmė ALDE frakcijos siūlymu, vers JK priimti daugiau prieglobsčio prašytojų iš visos Europos.

Tai netiesa. Kaip patvirtino pirmininko pavaduotojas J. Barrot, bandomasis pagalbos Maltai projektas yra savanoriškas, o siūloma schema Jungtinių Tautų vyriausiojo komisaro pabėgėlių reikalams patvirtintiems pabėgėliams perkelti tiesiai iš Europos išorės taip pat būtų neprivaloma.

Jokia ES politikos nuostata niekada nebuvo susijusi su kvotomis arba prievartiniu migrantų priėmimu į šalį. Tačiau mes bandome pasiekti ir pasiekiamo ne ką kita, kaip savanorišką solidarumą, todėl tikiuosi, kad būsimas Komisijos narys pagrindinių teisių reikalams prisidės prie migrantų, pasitinkančių savo mirtį Viduržemio jūroje, sustabdymo.

Kitą mėnesį sukaks dešimt metų, kai ES nustatė bendros prieglobsčio sistemos ir koordinuojamos migracijos politikos tikslą. Nors ir prireikė kai kurių nemažų pastangų, ypač Europos Komisijos, palaikomos Europos Parlamento narių, nuo to laiko esame aiškiai toli pažengę.

Svarbiausias prioritetas – pasiekti, kad būtų tam tikras tinkamas srautų, kurie paprastai vadinami mišriais pabėgėlių ir ieškančių darbo migrantų srautais, valdymas, idant būtų galima juos atskirti vieną nuo kito. Tai reiškia, suteikti Europos visuomenei pasitikėjimą tinkamu valdymu, taip pat užkirsti kelią žmonių netekčiai ir užtikrinti apsaugą tiems, kurie turi teisę į ją.

Jeigu žmonės, esantys netvirtose valtelėse, stumiami atgal į jūrą ir niekada neįvertinama jų teisė į apsaugą, nė vienas iš šių tikslų nėra pasiektas. Buvau sukrėsta, kai iš Komisijos nario J. Barroto išgirdau, kad valstybės narės nevienodai taiko jūrų teisę. Tokia netvarka nepriimtina. Frontex turi būti tinkamai finansuojama ir turi gerbti asmenų žmogaus teises. Šiems asmenims turi būti suteikiama galimybė išsilaipinti į krantą, būti įvertintiems prieglobsčio statuso atžvilgiu ir būti skirstomiems į pabėgėlius ir tuos, kuriems nesuteikiama teisė pasilikti.

ES valstybės narės prireikus turi būti perduotos Europos Teisingumo Teismui, jei to neužtikrina, todėl mintis, kad, kaip pasakė mano kolegė S. Alfano, užuot tai užtikrinusi Libija sugeba susitvarkyti su užduotimi, apskritai kelia pasipiktinimą, kai žinome apie gausybę jos padarytų žmogaus teisių pažeidimų.

Protinga Europos imigracijos politika apimtų tam tikrą bendrą ekonominės migracijos kriterijų sistemą, pagal kurią valstybės narės, priimančios tokius migrantus, galėtų veikti vadovaudamosi savo sprendimais dėl priimamų migrantų skaičiaus. Mums reikia tik koordinavimo, bendrų standartų, bendros sistemos, o tada – taip pat ir solidarumo.

Franziska Keller (Verts/ALE). – Gerb. pirmininke, aš nelabai palaikau jūsų entuziazmą dėl Frontex. Mes girdėjome pranešimus iš Frontex, taip pat iš valstybių narių, kad ji pažeidinėjo žmogaus teises bei teisę į negrąžinimą ir nesuteikdavo galimybės pabėgėliams prašyti prieglobsčio, be to, tokius žmogaus teisių pažeidimus ji darė Europos Sąjungos vardu.

Ministre T. Billströmai, jūs sakėte, kad mums reikia tam tikrų patikrų ir pusiausvyrų prie mūsų išorės sienų, todėl jūsų klausiu, kodėl negalime taikyti tam tikrų patikrų ir pusiausvyrų tiems žmonėms, kurie dirba prie mūsų išorės sienų ir gina jas? Kodėl mums negalimas šio toks skaidrumas ir aiškumas dėl Frontex ir dėl to, ką ji veikia? Šiame Parlamente, Europos Parlamente, mums reikia aiškumo ir skaidrumo dėl Frontex

poelgių. Mums reikia aiškumo dėl to, koks yra naujų Frontex taisyklių, kurias jūs, Komisijos nary, minėjote, procedūrų etapas, ir tam tikro išaiškinimo, kaip pabėgėliai gali gauti tarptautinę apsaugą, kai jie yra sulaikomi jūroje.

Be to, mums reikia skaidrumo dėl susitarimų, kurie sudaromi su trečiosiomis šalimis, ir dėl to, kas būtent nutinka ES pinigams, kurie investuojami, pvz., į Libiją. Aš abejoju, ar tai, ką jūs vadinate Libijos pagalba pabėgėliams, iš tikrųjų naudinga pabėgėliams, tačiau čia vėl mums tiesiog trūksta skaidrumo, todėl jeigu, kaip sakėte, netgi valstybės narės ne taip, kaip jūs, aiškina migrantų teises, kaip ketinate įsitikinti, ar trečiosios šalys, kaip antai Libija, ketina vadovautis jūsų aiškinimu?

Noriu jums priminti, kad Parlamentas jau palaikė mintį atsakomybės pasidalijimą tvarkant prieglobsčio prašymus padaryti privalomą, ir manau, kad jūsų pranešimas apie bandomąjį projektą, pagal kurį vienintelė Prancūzija priėmė labai mažai, beveik juokingai mažai, t. y. 100, pabėgėlių iš Maltos, rodo, jog mes savanoriško solidarumo atžvilgiu nedaug pasiekiamo. Šiuo atveju mums reikia tam tikrų išipareigojimų.

Ryszard Czarnecki (ECR). - (PL) Mes norime kovoti su imigracija. Tai yra didžiulė problema. Tuo tarpu mūsų skelbimų lenta ir kompiuteris klysta. Tvarkykime tuos reikalus, kuriuos galime tvarkyti iš tikrųjų veiksmingai.

Žinoma, migracija yra viena didžiausių problemų, su kuria šiandien susiduria Europa. Be to, tai yra problema ne tik mums, politikams, bet problema ir Europos Sąjungos valstybių narių gyventojams. Tai galbūt vienas svarbiausių uždavinių, šiuo metu laukiančių politinės klasės Europoje, ir viena svarbiausių mūsų rinkėjų problemų. Imigracija turi ne vieną pavadinimą, nes šiandien mano gerbiamieji kolegos Parlamento nariai kalbėjo apie imigraciją iš Afrikos, kuri daugiausia daro poveikį Viduržemio jūros baseino šalims, todėl tai, ką jie sakė, tam tikru požiūriu yra pateisinama. Aš atstovauju Lenkijos šaliai, kurioje ši nelegali imigracija neabejotinai yra mažesnė, tačiau žmonės atvyksta pas mus iš buvusios Sovietų Sąjungos šalių, o kai kurie – iš Azijos.

Mes susidūrėme su ES kovos su nelegalia imigracija klausimu ir – pasakykime tai paprastai – kovos su legalios imigracijos apribojimais filosofija. Ar Frontex turi nešti didžiausią šios kovos našta? Ar taip elgtis iš tikrųjų patartina? Ar nebūtų veiksmingiau papildomus pinigus, kuriuos norime skirti Frontex, paskirstyti šalims, turinčioms didžiausių problemų dėl nelegalios imigracijos, ir taip pat ES valstybėms narėms, kurių sienos yra ES išorės sienų dalis? Gerb. pirmininke, man atrodo, – kadangi baigiu, – jog taip elgtis būtų protingiau.

Rui Tavares (GUE/NGL). - (PT) Pone T. Billströmai, pone J. Barrotai, Ženevos konvencijos ir žmogaus teisių atžvilgiu mes neturime pasirinkimo. Vienintelis mūsų pasirinkimas – laikytis konvencijų, kurias pasirašėme. Teisė yra aiški: atvykusių prie Europos krantų pabėgėlių siuntimas į šalis, nepasirašiusias Ženevos konvencijos dėl pabėgėlių, yra Ženevos konvencijos pažeidimas. Tai ne abstraktus teisės punktas, o faktinis argumentas.

Kai per Frontex arba valstybes nares siunčiame pabėgėlius į Libiją, pažeidžiame konvenciją mažų mažiausiai dėl to, kad iš skaičių, gautų iš pačios Italijos vyriausybės, žinome, jog 75 proc. žmonių, kurie pasiekia Europos krantus, prašo prieglobsčio, o 50 proc. iš jų – apytikriai 38 proc., arba trečdalis, visų žmonių – turi teisę į humanitarinę apsaugą.

Politisnis pasirinkimas lemia moralinį pasirinkimą, o dabar susiduriame su moraliniu pasirinkimu. Ar teisinga ir ar iš tikrųjų moralu, kad pastaraisiais metais daugiau nei 14 000 žmonių žuvo bandydami pasiekti Europos krantą? Ar tikrai moralu, kad didelei šių žmonių, kurie rizikavo savo gyvybe, daliai turėjo būti suteikta teisė į prieglobstį pirmoje vietoje? Ar iš tiesų neišvengiama, kad jie turėtų rizikuoti savo gyvybe? Ne, jie neturėtų taip elgtis.

Ilgą laiką mums buvo sakoma, kad tik dėl tokios represinės imigracijos politikos, kokia buvo vadovaujamasi, mes esame susiję su gyvenimo arba mirties pasirinkimu žmonių gyvenime ir tampame visi bendrai atsakingi už kiekvieną gyvenimo arba mirties pasirinkimą.

Ne išmesdami pinigų Frontex dabar, jai pradėjus vykdyti įgaliojimus, – pinigų, kurių Frontex negali išleisti ir kurių, kaip sako Komisija, šiuo metu nepatartina duoti Frontex, – ir ne tai darydami išspręsimė problemą. Būdas, kuriuo galime išspręsti problemą, yra Frontex įgaliojimų patikrinimas; tada Frontex galėtų pririekti daugiau pinigų. Kad taip būtų, Frontex turėtų bendradarbiauti su Jungtinių Tautų vyriausiojo komisaru pabėgėlių reikalams ir teikti jam visą informaciją; kad taip būtų, Frontex turėtų įtraukti į savo politiką humanitarinius reikalus, o to ji šiuo metu nedaro. Ponios ir ponai, ne mažiau rimtas yra pasiūlymas dėl pabėgėlių fondų, nes nors į Frontex investuojame daugiausiai, šie fondai yra mažinami.

Roberta Angelilli (PPE). - (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, atvirai kalbant, mane erzina tai, kad kai kurie kolegos nariai iš Italijos nepraleido progos atnaujinti tą patį seną ginčą, turėdami vienintelį tikslą – užsipulti Italijos vyriausybę. Kai kalbame apie imigraciją, turėtume ne toliau užsiimti ideologinėmis manipuliacijomis, o imtis nagrinėti gairių, išdėstytų integracijos ir solidarumo vertybėmis grindžiamame Europos imigracijos ir prieglobsčio pakte, esmę.

Aš tikrai vertinu Komisijos pastarųjų metų pastangas, tačiau Komisijos narys J. Barrot sutiks su manimi, kai sakau, kad mums reikia sparčiau spręsti reikalus siekiant sukurti tikrą Europos imigracijos strategiją, kurioje prioritetas būtų teikiamas bekompromisei kovai su nelegalia imigracija, prekyba žmonėmis ir žmonių išnaudojimu.

Turime imtis griežtų veiksmų prieš visus tuos, kurie pelnosi iš šios prekybos žmonėmis, įskaitant darbdavius, kurie naudojami nelegalia darbo jėga. Iš tikrųjų nebepriimtina leisti, kad imigracija būtų problema, kurios imasi tik Viduržemio jūros baseino pasienio šalys. Naujas Komisijos pasiūlymas dėl bendros reintegravimo programos – žingsnis pirmyn politinio ir praktinio valstybių narių bendradarbiavimo požiūriu, tačiau mums skubiai reikia įgyvendinti nemažai iniciatyvų siekiant suformuoti veiksmingesnį Bendrijos vidaus solidarumą.

Kaip tik todėl laukiame, kad netrukus taptų tikrove einančiojo Europos Sąjungos Tarybos pirmininko pareigas paskelbtas pranešimas, – pranešimas, kuriame, be kita ko, pakartojamas nuoširdus Italijos ministro F. Frattinio prašymas pradėti diskusiją, kad galėtume rasti būdą valstybėms narėms sąžiningai pasidalyti našta ir atsakomybę, susijusią su nelegalių imigrantų ir politinio prieglobsčio prašytojų srautais.

Mano nuomone, tai yra svarbiausias dalykas, nes kitaip mes pateksime į paradoksalią padėtį, kurioje kai kurios valstybės narės, įskaitant Italiją, Maltą, Graikiją ir Ispaniją, bus įsipareigojusios priimti nelegalius imigrantus, o kitos prisidengs diskretiška solidarumo savanorišku pagrindu koncepcija. Jos nebegali slėptis nuo to. Noriu padėkoti Prancūzijai, kuri pasisiūlė priimti šimtą žmonių, šimtą prieglobsčio prašytojų, tačiau šis šimtas žmonių yra iš tūkstančių ar dešimčių tūkstančių prieglobsčio prašytojų. Todėl dėkoju Prancūzijai, tačiau tai yra lašas jūroje.

Baigdamas pasakysiu, kad, be kita ko, mes nebegalime žiūrėti į imigraciją kaip į panacėją. Nesant rimtos bendradarbiavimo politikos plėtos srityje, kurioje Europa turi imtis vadovaujamojo vaidmens, mes dalį pasaulio pasmerksime neabejotinai ir neišvengiamai skurdo ir nevilties ateičiai.

Stavros Lambrinidis (S&D). – (EL) Ministre, Komisijos nary, Parlamentas skubiai pakvietė Europos lygmeniu bendradarbiauti su imigrantų kilmės ir tranzito šalimis. Šioms šalims priskiriama ne tik Libija. Joms taip pat priskiriama Turkija. Be to, kad šioje sistemoje yra kilmės ir tranzito šalis, Turkija taip pat yra šalis kandidatė. Kitaip tariant, kažkas galėtų pasakyti, kad ji yra dvigubai įsipareigojusi gerbti Europos Sąjungos politinius principus ir institucijas.

Pastaruoju metu mažiausiai keturis kartus Frontex sraigtasparnių ryšį slopino Turkijos radaras, kai jie atlikdami savo pareigą buvo Graikijos oro erdvėje. Tiesą sakant, vakar Turkijos naikintuvas grasino priversti Frontex sraigtasparnį grįžti atgal.

Ką ketinate daryti ir kaip Europos Sąjungos vardu reaguosite į šį priekabiavimą tokiai Europos institucijai kaip Frontex vykdamą veiklą?

Be to, priverstinis solidarumas negali reikštis tokiomis Frontex policinėmis priemonėmis, taikomomis pietinėse valstybėse. Taip pat turi būti solidarumas priimant imigrantus, atvykstančius į mūsų šalis, kurios negali visą laiką remti tiek daug imigrantų. Čia Komisija ir Taryba propaguoja savanorišką solidarumą, dėl kurio neverta gadinti popieriaus. Gal galite mums pasakyti, kodėl šiuo atveju nesiūlote ir priverstinio solidarumo?

Galiausiai tarp Italijos, Maltos ir Libijos veikianči bandomoji programa neturėtų būti tik bandomąja programa. Kodėl nėra bandomosios imigrantų grąžinimo į Turkiją programos, nors tai yra atvira žaizda, turint omenyje šią konkrečią problemą? Ar Graikijos vyriausybė kada nors prašė to, o jūs, Komisijos nary, tai atmetėte? Arba gal Libija, Italija ir Malta paprasčiausiai darė pažangą, o jūs sutikote su jomis nepateikdamas jokių kitų reikalavimų?

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Gerb. pirmininke, man suteikiama galimybė išaiškinti du nedidelius klausimus, kuriais, mano manymu, – kaip ką tik sakė ir vienas mano kolega Parlamento narys, – pabrėžiamas mūsų politikos veidmainiškumas.

Pirmas klausimas susijęs su Dublino susitarimais. Komisijos nary, jūs puikiai nusimanote apie padėtį Kalė; jūs žinote, kad Kalė daugelis žmonių galėtų laisvai prašyti politinio pabėgėlio statuso ir gauti jį. Kodėl jie to nedaro? Todėl, kad dėl Dublino susitarimų jiems garantuojama, jog jie bus išsiųsti į šalis, į kurias nenori vykti ir kartais nenori vykti dėl labai rimtų priežasčių. Jie nenori vykti į Graikiją, kurioje iš tikrųjų neturi galimybės gauti pabėgėlio statuso.

Šiandien Dublino susitarimai yra priemonė, nepalanki apsaugai tų žmonių, kuriems jos labiausiai reikia, ir kuri valstybėms narėms sukuria nelygias galimybes. Liaukimės kalbėti apie solidarumą, kai naudojamos priemonės, kurios valstybėms narėms sukuria nelygias galimybes.

Kitas klausimas susijęs su readmisijos susitarimais. Gera suprantu, kad siekiama susitarti dėl šių susitarimų su Turkija ir Libija, t. y. vaizduoti, kad yra viena didžiulė šalių, kurios yra jūsų kaimynės, aplinka ir didžiulės stovyklos migracijos srautams sulaikyti. Tai yra nepriimtina dėl praktinių, moralinių ir politinių priežasčių, ir jūs, pone J. Barrotai, tai žinote!

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, aš iš karto pirmiausia neperdėdama pasakysiu, kad man svetingumas yra šventa vertybė. Pagaliau būtent dėl žmonių solidarumo kuriasi valstybių bendruomenės, kurios tvarkomos tam tikrais specialiais įsipareigojimais – teisėmis ir pareigomis. Todėl, kiek tai susiję su manimi, esu griežtai prieš viską, kas prieštarauja šiam pagrindiniam bibliniam principui. Aišku, kad tai yra žmonių įleidimo veikla ir taip pat būdai, kurių mums reikia, kad tai padarytume, ir kurie derinami siekiant paspartinti integraciją ir viską, ką ji sukelia.

Ką galime padaryti? Kur turėtume apgyvendinti šiuos viltį praradusius žmones, kurie atvyksta į valstybes nares, ir kartu kaip turėtume pašalinti tuos vėlesnius nesutarimus, kuriuos kartais matome kaip pasipiktinimą, pyktį ir įniršį, sukeliantį nerimą keliančių formų antagonizmą?

Ką turėtume daryti siekdami užtikrinti, kad saugodami teisę į prieglobstį – principą, kuris pastarosiomis dienomis taip pat buvo minimas, – kartu nepaliktume atvirų durų apgavikams prieglobsčio prašytojams, nes kai kurie žmonės ją naudoja pasiteisinimui, t. y. žmonės, kurie prisidengia visuotine teise ir neturi nieko bendro su prieglobsčiu, tačiau turi daug bendra su neteisėtumu ir nusikaltimais?

Ar jūs, pone T. Billströmai, tikrai manote, kad šią atsakomybę gali prisiimti atskiros valstybės? Labai tikėtina, kad iki šiol Europa veikė šiek tiek netvirtai, tačiau man atrodo, kad ji jau negali atidėlioti bendro ir rimto požiūrio į imigraciją nustatymo. Ji negali, kaip anksčiau, kalbėti daugeliu nesiderinančių balsų ir negali stumti labiausiai neapsaugotų ir pažeidžiamų priešakinės linijos valstybių į izoliaciją. Ji negali to daryti neturėdama kolektyviai nustatytos bendros pozicijos, t. y. pozicijos, kurios iki šiol mes neturėjome, bet kurios svarbiausi principai yra nuolat ginami.

Aš negaliu, gerb. pirmininke, nematyti, kad Europos sienos yra Europos, o ne atskirų valstybių problema. Negalima užsiimti, kaip jau buvo šioje posėdžių salėje, primityvia ir teatrališka vaidyba diskusijoje, kaip daro Italijos arba kitų šalių vyriausybės. Man aiškiai atrodo neįtikėtina, kad tragedijos, kurios įvyko prie Lampedusos krantų bei Seutoje ir Meliloje, neturi nieko bendro su Briuseliu, Berlynu ir Paryžiumi.

Dėl to kyla įtampa tarp atskirų valstybių ir Europos, kuri sukelia problemų, ir taip pat didėja Europos demokratijos trūkumas, kuris yra linkęs didėti tik tada, kai nėra koordinuojamos imigracijos politikos; todėl stiprėja įspūdis, kad savi valstybių interesai yra svarbesni už didesnę gerovę. Tai, gerb. pirmininke, sustiprina nusivylimą keliantį suvokimą, kad Briuselis ir Strasbūras pernelyg dažnai užsiima sunkiai suprantamais klausimais, o ne tais, kurie rūpi visuomenei. Galiausiai tai pakenkia Europos politiniam tapatumui.

Kaip tik todėl tikiuosi, kad Tarybai pirmininkaujanti Švedija pradės sudarinėti susitarimus su labiausiai pažeidžiamomis šalimis siekiant logiškai apgalvoti ir inicijuoti tai, ko trūko iki šiol, t. y. tvirtą, subalansuotą, patikimą ir griežtą bendrą imigracijos politiką.

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Gerb. pirmininke, pone J. Barrotai, pone T. Billströmai, ponios ir ponai, mes pakvietėme į diskusiją, kad atkreiptume ES dėmesį į didelius pagrindinių teisių pažeidimus, daromus Italijoje. Nuo gegužės mėn. Italijos valdžios institucijos jūroje paėmė ir perdavė Libijai daugiau nei 1 000 migrantų, vykdydamos beatodairišką pabėgėlių grąžinimą nenustatant žmonių tapatybės, nesuteikiant jiems teisės prašyti prieglobsčio arba galimybių pasinaudoti prieglobsčio suteikimo procedūromis ir nepaisant pavojaus, kad Libijoje su jais gali būti elgiamasi nežmonišškai ir žeminamai. Kaip patvirtino Komisijos narys J. Barrot, prašydamas iš Italijos išsamios informacijos, mes manome, kad ši praktika pažeidžia pagrindinius principus, kuriais pagrįsta Europa.

Tokie veiksmai yra nesuderinami nei su Europos žmogaus teisių konvencija, nei su Bendrijos teise, ypač Šengeno sienų kodeksu ir Direktyva dėl repatriacijos, nei su Italijos teise. Vakar Jungtinės Tautos paragino Italiją laikytis tarptautinės teisės ir taip pat vakar Italijos išvaryti 24 Somalio ir Eritrėjos pabėgėliai pateikė Strasbūro Europos Žmogaus Teisių Teismui apeliacinį skundą prieš Italiją dėl Europos žmogaus teisių konvencijos pažeidimo.

Be to, ponios ir ponai, nelegali imigracija Italijoje tampa kriminaliniu nusikaltimu – sunkinančia aplinkybe. Vien tai, kad esi migrantas, lemia diskriminaciją ir nelygybę ir yra pretekstas skirti griežtesnes bausmes už tokį pat nusikaltimą. Dėl to, kad esi nelegalus migrantas, kaip būna su mūsų italų, portugalų, lenkų, graikų ir italų bendruomenių šeimomis, užkertamas kelias pasinaudoti pagrindinėmis teisėmis ir elementaria priežiūra, įskaitant sveikatos priežiūrą, nes baiminamasi būti įskųstam. Tai, gerb. pirmininke, vyksta Italijoje, taip pat apie tai pranešė teisės ir konstituciniai ekspertai bei pasaulietinės ir katalikų asociacijos.

Ką ketina daryti Komisija, kad nutrauktų šiuos pažeidimus? Parlamentas visada rėmė kovą su nelegalia imigracija, tačiau tik laikydamasis pagrindinių teisių.

Gerb. pirmininke, mes norėtume sužinoti, ar Komisija ketina imtis veiksmų prieš Italijos teisės aktus ir ištirti Italijos ir Libijos susitarimą. Praėjus dvidešimčiai metų nuo Berlyno sienos griuvimo negalime leisti kažkokioms vyriausybėms statyti naujų sienų.

Niki Tzavela (EFD). - (EL) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, tikrovė yra rimtesnė nei viskas, apie ką buvo kalbama šiame Parlamente.

Matome, kaip Prezidentas M. Gaddafi šaiposi iš šios problemos, o tarptautinėje žiniasklaidoje nuolat pranešama, jog reikia 1 mlrd. EUR tam, kad jis vykdytų savo įsipareigojimus. Matome, kaip Turkija – valstybė, norinti įstoti į Europos Sąjungą, – kasdien grąžina Frontex orlaivius, o Europos Sąjunga neįstengia reaguoti taip, kaip turėtų.

Matome, kaip prekiautojai žmonėmis, vežantys nelegalius imigrantus, juos instruktuoja, kaip suėmimo atveju persišauti ranką arba koją, kad valstybės narės būtų priverstos juos priimti ir jiems taikyti kitokius teisės aktus, reglamentuojančius nelegalią imigraciją, nes tada jie bus sužeisti asmenys. Matome, kaip prekiautojai žmonėmis nelegaliems imigrantams duoda nurodymus sunaikinti savo dokumentus prieš jiems patenkant į šalį, kad priimančiosios šalys, pvz., Graikija, neišsivaizduotų, kur juos išsiųsti; matome, kaip imigrantai tvirtina, kad jie prašo prieglobsčio, tačiau neturi dokumentų, pagal kuriuos galėtume nustatyti faktus.

Komisijos nary, viešpatauja chaosas, todėl anksčiau ar vėliau reikia atkurti tvarką šiuo klausimu, Europos Sąjungai laikantis griežtos ir tvirtos pozicijos.

Sylvie Guillaume (S&D). - (FR) Gerb. pirmininke, gerb. pirmininko pavaduotojau, ponios ir ponai, ne kartą girdėjome sakant, jog valstybės narės pripažįsta, kad reikia sukurti bendrą imigracijos valdymo politiką Europos lygmeniu ir politiką, nukreiptą į imigrantų socialinę integraciją.

Tačiau, kaip matome kasdien, tikrovėje yra labai toli iki to. Pvz., atsižvelgus į diskusijas dėl biudžeto buvo drastiškai sumažintos Migrantų integracijos fondo lėšos. O dėl valstybių narių galima pasakyti, kad daugelis iš jų toliau vienašališkai priima griežtus teisės aktus ir reglamentus dėl įvažiavimo į jų teritoriją ir judėjimo jose, siekdamas apriboti galimybes pasinaudoti jų darbo rinkomis, socialinėmis bei švietimo sistemomis ir apsunkinti šeimos susijungimą.

Lygiai taip pat Europos kovos su nelegalia imigracija ir išorės sienų kontrolės politika galiausiai prilygsta atsakomybės už sienos kontrolę perdavimui savo kaimynėms, nepaisant žmogaus teisių. Mes matėme tai vykstant tarp Italijos ir Libijos.

Dėl šios problemų materializavimo tendencijos galiausiai Europa gali atsikratyti atsakomybės. Tai yra nepriimtina. Frontex skirti papildomi ištekliai niekada nepakeis būtino solidarumo, kuris turi vienyti valstybes nares ir suteikti joms galimybę veikti kartu apgyvendinant žmones, kuriems reikia tarptautinės apsaugos, ir apsirūpinant užsienio darbo jėga, kurios reikia norint susidoroti su būsimais demokratijos sunkumais.

Kokias nuostatas rengiate, siekdami užtikrinti tikrą solidarumą ir tikrus sprendimus dėl kenčiančių migrantų?

Rita Borsellino (S&D). - (IT) Gerb. pirmininke, pone J. Barrotai, pone T. Billströmai, ponios ir ponai, pastarosiomis dienomis sudarant Europos prieglobsčio planą jūs pats, pone J. Barrotai, kalbėjote apie stabilumą kovojant su nelegalia imigracija ir žmogiškumą priimant persekiojimo aukas. Aiškinant teisiniais terminais

tai reiškia, kad tiems, kurie bėga nuo bado, karo ir persekiojimo, užtikrinama apsauga bei teisė į prieglobstį ir neleidžiama jų išvaryti į šalis, kuriose jų gyvybei gresia pavojus arba yra nežmoniško elgesio su jais pavojus.

Tai iš esmės yra priešinga tam, ką daro Italijos vyriausybė, kaip parodė paskutinis nerimą keliantis 75 imigrantų iš Eritrėjos ir Somalio grąžinimas į Libiją, įvykdytas net nepatikrinus, ar buvo kokių nors potencialių prieglobsčio prašytojų, kaip reikalaujama pagal tarptautinę teisę ir kaip vakar pranešė Jungtinių Tautų vyriausiasis komisaras žmogaus teisių reikalams. Italijos ir Libijos susitarimas negali tų jūrų platybių paversti laisva zona, kurioje pažeidžiamos žmogaus teisės.

Todėl raginu Komisiją kuo greičiau imtis veiksmų siekiant užtikrinti, kad būtų atkurtos tarptautinės teisės normos ir būtų jų laikomasi. Be to, norėčiau sužinoti, kokia pažanga pasiekta derybose dėl dvišalio ES ir Libijos susitarimo, kurios vyksta jau keletą metų. Kada tikėtės jį sudaryti? Ar Taryba ir Komisija gali patvirtinti, kad šis susitarimas turės viršenybę prieš Italijos ir Libijos susitarimą? Ar galite Parlamentui paaiškinti pagrindines nuostatas, susijusias su nelegalios imigracijos problemos sprendimu ir teisės į prieglobstį ir negrąžinimo principo taikymo užtikrinimu?

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – Gerb. pirmininke, man labai džiugu pirmą kartą kalbėti šiame plenariniame posėdyje ir pagirti ministrą T. Billströmą už jo gerą grėsmingos padėties, į kurią pateko Viduržemio jūros regiono žmonės ir šalys, supratimą, nes pagal kilmę būdama italų tautybės turiu teisę tai pasakyti.

Noriu palankiai įvertinti jo pastangas mėginant pasiekti bendrą sutarimą dėl bendros Europos migracijos politikos, kurios labai reikia. Be to, noriu palankiai įvertinti jo iniciatyvą dėl prieglobsčio palaikymo pareigūno, nes tai būtų labai praktiškas ir konkretus būdas palaikyti valstybes nares, kurios mano, kad joms teko per didelę naštą, ir pradėti valstybių narių bendradarbiavimą.

Noriu ministrą T. Billströmą paklausti, galbūt jis, be kitų priemonių, apie kurias jau kalbėjo, galėtų ilgalaikės perspektyvos požiūriu išsamiau išdėstyti, kokių priemonių, jo nuomone, galime imtis siekdami palaikyti Viduržemio jūros regiono šalis ir žmones, kurios būtų humaniškumo, solidarumo ir griežtumo atsvara bet kokiam neteisėtumui.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Gerb. pirmininke, mums neabejotinai reikia bendros imigracijos politikos, stiprinti bendradarbiavimą su trečiosiomis šalimis ir pasiekti, kad ji būtų darnesnė ir veiksmingesnė. Šio bendradarbiavimo srityje, kaip parodė diskusijos, Libijos ir Turkijos pozicija yra svarbiausia.

Turkijos elgesys yra provokuojantis. Ji ne kartą sudarė kliūčių, todėl noriu, kad apie tai būtų žinoma Parlamente, ir ponui J. Barrotui pranešti, kad ji kliudo Frontex sraigtasparniams ir orlaiviams vykdant Europos misijas ir atliekant pareigą Europai. Europos Parlamento naujosios demokratijos nariai pasinaudojo parlamentine analitine priežiūra. Pone J. Barrotai, jūs gausite išsamų pranešimą apie šiuos provokacijas atvejus ir apie provokacinę Turkijos elgesį.

Pabėgėlių readmisijos ir perkėlimo klausimu turime dar labiau stiprinti Frontex ir organizuoti bendrus grąžinimo skrydžius. Pone J. Barrotai, gerb. pirmininke, paskubėkite apsilankyti Turkijoje ir Libijoje. Ši problema yra labai opi. Nepalikite to metų pabaigai. Šiandien arba rytoj...

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Barbara Lochbihler (Verts/ALE). – (DE) Gerb. pirmininke, Europos valstybių pasienio pareigūnams draudžiama neileisti potencialių prieglobsčio prašytojų, kurie atvyksta jūra, arba palydėti juos šalin, neileisti jiems vykti toliau arba grąžinti juos į šalis, kurios nepriklauso ES. Tai yra nustatyta Europos žmogaus teisių konvencijoje. Šiandien mes vėl girdime daugybę pavyzdžių, kaip Frontex iš tikrųjų nesilaiko šių taisyklių. Todėl mums reikia kontroliuoti šią sritį. Mums reikia šios kontrolės kaip Europos Parlamento nariams, nes būtent mūsų pareiga užtikrinti, kad būtų laikomasi Europos žmogaus teisių konvencijos nuostatų.

Mano klausimas jums yra toks: kiek esame pajėgūs kontroliuoti, ar pasienio pareigūnai tarptautiniuose vandenyse laikosi šių teisiinių reikalavimų, susijusių su žmogaus teisėmis? Daug metų žinojome, kad pavieniais atvejais Frontex pažeidinėjo žmogaus teises. Tačiau visoje jos veikloje tai taip pat smarkiai kenkia ES patikimumui, kai kalbama apie žmogaus teisių apsaugą.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Gerb. pirmininke, ačiū jums, pone T. Billström. Savęs klausiu, ar kartais mes nebūname šiek tiek per daug prisirišę prie žodžių „nelegali imigracija“. Šiaip ar taip, negali būti nelegalu bėgti dėl savo gyvenimo, nes žmogaus teisės ir laisvės taikomos visiems, kad ir kur jie gyventų.

Noriu pabrėžti, kad taip pat nepaprastai svarbu išsiaiškinti, kokios sąlygos yra šalyse, iš kurių bėga žmonės. Galbūt ES galėtų būti aktyvesnė ir šiose šalyse daugiau nuveikti, kad žmonėms nereikėtų bėgti tik tam, kad vėliau būtų vadinami nelegaliais imigrantais. Galbūt, kaip anksčiau sakiau, esame per daug laikomės žodžio „nelegalus“. Kaip sakiau, visiškai legalu ginti žmogaus teises ir laisves tiek ES viduje, tiek išorėje.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, šis rytas beveik toks pat, kaip būnant jūsų pirmininkaujamame Italijos parlamente. Bet kuriuo atveju manau, kad imigracija reiškia saugumą ir pagarbą žmogaus teisėms. Tačiau, deja, globalizacija ir Europos Sąjungos išplėtimas iki 27 šalių vyko pernelyg skubant ir nesiimant atitinkamų veiksmų, kad būtų užtikrinta saugumas ir pagalba žmogaus teisėms.

Aš klausiausi, kaip Komisija sako, kad strategija yra patikima, o būsimi veiksmai – puikūs, tačiau pamirštame, kad problema yra neatidėliotina spręstina ir jaudinanti ir kad padėtis kritiška. Tai, kas buvo pasakyta širyty, galioja normalioje situacijoje, tačiau šiandien, ypač Italijoje, situacija nėra normali. Todėl raginu Komisiją daugiau dėmesio skirti taktikai, o ne strategijai, ir į problemą žiūrėti kaip į išimtinai Europos problemą. Ačiū.

Pirmininkas. – Dabar posėdžio pirmininkas tikrai yra italas, bet diskusijos buvo ne visai itališkos. Laimė, jos buvo, sakykime, plataus masto ir jose džiugino įvairių šalių kalbos bei įvairūs požiūriai Europos Sąjungos viduje.

Tobias Billström, einantis Tarybos Pirmininko pareigas. – (SV) Gerb. pirmininke, visų pirma norėčiau padėkoti jums visiems už labai įdomias diskusijas. Šiandien čia buvo išreikšta labai daug vertingų nuomonių. Norėčiau paminėti pono S. Busuttilio nuomonę dėl glaudesnio bendradarbiavimo su Libija. Tikiuosi, kad galėsiu apsilankyti Libijoje kartu su Komisijos nariu J. Barrotu siekiant plėtoti santykius su šia šalimi, taip pat kad bus tęsiamas darbas su Turkija. Taip pat sutinku su Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto pirmininke F. P. Aguilar, kad vienintelis būdas įveikti nelegalią imigraciją – atverti kelią legaliai imigracijai. Tai, pvz., sumažintų prieglobsčio sistemai tenkančią našą.

Turi būti susidorota su kriminaliniais tinklais, kurie naudojasi žmonių neviltimi. Tarybai pirmininkaujanti Švedija Briuselyje organizuos specialią konferenciją šiuo ir kovos su prekyba žmonėmis klausimais. Svarbiausias Tarybai pirmininkaujančios Švedijos uždavinys – pabandyti pasiekti susitarimą dėl Europos prieglobsčio paramos biuro ir pagerinti praktinį bendradarbiavimą. Žinoma, mes tikimės Europos Parlamento paramos šiuo klausimu.

Noriu S. Alfano pasakyti, jog svarbu, kad būtų laikomasi Europos Vadovų Tarybos priimtų teisės aktų ir kad visos valstybės narės įgyvendintų juos, priėmus sprendimą. Be to, svarbu į mūsų darbą įtraukti Jungtinių Tautų vyriausiąjį komisarą pabėgėlių reikalams, kad galėtume pasiekti aukštą kokybę, kurios siekiame. Taip pat noriu pasakyti, kad sutinku su T. Kirkhope'o prieglobsčio ir darbuotojų imigracijos išskyrimo vertinimu. Savaime suprantama, toks samprotavimas mus verčia daryti išvadą, kad ES reikia bendros Europos prieglobsčio sistemos, be to, ir geresnių galimybių legaliai darbuotojų imigracijai, pagrįstų nacionaliniais poreikiais, teisiniu tikrumu ir apsauga nuo darbo užmokesčio dempingo ir socialinio išnaudojimo.

Jeigu tai bus, mums nereikės W. Meyerio, G. Batteno arba L. Bonteso politikos. Mums reikia protingos ir gerai apgalvotos migracijos politikos, kad būtų galima pagerinti ES demografinę struktūrą ir sustiprinti ekonomiką bei padidinti žmonių gerovę.

A. M. Corazza Bildt ir E.-B. Svensson sprendė klausimą, kaip turėtume elgtis mirties Viduržemio jūroje atvejais. Nėra vienintelio migracijos problemos sprendimo. Tam reikalingas įvairių iniciatyvų įvairiose srityse paketas. Ypač svarbus glaudesnis bendradarbiavimas su kilmės ir tranzito šalimis. Pvz., vystomąjį bendradarbiavimą su šiomis šalimis reikia plėsti siekiant sukurti stabilumą, saugumą ir tvarumą.

Be to, kilmės ir tranzito šalys ir valstybės narės turi gerinti savo gelbėjimo jūroje tarnybų veiklą. Taip pat turi būti išsiaiškintas atsakomybės pasidalijimas tarp šalių, susijęs su gelbėjimo jūroje veiksmais. Be to, mums reikia pasiekti, kad būtų bendras gelbėjimo jūroje reglamentų aiškinimas, pirma, teisės į tarptautinę apsaugą ir, antra, tarptautinės jūrų teisės požiūriu.

Galiausiai savo ir Tarybai pirmininkaujančios valstybės vardu noriu labai padėkoti jums už galimybę atvykti čia, į Europos Parlamentą, ir supažindinti su savo nuomone. Svarbu pabrėžti, kad mūsų strategija turi būti grindžiama įvairiais elementais ir iniciatyvomis. Manau, kad šios diskusijos aiškiai parodė tai. Labai ačiū jums.

(Plojimai)

Jacques Barrot, *Komisijos pirmininko pavaduotojas*. – (FR) Gerb. pirmininke, šios diskusijos parodė, jeigu reikėjo parodyti, šių migracijos problemų mastą.

Norėčiau atkreipti dėmesį, kad mūsų požiūris turi išlaikyti pusiausvyrą tarp nelegalios imigracijos, kuri, galiu pridurti, dažnai yra priskirtina kontrabandininkams ir prekyautojams žmonėmis, atmetimo, noro šios kovos su nelegalia imigracija atžvilgiu skatinti tam tikrą legalią migraciją, dėl kurios spręsti turi teisę valstybės narės, ir taip pat noro bet kuriuo atveju išsaugoti pareigą suteikti prieglobstį.

Visų pirma norėčiau labai trumpai atsakyti Frontex klausimu ir nurodyti, kad mes rengiame pasiūlymą, iš dalies keičiantį reglamentą dėl Frontex ir jos darbo metodų. Aš, žinoma, atkreipiau dėmesį į išreikštą didesnio skaidrumo norėjimą.

Kita vertus, mes taip pat ketiname pabandyti išaiškinti taisykles, kurios padėtų užtikrinti, kad, atsižvelgiant į Frontex operacijas, būtų nuosekliai taikoma Bendrijos teisė ir tarptautinė teisė.

Italijos problemų klausimu noriu pasakyti, kad liepos mėn. išsiuntėme laišką Italijos valdžios institucijoms, prašydami bet kokios naudingos informacijos apie tarptautiniuose vandenyse sulaikytus laivus. Mes ką tik gavome atsakymą iš Italijos valdžios institucijų, kurį dabar labai nuodugniai nagrinėja mūsų tarnybos.

Norėčiau pridurti, jog pagal Bendrijos teisės aktus reikalaujama, kad valstybės narės sienų kontrolės operacijas vykdytų pagal negražinimo principą. Šis principas reiškia, kad valstybė turi susilaikyti nuo žmonių gražinimo į teritoriją, kurioje jiems galėtų grėsti pavojus patirti kankinimus, bausmes arba nežmonišką ir žeminantį elgesį. Asmenų, ieškančių prieglobsčio, ir pabėgėlių atveju gražinimas negali būti vykdomas, jeigu jų gyvybei ir laisvei gali grėsti pavojus dėl jų rasės, religijos arba tautybės. Trumpai tariant, mes užtikriname, kad ši apsaugos pareiga būtų vykdoma.

Galiausiai norėčiau pakartoti, jog norime kartu su T. Billströmu rasti bendrą kalbą, viena vertus, su Libija ir Turkija ir, kita vertus, įtraukti jas į realų dialogą, kuris suteiks mums galimybę įsigilinti į reikalų esmę, kad galėtume bendradarbiauti sienų kontrolės srityje siekdami užkirsti kelią nelegaliai migracijai, taip pat su vyriausiojo komisaro pabėgėlių reikalams pagalba pasižiūrėti, kaip galėtume pabandyti inicijuoti procedūras šiose Viduržemio jūros šalyse, – tai reikš, kad dori prieglobsčio prašytojai neturės naudotis kontrabandininkais arba prekyautojais žmonėmis, norėdami pasiekti Europos krantus, – ir pasižiūrėti, kaip šiose šalyse tvarkomi jų prieglobsčio prašymai.

Taigi, tai yra svarbiausias dialogas, vyksiantis šį paskutinį ketvirtį. Noriu padėkoti Tarybai pirmininkaujančiai Švedijai už jos norą taip veiksmingai bendradarbiauti.

Baigdamas noriu pakartoti, kad mums reikalinga Europos migrantų judėjimo strategija. Manome, kad valstybės narės iš tikrųjų turi parodyti daugiau šio solidarumo viena kitos atžvilgiu. Valstybės narės poveikį daro tokios pat problemos. Reikia pasakyti, kad nelegali imigracija galiausiai daro poveikį visoms valstybės narėms, ne tik toms, kurios yra prie išorės sienų.

Manau, kad iš tikrųjų svarbu įdiegti šį solidarumą. Mes siūlome tai daryti savanorišku pagrindu, tačiau šias savanoriškam pagrindui neabejotinai turės būti suteikta oficiali natūralios reakcijos į šias problemas forma.

Šiuo atveju jums ji pateikta, todėl aš neketinu tęsti šių atsakymų. Įvairių kalbų metu užsirašiau daug pastabų.

Norėčiau baigti iš dalies primygtiniu prašymu, kad Europos Parlamentas visų pirma padėtų mums šios strategijos, t. y. šios Europos prieglobsčio politikos, klausimais. Norėčiau atkreipti dėmesį, – kadangi buvo iškeltas klausimas, – kad norėjome patobulinti Dublino susitarimo taikymą ir leisti šiokių tokių lankstumą. Mes prašėme Tarybos ir Parlamento leidimo šį paramos biurą įsteigti iki metų pabaigos, taip pat ketiname pasirengti suderinti instruktavimo procedūras. Visa tai prisideda prie tikros Europos prieglobsčio politikos, mano manymu, visiškai atitinkančios vertybes, dėl kurių, mano nuomone, Europoje yra bendras sutarimas. Mes tikime šiomis vertybėmis. Jos turi būti paverstos veiksmais.

Bet kuriuo atveju esu dėkingas Europos Parlamentui, kad padėjo mums vykdyti šią sunkią užduotį.

(Plojimai)

Pirmininkas. – Diskusijos baigtos.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

Elisabetta Gardini (PPE), raštu. – (IT) Nelegali imigracija – tikra rykštė, kuri keletą metų kamuoja daugiausia pietines ES šalis, visų pirma Italiją, Maltą ir Ispaniją. Puikiai žinoma, kad iš visų ES valstybių narių būtent Italijos vyriausybė priima daugiausia nelegalių imigrantų – praradusių viltį žmonių, ypač iš Afrikos, ieškančių geresnės ateities.

Priešingai nei tvirtino Italijos kairiųjų šalininkai, šimtąjį kartą netinkamai pasinaudoję Europos Parlamentu, kad galėtų pradėti nepateisinamus išpuolius prieš S. Berlusconi vadovaujamą Italijos vyriausybę, parengtiniai priėmimo centrai medicinos priežiūros paslaugas, maitinimą ir būstą, taip pat teisinę pagalbą teikia tiek laiko, kiek reikia siekiant nustatyti, ar nelegalus imigrantas gali likti Italijoje, ar pagal tarptautinius susitarimus turi būti repatrijuotas.

Mums reikia skubiai priimti veiksmingas Bendrijos priemones dėl imigracijos ir prieglobsčio. Mes sunkiai galime įsivaizduoti, kad Italija pajėgi prisiimti visą našta, susijusią su reiškinio, linkusiu plisti eksponentiškai.

Kai kurie Parlamento nariai išreiškė mintį, kad reikia nustatyti „nelegalių imigrantų kvotas“. Tai atvejis, kai geri norai, deja, neparemti konkrečia politine valia, nes visai neseniai Tarybai pirmininkaujanti Švedija pabrėžė, kad sunku gauti pritarimą šioms kvotoms.

Louis Grech (S&D), raštu. – Teigiamai vertinu šią diskusiją, kurioje atkreipiamas dėmesys į fragmentiškas ir nenuoseklias ES sienų kontrolės, imigracijos ir prieglobsčio prašytojų politikos sritis. Man gera girdėti, kad Taryba ir Komisija pripažįsta jas prioritetinėmis problemomis, tačiau iki šiol matėme tik dalines priemones joms spręsti ir nematėme reikšmingų rezultatų. Atrodo, kad ES lygmeniu trūksta politinės valios skirti pakankamus išteklius šioms problemoms tinkamai spręsti. Šiuo metu valstybės narės, turinčios išorės sienas, neša didžiąją naštos dalį, o jų padėtis dėl išteklių ir pajėgumų stokos diena iš dienos blogėja. Pastaruoju metu buvo svarstomi keli geri pasiūlymai, pvz., FRONTEX įgaliojimų persvarstymas, visos ES pabėgėlių perkėlimo schema ir Europos prieglobsčio paramos biuro įsteigimas. Raginu Komisiją skubiai imtis juos įgyvendinti. Mums reikia daugiau sprendimų, grindžiamų naštos pasidalijimo požiūriu, nes tai yra vienintelė tinkama reakcija. Komisija ir Taryba turi pademonstruoti daugiau ryžto numatydamos reikalingą FRONTEX finansavimą. Kad galėtų veiksmingai saugoti mūsų sienas, ji turėtų turėti savo įrangą bei aktyvus ir veikti ištisus metus.

Marian-Jean Marinescu (PPE), raštu. – (RO) Dėl būsimo Šengeno erdvės išplėtimo siekiant įtraukti Rumuniją padidės Rumunijos išorės sienų saugumo užtikrinimo, taigi, ir FRONTEX agentūros Rumunijoje vaidmens, svarba. FRONTEX agentūra turi vaidinti vis svarbesnį vaidmenį Rumunijos išorės sienų, sudarančių daugiau nei 2 000 km ES išorės pasienį, – kitaip tariant, būsimą Šengeno erdvės išorės sieną, – stebėsenos ir kontrolės tobulinimo procese. Praėjusiais metais FRONTEX pasirašė bendradarbiavimo susitarimus su Rusija ir buvusios Jugoslavijos Respublikos šalimis, taip pat su Ukraina ir Moldova. Tai – žingsnis visų sienų valdymo link. Šiame etape viena iš sveikintinų priemonių būtų tokia: Europos Komisija išsiaiškina būdus, kuriais FRONTEX galėtų panaudoti šį teisinį pagrindą. Galimybė pasirašyti bendradarbiavimo susitarimus su kitomis trečiosiomis šalimis – kitas klausimas, kurį Komisija turi išsiaiškinti. Pasiėkus kuo daugiau tokių susitarimų būtų lengviau veiksmingai koordinuoti jungtines operacijas, taigi, ir prisidėti prie žmogaus teisių ir pilietinių laisvių gerbimo bei kovos su tarpvalstybiniu nusikalstamumu.

Tiziano Motti (PPE), raštu. – (IT) Sutinku su J. Buzeko tvirtinimu, kad imigracija visada naudinga Europai, jei tik ji siejama su imigracija, kuri yra sureguliuota, integruota ir kuriai vykstant atsižvelgiama į paskirties šalies institucijas bei įstatymus. Kai reikalingas socialinis atsinaujinimas ir darbo jėgos apykaita ir kai kultūriniai mainai praturtina žmones, tuomet imigracija – labai vertingas šaltinis. Dėl savo judėjų ir krikščionių kilmės mes jaučiame geraširdiškumą ir svetingumą tiems, kurie kenčia.

Tačiau kai dėl nelegalios imigracijos susiklosto kritinės situacijos ir atsiranda sunkumų, nusikalstamumas ir nesaugumas, prireikia realios integracijos strategijos tokiais lygiais, kuriuos šalys gali išlaikyti demografiniu požiūriu. Mes patys save apgaudinėjame, jei manome, kad problema būdinga tik šalimis, esančioms prie Viduržemio jūros, nes laisvas piliečių judėjimas Europos Sąjungoje gali tik paskatinti daugelio nelegalių imigrantų, pasukusių nusikalstamumo keliu, laisvą judėjimą. Kiekviena Europos šalis turi moralinį ir tiesioginį interesą, nes tai susiję su nusikalstamumo problema ir saugumu tų pusės milijardo piliečių, kurie suteikė mums įgaliojimus neatidėliotinais ir realiais veiksmais saugoti juos tiek nuo esamų problemų, tiek nuo tų, kurių greičiausiai sparčiai daugėja. Piliečių teisių negalima išmainyti į visuotinį valstybių narių abejingumą arba Europos Komisijos perspektyvas Solonikams.

PIRMININKAVO: A. VIDAL-QUADRAS ROCA*Pirmininko pavaduotojas***5. Balsuoti skirtas laikas**

Pirmininkas. – Kitas klausimas – balsavimas.

(Balsavimo rezultatus ir kitą informaciją apie balsavimą žr. protokole)

**5.1. EB ir Mongolijos susitarimas dėl tam tikrų oro susisiekimo aspektų
(A7-0001/2009, Brian Simpson)****5.2. EB ir Kinijos susitarimas dėl jūrų transporto; Bulgarijos ir Rumunijos įstojimas
(A7-0002/2009, Brian Simpson)****5.3. Europos Sąjungos solidarumo fondo lėšų panaudojimas (A7-0008/2009, Reimer Böge)****5.4. Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų panaudojimas
(A7-0006/2009, Reimer Böge)****5.5. Taisomojo biudžeto Nr. 6/2009 projektas (A7-0003/2009, Jutta Haug)****5.6. Taisomojo biudžeto Nr. 7/2009 projektas (A7-0009/2009, Jutta Haug)****5.7. Taisomojo biudžeto Nr. 8/2009 projektas (A7-0010/2009, Jutta Haug)**

Pirmininkas. - Tuo baigiamas balsavimas.

6. Paaiškinimai dėl balsavimo

Rašytiniai paaiškinimai dėl balsavimo

– **Pranešimas: Brian Simpson (A7-0001/2009)**

David Casa (PPE), raštu. – Teisingumo Teismui priėmus sprendimus atviro dangaus bylose, Komisija leido dvišalius susitarimus, sudarytus tarp kai kurių valstybių narių ir trečiųjų šalių, pakeisti Bendrijos susitarimais. Todėl Komisija susitarė dėl susitarimo, kuris pakeis Mongolijos ir konkrečių ES valstybių narių dvišalius susitarimus.

Nuno Teixeira (PPE), raštu. – (PT) Šiuo pasiūlymu siekiama pakeisti tam tikras dvišalių susitarimų dėl oro susisiekimo paslaugų, kurias praeityje sudarė ES valstybės narės ir Mongolijos vyriausybė, nuostatas, taip pat jame nagrinėjami aspektai, kuriuos laikau esminiais, įskaitant techninius klausimus, degalų apmokestinimą ir kainų apskaičiavimą.

Ypač palankiai vertinu svarbą, teikiamą susitarimų atitikčiai Bendrijos konkurencijos teisei, nes ankstesniuose dvišaliuose susitarimuose buvo keletas aiškiai konkurenciją ribojančių nuostatų. Todėl pritariu pono B. Simpsono pranešimui, nes jame vadovaujamasi šiomis bendrosiomis gairėmis.

– **Pranešimas: Brian Simpson (A7-0002/2009)**

David Casa (PPE), raštu. – Kai Rumunija ir Bulgarija stojo į ES, jų stojimo akte buvo nurodyta, kad turi būti parengtas protokolas, iš dalies keičiantis ES ir valstybių narių su Kinija pasirašytą susitarimą dėl jūrų transporto. Šiuo balsavimu pritariama šio protokolo sudarymui.

– Pranešimas: Reimer Böge (A7-0008/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), raštu. – (PT) Aš balsavau už pranešimą dėl ES solidarumo fondo panaudojimo Prancūzijai, nes manau, kad šis fondas padeda šalims veiksmingai ir lanksčiai reaguoti į situacijas, susidariusias dėl gaivalinių nelaimių, šiuo atveju – praėjusių metų sausio mėn. uragano, kuris Prancūzijos pietvakariuose pridarė daug žalos. Ši finansinė solidarumo priemonė panaudojama tada, kai nelaimės padaryta žala yra tokia didelė, kad nacionalinių išteklių nepakanka tinkamam reagavimui į krizę turint tikslą skatinti ekonomikos atsigavimą ir patenkinti nukentėjusių valstybių narių poreikius.

Jean-Pierre Audy (PPE), raštu. – (FR) Balsavau už savo gerbiamo kolegos ir draugo iš Vokietijos R. Böge's pranešimą, kuriame Europos Parlamentas raginamas patvirtinti pasiūlymą dėl sprendimo dėl Europos Sąjungos solidarumo fondo lėšų panaudojimo 2009 m. ir suteikti apytikriai 109 mln. EUR asignavimų išpareigojimams ir mokėjimams siekiant padėti Prancūzijai, tapusiai uragano „Klaus“ sukeltos nelaimės auka, – tas uraganas 2009 m. sausio mėn. šalies pietvakariuose smogė 31 departamentui ir padarė didžiulę žalą, vertinamą 4 mlrd. EUR ar maždaug tokia suma. Pasinaudosiu šia kalba tam, kad pasidžiaugčiau, kaip sparčiai mūsų Parlamento Biudžeto komiteto pirmininkas A. Lamassoure kartu su Europos Komisijos tarnybomis sutvarkė šį reikalą.

David Casa (PPE), raštu. – 2009 m. sausio mėn. Prancūzijos pietvakariuose kilęs uraganas pridarė didžiulių nuostolių, todėl jai suteikė teisę prašyti lėšų iš Europos Sąjungos solidarumo fondo. Aš balsavau už šių lėšų panaudojimą.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Mano nuomone, Europos Sąjungos valstybių narių solidarumas ir ypač Europos parama, teikiama nuo gaivalinių nelaimių nukentėjusioms šalims, yra aiškus ženklas, kad ES jau nėra vien laisvosios prekybos zona. Pasirinkdama specialias pagalbos priemones, pvz., Europos Sąjungos solidarumo fondą, Bendrija, kurią mes stengiamės padaryti susivienijusia įvairovėje, parodo savo gebėjimą likti vieninga ištikus nelaimei net situacijose, kai yra reikalingi žmogiškieji ir materialieji ištekliai. Kaip tik tuo nuoširdžiai džiaugiuosi.

Tikiuosi, kad Solidarumo fondas nebus naudojamas labai dažnai, nors tai ir reikštų, kad Europa nenukenčia susiklosčius daugeliui kritinių situacijų, tačiau taip pat tikiuosi, kad jo struktūra ir galimybė pasinaudoti juo bus nuolat tobulinama ir tikslinama, kad jis galėtų greitai ir nebiurokratiškai patenkinti bet kokius realius poreikius.

Turiu paminėti mano šalį niokojusius gaisrus, ypač 2003 m., ir pripažįstu, kokie svarbūs ir naudingi yra mechanizmai, pvz., šis fondas, kurie buvo naudojami. Tikiu, kad ypač sunkūs laikai, kuriuos šių metų sausio mėn. išgyveno Prancūzija, pateisina fondo panaudojimą. Nepaprastai palankus balsavimas Biudžeto komitete patvirtina, kad tai yra gera priemonė.

Véronique Mathieu (PPE), raštu. – (FR) Palankiai vertinu Europos Sąjungos solidarumo fondo įsikišimą – iš kurio Prancūzija turės naudos – siekiant atitaisyti žalą, kurią padarė 2009 m. sausio mėn. uraganas, smarkiai smogęs Europos ir Prancūzijos miškininkystės sektoriui. Skirtomis sumomis bus galima pasinaudoti 2009 m. spalio mėn., t. y. praėjus devyniems mėnesiams nuo uragano. Šį kartą įsikišta greičiau negu vidutiniškai reikia laiko fondui įsikišti – apytikriai vienu metų nuo nelaimės iki pagalbos išmokėjimo.

Nors ir tinka pasidžiaugti šia pažanga, verta toliau raginti sudaryti sąlygas greičiau pasinaudoti šiuo fondu. Dėl dabartinės Solidarumo fondo valdymo tvarkos tai padaryti sunku. Nepaisant to, Europos Komisija pateikė persvarstytą pasiūlymą dėl reglamento, kurį 2006 m. gegužės mėn. Parlamentas patvirtino didžiąja balsų dauguma. Apgailestauju, kad Taryba iki šiol nesiėmė šio klausimo, todėl dabar norėčiau paraginti ją kuo greičiau apsvarstyti galimybę greičiau panaudoti Europos Sąjungos solidarumo fondą.

– Pranešimas: Reimer Böge (A7-0006/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE), raštu. – (FR) Balsavau už savo gerbiamo kolegos ir draugo iš Vokietijos R. Böge's pranešimą, kuriame Europos Parlamentas raginamas patvirtinti pasiūlymą dėl sprendimo dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo (EGF) lėšų panaudojimo suteikiant apytikriai 4,1 mln. EUR asignavimų išpareigojimams ir mokėjimams siekiant padėti Ispanijos ir Portugalijos tekstilės sektoriams (Katalonijos bei Nortės ir Centro regionai). Tikslas – teikti paramą darbuotojams, kurie patiria žalą dėl esminių struktūrinių tarptautinės prekybos pokyčių padarinių, ir padėti jiems vėl grįžti į darbo rinką. Pritariu savo kolegų nuomonei dėl spartesnio šio fondo panaudojimo bei jo ir kitų turimų priemonių, pvz., Socialinio fondo, savitarpio papildomumo vertinimo.

Edite Estrela (S&D), raštu. – (PT) Balsavau už pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų panaudojimo suteikiant papildomą paramą Portugalijos darbuotojams, atleistiems dėl darbo vietų mažinimo tekstilės sektoriuje ir patiriantiems žalą dėl esminių pasaulio prekybos sistemos struktūrinių pokyčių padarinių.

Iš fondo skiriamų 832 800 EUR panaudojimo tikslas – reintegruoti darbuotojus į darbo rinką pasinaudojant kartu su darbuotojais parengtais asmeniniais užimtumo planais, į kuriuos būtų įtraukiamas asmeninis įgūdžių tobulinimas ir įėjimo į darbo rinką strategija.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) ES parama, ypač skiriama iš Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo, yra nepaprastai svarbi padedant tiems, kurie prarado darbą dėl globalizuotoje rinkoje vykstančio įmonių perkėlimo. Pastaraisiais metais, ypač dėl pasaulinės ekonomikos krizės, Portugalija jautė bedarbių įtraukimo ir reintegravimo į darbo rinką problemos poveikį.

Pvz., skaudžių padarinių nacionalinei ekonomikai turėjo tai, kad daugybė įmonių buvo perkelta siekiant pasinaudoti mažesnių Kinijos ir Indijos darbo jėgos sąnaudų teikiamais pranašumais. EGF lėšų patvirtinimas siekiant padėti šiems darbuotojams yra nepaprastai svarbus ne tik jų asmeninei ir šeimos padėčiai pagerinti, bet ir visai nacionalinei ekonomikai, nes šių išimtinių priemonių taikymo ilgesniu laikotarpiu tikslas – padėti šiems darbuotojams susirasti ir išsaugoti naują darbą.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Aš balsavau už, nes manau, kad ši parama Portugalijos darbuotojams yra svarbi. Tačiau manau, kad Portugalijos prašymas buvo pernelyg kuklus. Portugalijos vyriausybė paprašė EGF kiekvienam darbuotojui, atleistam dėl darbo vietų mažinimo tekstilės sektoriuje, skirti 833 EUR, o Ispanija vienam darbuotojui, dirbančiam tame pačiame sektoriuje, prašė skirti 3 006 EUR.

Be to, mane šiek tiek stebina tai, kad įpusėjus ekonomikos krizei ir didėjant nedarbui – nors galima jausti globalizacijos poveikį jam – EGF iš valstybių narių gavo ir priėmė tiek mažai prašymų. Tiesą sakant, šiais metais EGF visoms valstybėms narėms yra numatęs 500 mln. EUR, tačiau iki šios dienos buvo panaudota tik apytikriai 60 mln. EUR.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Balsavome už šį pranešimą, nes Europos Parlamentas suteikia galimybę Portugalijai gauti 832 800 EUR, kad galėtų padėti atleistiems iš darbo dėl darbo vietų mažinimo Portugalijos Nortės ir Centro regionų tekstilės pramonės darbuotojams. Tai labai maža suma, tačiau ir ji yra lengvinanti priemonė žinant, kokią didelį nedarbą šiuo metu patiria Portugalija, ypač šiuose regionuose.

Kaip visi žinome, šių metų sausio mėn. Portugalija paprašė Europos Komisijos šių pinigų, susijusių su 1 588 atleistais iš darbo dėl darbo vietų mažinimo darbuotojais, apie kuriuos 2008 m. vasario–lapkričio mėn. pranešė 49 šalies šiaurės ir vidurio regionų tekstilės bendrovės.

Tačiau taip pat buvo patvirtinta 3 306 750 EUR suma 1 720 darbuotojų, atleistų iš 30 Ispanijos Katalonijos regiono tekstilės bendrovių, pagalba.

Vis dėlto iš tikrųjų buvo reikalinga politika, kuria būtų remiama gamyba, ypač tekstilės sektoriuje, kad būtų užkirstas kelias bendrovių užsidarymui ir tolesniems atleidimams dėl darbo vietų mažinimo.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL), raštu. – (FR) Nors ir sutinku su pagrindiniu principu, tačiau manau, kad dėl krizės rimtumo reikalingos visiškai kitokio lygio nuostatos, t. y. bent jau reikia sudaryti galimybes MVĮ pasinaudoti kreditavimu ir gauti paskolas, kuriomis būtų prisidėta prie užimtumo, teritorijų plėtros ir žmonių gebėjimų vystymo.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Ispanijos ir Portugalijos pateikti pasiūlymai dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo (EGF) panaudojimo dar kartą atskleidžia globalizacijos padarinius. Pietryčių Azijos šalyse ir visų pirma specialiosiose ekonominėse zonose, kuriose žmonės yra išnaudojami ir įdarbinami jiems neužtikrinant minimalių socialinių standartų, tekstilės gaminiai gaminami dempingo kainomis ir paskui parduodami Europos rinkoje.

Europos bendrovės, gerbiančios per dešimtmečius nusistovėjusias ir įgytas socialines darbuotojų teises, yra paliekamos nepalankioje padėtyje dėl didesnių išlaidų, kurias patiria dėl šių teisių. Turime nedelsdami sukludyti šiai tendencijai toliau bent kiek plėtotis. Kuo greičiau turi būti nustatytas draudimas importuoti į ES gaminius, kurie gaminami nesilaikant konkrečių minimalių socialinių standartų. Kol tai bus pasiekta, galime dirbti tik siekdami sumažinti atitinkamose šalyse globalizacijos daromą žalą. Todėl neabejodamas balsavau už paramos iš šio fondo išmokėjimą.

Nuno Teixeira (PPE), raštu. – (PT) Pripažįstant neigiamą globalizacijos poveikį, kuris pramoniniuose Europos regionuose yra pernelyg akivaizdus, Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas (EGF) grindžiamas Europos projekto dalyvių vienybe ir priartina jį prie žmonių teikdamas pagalbą tiems darbuotojams, kurie daugiausia nukentėjo dėl šių pokyčių. Portugalijos Nortės ir Centro regionai, kurių ekonomika buvo grindžiama tradiciniais sektoriais, pvz., tekstilės pramonės, buvo modernizuojami nuo pat praėjusio šimtmečio dešimtojo dešimtmečio pradžios, mėginant prisitaikyti prie sparčiai didėjančios konkurencijos.

Šiuose šalies regionuose tekstilės pramonė samdo apytikriai 15 proc. darbo jėgos, ir šiuose dviejuose regionuose sutelkta beveik 98 proc. šio visos šalies sektoriaus nedarbo. Blogėjanti ekonominė aplinka, kuri pakenkė šiems regionams taip pat, kaip ir kitiems, ypač atokiausiems regionams, pvz., Madeiros, kuriuose turizmas yra labai svarbus, turėjo nerimą keliančių padarinių socialinės sanglaudos srityje, visų pirma dėl nedarbo didėjimo. Todėl palaikau 832 800 EUR iš EGF skyrimą po 1 588 darbuotojų atleidimo dėl darbo vietų mažinimo Portugalijos Nortės ir Centro regionų tekstilės pramonėje. Ši suma turi būti išmintingai naudojama šiems darbuotojams perkvalifikuoti ir vėl greitai ir patikimai jiems integruoti į darbo rinką.

– **Pranešimas: Jutta Haug (A7-0003/2009)**

David Casa (PPE), raštu. – Pasiūlyme rūpinamasi tradicinių nuosavų išteklių, PVM ir BNP peržiūra ir numatomi pakeitimai remiantis ekonominėmis prognozėmis. Pasiūlymas yra nepaprastai techniškas, todėl aš tiesiog pareiškiu, kad mano balsas buvo atiduotas už šį pasiūlymą.

– **Pranešimas: Jutta Haug (A7-0009/2009)**

David Casa (PPE), raštu. – 2009 m. sausio mėn. Prancūzijos pietvakariams smogė uraganas, kuris pridarė didžiulių nuostolių ir suteikė teisę Prancūzijai pasinaudoti ESSF lėšomis. Esu už tai, kad priimant siūlomą Taisomojo biudžeto Nr. 7/2009 projektą būtų vadovaujamasi pranešėjos požiūriu.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL), raštu. – (FR) Laikausi nuomonės, kad nepriimtina tame pačiame balsavime maišyti skiepijimui nuo mėlynojo liežuvio ligos skirtus asignavimus ir Europolui bei Eurojustui skirtus asignavimus. Esu už mėlynojo liežuvio ligai sunaikinti skiriamus asignavimus, tačiau esu prieš Europolui ir Eurojustui skiriamus asignavimus.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) 2009 m. sausio mėn. Prancūziją nusiaubė smarkus uraganas. Uraganas „Klausas“ visų pirma nusiaubė šalies infrastruktūrą. Solidarumo fondo tikslas – padengti dalį nuostoliams padengti skirtų išlaidų, kurios turi būti apmokėtos iš iždo. Šis atvejis atitinka visus reikalavimus. Dėl šios priežasties ir visų pirma dėl tarpvalstybinio solidarumo su Prancūzijos piliečiais, nukentėjusiais ir kai kuriais atvejais iki šiol kenčiančiais nuo uragano „Klausas“, balsavau už Taisomojo biudžeto projektą.

Robert Rochefort (ALDE), raštu. – (FR) Teigiamai vertinu tai, kad šiandien priimtas mūsų kolegės Parlamento narės D. Haug pranešimas, kurį visiškai palaikiau. Šiuo balsavimu mes antrą kartą šiais metais leidžiame panaudoti Europos Sąjungos solidarumo fondą. Iš tikrųjų turėjusi ateiti į pagalbą Rumunijai, dabar Europos Sąjunga demonstruoja solidarumą su Prancūzijos gyventojais, kurie 2009 m. sausio mėn. pajuto visą niokojamo ir labai smarkaus uragano „Klausas“ jėgą. Šis uraganas apibūdinamas kaip „didelio masto gaivalinė nelaimė“ ir dėl to buvo tinkamas įtraukti į šio fondo panaudojimo sritį. Taigi, iš viso buvo skirta daugiau nei 120 mln. EUR.

Kaip žinote, šios pagalbos labai reikia mano šalies pietvakarių departamentams, kurie patyrė labai daug nuostolių. Norėčiau padėkoti savo kolegoms Parlamento nariams už tai, kad balsavo už šį pranešimą. Žinoma, dabar reikės užtikrinti, kad Prancūzijos vyriausybė įtrauktų į procesą vietos valdžios institucijas ir kad šios valdžios institucijos nebūtų apgaulinėjamos dėl šių pinigų panaudojimo būdo. Iš tikrųjų būtų nepriimtina, jeigu iš to naudos turėtų tik privatus sektorius.

– **Pranešimas: Jutta Haug (A7-0010/2009)**

John Stuart Agnew, John Bufton ir David Campbell Bannerman (EFD), raštu. – Pripažįstame, kad iš tikrųjų reikalinga mėlynojo liežuvio ligos vakcina, ypač Pietų ir Rytų Anglijos galvijų ir avių augintojams, kurie, savo pačių fermose atlikę visuotinę vakcinaciją, apsisaugojimui nuo mėlynojo liežuvio ligos sukūrė užkardą, davusią naudos jų Šiaurės ir Vakarų Anglijos kolegoms augintojams. Norėdami balsuoti už šios vakcinos finansavimą, esame priversti (per tą patį balsavimą) balsuoti už didesnę Eurojusto ir Europolo finansavimą. Tai yra dvi agentūros, kurios veikia peržengdamos pagal Jungtinės Karalystės teisę priimtiną ribą ir labai padidina valstybės galią, sumenkindamos asmeninę laisvę. Niekinga tai, kad ES bando paslėpti

šias nuostatas tokio pobūdžio pranešimuose ir paskui verčia Europos Parlamento narius balsuoti už juos kaip už visumą, o ne už atskiras dalis. Taigi, negalime ramia sąžine palaikyti tokio pranešimo, taip ir paaiškinamas mūsų susilaikymas balsuojant šiuo klausimu.

David Casa (PPE), raštu. – Šis pranešimas yra apie biudžeto pakeitimus, kuriais sudaromi nauji įsipareigojimai, lygūs 51 640 000 EUR. Šios lėšos, be Europolui ir OLAF skiriamų lėšų, bus panaudotos kovai su mėlynojo liežuvio liga ir didelio srauto reaktoriui sukurti. Šiuo atveju mano balsavimas atitinka pranešėjos nuomonę.

Derek Roland Clark (EFD), raštu. – Pripažįstu labai realų mėlynojo liežuvio ligos vakcinos poreikį ir apgailestauju, kad JK vyriausybė šiuo svarbiu klausimu atsisakė padėti ūkininkų bendruomenei. Šiame pranešime yra nuostatų, susijusių su šia padėtimi. Tačiau šiame pranešime taip pat yra visiškai nesusijusių su ūkininkavimu nuostatų, kurios turėtų pragaištingą poveikį JK. Konkrečiai kalbant, šiame pranešime raginama finansuoti Eurojustą ir Europolą – agentūras, kurios veikia peržengdamos pagal Jungtinės Karalystės teisę priimtinas ribas.

Niekinga tai, kad ES bando paslėpti šias nuostatas tokio pobūdžio pranešimuose ir paskui verčia Europos Parlamento narius balsuoti už juos kaip už visumą, o ne už atskiras dalis. Taigi, negalėjau ramia sąžine palaikyti tokio pranešimo, taip ir paaiškinamas mano balsavimas šiuo klausimu.

Nigel Farage (EFD), raštu. – Pripažįstu labai realų mėlynojo liežuvio ligos vakcinos poreikį ir atkreipiu dėmesį į nenaudingą JK vyriausybės poziciją šiuo svarbiu klausimu. Šiame pranešime yra nuostatų, susijusių su šia padėtimi. Tačiau šiame pranešime taip pat yra visiškai nesusijusių su ūkininkavimu nuostatų, kurios turėtų pragaištingą poveikį JK.

Konkrečiai kalbant, šiame pranešime raginama finansuoti Eurojustą ir Europolą – agentūras, kurios veikia peržengdamos pagal Jungtinės Karalystės teisę priimtinas ribas. Niekinga tai, kad ES bando paslėpti šias nuostatas tokio pobūdžio pranešimuose ir paskui verčia Europos Parlamento narius balsuoti už juos kaip už visumą, o ne už atskiras dalis. Taigi, negalėjau ramia sąžine palaikyti tokio pranešimo, taip ir paaiškinamas mano balsavimas šiuo klausimu.

Mairead McGuinness (PPE), raštu. – EPP frakcijos „Fine Gael“ partijos nariai balsavo už Taisomojo biudžeto Nr. 8/2009 projektą. Pažymime, kad šis balsavimas apima biudžeto punkto sukūrimą siekiant suteikti papildomą finansavimą Peteno (Nyderlandai) didelio srauto reaktoriui (HFR). Iš pradžių įrenginiai buvo pastatyti branduolinės sintezės ir branduolinio dalijimosi reaktoriuose naudojamoms medžiagoms įvertinti. Jie tapo nepakeičiamais įrenginiais medicinos sektoriams skirtiems radioizotopams gaminti, patenkinantiems apytikriai 60 proc. Europos paklausos. Be kita ko, pranešime taip pat numatoma parama didesniai biudžetui siekiant visiškai sunaikinti mėlynojo liežuvio ligą ir pagalba Europos viešosios tvarkos užtikrinimui ir kovai su sukčiavimu. Galiausiai atsižvelgdama į HFR pobūdį ir įtrauktą biudžeto punktų sumaišymą, partijos „Fine Gael“ delegacija balsuodama palaikė Taisomojo biudžeto Nr. 8/2009 projektą.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL), raštu. – Aš balsavau už minėtą pranešimą, į kurį yra įtrauktas kreditavimo įsipareigojimų padidinimas programoms, kuriomis siekiama sunaikinti ir stebėti gyvūnų ligas, taip pat stebėti gyvūnų fizinę gerovę, kuri galėtų kelti grėsmę visuomenės sveikatai, susijusiai su išoriniais veiksniais.

Kartu norėčiau pabrėžti, kad nesutinku su tokiais kitais pranešime keliamais klausimais, kurie neturėjo būti įtraukti į šį pranešimą:

- biudžeto punkto 10 04 04 02 sukūrimas (didelio srauto reaktoriaus (HFR) veikla);
- biudžeto punkto 18 05 02 03 sukūrimas (Europos policija);
- Bendrijos subsidijų padidinimas Eurojustui;
- OLAF etatų plano pakeitimai nesuteikiant papildomo finansinio aprūpinimo.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), raštu. – (FR) Pranešime dėl Europos Sąjungos 2009 finansinių metų pataisyto biudžeto Nr. 8/2009 projekto yra keletas prieštarų punktų. Jame pagrindinis dėmesys skiriamas išteklių didinimui siekiant sunaikinti avių mėlynojo liežuvio ligą, mokslinių tyrimų atlikimui Nyderlanduose įrengto branduolinio reaktoriaus panaudojimo srityje, Europolo ir Eurojusto programoms ir OLAF.

Balsuodama prieš šį pranešimo projektą aš, aišku, nenorėjau laikytis avių augintojams nepaprastai svarbioms nuostatomis priešiškos pozicijos.

Norėjau laikytis nepaliaujamam branduolinės energijos naudojimui priešiškos pozicijos.

Pirmiausia norėjau vėl patvirtinti savo pažadą, kad, pasinaudodama Europolo ir Eurojusto biudžetais, kovosiu su Europos kaip tvirtovės ir saugumo palaikomos bei neveiksmingos Europos kūrimu siekiant užtikrinti mūsų bendrapiliečių saugumą.

Reikia pažaboti šias strategijas, kuriomis kovojant su nesaugumu ir terorizmu vis dažniau pažeidžiamos mūsų bendrapiliečių laisvės ir teisės ir persvarstyti bei iš naujo nustatyti su šiomis strategijomis susijusių įvairių Bendrijos agentūrų ir institucijų įgaliojimus.

7. Balsavimo pataisymai ir ketinimai (žr. protokolą)

(Posėdis nutrauktas 11.20 val. ir pratęstas 11.35 val.)

PIRMININKAVO: J. BUZEK

Pirmininkas

8. Europos Parlamento Pirmininko inauguracijos kalba

Pirmininkas. - Europos Parlamento Pirmininkai, ministrai, Europos institucijų pirmininkai ir atstovai, ponios ir ponai, ir visų pirma brangūs draugai.

Šiandien kalbu jums kaip tryliktasis tiesiogiai išrinkto Europos Parlamento Pirmininkas. Man malonu, kad šiandien tarp mūsų yra nemažai buvusių Pirmininkų: Emilio Colombo, Enrique Barón Crespo, Egon Klepsch, Klaus Hänsch, José María Gil-Robles, Nicole Fontaine, Pat Cox ir Hans-Gert Pöttering.

(Plojimai)

Tai, kad jūs dalyvaujate, yra didelė garbė mums visiems.

Kaip daugelis iš jūsų sakė, mano išrinkimas taip pat yra simboliškas – simboliškas dėl svajonės apie susivienijusį žemyną, kurią išsaugojo mūsų Europos dalies piliečiai, t. y. svajonės, kuri dabar išsipildė.

Mano brangūs kolegos iš Estijos, Latvijos, Lietuvos, Slovakijos, Čekijos, Vengrijos, Slovėnijos, Rumunijos, Bulgarijos, Kipro ir Maltos, aš žinau ir suprantu tų, kurie neseniai įstojo į Europos Sąjungą, rūpesčius, reikmes ir lūkesčius. Žinau, nes mano šalyje jie yra tokie patys. Tačiau dabar mes prisiimame bendrą atsakomybę už mūsų žemyno ateitį. Nebėra senosios ir naujosios Europos. Tai – mūsų Europa! Mes norime, kad ji būtų šiuolaikiška ir stipri. Taip pat norime, kad mūsų piliečiai matytų ją tokią. Tam reikia daug energijos ir sunkaus darbo. Tai yra tikslas, apie kurį svajojo europiečių kartos, ir tikslas, vertas didžiulių pastangų, kurių reikia jam pasiekti. Esu pasirengęs dirbti šį darbą ir dėti šias pastangas, nes šios svajonės buvo ir mano svajonės.

(Plojimai)

Ponios ir ponai, kadangi pradedame šią naują Parlamento kadenciją, Europos ir mūsų pačių – jos atstovų – laukia daug uždavinių. Turime susidoroti su šiais uždaviniais. Turime neužmiršti, kad siekdamas geresnės Europos šis Europos Parlamentas vaidina ypatingą vaidmenį – ne tik institucinį, bet ir socialinį bei labai simbolišką. Europos Parlamentas yra Europos demokratinės sistemos pagrindas. Jis yra šios sistemos pastovumo ir stabilumo pagrindas bei idealų ir vertybių, kuriuos išreiškia ne tik mūsų sprendimai ir jų poveikis, bet ir mūsų diskusijos, sergėtojas. Tačiau Europos Parlamentas turi įvykdyti kitą uždavinį – naujos Europos vizijos kūrimo uždavinį, t. y. vizijos, kuri išeitų už dabarties ribų, – už tos ribos, kokia Europa yra, ir priartėtų prie tos ribos, kokia ji turėtų būti. Kad galėtume kartu sukurti šią viziją, mums reikia vaizduotės, žinių, išminties ir, svarbiausia, drąsos.

Vokietijos žydų kilmės filosofas Hannah Arendt pasakė, kad politika yra vienintelė gyvenimo sritis, išskyrus religiją, kurioje pasitaiko stebuklą. Lygiai prieš 20 metų mes Europoje matėme tokį stebuklą, todėl tikime drąsos, vaizduotės ir išminties galia. Manau, kad mes visi čia šiandien esantieji tikime tuo pačiu.

(Plojimai)

Į mūsų laukiančius uždavinius žiūriu optimistiškai. Man svarbiausi šie mūsų laukiantys uždaviniai: pirma, ekonomikos krizė ir Europos solidarumas; antra, energetika ir aplinka; trečia, užsienio politika; ketvirta, žmogaus teisės ir mūsų vertybių sistema; ir, penkta, mūsų Parlamentas ir kaip jį pertvarkyti.

Skaudžiausias ir sunkiausias mūsų laukiantis klausimas – ekonomikos krizė. Mes turime įveikti ją ir įveiksime. Europa ėmėsi lyderės vaidmens, siūlydama sprendimus Didžiojo aštuoneto (G8) ir Didžiojo dvidešimtuko (G20) aukščiausiojo lygio susitikimuose, – sprendimus, kurie, nors ir išlaikydami mūsų socialinį modelį, galėtų padėti pasauliui įvesti tvarką savo ekonomikoje. Vykstant globalizacijai Europa turi laikytis vieningos nuomonės.

Dabar, šiuo krizės laikotarpiu, mums kaip niekada daug dėmesio reikia skirti ekonomikos augimui ir kovai su nedarbu. Turime įkvėpti naują gyvybę Lisabonos strategijos idėjoms ir rasti būdų investuoti į naujas technologijas, inovacijas, švietimą ir žmogiškuosius išteklius. Bendrijos biudžetas turi suvaidinti svarbų vaidmenį užtikrinant, kad Europos mokslinių tyrimų programos turėtų aiškius prioritetus ir procedūras.

Pagal naująją sutartį Parlamentas ir Taryba turės vienodas biudžetines galias Bendro sprendimo priėmimo procedūra apims žemės ūkį, žuvininkystę, išorės prekybą, teisingumą ir vidaus reikalus, taip pat suteiks mums vienodą atsakomybę žemės ūkio išlaidų srityje.

Mes turime saugotis protekcionizmo ir pagundos renacionalizuoti bendros politikos kryptis. Kitame Bendrijos biudžete sanglaudos politika turi likti prioritetu, jeigu norime pasiekti visišką mūsų iš naujo susivienijusio žemyno integraciją. Bendroji rinka – didžiulis mūsų pasiekimas. Jeigu norime užtikrinti, kad Europa liktų konkurencinga, turime ginti ir vienyti ją. Tai reiškia, kad Europos integracija turi būti stiprinama, o ne silpninama. Turėkime drąsos kalbėti apie savo įsitikinimus.

Jeigu siekiame pagyvinti, suprasti Bendriją, kurią kuriame, ir gyventi joje, svarbūs yra du dalykai: solidarumas ir socialinė sanglauda. Negali būti tikros bendrijos, jei nesirūpinama visais, ypač tais, kurie labiausiai pažeidžiami, – bedarbiais, mažiausiai išsilavinusiais ir gyvenančiais atokiuose regionuose žmonėmis. Kova su nedarbu – pagrindinis Tarybai pirmininkaujančios Švedijos tikslas. Mes labai padedame jai atlikti šią užduotį.

Už geležinės uždangos kadaise buvo šūkis: „Negali būti laisvės be solidarumo.“ Dabar galime sakyti: „Be solidarumo negali būti jokios bendrijos.“ Taip pat negali būti šiuolaikiškos ir stiprios Europos.

(Plojimai)

Mes negalime įveikti ekonomikos krizės nepanaudoję milžiniško intelektualio, ekonominio ir kūrybinio moterų potencialo.

Dėl demografinės krizės reikia stiprinti šeimą ir gimstamumą. Be to, turime užtikrinti, kad moterims nereikėtų aukoti savo karjeros dėl savo šeimos ir vaikų auginimo.

(Plojimai)

Norėdami įveikti demografinę krizę išlikdami ištikimi savo demokratiniams principams, taip pat turime būti atvira visuomene. Imigracija visada davė naudos Europai. Turime siūlyti sprendimus, kurie suteiktų mums galimybę kviesti imigrantus ir sudaryti sąlygas jų integracijai, taip pat tikėtis, kad jie bus atviri tokiai integracijai.

Mes susiduriame su energetikos krize. Europiečiai gali nesuprasti geopolitikos, bet jie supranta, kad jiems šildymas yra išjungtas. Turime toliau įvairinti savo energijos šaltinius ir didinti investicijas į atsinaujinančius energijos šaltinius bei iškastinį kurą. Mums prieinama branduolinė energija, tačiau šį klausimą sprendžia valstybės narės.

Turime išplėsti išorinių dujotiekių ir naftotiekių tinklą, kad nebūtume priklausomi nuo jokios konkrečios šalies. Mes turime didinti savo dujų ir elektros tinklų jungčių skaičių. Be to, turime apsvarstyti galimybę pirkti dujas bendrai, kad sukurtume tikrą Europos energijos rinką, grindžiamą solidarumu. Esu įsitikinęs, kad Europos Sąjungai atėjo laikas turėti realią bendrą energetikos politiką, todėl stengisiusi pasiekti tai.

(Plojimai)

Energetika taip pat paskatino 1951 m. įkurti Europos anglių ir plieno bendriją, iš kurios išaugo mūsų Bendrija. Tuo metu Robertas Schumanas pasakė: „Dėl taip sukurto solidarumo gamybos srityje bus aišku, kad bet koks karas <...> bus ne tik neįsivaizduojamas, bet ir iš esmės neįmanomas.“ Tai buvo tos Bendrijos originali idėja. Mūsų energetikos politikoje turi būti atsižvelgiama į grėsmę aplinkai, susijusią su klimato kaita. Mums reikalinga žaliąji revoliucija, todėl turime pažaboti savo nesaikingumą.

Europos Parlamentas pradeda diskusiją šiuo klausimu. Kartu su daugeliu iš jūsų dirbau Laikinajame klimato kaitos komitete. Jūs žinote mano poziciją ir tai, kad aš dirbsiu kartu su jumis, idant Kopenhagoje pasiektume kompromisą.

Parlamentas – svarbus veikėjas tarptautinėje arenoje. Būtent to iš mūsų tikisi mūsų piliečiai. Europa turi dalyvauti ne tik Europos Sąjungos teritorijoje, bet ir pasaulyje. Nuoseklios ir veiksmingos užsienio politikos, kuri apimtų pasaulio tvarkos viziją, kūrimas turi būti vienas didžiausių uždavinių, sprendžiamų per šio Parlamento kadenciją.

Jean Monnet kartą pasakė, kad kiekvienas turi ambicijų. Kyla klausimas, ar tomis ambicijomis naudojotės tam, kad kuo nors taptumėte, ar tam, kad kažką pasiektumėte. Per šio Parlamento kadenciją turėkime ambicijų kažką pasiekti.

Taigi, kokie yra svarbiausi tikslai? Pirma: aktyvi politika Europos Sąjungos pietinių ir rytinių kaimynių atžvilgiu. Atsižvelgdami į tai turėtume tęsti savo darbą Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių parlamentinėje asamblėjoje ir imtis veiklos Euronest asamblėjos struktūroje.

Antra: turėtume remti demokratiją ir gero valdymo modelius. Turėtume pasinaudoti tarpparlamentinėmis asamblėjomis ir savo delegacijomis, kad prieš dvišalius Europos Sąjungos aukščiausiojo lygio susitikimus surengtume parlamentinius aukščiausiojo lygio susitikimus. Tai yra svarbu, nes Europos Parlamentas dalyvaus priimant sprendimus dėl daugiau politikos krypčių. EUROLAT – geras tokio bendradarbiavimo pavyzdys.

Trečia: mums laikas palaikyti tikrą transatlantinę parlamentinę partnerystę ir kartu kurti naują pasaulio tvarkos pagrindą. Aš stengsiuosi visais lygmenimis stiprinti ryšius su Jungtinių Valstijų Kongresu.

Ketvirta: turime dirbti mūsų strateginės partnerystės su Rusija klausimais, nepamiršdami, kad, kaip ir mūsų santykių su Kinija srityje, ekonominiai ir politiniai sumetimai negali būti viršesni už žmogaus teises, teisinę valstybę ir demokratiją.

(Plojimai)

Kaip šio Parlamento Pirmininkas turiu visiškai ištraukti į dialogą su mūsų Rusijos partneriais, ypač atsižvelgdamas į naują Baltijos strategiją.

Penkta: turime stiprinti ryšius su Indija ir kitomis kylančios ekonomikos valstybėmis, pvz., Brazilija ir Pietų Afrikos Respublika. Indija turi būti tiek ekonominė, tiek politinė partnerė.

Šešta: Artimieji Rytai tebėra svarbiausi pasaulio stabilumui pasiekti. Europa šiame regione turi vaidinti aktyvų vaidmenį.

Septinta: išplėtimas buvo viena sėkmingiausių mūsų politinių strategijų. Ar kuris nors iš mūsų pirmtakų Europoje turėjo tokį ilgą taikos ir klestėjimo laikotarpį, kokį dabar turime mes? Šiuo metu Kroatija ir galbūt Islandija, matyt, yra šalys, kurioms įstoti į ES yra didžiausia tikimybė.

Aštunta: Europos Sąjunga – didžiausia pagalbos teikėja pasaulyje. Turime išsiaiškinti, kur mes esame su dabartiniais ir galimais paramos gavėjais, ir nepamiršti savo išipareigojimų jiems pagal Tūkstantmečio vystymosi tikslus. Mes galime užtrenkti duris kai kuriems, atvykstantiems čia, bet neužverkime savo širdžių ir darykime viską, ką galime, kad priartintume gyvenimą jų gimtosiose šalyse arčiau mūsų Europos standartų.

Devinta: turime stiprinti Europos Sąjungos misijas pagal Europos saugumo ir gynybos politiką. Per pastaruosius šešerius metus buvo 22 tokios misijos; jos turėtų turėti aiškius įgaliojimus ir išteklius, reikalingus jų darbui atlikti. Europos Parlamentas nori užtikrinti didesnę šių misijų kontrolę ir stebėseną. Didesnės biudžetinės galios, kuriomis Parlamentas naudosis pagal Lisabonos sutartį, gali padidinti mūsų lankstumą kalbant apie lėšų skyrimą svarbioms mūsų remiamoms misijoms.

Naujos sutarties įgyvendinimas turi būti mūsų tolimesnės ateities prioritetas. Esu išipareigojęs parengti Parlamentą vos tik įsigaliojus sutarčiai veikti pagal naujas nuostatas. Tačiau, nepaisydami sutarties, mes manome, kad reikalingi pokyčiai. Mes manome, kad mūsų institucijoje reikalinga dinamiškesnė parlamentinė veikla.

Kaip Parlamento Pirmininkas, noriu perimti nepaprastai svarbų Parlamento reformavimo darbą, kurį pastaraisiais metais pradėjo mano pirmtakai. Tačiau mes turime šiuo keliu eiti toliau. Darau viską, ką galiu, kad mūsų Parlamente padaryčiau daugiau erdvės kūrybingoms politinėms diskusijoms.

(Plojimai)

Ryžtingai pritariu, kad kalbėtojams reikia geriau pasinaudoti sistema „prašau žodžio“ kaip būdu pagyvinti mūsų plenarines diskusijas, todėl po mano kalbos ši sistema bus panaudota. Tai ypač svarbu užtikrinant mažumų teises.

Svarbiausia trūkstama grandis vykdant reformą – santykių su kitomis Europos Sąjungos institucijomis – Komisija ir Taryba – gerinimas. Tam bus skirta nemaža mano kadencijos dalis.

Kaip Pirmininkas, stengsiuosi sukurti naują partnerystės su Komisija modelį, kad sustiprinčiau vykdomosios valdžios parlamentinę analitinę priežiūrą ir pasiekčiau, kad vykdomoji valdžia būtų labiau atsakinga šiam Parlamentui, kaip nurodoma Lisabonos sutartyje.

Liepos mėn. pakviečiau Komisijos Pirmininką dalyvauti klausimų valandoje, kuri turi būti rengiama kiekvieną mėnesį Parlamente, kad per ją Parlamento nariai galėtų užduoti klausimus iš salės. Siūlau mums kuo greičiau įgyvendinti tokią praktiką.

(Plojimai)

Prieš dvi savaites Pirmininkas J. M. Barroso pateikė mums savo vadinamąsias politikos gaires antrai kadencijai. Tai yra svarbi naujovė, nes ji reiškia, jog pripažįstama, kad būtent Europos Parlamentas renka Komisijos Pirmininką. Dėl to jaučiu didžiulį pasitenkinimą.

Be to, paraginau Parlamento komitetus išnagrinėti vis dar rengimo stadijoje esančius teisės aktus ir nustatyti, ar naujos kadencijos Komisija ketina atsisakyti šių pasiūlymų dėl teisės aktų arba juos iš dalies pakeisti ar palikti nekeistus. Taip pat raginu komitetus rengti rimtas diskusijas apie būsimą politinę strategiją siekiant užtikrinti, kad paskirtųjų Komisijos narių klausimai būtų grindžiami išsamiais teisėkūros programomis, o ne vien jų gyvenimo aprašymo ir profesinės patirties įvertinimu.

Turime užmegzti glaudesnius ryšius su Ministrų Taryba. Jeigu šie ryšiai turi būti patikimi, jie turi atspindėti tai, kad šiandieninėje Europos Sąjungoje Parlamentas yra tikras teisės aktų bendraautoris.

Be to, turime dirbti kartu instituciniais klausimais, kylančiais iš Lisabonos sutarties. Tai susiję su bendrų sprendimų priėmimo procedūros išplėtimu, nauja komitologijos sistema, naujo vyriausiojo įgaliojimo ir Komisijos pirmininko pavaduotojo paskyrimu, naujos išorės veiksmų tarnybos demokratine kontrole ir klausimu, kaip elgtis su „dvejopą pirmininkavimą Tarybai“ vykstant plenariniams posėdžiams.

Mūsų santykiai su 27 Europos Sąjungos nacionaliniais parlamentais turi būti plėtojami tokia pat dvasia. Pastaraisiais metais bendradarbiavimas intensyvėjo, o Lisabonos sutartis toliau stiprins šiuos ryšius ir didins jų vaidmenį rengiant piliečiams palankius teisės aktus. Puikus šio Europos Parlamento ir nacionalinių parlamentų bendradarbiavimo pavyzdys – Stokholmo programa, kurioje daugiausia dėmesio skiriama teisingumui ir visuomenės saugumui.

Noriu tęsti reformas Parlamento žmoniškųjų išteklių ir išlaidų panaudojimo srityje, kad šie ištekliai ir išlaidos būtų tiesiogiai orientuoti į mūsų programas.

Mūsų institucijų turtai ir stiprybė taip pat slypi mūsų įvairovėje – įvairiose tautybėse, įvairiuose mąstymo būduose ir įvairiose kalbose. Todėl Parlamento nariai, jei jie to nori, turi teisę kalbėti savo gimtąja kalba, kad galėtų tinkamai atstovauti savo rinkėjams.

Turime visada prisiminti, kad Europos Sąjunga susijusi ne tik su būsimais sunkumais ir nuolat didėjančios gerovės ir stabilumo vizija. Visų pirma ji susijusi su žmogaus teisėmis.

Su nerimu atkreipiau dėmesį į Slovakijos ir Vengrijos santykių įtampą dėl nacionalinių mažumų. Tai lieka svarbi problema, todėl norėčiau pasiūlyti savo pagalbą šį ginčą sprendžiant remiantis vertybėmis, kuriomis mes tvirtai tikime ir kurios atspindi mūsų Parlamento įsitikinimus.

(Garsūs plojimai)

Puikus pavyzdys, kaip mes puoselėjame šias vertybes, yra Sacharovo premija, įteikiama žmogaus teisių gynėjams, kurie dabar sudaro vadinamojo Sacharovo tinklo pagrindą, – tai, ką ketinu toliau plėtoti. Be to, noriu pasistūmėti į priekį su projektu „Europos istorijos namai“, pradėtu mano pirmtako, kuris šiandien dalyvauja ir iki šiol yra Europos Parlamento narys; kaip tik tuo esame labai patenkinti.

Be to, čia, šiame Parlamente, turėčiau dar kartą priminti, kad Europos Sąjunga yra idealų ir vertybių bendrija. Tai yra pamatas, ant kurio ji buvo pastatyta.

Esu pasiryžęs imtis priemonių ir užtikrinti, kad visi komitetai ir delegacijos turėtų galimybę naudotis palydovine televizija ir internetu. Mums reikia pasižiūrėti, kaip organizuojami rinkimai Europoje. Pvz., turėtume primygtinai reikalauti rinkimuose taikyti naujas technologijas, kad paskatintume dalyvauti juose. Be to, laikas pradėti diskusiją apie Europos politines partijas. Piliečiai turi žinoti, už ką jie balsuoja – ne tik savo šalyse, bet ir Europos lygmeniu.

Didelę reikšmę teikiu bendradarbiavimui su Pirmininkų sueiga. Drauge prisiimsime atsakomybę už šio Parlamento veiklą kartu su 14 pirmininko pavaduotojų, kuriems esu dėkingas už jų išreikštą paramą. Be to, vertinu partnerystės dvasią, kurią parodė mūsų Parlamento komitetų pirmininkai. Norėčiau, kad nuolatinių tarpparlamentinių delegacijų pirmininkai būtų pajėgūs daryti didelę įtaką Europos Sąjungos užsienio politikai. Su Parlamento biudžetu susiję klausimai bus spendžiami su kvestorių pagalba. Tačiau labiausiai, mano brangieji kolegos, aš pasikliauju jūsų parama.

Būdamas Europos Parlamento Pirmininkas žinau, kad mano pareiga suteikti jums geras darbo sąlygas, tačiau norėčiau primygtinai paraginti jus visus pasidalyti šią naštą.

Daugumai iš mūsų Lisabonos sutartis – tai ilgai lauktas institucinis sprendimas. Ji padidins Europos Sąjungos galimybes spręsti esamas problemas ir priartins Europos institucijas prie mūsų piliečių.

Velionis Bronisław Geremek, kurio vardu pavadiname pagrindinį Strasbūro Parlamento kiemą, mėgdavo sakyti, jog Europos integracija yra kaip važiavimas dviračiu – turite nuolat minti pedalus, kad išlaikytumėte pusiausvyrą, ir laikytis tinkamos krypties. Kaip tik tai rodo, kodėl mums taip reikia, kad Lisabonos sutartis būtų ratifikuota.

(Plojimai)

Mažiau nei prieš savaitę dalyvavau Lenkijos parlamente, kur minėtos dvidešimtosios Tadeuszo Mazowieckio vadovaujamos pirmosios nekomunistinės vyriausybės mūsų Europos dalyje sudarymo metinės. Tai buvo ypač jaudinančios metinės, nes per jas paminėta greito totalitarinės sistemos žlugimo kitose Vidurio Europos šalyse pradžia. Tai buvo pirmasis plyšys, kuris sudarė sąlygas nugriauti Europą dalijančią sieną.

Šiandien aš kalbu jums čia, Strasbūre, regione, kurio likimas primena mano Silezijos regiono – pasienio regiono, kurio gyventojai dažnai turėjo keisti savo pilietybę, nekeisdami savo gyvenamosios vietos, – likimą, sostinėje.

Aš iškilmingai pažadu, kad artimiausiais metais būdamas Parlamento Pirmininkas tarناusiu jums kaip jūsų ambasadorius, perduodamas iš naujo susivienijusio žemyno žinią Europos piliečiams ir pasauliui.

Dirbkime kartu, kad rastume realius ir praktiškus didelių uždavinių, kurie dabar laukia Europos ir pasaulio, sprendimus. Dirbkime, kad mūsų svajonės išsipildytų. Imkimės šio uždavinio entuziastiškai, išmintingai ir drąsiai.

Todėl, kad tai – mūsų Europa. Šiuolaikinė Europa. Stipri Europa.

(Parlamento nariai pagerbė kalbėtoją audringais plojimais)

Joseph Daul, *PPE frakcijos vardu*. – (FR) Gerb. Pirmininke, Europos institucijų pirmininkai, pone J. Buzekai, mano frakcija visiškai pritaria jūsiškei Parlamento programai ir Parlamento veiklai per kitus penkerius metus.

Jeigu Europos Parlamentas per kitus penkerius metus turi suvaidinti vaidmenį ar atlikti misiją, tai tikrai bus piliečių sutaikymas su Europa. O ar atliekant šią užduotį kas nors galėtų būti palankiau, negu tai, kad Pirmininkas yra žmogus, simbolizuojantis iš naujo suvienytą Europą, toks žmogus, kaip jūs, pone J. Buzekai?

Todėl ir norėčiau pasakyti, kaip didžiuojuosi, kad būtent mano frakcija, t. y. Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcija, įtikino labai didelę šio Parlamento daugumą išreikšti savo pasitikėjimą jums.

Ši šiandien vėl suvienyta Europa susijusi ne su nepakantumu arba atskirtimi, o su atvirumu ir pagarba kitų nuomonei ir kilmei. Esu įsitikinęs, kad tai yra sugyvenimo koncepcija, nes mus visus šiame Parlamente suvienija europiečiai. Norėčiau, kad jums vadovaujant Europos Parlamentui mūsų bendrapiliečiai dalytųsi šiomis vertybėmis.

Be to, palaikau jūsų, gerb. Pirmininke, išreikštą pasiryžimą imtis šio uždavinio ir tikiuosi, labai stengsimės palaikyti jaunimą. Mano frakcija nesvyruodama padeda jums.

Gerb. Pirmininke, kaip sakėte, per kelerius pastaruosius metus šis Parlamentas įgijo daugiau įgaliojimų ir didesnę valdžią. Lisabonos sutarties įsigaliojimo perspektyva išpūdingai sustiprins šią tendenciją. Tai yra viena iš priežasčių, kodėl PPE frakcija ragina kuo greičiau pradėti taikyti sutartį. Žinoma, mes turime pasirengti tam techniškai, kad galėtume veiksmingai dirbti kartu su Taryba ir glaudžiai bendradarbiaudami su Komisija, ir taip pat visų pirma turime pasirengti tam politiškai. Mūsų pagrindinis tikslas aiškus – užtikrinti, kad Parlamentas geriau sutartų su 500 mln. piliečių, kuriems atstovauja.

Kad tai padarytų, jis visų pirma turi toliau moderninti savo darbo metodus, pvz., mūsų diskusijų organizavimo srityje, – jūs tai minėjote. Šiuo atžvilgiu palaikau jūsų pasiūlymą surengti gyvas ir aktualias diskusijas su Komisijos Pirmininku.

Ponios ir ponai, europiečiams sunku paaiškinti Europos Sąjungos veikimą. Visai nepanašiai į tradicinę opozicijos ir daugumos modelį, prie kurio esame pripratę savo valstybėse narėse, mes čia dirbame, norėčiau pabrėžti, ieškodami bendro sutarimo, nepaisydami savo giminingų politinių partijų grupių konkrečių įsitikinimų.

Taip, mano nuomone, šiuolaikiškai imamasi politinės veiklos. Esu įsitikinęs, jog mūsų bendrapiliečiai gali pritarti šiam požiūriui, tačiau tik jei mes pasistengsime jiems geriau paaiškinti Europoje iškilusius gyvybiškai svarbius klausimus. Tai yra užduotis, kurios raginu jus, gerb. Pirmininke, imtis ir dėl kurios jūs sulauksite visokeriopos mano frakcijos paramos.

Martin Schulz, S&D frakcijos vardu. – (DE) Gerb. Pirmininke, aš pritariu J. Daulio pastaboms. Pone J. Buzekai, mūsų frakcija taip pat gali pritarti daugeliui jūsų pristatytos programos punktų, gal net visiems. Tai taikoma jūsų pristatymo turiniui, jūsų pasiūlytiems procedūrų atnaujinimams ir diskusijų šiame Parlamente atgaivinimui. Aiški šio Parlamento narių dauguma sutiks su jūsų pasakytos kalbos turiniu.

Aš nevisiškai sutinku su J. Daulio nuomone, kad jūs išdėstėte savo programą kitiems penkeriems metams. Pradėkime dirbti galvodami apie kitus dvejus su puse metų, nes tai yra ilgas laikotarpis.

Tačiau, mano manymu, pone J. Buzekai, jūs pradėdate eiti savo pareigas sunkiu Europos Sąjungai metu. Be to, pradėdate eiti savo pareigas sunkiu Europos Parlamentui metu. Pirmą kartą per ilgą laiką šiame Parlamente jau nėra neginčytinas proeuropietiškas bendras sutarimas. Atvirkščiai, šis Parlamentas pirmą kartą yra platforma, – ji pradėjo formuotis per paskutinę Parlamento kadenciją ir ją sustiprino paskutiniai Europos Parlamento rinkimai, – kurioje veikia, atkreipė į save dėmesį ir įgijo įtaką jėgos, turinčios tikslą, visiškai priešingą tam tikslui, kurį jūs minėjote savo kalboje. Nemažai šio sambūrio narių nori nutraukti Europos integraciją, nemažai narių nori pasukti jos eigą atgal ir nemažai narių nori, kad labai padidėtų renacionalizacija.

Per ankstesnę Parlamento kadenciją mes dalyvavome mėginant priimti trijų institucijų pirmininkų pasirašytą Pagrindinių teisių chartiją. Nebūčiau patikėjęs, kad tokios idėjos ir reginiai galimi daugianacionaliniame ir demokratiname parlamente, tačiau mes visi matėme, kas įvyko. Padaugėjo Parlamento narių, kurie laikosi tokios nuomonės.

Todėl noriu pasakyti, kad esate teisus. Kova siekiant tęsti ir plėsti integracijos procesą, kova dėl Lisabonos sutarties, kuri yra pagrindinis reikalavimas ES plėtrai, taip pat ir kova siekiant išplėsti ES remiantis gilesne integracija yra teisingas metodas. Esu patenkintas, kad šio Parlamento Pirmininkas, ypač Pirmininkas iš šalies, kuri įstojo į ES paskutiniame išplėtimo etape, ir Pirmininkas, kuris būdamas savo šalies ministru pirmininku pradėjo derybas dėl stojimo, – kaip pagrindinę savo kadencijos žinią praneša, kad mes norime daugiau Europos. Mes norime integruotos Europos, norime gilesnės Europos ir norime išplėstos Europos kaip gilinimo proceso dalies, kad būtų galima pasiekti vieną dalyką (tai buvo pagrindinis jūsų kalbos sakinyss) – solidarumą, kuris atvedė į laisvę.

Tai yra solidarumas, kurio mums reikia viduje, kad šią laisvę būtų galima pasiekti kartu su socialiniu teisingumu. Todėl socialistai ir socialdemokratai visiškai sutinka su jūsų kalba, pone J. Buzekai. Solidarumas sudaro ideologinį ir dvasinį kovos, kurioje turime dalyvauti per šią Parlamento kadenciją, pagrindą.

Kai buvau naujai išrinktas Parlamento narys, turėjau garbės klausytis čia pasakytos Prancūzijos Prezidento François Mitterand'o, einančio Tarybos Pirmininko pareigas, kalbos. Aš niekada nepamiršiu vieno tos kalbos sakinio: „Galiausiai nacionalizmas visada reiškia karą.“ Vadinasi, galiausiai priešinimasis nacionalizmui ir nacionalizmo įveikimas, Europos idealas, reiškia taiką. Būtent dėl jos mes kovosime, kad pasiektume kartu su jumis, pone J. Buzekai.

(Plojimai)

Guy Verhofstadt, *ALDE frakcijos vardu.* – (NL) Gerb. Pirmininke, visų pirma norėčiau Liberalų ir demokratų aljanso už Europą frakcijos vardu padėkoti jums už jūsų inauguracijos kalbą. Mūsų frakcija gali visiškai solidarizuotis su jūsų paskelbta programa. Kaip tuo metu sakiau, gerb. Pirmininke, aš palankiai vertinu jūsų išrinkimą Parlamento Pirmininku ne tik dėl to, kad jūs simbolizujete Europos Sąjungos išplėtimą, bet ir – norėčiau tai pabrėžti – dėl jūsų dalyvavimo organizacijoje „Solidarność“. Šiaip ar taip, organizacija „Solidarność“ gali prisiminti tris didelius laimėjimus. Jis suteikė Lenkijos gyventojams balsavimo teisę, į visą Rytų bloką įvedė demokratiją ir netgi iš pagrindų pakeitė Europos veidą, suvienydamas padalytą Europą. Kaip paaiškėjo iš jūsų, gerb. Pirmininke, kalbos, tai suteikia jums puikią patirtį, kad per kitus kelerius metus Europos Parlamente taip pat galėtumėte įgyvendinti tris siekius. Siekiai yra šie: suteikti Europos gyventojams didesnę žodžio teisę, Europos Sąjungą padaryti demokratiškesnę ir šitaip taip pat paspartinti Europos integraciją.

Ponios ir ponai, mano manymu, būtų gerai toliau pritariant Pirmininko J. Buzeko inauguracijos kalbai pabrėžti, kad, kaip teigia Eurobarometras, Europos Parlamentas yra Europos Sąjungos institucija, kuria piliečiai labiausiai pasitiki. Tai yra didžiulis uždavinys mums visiems, nes tai reiškia, kad negalime nepateisinti šio pasitikėjimo ir turime padidinti žmonių nuomonės įtaką priimant Europos sprendimus. Kartu – remdamasis jūsų, gerb. Pirmininke, kalba – manau, kad mūsų laukia dvejopas uždavinys. Pirma, turime imti taikyti ir kuo greičiau įgyvendinti Lisabonos sutartį. Šiuo atžvilgiu – kaip jūs siūlėte – turime kuo greičiau pradėti derybas su Taryba pirmininkaujančia valstybe, kad susitartume dėl keleto pakeitimų.

Antra, gerb. Pirmininke, – ir tai yra kitas uždavinio aspektas, – manau, kad Parlamentas turi panaudoti visus įmanomus svertus savo vadovavimui siekiant toliau didinti savo įgaliojimus. Mes tai darėme per Komisijos Pirmininko skyrimo procedūrą, tačiau taip pat turime toliau daryti tai kiekvienu įmanomu klausimu, pateikiamu kituose dokumentų paketuose. Mano nuomone, svarbiausias su tuo susijęs klausimas – būtinybė susitarti dėl naujo Europos ir Europos Sąjungos biudžeto ateinantiems keleriems metams. Manau, kad tai yra puiki galimybė Europos Parlamentui paraginti, – pareikalauti, – kad ateityje šis biudžetas būtų pagrįstas Europos Sąjungos nuosavais ištekliais, nes šis Parlamentas nebus tikras parlamentas tol, kol jis taip pat visiškai nekontroliuos nuosavų išteklių, kuriuos ateityje turės galimybę rinkti pats.

(Plojimai)

Čia yra svarbi užduotis jums, gerb. Pirmininke, – įtraukti visą Parlamentą į šią kovą. Šiuo atžvilgiu, kaip mes visi žinome, jūs galėsite tikėtis visiškos mūsų frakcijos paramos, ypač šiais ekonominės ir finansų krizės laikais, nes ne nacionalizmas arba protekcionizmas sumažins mūsų sunkumus arba užtikrins mūsų ateitį – tik Europos integracijos tęsimas yra atsakymas Europos gyventojams, Europos piliečiams.

Bet kuriuo atveju linkiu jums, gerb. Pirmininke, visokeriopos sėkmės.

(Plojimai)

Rebecca Harms, *Verts/ALE frakcijos vardu.* – (DE) Gerb. Pirmininke, man nereikia kartoti daug ko iš to, ką jau pasakė ankstesnis kalbėtojas. Mano frakcijai buvo aišku, kad palaikysime jūsų kandidatūrą, nes manėme, jog seniai laikas svarbiai Europos Parlamento asmenybei, kuri taip pat yra kilusi iš naujųjų valstybių narių, imtis šio Parlamento vadovo vaidmens.

Ateityje norėtume, kad šio Parlamento Pirmininkas būtų renkamas remiantis tokiais argumentais kaip specialūs jūsų igūdžiai ir gebėjimai, kurie dažnai buvo pripažįstami. Be to, norėtume, kad didelėms frakcijoms priklausančių nacionalinių delegacijų įgaliojimais būtų vadovaujamasi šiek tiek mažiau nei tokių asmenybių kaip jūs pasirinktu požiūriu.

Mes daug tikimės iš jūsų, kai kalbame apie tai, kaip įveikti didelius skirtumus, kurie lieka tarp Rytų ir Vakarų ir kuriuos apibūdinau prieš kelias savaites. Po vasaros atostogų ir stebėjęs politinius įvykius tiesiog norėčiau pasakyti, kad tikriausiai turite labai sunkią užduotį. Susidariau įspūdį, kad didžiulė pasaulinė finansų krizė ir paskesnė ekonomikos krizė nė kiek nepalengvino užduoties ES viduje suartinti Rytus ir Vakarus. Priešingai, sunkumai padidėjo, nes disbalansas – didžiulė problema.

Be to, norėčiau pasirinkti kritiškesnį požiūrį ir Parlamentui priminti, kad šiandien yra banko „Lehman Brothers“ žlugimo metinės. Mes siunčiame gausią delegaciją į Didžiojo dvidešimtuko (G20) aukščiausiojo lygio susitikimą, kuriame bus svarstoma, kaip būtų galima įveikti finansų krizę. Tačiau šis Parlamentas nesugebėjo apsvarstyti jokių šios srities rezoliucijų ir nesuteikė mūsų derybininkams vienodo pagrindo, kuriuo būtų galima veikti. Manau, kad tai greičiau silpnumo, o ne stiprumo išraiška.

Įtariu, jog už to slypi tai, kad mes vis dar negalime sutarti dėl analizės, kaip iš tikrųjų patekome į šią maišatį. Nemanau, kad už šią didelę krizę atsakingi tikrai keli pamišę bankininkai. Manau, kad iš tiesų ją lėmė neoliberalus tikėjimas nereguliuojamų finansų rinkų pranašumais, vyravęs ir vyraujantis ne tik JAV, bet ir šiandien plačiai paplitęs Europoje. Europos Sąjungos politikoje esame toli nuo bendro sutarimo dėl šios analizės vertinimo, todėl taip pat nesugebame susitarti šios krizės įveikimo kryptį.

Be to, gerb. Pirmininke, manau, kad viskas, ką pasakėte apie antrą labai svarbų mūsų laukiantį uždavinį atsižvelgiant į tarptautinį derybų raundą, t. y. apie su klimato krize susijusį uždavinį, buvo teisinga. Manau, kad Kopenhagoje mes, europiečiai, galime laikytis griežtesnės pozicijos negu laikomės šiuo metu. Esu susidariusi įspūdį, kad europiečiams dar negreitai pavyks suvaidinti tinkamą vadovaujamąjį vaidmenį klimato politikos srityje.

Tam yra daug priežasčių, tačiau nuolat prisimenu vieną priežastį. Ir toliau per mažai pasitikime tokiomis sąvokomis kaip Naujasis ekologinis planas, kurį JT vardu pateikė Ban Ki-moon arba Achim Steiner. Taip pat nesugebame sutarti, kad turėtume pradėti pertvarkyti savo senąją pramoninę visuomenę bei įsivaizduoti daugiau nei vieną dieną į priekį ir kad klimatą tausojančios technologijos, efektyvios technologijos ir daug kitų priemonių yra ne tik Europos, bet ir pasaulio ateitis.

Gerb. Pirmininke, galiu tik pasakyti, kad susiduriame su dideliais sunkumais. Jeigu ketinate pateikti šiuolaikines ir tvarias idėjas, mūsų frakcija aiškiai bus jūsų pusėje. Gaila, kad nematysime realių Europos Komisijos personalo pasikeitimų, nes aiškėja, kad pagrindinis vakarykštės dienos idėjas palaikantis veikėjas J. M. Barroso kitos Parlamento kadencijos metu toliau vadovaus Komisijai.

Gerb. Pirmininke, linkime jums sėkmės! Savo frakcijos vardu tikiuosi nemažai įdomių ir, viliuosi, vaisingų diskusijų.

(Plojimai)

Michał Kamiński, ECR frakcijos vardu. – (PL) Gerb. Pirmininke, šiandien buvo tikrai malonu klausytis jūsų kalbos ir kitų dvejų su puse mūsų darbo metų programos. Labai dėkoju už jūsų kalbą. Ji rodo jūsų pagarbą mums, Europos Parlamento nariams, – pagarbą, kuri nepriklauso nuo to, iš kokios politinės frakcijos ar šalies esame arba kokioms pažiūroms atstovaujame. Tai buvo įkvepianti kalba, nes manau, kad mūsų Parlamentui iš tikrųjų reikia tokio vadovavimo, kokį šiandien jūs pristatėte savo vizijoje. Mes ne su viskuo sutinkame. Taip pat ne paslaptis, kad mūsų nuomonės nesutampa, tačiau taip norėčiau pradėti atsiliepdamas į nuomones, kurias šiandien taip pat girdėjau šiame Parlamente.

Nėra blogai, kad Parlamentas yra diskusijų vieta ir susitikimo vieta žmonėms, kurių požiūriai į įvairius klausimus įvairūs, įskaitant įvairius požiūrius į Europos ateitį. Problema ta, kad turėtume stengtis garbingai priešpriešinti savo pažiūras kitų pažiūroms, – tada visada bus vietos kompromisui. Jei manome (aš taip pat manau), kad visi šiame Parlamente turi geras ketinimus ir savo žemynui nori visa ko geriausio, tai sugebėsime įveikti nesutarimus ir visada būsime pasirengę diskusijai. Reikia tik geros valios.

Tačiau, žinoma, gerb. Pirmininke, mūsų Europos konservatorių ir reformuotojų frakcija – frakcija, kuri didžiuojasi, kad suteikia Parlamentui tam tikrą naują politinio mastymo apie Europą aspektą, – ketina siekti būti tvirtu ją išrinkusių piliečių balsu. O mes neneigiame jokio šiame Parlamente posėdžiaujančio nario demokratinių įgaliojimų ir iš tikrųjų labai gerbiame šiuos įgaliojimus, mes gerbiame savo rinkėjus. Mūsų rinkėjai, rinkdamiesi partijas, kurios sudaro ECR frakcijos dalį, žinojo, už ką balsuoja.

Gerb. Pirmininke, jūsų išrinkimas buvo istorinis momentas. Leisiu sau mūsų kolegoms Parlamento nariams priminti ir pasakyti, kad šiandien šiame Parlamente dalyvauja lenkų jaunimo grupė, kurią pakvietė įvairių politinių frakcijų nariai. Šie lenkai gimė birželio 4 d. – pirmųjų mūsų šalyje surengtų iš dalies laisvų rinkimų dieną. Susitikę su birželio 4 d. gimusiais žmonėmis galime nebesijausti jauni, kai matome, kad dabar jie yra suaugę žmonės. Tačiau noriu pasakyti, kad šiandien kalbėdamas su jais suvokiau, jog jie autobusu atvyko į Lenkijos pietryčiuose esantį miestą Žešuvą ir, nesustodami prie jokių sienų, atvyko čia, į Strasbūrą, į savo Parlamentą, ir pamaniau, kad nė vienas iš mūsų, prisimenančių birželio 4 d., nebūtų galėjęs įsivaizduoti tokių malonių įvykių – lenkų, čekų, estų ir lietuvių jaunimas atvyksta čia, į mūsų Parlamentą.

Gerb. Pirmininke, esu įsitikinęs, kad saugosite šį Parlamentą kaip demokratinę instituciją, kaip nuoširdžiai trokštančių padėti Europos Sąjungos piliečiams žmonių nuoširdžių diskusijų vietą. Ir šiandien, kai prisimename, kad jūs, gerb. Pirmininke, atvykote iš mano šalies, – šalies, kuri tiek daug kentėjo totalitarizmo gniaužtuose, – žinome viena (ir tai yra geriausia, ką galime pasakyti apie ES): Europos Sąjunga garantavo Europos tautoms šešiasdešimt metų be karo. Tai yra didžiulis šios organizacijos, kurią mes, ECR frakcija, norime reformuoti (kaip rodo mūsų pavadinimas), laimėjimas. Tačiau tai yra organizacija, kuria mes tikime.

Mes tikime geresne Europa, o tai yra tokia Europa, geresnė Europa, kuri artimesnė savo piliečiams, kuriems tarnausime per šią Parlamento kadenciją.

(Plojimai)

Eva-Britt Svensson, GUE/NGL frakcijos vardu. – (SV) Gerb. Pirmininke, norėčiau dar kartą pasveikinti jus su išrinkimu.

Skaidrumas, demokratija ir pliuralizmas yra ES ir Parlamento gerbiami žodžiai, tačiau jie niekada neturi būti paversti vien simboliu politika. Deja, šie terminai kartais tampa nieku kitu, kaip tik gražiais žodžiais. Tikrovėje susitarimai sudaromi slapta. Todėl mums reikalingi kitokie darbo Parlamente metodai, vienas iš jų būtų tas, pagal kurį mūsų darbai ir sprendimai būtų viešinami viešinami iš tikrųjų paisant tikros demokratijos. Mes turime dirbti atvirai – tai taikoma visoms politinėms frakcijoms ir visiems Parlamento nariams. Jeigu kai kurie Europos Parlamento nariai net nejaučia, kad dalyvauja šiame darbe, ir nesupranta šio darbo, kaip galime tikėtis, kad mūsų piliečiai manys, jog dalyvauja jame, pasikliaus mūsų darbu ir bus pasirengę balsuoti rinkimuose? Bet kuriuo atveju turėkime naujų technologijų, – mums reikia teikti informaciją, – tačiau mes turime nepamiršti svarbiausių sudedamųjų dalyvavimo dalių. Tai – demokratija ir skaidrumas.

Mes išgyvename finansų bei aplinkos ir klimato krizę. Be to, turėčiau paminėti, kad esame sudarę prekybos susitarimus, kurie kartais problemas, susijusias su maisto tiekimu ir skurdu pasaulyje, padaro dar opesnes.

Kairiųjų požiūriu, krizių įveikimas nėra mėginimas tęsti tą pačią politiką, kuri kartais prisidėdavo prie jų sukūrimo. Europos gyventojams reikia kitokios politikos. Jie nusipelno kitokios politikos – politikos, pagal kurią prioritetas teikiamas žmonių, o ne, kaip yra dabar, rinkos poreikiams. Vienas iš būdų nukreipti politiką tinkama kryptimi – sustabdyti viešųjų paslaugų privatizavimą ir reglamentavimo panaikinimą. Iš tikrųjų rinka nepasiekė tikslo, pvz., kalbant apie žmonių darbo ir socialinių teisių poreikių tenkinimą. Mes patiriame to pasekmes.

Mes kalbame apie demokratiją. Be to, demokratijai reikia, kad niekada nebūtų pažeidžiamos mūsų pilietinės teisės ir laisvės. Šiuo metu turime daug pasiūlymų dėl papildomos mūsų piliečių stebėsenos. Laisvė reikšti savo mintis ir įsitikinimus turi būti taikoma taip pat ir internetui.

Taigi, ES ir jos piliečiams reikia kitokios politikos – skirtos sąžiningesnei visuomenei, jaučiančiai didesnę solidarumą. Mes, Europos vieningųjų kairiųjų jungtinė frakcija – Šiaurės šalių žalieji kairieji, esame pasirengę ir mielai prisiimame atsakomybę, kad suvaidintume savo vaidmenį kuriant sąžiningesnę bei solidaresnę ES ir sąžiningesnę bei geresnę pasaulį.

Francesco Enrico Speroni, EFD frakcijos vardu. – (IT) Gerb. Pirmininke, aš dar kartą sveikinu jus su paskyrimu. Teigiamai vertinu jūsų kreipimąsi ir programą ir linkiu sutelkti dėmesį į aspektą, kuris, mano nuomone, mums, Europos Parlamento nariams, yra svarbiausias arba turėtų būti svarbiausias, t. y. į mūsų teisėkūros darbą.

Dialogas su galingosiomis valstybėmis yra svarbus ir misijos yra svarbios, bet pagrindinis Parlamento uždavinys – bent jau mano nuomone – rengti teisės aktus, nustatyti taisykles, nes visų pirma mus išrinko šiam uždaviniui, šiam įpareigojimui vykdyti. Viena iš problemų yra ta, kad neturime teisėkūros iniciatyvos teisės, nes steigėjai ir jų teisių perėmėjai atsisakė suteikti ją mums. Mes nuolat balsuojame dėl rezoliucijų ir pasirašinėjame rašytinius pareiškimus, kurių nesilaikoma, nes Komisija į juos neatsižvelgia.

J. M. Barroso pasakė, kad tai yra išimtinė teisė, nes priešingu atveju, jeigu Komisija turėtų priimti iš Parlamento pasiūlymus dėl teisės aktų kaip rašytinius pareiškimus ir rezoliucijas, ji pažeistų sutartis, kurios to neleidžia. Leiskite man pasakyti, kad šį aiškinimą laikau apgaulingu – sutartyse tai aiškiai nenumatoma, bet ir nedraudžiama.

Turiu pažymėti, kad kai Parlamentas ko nors prašo, kai Parlamentas prašo teisėkūros iniciatyvos, jis tai daro milijonų Europos piliečių, milijonų Europos piliečių daugumos vardu, nes tiek rašytiniams pareiškimams, tiek rezoliucijoms priimti reikalinga daugumos parama.

Todėl esu įsitikinęs, kad jūs, gerb. Pirmininke, įtemptai dirbsite siekdamas priversti Komisiją sutikti, kad mūsų, Europos Parlamento narių, pateikiami pasiūlymai žmonių, mūsų rinkėjų, valia galėtų tapti ES teisės aktais. Tai sunki užduotis, bet esu įsitikinęs, jog dėsime visas pastangas, kad ją įvykdytumėte.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Gerb. Pirmininke, būdamas nepriklausomas narys, žinoma, kalbu savo vardu. Tačiau taip pat kalbu kai kurių savo kolegų – ne savo kolegų olandų iš PVV, bet savo kolegų iš „Front Nacional“,

Bulgarijos partijos „Ataka“, Austrijos FPÖ partijos, Britanijos nacionalinės partijos, Vengrijos partijos „Jobbik“ ir flamandų partijos „Vlaams Belang“ – vardu.

Gerb. Pirmininke, norėčiau pasakyti, kad nė sekundės neabejoju jūsų pateiktų pasiūlymų nuoširdumu. Tačiau leiskite man pasakyti, kad abejoju jų realumu.

Pirmiausia jūs iškėlėte ekonomikos krizės problemą. Tiesa ta, kad milijonai europiečių suvokia, jog neigiamas globalizacijos poveikis kelia grėsmę jų turtui ir darbo vietoms, kurių jie netenka išrinktųjų naudai dėl nesąžiningos šalių, kuriose darbuotojai ciniškai išnaudojami, konkurencijos ir dėl nevalstybinių finansinių interesų grupių godumo. Liūdna, kad Europos Sąjunga neapsaugojo europiečių nuo šios padėties. Atvirkščiai, ji įstūmė juos į šią padėtį.

Antra, laikydamasis savo kuklios pozicijos, bet išreikšdamas nuomonę tų politinių jėgų, kurias M. Schulz buvo visiškai noriai būtų laikęs grėsme tradicinėms organizacijoms (aš dėkingas jam už tai), norėčiau paraginti Parlamentą ir jus, gerb. Pirmininke, būti kuklesniems ir nustatyti tam tikras savanoriškas mūsų įgaliojimų ribas. Kaip europietis ir krikščionis esu visiškai įsitikinęs, kad daugelis mūsų perteikiamų vertybių – visuotinės vertybės. Esu netgi labiau patenkintas galėdamas atkakliai tvirtinti, kad ne mūsų užduotis teikti pasauliui principus ir teisės aktus, tuo labiau kad kaip tik šiuo tikslu veikia organizacijos, kaip antai Jungtinės Tautos, ir kad labai daug reikia padaryti pačioje Europoje, kurioje, prieštaraudami teisei į gyvybę, numatome savo pačių vaikų pašalinimą ir, prieštaraudami žodžio laisvei, per moralę, žiniasklaidą, politinę ir teisminę diktatūrą peršame vadinamąjį „politinį padorumą“. Tokios kaip mūsų politinės frakcijos, išreiškiančios milijonų europiečių kančias ir viltis, yra diskriminuojamos, persekiojamos ir kartais netgi panaikinamos, – pvz., partija „Vlaams Blok“ Belgijoje buvo ištraukusi į skandalingus įvykius, kurie sukėlė ne vieną protestą šiame Parlamente. Jeigu tai būtų vykę Afrikoje arba Lotynų Amerikoje, mes, be abejo, būtume išgirdę kitokią įvykių versiją.

Mes, Nepriklausomi nariai, neturime tokių pat teisių kaip kiti – nors tai yra aišku – ir, kaip jums vakar sakėme, iki šiol neturime nė vieno atstovo Pirmininkų sueigoje.

Galiausiai dėl balsavimo būdų milijonams europiečių nesuteikiama galimybė būti atstovaujamiems savo pačių šalių įstatymų leidybos institucijose, kurios, manoma, turi atstovauti visai rinkėjų įvairovei.

Pabaigoje norėčiau išreikšti pageidavimą, kad savo darbe niekada nepamirštume, jog žmonijos istorijoje Europa yra regionas, sugalvojęs tautų laisvę, kurios negalima rasti kitur, vienodą šių tautų orumą ir pagarbą jų teisingumui bei nesikišimo principui, kuris reiškia, kad kiekvienas atsako už savo reikalus savo teritorijoje. Tai vienas didžiausių Europos civilizacijos įnašų į žmonijos paveldą.

Cecilia Malmström, einanti Tarybos Pirmininko pareigas. – (SV) Gerb. Pirmininke, tai man pirma proga, kaip Tarybai pirmininkaujančios valstybės narei, kalbėti šioje posėdžių salėje, todėl norėčiau Tarybai pirmininkaujančios Švedijos ir visos Tarybos, taip pat asmeniškai savo vardu kuo nuoširdžiausiai pasveikinti jus, gerb. Pirmininke. Praėjus dvidešimčiai metų nuo Berlyno sienos griuvimo nuostabu matyti jus šiame poste. Tai jūsų asmeninė pergalė, aš žinau. Tai Europos Parlamento ir taip pat mūsų visų, karštai palaikančių Europos bendradarbiavimą ir viską, ką jis simbolizuoja, pergalė.

Be to, noriu padėkoti jums už aiškią ateities viziją pateikiančią kalbą ir plataus užmojo planus, kuriuos turite dėl šio Parlamento. Esu įsitikinusi, kad jūsų vadovaujamas Europos Parlamentas jausis saugus. Vadovaudamas jūs, tikėkimės, inicijuosite ne tik konkrečius sprendimus, bet ir savo minėtus nepaprastus dalykus. Mes Taryboje nekantriai laukiame darbo su jumis ir Europos Parlamentu. Daug Parlamento narių kalbėjo apie daugybę mūsų laukiančių uždavinių: klimato kaitos klausimą, ekonomikos krizę, darbo vietas, Europos vaidmenį pasaulyje ir kt.

Jūs čia turite atlikti svarbų teisėkūros vaidmenį ne tik atstovaujant piliečiams, bet ir čia rengiamose diskusijose. Nepaprastai svarbu, kad Europos Parlamentas visada gintų Europos vertybes. Jeigu Lisabonos sutartis įsigalios, – o kaip tik tai, tikrai tikiu, įvyks, – Europos Parlamento vaidmuo padidės ir jūs turėsite didesnę įtaką Europos darbotvarkėje. Žinau, kad jūs ne tik rimtai imsitės ginti Europos Parlamentą ir institucijas vaidmenį, bet ir, tikimės, būsite tiltas į kitas institucijas, taip pat rimtas dialogo partneris. Tarybai pirmininkaujanti valstybė labai siekia būtų jūsų dialogo partnere kitus šešerius metus, todėl mes linkime jums kuo geriausios sėkmės darbe.

Pirmininkas. – Noriu visiems naujiems Europos Parlamento nariams pasakyti, kad ministras yra buvęs šio Parlamento narys, taigi, jis yra vienas iš mūsų.

José Manuel Barroso, Komisijos Pirmininkas. – Gerb. Pirmininke, Komisijos ir savo vardu noriu dar kartą nuoširdžiai pasveikinti jus ir linkiu jums visa ko geriausio per jūsų kadenciją. Jūsų išrinkimas simbolizuoja ne tik Europos susivienijimą, bet ir labai prisirišusią prie svarbiausių laisvės ir solidarumo vertybių Europą.

Asmeniškai ir institucijos vardu noriu išsipareigoti glaudžiai bendradarbiauti su jumis ir su Europos Parlamentu. Parlamentas ir Komisija yra dvi *par excellence* Bendrijos institucijos, užimančios ypatingą vietą sprendžiant Bendrijos reikalus. Jus ir visus šio Parlamento narius tiesiogiai išrinko mūsų piliečiai, todėl Komisija turi teisę ir pareigą iškelti Europos interesus aukščiau už bet kokius atskirus interesus. Manau, mūsų atsakomybė už Europos projektą visiškai laikantis sutarčių ypatinga.

Todėl noriu pakartoti, kad trokštu dirbti kartu siekiant pažangos Europos parlamentinės demokratijos srityje.

(Plojimai)

PIRMININKAVO: G. PITTELLA

Pirmininko pavaduotojas

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Gerb. J. Buzekai, man labai patiko jūsų kalba ir ypač jos dalis apie Europos Parlamento vaidinamą ne tik institucinį, bet ir socialinį vaidmenį, kurį jūs apibūdinote kaip pačią Europos demokratinės sistemos esmę.

Šiandien mes iškilmingai minime 27 valstybių sąjungą. Jos dar kartą susirinko kartu, kad susitiktų po padalijimų, kuriuos lėmė teroro ideologijos, stačiosios sienas mūsų žemyne, – sienas, kurios neišlaikė ir kurias nupūtė demokratijos ir laisvės vėjai.

Šiomet minime tryliką pirmųjų rinkimų į Parlamentą pagal tiesioginių visuotinių rinkimų teisę metines kartu su dvidešimtosiomis Berlyno sienos griuvimo metinėmis. Esu patenkintas galėdamas priminti, pone J. Buzekai, kad tada, kai prieš trisdešimt metų mano tėvai pirmą kartą balsavo rinkdami pirmąjį Europos Parlamento narį iš Italijos, jūsų šalyje nebuvo teisės balsuoti.

1979 m., praėjus vos vieniems metams nuo Karolio Wojtylos išrinkimo Katalikų bažnyčios popiežiumi, kai Italija ir kitos šalys rengė pirmuosius Europos Parlamento rinkimus, jūs veikėte tuometinėje pusiau pagrindinėje profesinėje sąjungoje „Solidarność“, kuri kovojo siekdama demokratijos ir laisvės jūsų šalyje. Siekdami ginti tas pačias teises – demokratiją ir laisvę, mesėjome į rinkimus, o jūs kiekvieną dieną rizikavote savo gyvybe ir nukentėti nuo represijų.

Todėl, Pirmininke J. Buzekai, didžiuojuosi, kad galiu savo nereikšmingu ir galbūt nieko nelemiančiu balsu prisidėti prie jūsų išrinkimo, ir esu patenkintas, kad šiandien Parlamente, inspiruojamos tų pačių vertybių ir idealų, yra jungiamos ir sutaurinamos įvairios istorijos, – istorijos, kurios puikiai šios jaunos Europos istoriją padaro tvirtą.

Marek Siwiec (S&D). – (PL) Gerb. Pirmininke, sveikinu jus su išrinkimu ir puikia kalba. Man būtų patikę, jei savo kalboje šiek tiek daugiau dėmesio būtų skyrę Rytų Europos šalims. Artimiausioje ateityje labai sunkūs rinkimai bus rengiami Ukrainoje. Europos Parlamentas turi tam tikrą pareigą parodyti susirūpinimą šios šalies demokratinėmis procedūromis. Kaip tik Europos Parlamente, pagrindinėje Europos Sąjungos institucijoje, ta parama paskatino dideliems pokyčiams, vykusiems prieš penkerius metus.

Norėčiau paprašyti, kad šis klausimas, susijęs su prezidento rinkimais Ukrainoje, būtų nagrinėjamas atskirai ir netradiciškai, dalyvaujant toms institucijoms ir delegacijoms, kurios tam buvo numatytos, kad Europos Parlamentas būtų žinomas kaip rimta institucija, kuriai rūpi demokratinės procedūros Ukrainoje.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Gerb. Pirmininke, norėčiau pasveikinti jus ir visų pirma jums pasakyti vieną dalyką. Parlamentas vertinamas pagal tai, kaip jis naudojasi savo teisėmis ir įgyvendina jas praktikoje, ir pagal tai, ar jis nenusišalina nuo svarbių politinių diskusijų.

Mums visiems tenka atsakomybė už darbą kartu su jumis siekiant užtikrinti, kad šis Parlamentas nepatirtų spaudimo Komisijai teikiant pasiūlymus, kurie būtų neapgalvoti arba atstovautų konkrečių lobistų vienašališkiems interesams. Mums tenka atsakomybė už tai, kad šiuo požiūriu aiškiai kalbėtume, todėl taip ir turime daryti. Privalome pagalvoti apie tai, kaip Lisabonos sutartis pakeis mūsų padėtį. Tikiuosi, kad visa tai sugebėsime padaryti.

Mes turime aiškiai parodyti, – mano nuomone, tai siejasi ir su Komisijos Pirmininko rinkimo klausimu, – kad naudojames savo teisėmis, ir pasiūsti aiškią žinią Komisijai. Tai reiškia, kad dabar šiuo atveju neturi būti tiesioginių J. M. Barroso rinkimų.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Pirmininke J. Buzekai, norėčiau kreiptis į jus tiesiogiai, nors jūs ir sėdite savo Parlamento nario vietoje. Į jūsų išrinkimą šiame Parlamente buvo žiūrima kaip į ženklą, kad jau nėra Rytų bloko, bet yra vieninga Europa. Tai minėjote savo kalboje, kai kalbėjote apie tai, kad jau nėra senosios ir naujosios Europos – yra tik mūsų Europa.

Deja, daugelis žmonių to neįaučia. Be to, savo kalboje minėjote didelę baimę, apėmusią šalis, kurios įstojo tik 2004 m. Tačiau šiandien jūs žinote apie šiose šalyse jaučiamą nusivylimą. To priežastis – nėra lygiateisiškumo. Lygiateisiškumas – svarbiausias klausimas. Valstybės sekretorius H. Lindblad minėjo, kad lygiateisiškumas buvo pagrindinis biudžeto sudarymo principas. Jeigu taip yra iš tikrųjų, kodėl nėra lygiateisiškumo žemės ūkio subsidijų srityje? Vengrija įrodė, kad gali gauti jas pasinaudodama savo institucine sistema, tačiau ji iki šiol ignoruojama.

Gerb. Pirmininke, jūs raginate visus kalbėti savo gimtąja kalba. Esu patenkintas, kad šiame Parlamente, būdamas vengras, galiu naudotis lygiomis teisėmis, bet Slovakijoje už kalbėjimą savo gimtąja kalba būčiau nubaustas. Gerb. Pirmininke, jūs pasiūlėte pabūti tarpininku. Mes jums nuoširdžiai dėkojame už šį pasiūlymą. Tačiau šiais veiksmais realus rezultatas bus pasiektas tik tuo atveju, jei vengrų mažuma galės kalbėti savo gimtąja kalba savo gimtojoje žemėje. Linkiu jums visokeriopos sėkmės ir šiuo klausimu.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Gerb. Pirmininke, iš tikrųjų esu patenkinta, kad jūs, aukštos moralės pilietis ir, be to, silezietis, perimate estafetę iš Hanso Gerto Pötteringo rankų ir kad, kaip ir jis, pabrėžiate vieningos Europos Sąjungos potencialą tokių vertybių kaip žmogaus teisės ir tautų solidarumas atžvilgiu. Šiuo rinkimų laikotarpiu ekonomikos krizės sąlygomis bus patikrintas šis solidarumas. Aš nesibaiminu dėl balsavimo čia, tačiau žinau, kad pavieniai piliečiai ir regionų politikai atidžiai stebi mūsų balsavimą pagal šūkį „Savi marškiniai arčiau kūno“. Todėl norėčiau paraginti jus, gerb. Pirmininke, darant pranešimą apie mūsų darbą Europos Parlamente europiečių padėties gerinimui visuotiniu požiūriu skirti daugiau dėmesio nei buvo skiriama anksčiau.

Charles Tannock (ECR). – Gerb. Pirmininke, aš visada žavėjausi J. M. Barroso, kaip mūsų Komisijos Pirmininku, kuris yra atlantinių santykių ir laisvosios rinkos šalininkas ir tvirtai remia bei brangina mano partiją. Be to, esu ištikimas Portugalijos draugas, todėl esu labai laimingas, galėdamas palaikyti José Manuelį.

Tačiau esu susirūpinęs dėl to, ką vakar perskaičiau laikraštyje „Daily Telegraph“, t. y. kad jis sutarė su ALDE frakcija savo Komisijoje įsteigti naują įtakingą, bet nepageidaujamą pareigybę – Komisijos nario, atsakingo už žmogaus teises, kuris rūpintųsi išorės ir vidaus žmogaus teisių klausimais. Atrodo, kad taip siekiama mesti iššūkį šio Parlamento centro dešiniųjų inicijuotam sprendimui atmesti naują jungtinį Žmogaus teisių komitetą ir siekiama dubliuoti Europos Tarybos ir jos žmogaus teisių komisaro darbą. Ar gali Pirmininkas J. M. Barroso paaiškinti savo politiką ir ketinimus šiuo atveju?

Pirmininkas. – Manau, kad šiandien šis klausimas turėjo būti užduotas kitu laiku, t. y. mums svarstant J. M. Barroso pareiškimą, o ne dabar.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Gerb. Pirmininke J. Buzekai, jūs kalbėjote apie slovakų ir vengrų ginčą. Tai nėra slovakų ir vengrų ginčas. Iš tikrųjų tai yra Slovakijos ir Europos Sąjungos ginčas, nes jis siejamas su šalimi, niekinančia pagrindines Europos vertybes. Jūsų uždavinys – padėti pasiekti ne Slovakijos ir Vengrijos susitarimą, bet Europos Sąjungos Parlamento ir Slovakijos susitarimą, nes ši šalis pažeidė pačios pasirašytus ir ratifikuotus dokumentus ir susitarimus.

Antra, yra Silezijos problema. Esu patenkintas, kad paminėjote ją. Yra tiek daug panašių Europos Sąjungos teritorijų, kurios praėjusiame šimtetyje priklausė kelioms skirtingoms šalims. Po Pirmojo pasaulinio karo mes, vengrai, buvome padalyti dešimčiai šalių, iš kurių septynios dabar yra ES valstybės narės. Mes labai dėkingi, kad dabar galime būti kartu nesigriebdami ginklų ir nekeisdami sienų. Praėjusiame šimtetyje Žemutinių Karpatų regione buvo mokomasi penkių oficialiųjų kalbų. Kodėl užsimenu apie tai? Todėl, kad ir mano šalyje, kurioje gyvenu, t. y. Székely žemėje, esančioje Transilvanijoje, dabartinė Rumunijos vyriausybė iki šiol gėdijasi mūsų gimtosios kalbos ir simbolių.

Tačiau su Europos žmogaus teisių vertybėmis susijusi problema neapsiriboja Rytų bloku – ji turi poveikį ir Vakarams. Todėl mes primygtinai reikalaujame, kad Europa turėtų ne tik Komisijos narį, atsakingą už mažumų reikalus, bet ir mažumų pagrindų įstatymą, kuris būtų privalomas visoms Europos šalims.

Diane Dodds (NI). – Gerb. Pirmininke, dėkoju jums už kalbą. Tačiau manau, kad mūsų nuomonės smarkiai skiriasi. Aš stoviu prieš jus kaip vienas iš tų, kurie tiki bendradarbiaujančių tautų Europa, o ne Europa, apsiribojančia federalistiniu Lisabonos sutarties požiūriu.

Spalio 2 d. Airijos rinkėjų bus paprašyta – antrą kartą – balsuoti už Lisabonos sutartį, t. y. sutartį, sukurptą siekiant pergudrauti Europos Konstituciją atmetančius žmones. Aš gerai vertinu Airijos Respublikos rinkėjų už tai, kad pirmajame referendume vadovavosi sveiku protu, kurį, mano manymu, jie dar kartą parodys antrajame referendume. Raginu juos likti tvirtiems dėl savo apsisprendimo atmesti sutartį. Pažadai ir grasinimai atgaline data niekuo nepadėjo pakeisti sutarties pagrindų. Ji tebėra klaidingas Europos ir Europos tautų kelias.

Tačiau manau, kad toks pasirinkimas turėtų būti suteiktas ir mano žmonėms – Jungtinės Karalystės žmonėms. Leiburistų vyriausybė jiems pažadėjo referendumą, todėl ji turėtų įvykdyti šį pažadą. Jei ne, galimi jų teisių perėmėjai konservatorių gretose turėtų padaryti tą patį.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Gerb. Pirmininke, man, kaip vengrui ir Lenkijos draugui, taip pat Rytų Europos gyventojui ir naujosios valstybės narės piliečiui, jūsų, kaip Pirmininko, darbas teikia didelį malonumą ir pasitenkinimą, nes jis gali padėti visiškai išsilaivinti dvylikai naujųjų valstybių narių. Iki šiol mes buvome tik lygūs, bet norėtume būti lygesni.

Jūs, gerb. Pirmininke, davėte istorinį pažadą, nes esate pasirengę spręsti tokią subtilią problemą kaip Silezijos, kuri anksčiau nebuvo išspręsta. Kitaip tariant, jūs imatės tarpininkauti sprendžiant nacionalinių mažumų klausimus. Mažumos sudaro 15 proc. Europos gyventojų, iš jų 6,5 proc. sudaro migrantai arba imigrantų mažumos, visų pirma Rytų Europoje, ir 8,5 proc. – istorinės mažumos.

Tai, kad jūs esate pasirengę tarpininkauti vengrų ir slovakų konflikte ir slovakų mažumai bei vengrų etninei bendruomenei Slovakijoje, yra istorinis poelgis. Tikiuosi, kad Komisija taip pat paseks šiuo pavyzdžiu. Mes negalime nuslėpti mažumų problemų Europoje. Dėkoju jums už dėmesį ir linkiu visokeriopos sėkmės.

Antonello Antinoro (PPE). – (IT) Gerb. Pirmininke, ponios ir ponai, noriu išreikšti, pone J. Buzekai, kaip didžiuojuosi, galėdamas būti tokios svarbios institucijos, kaip jūsų vadovaujamas Europos Parlamentas, nariu. Aukos, kurias sudėjote savo šaliai prieš dvidešimt metų ir kurios šiandien sudaro sąlygas šioje posėdžių salėje atstovauti šioms dvylikai jūsų anksčiau minėtų šalių, daro Europą stipresnę.

Tačiau norėčiau išreikšti savo susirūpinimą dėl programos, kurią jūs išdėstėte savo kalboje ir kuri turėtų sustiprinti (tikiuosi, ir sustiprins) Parlamentą. Tikiuosi, kad tai, ką paskelbėte, išsipildys.

Tikiuosi, kad kitas Europos Komisijos Pirmininkas, kuriuo, mano įsitikinimu, bus J. M. Barroso, stengsis klausyti jūsų dėl jūsų įtikinamų žodžių, kuriuos vartojate siekdamas užtikrinti, kad Parlamentas patenkintų daugiau nei 550 mln. Europos piliečių, kurie balsavo už mus ir pasirinko mus, poreikius ir kurie nori ir reikalauja, kad Parlamentas ir kiekvienas iš mūsų duotume atsakymus, kuriuos Europa galbūt iš tikrųjų mėgino duoti, bet nelabai sėkmingai.

O dėl šio jūsų darbo aspekto turiu vilčių ir esu įsitikinęs, kad jūsų dėka mums pavyks pasiekti tą tikrumą, kurį jūs pats minėjote.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – (CS) John Stuart Mill pasakė, kad parlamentas turėtų būti nacionalinio gyvenimo veidrodis. Tai jokia būdu nėra išradingumo pasireiškimas, bet, mano nuomone, tai svarbu mūsų būsimai kadencijai. Tuo labiau, kad Europa yra pernelyg svarbi, kad dėl jos priimti sprendimus galėtų būti patikėta tikrai vadinamajam politiniam elitui.

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Gerb. Pirmininke, norėčiau šiltai pasveikinti jus dėl jūsų kalbos. Europos padalijimo panaikinimo procesas, viena vertus, vyko dėl Vidurio ir Rytų Europos šalių laisvės troškimo ir, kita vertus, Europos, kaip ekonominio modelio, patrauklumo.

Manau, kad mes pernelyg mažai tikime, t. y. pernelyg mažai tikime ateitimi. Jeigu Europoje mes to negalime pasiekti, tai kas tuomet gali? Turėtume įtikinamiau paaiškinti, kad sprenddami savo problemas galime dirbti pasitikėdami. Mes turime daug potencialo, o pasaulyje vis dar yra galimybių augti. Kol pasaulyje bus žmonių, kuriems reikia prekių ir paslaugų, tol bus galimybių augti. Mes galime užtikrinti, kad Europoje turėsime šio pyrago dalį ir visi dalyviai turės naudos iš jos.

Norėčiau paraginti mus labiau pasitikėti Europa, kaip sėkmingu modeliu, ir paprašyti jus perteikti šią idėją savo kalbose.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) 2006 m. spalio 23 d. Vengrija paminėjo 1956 m. revoliuciją ir kovą dėl laisvės. Tą dieną daugybė [daugybė policininkų vyriausybės nurodymu puolė taikius demonstrantus, pėsčiuosius ir netgi daugelį užsienio turistų grupių restoranuose, kai turistai ramiai valgė.

Šalyje viešpatavo tikras teroras. Šimtai žmonių buvo sunkiai sužeisti, įskaitant 14 žmonių, kuriems buvo šauta į akis ir daugelis jų neteko ir regėjimo. Šimtai žmonių buvo uždaryti į kalėjimą, prieš juos buvo iškeltos fiktyvios baudžiamosios bylos. Tai baigėsi tik šiomis dienomis juos visus paleidus – iš tikrųjų visus be išimties.

Ministras pirmininkas atsidėjo už puikų policijos atliktą darbą. Šiandien, gerb. Pirmininke, šiame Europos Parlamente Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto pirmininko pavaduotoja yra Kinga Göncz, kuri buvo šaudyti leidusios vyriausybės narė. Gerb. Pirmininke, norėčiau išgirsti jūsų nuomonę apie tai. Be to, Vengrijos vardu norėčiau paprašyti būti atsidavusiam solidarumo dvasiai, kovai dėl žmogaus teisių Europos Sąjungoje ir kovai siekiant nutraukti žmogaus teisių krizę, kuri Vengrijoje tęsiasi nuo 2006 m. rudens. Norėčiau taip pat asmeniškai paraginti šiame Parlamente esantį asmenį, kuris primena žmonėms apie šią padėtį ir užtraukia gėdą šiam Parlamentui, pasitraukti iš savo einamų Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto pirmininko pavaduotojo pareigų.

László Tóké (PPE). – (HU) Kaip Rumunijoje gyvenantis vengras, norėčiau solidarumo atmosferoje pasveikinti Pirmininką J. Buzeką, vertą mūsų buvusio Pirmininko Hanso-Gerto Pötteringo teisių perėmėją. Šioje solidarumo atmosferoje prisiminkime, kad prieš septyniasdešimt metų Vengrija mielai priėmė Lenkijos pabėgėlius.

Be to, solidarumo atmosferoje noriu išreikšti savo pasitenkinimą, kad viena pagrindinių organizacijos „Solidarność“ asmenybių buvo paskirta vadovauti Parlamentui. Taip pat prisiminkime popiežių Joną Paulių II ir tikėjimo aspektą. Organizacija „Solidarność“ ir 1956 m. Vengrijos revoliucija reiškė laisvę, o įvykiai Timišoaroje, taip pat popiežiaus Jono Pauliaus asmenybė ir jo dvasingumas rodė tikėjimo galią. Be to, mes tikimės, kad įstoję į ES Lenkijos gyventojai ir Rytų Europa įneš tokį pat indėlį ir daugiau tikėjimo. Todėl nekantriai ir su pasitikėjimu laikiu Pirmininko J. Buzeko pirmininkavimo.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D). – (PL) Gerb. Pirmininke, taip pat norėčiau labai nuoširdžiai pasveikinti jus ne tik su jūsų išrinkimu, bet ir su jūsų šiandienine kalba, nes parodėte, kad mes turime vieną Europą ir kad nėra senųjų ir naujųjų šalių. Europa taip pat išlieka įvairi, o tai, ką jūs pažadėjote, – kad Europos Parlamentas šią įvairovę atspindės savo darbe, – yra didelė vertybė.

Tačiau tai nereikia, kad Europa yra lygi. Iš tikrųjų yra daug skirtumų, kuriais turėtume užsiimti Europos Parlamente. Europos Sąjungos piliečiai labai dažnai už tokį pat darbą gauna visiškai skirtingą atlyginimą. Šiandien Europos Sąjungos piliečiai, vertinant skaičiais, kurie visada pernelyg dideli, yra be darbo, todėl darbas yra kitas klausimas, kuriuo mes turėtume užsiimti. Labai daug skirtumų ir nelygybės yra teisės į privilegijas, susijusias su švietimu, kultūra ir sveikatos priežiūra, požiūriu. Tai yra didžiulis uždavinys, kurį jūsų vadovaujamas Parlamentas taip pat turėtų sau iškelti.

Norėčiau suprasti, ką, jūsų manymu, atsižvelgiant į tai, kas buvo pasakyta apie bendrą energetikos politiką, reikėtų padaryti dėl sumanymo, kuris šiandien yra labiau Vokietijos ir Rusijos nei Europos? Aš galvoju apie dujotiekį, nes jūs kalbėjote apie energetikos politiką. Be to, yra Europos Sąjungos išplėtimo klausimas – ką manote apie Ukrainą? Kokį terminą nustatome Ukrainos priėmimui į Europos Sąjungą?

Jerzy Buzek, Pirmininkas. – (PL) Visų pirma norėčiau visiems, kurie kalbėjo diskusijoje, padėkoti už jų ypatingą paramą. Suprantu, kad kai kuriais konkrečiais atvejais mūsų požiūriai gali būti nevienodi. Tai labai gerai, nes visada atskleidžia kažką nauja. Tik keitimasis nuomonėmis, tik nuomonių įvairovė ir diskusijos gali duoti mums atsakymus į pačius sunkiausius klausimus. Tačiau didžiulė parama, išreikšta šiame Parlamente pasakytose kalbose, mane papildomai įpareigoja, nes suprantu, kad mūsų laukia didžiuliai sunkumai, kuriuos visus turime įveikti. Jūs man suteikėte įgaliojimus – nepaprastus ir didelius įgaliojimus – ir suteikėte juos nepaprastu metu. Norėčiau labai aiškiai pabrėžti, kad žinau tai ir suvokiu savo atsakomybę per kitus dvejus su puse darbo metų, ne tik Europos Parlamento, bet ir visos Europos Sąjungos atsakomybę, taip pat atsakomybę už įspūdį, kurį mūsų piliečiai susidaro apie mūsų nepaprastai svarbų darbą.

Noriu labai nuoširdžiai padėkoti Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijos pirmininkui J. Dauliui. Labai gerai suprantu pabrėžtą mintį, kad tai yra mūsų Europa. Laikau save vienu iš tų, kurie atvyko čia iš Vidurio ir Rytų Europos, tačiau šiandien mūsų visų Europai reikalingi kolektyviniai veiksmai. Aš nepamiršau, iš kur atvykau, tačiau laikas bėga taip greitai. Dėl integracijos reikia, kad mes jaustumė bendrą atsakomybę ir kad šią atsakomybę prisiimtų naujosios valstybės narės – tos, kurias mes vadiname „naujosiomis“ valstybėmis narėmis, nors, kaip sakiau, nėra „naujųjų“ ir „senųjų“ valstybių narių.

M. Schulz pabrėžė, kad tai yra dvejų su puse metų programa. Gali būti ir taip. Iš tikrųjų turėjau omenyje tai, kad mums reikalingas tęstinumas. Iš esmės kalbu apie tai, kokia Europa turėtų būti po penkerių ar dešimties metų ir kokią kryptį mes turėtume pasirinkti. Po dvejų su puse metų naujas Pirmininkas įtrauks naujus prioritetus arba šiek tiek pakeis dabartinius, tačiau visada turėkime ilgesnę perspektyvą, – galbūt dešimties arba penkiolikos metų, – kad galėtume numatyti įvykius, kurie kartais gali nustebinti mus. Žinoma, aš sutinku, kad geriausias išplėtimas yra toks, kuris lemia mūsų vidaus integracija.

G. Verhofstadt pabrėžė piliečių balso reikšmingumą. Aš manau taip pat. Piliečių balsas šiuo atveju turi milžinišką reikšmę. Parlamentas atstovauja piliečiams, todėl mes turime didžiulę atsakomybę. Be to, jis pabrėžė, kad reaguodami į krizę turėtume susivienyti, įskaitant ekonomikos reikalus, ir kartu priimti sprendimus, – kaip tik atvirkščiai nei būtų protekcionizmo atveju, – o aš savo kalboje tai taip pat pabrėžiau.

R. Harms kalbėjo apie ryšius su nacionaliniais parlamentais. Mes parengiame daugiau nei 50 proc. Europos teisės aktų, kuriuos paskui tvirtina nacionaliniai parlamentai. Taigi, labai svarbu, kad būtų geri ryšiai su mūsų šalių parlamentais. Kodėl? Todėl, kad mums reikia geresnių ryšių su piliečiais. Nekyla abejonių, kad šių parlamentų, mūsų pačių nacionalinių parlamentų, ryšiai su piliečiais yra kur kas geresni. Jie kasdien rodomi per televiziją, o mūsų Parlamento atveju ne visada taip būna. Tegul piliečiai sužino, kaip svarbu tai, ką mes kuriame Europos Parlamente, Europos Komisijoje ir Europos Vadovų Taryboje. Tegul jie žino, kad Parlamentas atsako už daugiau nei pusę sprendimų, susijusių su mūsų šalimis. Dėl to, kad nuo dabar būsimė labai arti nacionalinių parlamentų, mums bus lengviau perteikti tai.

Žinoma, krizė atskleidė didžiulį pasitikėjimo trūkumą. Štai apie ką buvo kalbama. R. Harms ir mano nuomonės mūsų klimato klausimu yra tokios pat. Mes abu buvome Balyje ir Poznanėje ir abu būsimė Kopenhagoje. Parengsime susitarimą.

M. Kamiński pabrėžė, kad mūsų požiūriai dėl Europos ateities skirtingi. Sutinku su tuo. Mes iš tikrųjų turėtume stengtis išgirsti vienas kitą. Jeigu jūs atstovaujate tiems, kurie šiandien sudaro gana didelę piliečių, besilaikančių kitokio požiūrio į Europos ateitį, grupę, tai mes esame išpėjami ir informuojami apie kažką, ir mes arba aš, kurie tikime Europos ateitimi ir Europos integracija, žinome kur kas daugiau apie europiečius, nes jūs iškeliate įvairius prieštaravimus. O šiuo klausimu, galite būti tikri, diskusijos bus visapusiškos.

E.-B. Svensson kalbėjo apie Parlamento skaidrumą – apie tai, kad mes turime žinoti, kokius priimame sprendimus, ir kad taip pat tai turi žinoti mūsų rinkėjai. Visiškai sutinku. Neabejoju, kad socialinio teisingumo problema yra svarbi. Mano paties šaknys yra profesinėje sąjungoje, kuriai priklausiau labai daug metų ir kuri buvo paprasta profesinė sąjunga. Tačiau labai gerai žinome, kad jei norime turėti tinkamas priemones neturtingiausiems žmonėms padėti, mūsų ekonomika turi klestėti ir kad visada turime mėginti rasti tinkamą vieno ir kito pusiausvyrą.

F. E. Speroni kalbėjo apie tinkamą ir garbingą bendradarbiavimą su Europos Komisija ir Europos Vadovų Taryba. Nepamirškime, kad Parlamento reikšmė didėja. Lisabonos sutartis mums garantuoja kur kas daugiau įgaliojimų nei turime dabar. Tai yra gerai, nes mes iš tiesų esame atstovai, kuriuos tiesiogiai išrinko ES piliečiai.

B. Gollnisch neabejoja mano ketinimų nuoširdumu, bet nori sužinoti, ar jie realūs. Noriu pasakyti, kad prieš trisdešimt ar keturiasdešimt metų buvo visiškai nerealu galvoti, kad galėčiau kada nors kalbėti tokioje didžiulėje institucijoje ir atsakinėti į jūsų klausimus. Tai buvo taip toli nuo tikrovės, kad net nedrįsau apie tai pasvajoti. Taigi, matome, kad jei tvirtai tikėdami ir įsitikinę laikomės konkrečios krypties, tokie neįmanomi dalykai tampa įmanomi. Stenkimės priversti tai, kas neįmanoma, tapti įmanomu dalyku.

(Plojimai)

C. Malmström – taip, mes bendradarbiaujame su Tarybai pirmininkaujančia Švedija. Aš jau buvau Švedijoje. Mes kalbėjome apie klimato kaitą, apskritai apie Europos klimatą ir apie krizę bei nedarbą. Be to, yra labai svarbi programa – Stokholmo programa. Nepamirškime to. Parlamentas turi daug nuveikti pagal Stokholmo programą, įskaitant organizuoto nusikalstamumo sritį, ir nuveikti ne tik Europos Sąjungoje.

Nėra abejonių, kad ketiname dirbti išvien su J. M. Barroso. Man labai patinka jo pasiūlymas. S. P. F. Silvestris kalbėjo apie trumpą Europos išsivadavimo istoriją, ir aš visiškai pritariu jo nuomonei.

M. Siwiec minėjo Ukrainą. Iš tikrųjų, kiek tai siejasi su manimi, tai yra suprantamas dalykas, nes dalyvavau Europos Sąjungos delegacijoje, vykusioje į Ukrainą. Kaip jūs prisimenate, vykau į Ukrainą tris kartus, ir nenoriu gilintis į tai. Nepamirškime, kad europiečiams svarbūs visi Europos bendradarbiavimo aspektai: bendradarbiavimas Viduržemio jūros regione, su Lotynų Amerika ir Jungtinėmis Valstijomis, tačiau mums pačios svarbiausios – mūsų kaimynės. Mūsų kaimynės yra aplink Viduržemio jūrą ir Rytų Europoje. Tai yra

pagrindinės sritys – Rytų ir Pietų Europa, tačiau nesiginčykime, kuri iš jų svarbesnė. Artėja rinkimai Ukrainoje, todėl kitus šešis mėnesius Ukraina iš tiesų bus svarbiausia. Tačiau nesivaržykime vienas su kitu tokiu būdu. Labai svarbu, kad išlaikytume pusiausvyrą. Aš visiškai pritariu jūsų nuomonei šiuo klausimu.

E. Lichtenberger kalbėjo apie Parlamento vaidmenį mums rengiant teisės aktus. Aš sutinku, sutinku, kad turime rengti teisės aktus skaidriai, turime turėti savo nuomonę, tačiau tai jau yra Lisabonos sutartyje paskelbta *de facto*. Jei Lisabonos sutartis įsigalios, tai įvyks savaime.

Z. Balczó klausia, ar vieninga Europa iš tikrųjų gyvuoja tokiu mastu, kokį minėjau savo kalboje. Taip, iš tikrųjų, ji gyvuoja ir yra vieninga, tačiau ji vis dar toliau bendrai sprendžia žemės ūkio problemas. Tvirtai pasakiau, kad ES turi lėšų sanglaudai remti. Kadangi esame vieningi, neišsiskirstykime kitais keliais dėl savitarpiskumo suteikiant piliečiams galimybes tobulėti stokos. Mes stengsimės pasiekti tai. Kai kurios Europos Sąjungos šalys dvidešimt ar trisdešimt metų buvo narės ir vis dar dalyvauja šiose programose. Mes visi turime tokias pačias teises. Tai iš tikrųjų vieninga Europa, kurioje mūsų pragyvenimo standartai yra skirtingi. Mes išlyginsime šiuos skirtumus – tai mūsų viltis ir galimybė mums, tačiau dabar pakalbėkime apie Bendriją, taip pat ir apie mūsų atsakomybę. Noriu pabrėžti tai labai aiškiai.

Z. Roithová kalbėjo apie bendrą atsakomybę už krizę, ir aš visiškai sutinku su ja. Be to, mes gyvename taip arti vieni kitų, kad jau daugiau beveik nėra kliūčių suprasti vieniems kitus. Tai mums nepaprastai svarbu. C. Tannok minėjo Komisijos narį, atsakingą už žmogaus teises. Žinoma, šį klausimą turi spręsti Komisijos Pirmininkas ir Komisija. Tačiau esu tikras, kad mes ir C. Tannock po kelių mėnesių, kai bus rengiami prezidento rinkimai, susitikime Ukrainoje.

C. Sógor kalbėjo apie dvišales Europos diskusijas. Taigi, noriu pasakyti, kad iš tiesų geriausia mažumų problemas spręsti dvišaliu būdu. Tačiau dar geriau atverti sienas, nei jas perkelti. Europoje išmokome nesiginčyti dėl sienų, todėl mūsų Europos dalyje šios problemos nėra. Mes paprasčiausiai atidarėme sienas. Tai yra mūsų tikslas – tai yra mūsų didžiausias laimėjimas.

D. Dodds pasakė, kad Europos Sąjunga turėtų būti bendradarbiaujančių tautų Europa, o ne federalinė sąjunga. Jūs kalbėjote labai protingai. Mes iš tikrųjų kalbame apie tautų bendradarbiavimą. Mes kalbame ne tik apie poreikį išsaugoti tapatybę, bet ir apie savitarpio atvirumo ir bendradarbiavimo poreikį. Man labai patinka jūsų idėjos, o dabartinio modelio, taip pat tokio modelio, kaip nustatyta Lisabonos sutartyje, Europos Sąjunga veikia kaip tik taip, kaip jūs siūlote.

C. S. Tabajdi kalbėjo apie regionus, taip pat apie mano regioną, Sileziją, ir pasakė, kad jis tam tikru požiūriu yra lyg ir tarpininkas. Sutinku. Jeigu tai yra tarpvalstybiniai regionai, jie suteikia galimybę atsirasti geresniam savitarpio supratimui. Paskui A. Antinoro kalbėjo apie mano šalies laimėjimus. Ačiū jums už pastabas. Ar aš suteiksiu tvirtumo Europos Parlamentui? Aš tikrai turiu energijos padaryti tai, tačiau tam iš tikrųjų reikalinga daugiau nei septynių šimtų kolegų Parlamento narių energija. Aš visiškai pasikliauju tuo ir suprantu, kad mes visi esame „energingi“.

M. Ransdorf iš tikrųjų atstovauja piliečiams ir tautų gyvenimui. Sutinku, nes kaip tik dėl to didėja Europos Parlamento atsakomybė ir įgaliojimai. Taip pat leiskime nacionaliniams parlamentams turėti didelę įtaką tam, kas vyksta Europoje. M. Theurer kalbėjo, viena vertus, apie laisvės siekimą ir, kita vertus, apie patrauklumą. Taip, čia tai buvo patrauklu, bet ten mes siekėme laisvės. Tai tiesa. Atkreipkite dėmesį, kad mes sušvelninome padėtį Balkanuose, todėl šiandien Balkanai gyvena taikoje. Galime garbinti dievą. To regiono šalys stoja į eilę, kad įstotų į Europos Sąjungą, ir tai suteikia ES daug patrauklumo.

K. Morvai priminė kai kuriuos dramatiškus įvykius. Jeigu norėtumėte suteikti man kokios nors informacijos apie tai, pateikite ją man raštu. Taip pat galime susitikti su jumis aptarti tai, kad turėčiau supratimą šiuo klausimu. L. Tórkés kalbėjo apie 1956 m. ir Vengriją. Mus labai domina šie įvykiai ir mūsų visiškas tikėjimas ES. Taip, aš labai tikiu Europos Sąjungos tvirtumu.

Tačiau W. M. Olejniczak uždavė keletą klausimų apie nelygybę Europoje. Mes neabejotinai turime kalbėti apie vienybę, tačiau, kita vertus, iki šiol veikia visi fondai, apie kuriuos anksčiau kalbėjau, taip pat yra visos priemonės, numatytos siekiant suteikti galimybę panaikinti nelygybę. Jos galioja; šiuo atveju niekas nepasikeitė. Pačios situacija lieka tokia pat atvira ir aiški, kaip visada, todėl labai gerai, kad Europa vieninga. Kalbant apie atsakymą, susijusį su naftos, dujų ir apskritai energijos išteklų tiekimu, turime kalbėti apie bendrą energetikos politiką. Tada tarp mūsų nekils nereikalinga įtampa. Dėl jos tarp mūsų atsiranda sienos, kurias, šiaip ar taip, turime ardyti dešimtmečius, ir kaip tik tokia yra ateitis. Todėl aš kuo aiškiausiai siūlau bendrą energetikos politiką.

Žinoma, norint įstoti į Europos Sąjungą reikia atitikti kriterijus. Be to, buvo pasakyta, jog norint, kad kiti galėtų įstoti į ES, mes ES turime būti tinkamai integruoti, nes tada naujų valstybių narių priėmimas bus veiksmingas. Mums reikia laiko integracijai, bet tokia šalis kaip Kroatija daugiausia yra pasirengusi integracijai. Suprantu, kad Kroatijos galimybės gana greitai įstoti į ES didelės, nors ji susidūrė su tam tikromis problemomis. Tas pats gali būti Islandijai, tačiau labai sunku nustatyti terminus kitoms šalims, kurios nėra taip gerai pasirengusios. Nepamirškime, kad Vidurio ir Rytų Europos šalys, kurios dabar yra Europos Sąjungoje, integracijai pradėjo rengtis 1991–1992 m., taigi, tam prireikė dvylikos metų. Mes pasirengėme dvylikos metų integracijai, ir iš tiesų mūsų sąlygos buvo geresnės negu dabar šių šalių, nes tada padėtis pasaulyje buvo geresnė – jame nebuvo krizės, o dėl daugelio kitų veiksnių derinio mes įgijome geresnę padėtį. Tai trunka ilgai, todėl nedrįstu nustatyti terminų, tačiau nepamirškime, kad išplėtimas yra puiki Europos Sąjungos politika, nors ji – ilgalaikė.

Dar kartą noriu padėkoti jums visiems už diskusijas. Aš labai rūpestingai pasižymėjau visas pastabas, kurios dabar tampa pagrindu tam tikriems pakeitimams apgalvoti. Be to, mes planuojame dažnai susitikti. Aš sėdėsiu čia, kur sėdžiu dabar, nes noriu būti kuo arčiau jūsų visų.

(Plojimai)

Pirmininkas. – Ačiū jums, pone J. Buzekai, iš dalies už didelį tikslumą atsakant į visas be išimties kalbas.

Diskusijos baigtos.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), raštu. – (PL) Sveikinu jus su išrinkimu į Europos Parlamento Pirmininko postą. Kartu su visais tėvynainiais didžiuojuosi, kad pirmą kartą istorijoje lenkas užima šį garbingą postą. Mums tai yra mūsų vaidmens ir padėties Europoje patvirtinimas.

Tačiau Lenkija yra viena iš nedaugelio likusių šalių, nebaigusių Lisabonos sutarties – sutarties, kuri Europos integraciją padarytų veiksmingesnę, – ratifikavimo procedūros. Manau, kad tai paradoksalu. Aš jums priminsiu, kad Lenkijos parlamentas šių metų balandžio mėn. pritarė Lisabonos sutarties ratifikavimui, tačiau ratifikavimo dokumentus dar turi pasirašyti prezidentas.

Manau, kad jūs galėtumėte svariai prisidėti prie viešo svarstymo Lenkijoje ir padėti padidinti visuomenės paramą sutarčiai. Tai galėtų pagreitinti ratifikavimo procedūros užbaigimą. Be to, norėčiau padėkoti jums už jūsų asmeninį dalyvavimą šiuo klausimu Airijoje. Labai tvirtai tikiu, kad spalio 2 d. Airijos žmonės balsuos už ir kad Čekija bei Lenkija užbaigs būtinus formalumus.

Padėti užbaigti „Lisabonos sutarties ratifikavimo sagą“ yra vienas svarbiausių šio Parlamento tikslų, todėl tikiuosi, kad tai bus ir viena iš jo sėkmių.

Filip Kaczmarek (PPE), raštu. – (PL) Tai svarbus momentas Europos integracijos istorijoje. Dėkoju už jūsų pateiktą programą. Tikiuosi, kad jums pavyks užbaigti įgyvendinti šią plačių užmojų darbotvarkę. Linkiu jums sėkmės nukreipiant Europos Parlamento darbą į visiems europiečiams svarbias vertybes.

Kaip lenkų judėjimas „Solidarność“ sugebėjo pakeisti Lenkijos ir kitų Vidurio Europos šalių veidą, taip Europos solidarumas suteiks galimybę mums išspręsti uždavinius, kurie šiandien laukia mūsų. Tai bus įmanoma tam tikromis sąlygomis: mūsų solidarumas turės būti nuoseklus, nuoširdus ir galintis paskatinti pokyčius. Kaip Lenkijoje, kurioje totalitarizmas žlugo ne dėl kalbų, o dėl darbų, taip Europos solidarumas bus veiksmingas tik jei jis bus paverstas konkrečiais veiksmais. Tikiu, kad taip iš tikrųjų ir bus.

Ši Europos ateities vizija yra patraukli daugeliui europiečių. Aš dedu viltis į jūsų, gerb. Pirmininke, vadovaujamą Europos Parlamentą, kad jis suvaidins teigiamą ir aktyvų vaidmenį paverčiant šią viziją tikrove. Labai jums dėkoju.

(Posėdis buvo nutrauktas 13.25 val. ir pratęstas 15.00 val.)

PIRMININKAVO: J. BUZEK*Pirmininkas***9. Ankstesnio posėdžio protokolo tvirtinimas***(Ankstesnio posėdžio protokolas patvirtintas)********

Martin Schulz (S&D). – (DE) Gerb. pirmininke, neturiu pastabų dėl vakarykščio posėdžio protokolo, tačiau noriu pakomentuoti šio ryto posėdyje įvykusį incidentą. Mano kolegę Kingą Göncz, mano frakcijos Parlamento narę ir buvusią Vengrijos užsienio reikalų ministrę, šį ryt visiškai nederamai įžeidė Krisztina Morvai iš fašistinės partijos „Jobbik“. Būdama Vengrijos užsienio reikalų ministre Kinga Göncz daugiau nei bet kuris kitas šalyje dirbo, kad būtų pasiektas tarptautinis Vengrijos ir jos kaimyninių šalių susitaikymas. Noriu kategoriškai atmesti pasipiktinimą keliantį įžeidimą, kurį Kingai Göncz metė neofašistinės partijos narė Krisztina Morvai.

(Plojimai)

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Dėkoju jums už šią galimybę kalbėti. Man labai gaila, kad ši diskusija vyksta Europos Parlamente. Taip pat norėčiau trumpai atsakydama pareikšti, kad 2006 m. Krisztinos Morvai atstovaujama partija įkūrė sukarintą padalinį ir nuo to laiko naudojasi juo, siekdama gąsdinti taikią pilietinę visuomenės daugumą.

Visų pirma ją sudaro mažumos, gėjai, romai ir žydai. Šį sukarintą padalinį teismai neseniai išformavo, tačiau liepos mėn. sesijos metu šioje posėdžių salėje Europos Parlamento narys iš šios partijos vilkėjo šios organizacijos uniformą. Vengrijoje ši partija vykde kampaniją, kupiną antieuropinės, rasistinės, homofobinės, nukreiptos prieš romus ir ksenofobinės kritikos, ir savo kalbose nuolat vaizdavo Vengriją kaip Europos Sąjungos koloniją. Tai, apie ką kalbėjo Krisztina Morvai, įvyko 2006 m., kai šie kraštutinių dešiniųjų protestuotojai padegė Vengrijos televizijos transliavimo akcinės bendrovės centrinį pastatą ir tomis dienomis kėlė riaušes, per kurias buvo sužeista 113 policijos pareigūnų.

Spalio 23 d. jie vėl sukėlė riaušes. Iš tikrųjų jie naudodami smurtą mėgino sužlugdyti nacionalinę ceremoniją. Tai buvo pirmas kartas šalies istorijoje nuo režimo pakeitimo, todėl policija neturėjo jokios patirties, kaip elgtis kraštutinių dešiniųjų protestų atveju. Paskui vyriausybė sudarė nepriklausomą komitetą, kurio ataskaitos pateikiamos daugelyje interneto svetainių, taip pat ir anglų kalba. Šis komitetas pateikė pasiūlymus, taip pat buvo pradėta daug teismo procesų. Vengrijos vyriausybės institucijos ištyrė šiuos pažeidimus.

Šiuo atveju iš tikrųjų buvo problemų. Tačiau noriu Krisztinai Morvai pasakyti, kad jeigu ji vadina savo šalies institucinę sistemą diktatūrine, su tuo susijusi problema yra ta, kad jeigu Vengrijoje tikrai neveiktų demokratija, dabar ji nebūtų galėjusi kalbėti šioje posėdžių salėje. Dar kartą atsiprašau, kad šis klausimas buvo iškeltas Parlamente, ir nuoširdžiai tikiuosi, kad jame ši diskusija nebus tęsiama.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Gerb. pirmininke, pagal Darbo tvarkos taisykles turiu pusę minutės klausimui užduoti. Šis klausimas skirtas M. Schulzui. Kaip jis, remdamasis šmeižikiškais savo kolegos pareiškimais, gali išdrįsti šioje posėdžių salėje vadinti partiją fašistine tiesiog dėl to, kad ji nesutinka su visais Europos Sąjungos esmės aspektais? Vengrijoje ši partija gavo 430 000 balsų. Todėl jūs 430 000 rinkėjų vadinate fašistais. Nuo šiol prieš kalbėdamas pagalvokite!

**10. Bendro sprendimo procedūros metu priimtų teisės aktų pasirašymas
(žr. protokolą)****11. Siūlomo kandidato į Komisijos Pirmininko pareigas pareiškimas (diskusijos)**

Pirmininkas. – Kitas klausimas – siūlomo kandidato į Komisijos Pirmininko pareigas pareiškimas.

José Manuel Barroso, paskirtasis Komisijos Pirmininkas. – (FR) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, mes gyvename neturinčiais precedento laikais. Aš esu įsitikinęs, kad ateities istorijos knygose bus minima era iki finansų krizės ir era po finansų krizės. Tačiau ši krizė nėra tik finansų, ekonomikos ir socialinė. Ji taip pat yra vertybių krizė. Todėl manau, kad reaguodami į krizę mes turime teikti pirmenybę savo Europos socialiniam modeliui, savo socialinei rinkos ekonomikai.

Kartu krizė kaip tik parodė, kokie savitarpiskai priklausomi tampame šioje globalizacijos eroje. Mus ištiko ne tik finansų, bet ir energetikos krizė. Yra apsirūpinimo maistu saugumo problemų ir klimato kaita – sritis, kurioje Europa dabar lyderė. Todėl, mano manymu, galime sakyti, kad Europai tai yra lemiamas momentas. Ar norime modeliuoti globalizaciją pagal savo vertybes, gindami savo interesus, ar norime kęsti globalizaciją sekdami kitų pavyzdžiu?

Man pasirinkimas yra aiškus. Turime priimti šį iššūkį kartu, nes jeigu nedarysime to kartu, Europai kils nušalinimo pavojus. Mes turime patirties. Nemanau, kad kuris nors kitas pasaulio regionas turi tokią pat vidaus rinkos, bendrų taisyklių, bendrų institucijų ir – neabejotinai – bendros valiutos, solidarumo ir sanglaudos politikos kūrimo patirtį, kokią turime mes. Mes turime šią unikalią patirtį. Todėl manau, kad, užuot kentėję nuo globalizacijos, mes galime modeliuoti ją, nes pagal pobūdį esame globalizacijos laboratorija, esame pasaulinio valdymo čempionai.

Dabar ne *status quo* arba rutinos metas. Turime turėti pokyčių darbotvarkę. Dabar labiau nei kada nors anksčiau mums reikia stiprios Europos. Turėdami Lisabonos sutartį ateityje būsime stipresni ir geriau sugebėsime veikti.

Kai kalbu apie stipresnę Europą, turime suprasti, ką tai reiškia. Tai nebūtinai reiškia didesnę valdžios centralizaciją. Esu ištikimas demokratiniam subsidarumo principui, kuris neabejotinai yra susijęs su solidarumu priimant sprendimus tinkamiausiu lygmeniu.

Kai kalbu apie stipresnę Europą, taip pat kalbu apie Europos dvasią, Europos sprendimų priėmimo kultūrą, Bendrijos metodą ir valią veikti kartu – ne tik gebėjimą veikti, bet ir valią veikti, politinę valią. Mums reikia Europos, kuri būtų nepalenkiama, kai kalbama apie jos vertybių ir interesų gynimą, kuri atmestų bet koki protekcionizmą, bet nebūtų naivi, ir kuri galėtų parodyti savo iniciatyvią dvasią. Būtent iniciatyvia dvasia vadovaudamiesi rengėme dokumentą, kurį prieš šį posėdį jums visiems išsiunčiau.

Komisijos, kuriai šiuo metu pirmininkauju, įgaliojimai buvo pirmos išsiplėtusios Europos, didelės dvidešimt septynių valstybių narių Europos, Komisijos įgaliojimai. Manau, kad dabar, kai suvienijome šią Europą, turime tinkamas sąlygas naujam siekiui: naujam socialiniam siekiui, nes krizė ir nedarbas yra pagrindinė europiečiams iškylanti problema; naujam siekiui, susijusiam su kova dėl klimato kaitos – sritimi, kurioje jau esame lyderiai; ir naujam siekiui kaip būdai, kuriuo sprendžiame globalizacijos problemą.

Kitas klausimas (mes kalbame apie diskriminaciją skirstant viešąsias lėšas geografiškai arba tarp tautų ir valstybių): kaip bus su sektoriais? Ar teisinga, kad šios didelės korporacijos gauna iš mokesčių mokėtojų pinigų sudarytas viešąsias lėšas, o smulkūs ir šeimos verslininkai negauna? Ar tai ne esminis Europos Sąjungos ekonomikos subjektų lygių galimybių principo pažeidimas?

Manau, kad atėjo laikas mums pasiekti plataus masto bendrą sutarimą ir tam tikro lygio sutarimą dėl tolesnių veiksmų krypties. Šiandien pirmiau jūsų visų akivaizdoje pažadėjau, kad – jeigu šis Parlamentas mane patvirtins – panaudosiu šias politikos gaires per savo antrą kadenciją ir kartu su naujais Komisijos nariais paversiu jas kitos Komisijos teisėkūros ir darbo programa. Neketinu kartoti šių gairių dabar, bet po diskusijų su jumis visais manau, kad bus naudinga sukonkretinti kai kuriuos gairių elementus ir taip pat pasinaudoti daugeliu jūsų pasiūlymų. Dėl skaidrumo dabar su jumis visais norėčiau išskirti tas sritis.

Visų pirma – pagrindinę liniją: kadangi mes iki galo įgyvendiname savo atsigavimo planą siekdami išbristi iš šios ekonomikos ir finansų krizės, turime žvelgti į ateitį. Turime atgaivinti savo integruojančią socialinę rinkos ekonomiką. Mes investuosime į naujus tvaraus augimo šaltinius, ekologiškąjį augimą, ateities tinklus – nuo skaitmeninės infrastruktūros iki milžiniškų Europos elektros ir dujų tinklų, ir visa tai padėti pasiekti aukštą užimtumo ir socialinio aprūpinimo lygį ir sustiprinti visuomenės europinį modelį, o kartu pasiekti tikslus vis konkurencingesniame pasaulyje.

Solidarumas turi likti pagrindu. Todėl, be visų jau priimtų ir siūlomų sprendimų, susijusių su struktūriniais fondais ir mūsų mokėjimų balanso padvigubinimu siekiant paremti kai kurias į sunkią padėtį patekusias šalis, noriu įsipareigoti panaudoti visas savo turimas priemones, kad padėčiau didelių biudžetinių suvaržymų turinčioms valstybėms narėms – būtent naujosioms valstybėms narėms – sugrįžti į kelią, vedantį atgal į atsigavimą.

Tačiau negalime grįžti prie ankstesnio augimo modelio. Jis aiškiai pasirodė esąs nestabilus. Mes turime sukurti sąlygas, kuriomis perėjimas prie mažai anglies dvideginio į aplinką išskiriančių technologijų ekonomikos mūsų įmonėms būtų konkurencinio pranašumo, darbo vietų mūsų darbuotojams ir vilties mūsų ateities kartoms šaltinis. Taip, sutinku su tais iš jūsų, kurie sako, kad koordinavimo nepakanka. Taip, mums reikia sudaryti tikrą Europos darbotvarkę. Taip, mums reikia integruotos vizijos dėl nuoseklios Europos strategijos,

2020 m. Europos Sąjungos strategijos, pagal kurią būtų kuriamos atvirosios rinkos, derinant naujus stabilaus augimo šaltinius, užimtumą ir socialinę sanglaudą, mūsų klimato ir energetinio saugumo darbotvarkę, naują požiūrį į pramonės politiką ir perėjimą į žinių visuomenę. Aš pritariu ypatingam dėmesiui naujovėms ir MVĮ skirtoms paramos priemonėms. Taip, tai reiškia, kad po 2010 m. Lisabonos strategiją reikės persvarstyti. Taip, mums reikia labiau integruoto požiūrio į įvairių strategijų ekonominius, socialinius ir aplinkosaugos aspektus. Būdamas Komisijos Pirmininkas išsipareigoju padaryti viską, kad įtikinčiau valstybes nares taip pat pritarti šiam darnumo ir koordinavimo požiūriui.

Gairėse sakiau, kad ekonomikai reikalinga finansų sistema, kuri būtų etiškesnė, tvirtesnė ir atsakingesnė. Reguliavimas ir priežiūra atsiliko nuo finansų rinkų integracijos ir inovacijų – ir Europoje, ir pasaulyje. Sakau, kad mane sukrėtė neetiško elgesio, kurį matėme, mastas. Mes negalime leisti grįžti prie „įprasto verslo“. Pvz., reikia skubiai imtis veiksmų priemonių klausimu. Dabar Didžiajame dvidešimtuose (G20) – procese, kuris, be kita ko, buvo pradėtas Europoje, – mes pirmaujame, tačiau reikia pripažinti, kad reikia padaryti daugiau. Kitą savaitę, Didžiojo dvidešimtuko (G20) susitikimo Pitsburge išvakarėse, Komisija priims pasiūlymus, kaip sukurti tikrą Europos priežiūros sistemą – sistemą, kuri atspindėtų integruotą mūsų bendrosios rinkos pobūdį.

Mūsų trejų metų veiklos peržiūra suteiks galimybę suprasti, kokių tolesnių veiksmų reikia. Nepaprastai svarbu, kad nustatytume reglamentavimą, kuris užtikrintų finansų sektoriaus atsakomybę ir teisėtumą neslopinant naujovių. Noriu, kad Europa išsaugotų pasaulio lyderės pozicijas finansinių paslaugų srityje.

Savo gairėse taip pat paaiškinau, kodėl krizė skatina gerokai daugiau dėmesio skirti socialiniam Europos aspektui visais sprendimų priėmimo lygmenimis – ne tik Europos, bet ir nacionaliniu. Finansų sektoriuje ir ekonomikoje galima matyti atsigavimo požymių, tačiau – mums turi būti aišku – krizė nesibaigė tiems, kurie prarado darbą, todėl negalėsime sakyti, kad krizė pasibaigė, kol, užuot didinę nedarbą, vėl neimsime didinti užimtumo.

Norėčiau išsipareigoti užtikrinti aukštą užimtumo lygį ir socialinę sanglaudą imdamasis keleto veiksmų, kuriuos aptariau su kai kuriais iš jūsų.

Aš aiškiai pareiškiau apie savo ištikimybę pagrindinėms socialinėms teisėms ir darbuotojų judėjimo principui. Darbuotojų komandiravimo direktyvos aiškinimas ir įgyvendinimas nepateisino lūkesčių abiem atžvilgiais. Todėl pažadėjau kuo greičiau pasiūlyti reglamentą iškilusioms problemoms spręsti. Šį reglamentą bendru sprendimu patvirtins Europos Parlamentas ir Taryba. Suteikdamas daug daugiau teisinio tikrumo reglamentas yra pranašesnis už pačią persvarstytą direktyvą, nes joje dar liktų per daug galimybių nukrypti perkeliant ją į nacionalinę teisę ir prireiktų daugiau laiko rezultatams pasiekti vietoje. Tačiau jeigu rengdami reglamentą išsiaiškinsime, kad yra sričių, kuriose reikia persvarstyti pačią direktyvą, nesvyruodamas padarysiu tai. Norėčiau aiškiai pasakyti: aš esu išsipareigojęs kovoti su socialiniu dempingu Europoje, kad ir kokią formą jis įgytų.

Be to, buvo iškeltas visų būsimų pasiūlymų socialinio poveikio vertinimo klausimas. Aš sutinku, kad jo reikia. Pirmuoju bandomuoju tokio socialinio poveikio vertinimo pavyzdžiu turėtų būti Darbo laiko direktyvos persvarstymas. Remdamasi poveikio vertinimu, kita Komisija pasikonsultuos su socialiniais partneriais ir pateiks išsamų teisės akto pasiūlymą.

Gairėse pabrėžiau bendrus interesus tenkinančių paslaugų svarbą mūsų europietiskam visuomenės modeliui. Lisabonos sutartyje šis klausimas puikiai išaiškintas, o aš esu pasirengęs, dirbdamas kartu su jumis, sukurti kokybišką pagrindą bendrus interesus tenkinančioms paslaugoms.

Be to, pabrėžiau lyčių lygybę ir būtinybę likviduoti moterų ir vyrų atlyginimų atotrūkį, todėl dabar pažadu dirbti kartu su jumis rengiant Moterų chartiją, kuria 2010 m. taip pat būtų paminėtos penkioliktosios Pekino konferencijos metinės.

Savo gairėse išreiškiau savo pasiryžimą priversti Lisabonos sutarties naujoves veiksmingai veikti tarptautinių santykių srityje, įskaitant Europos išorės veiksmų tarnybą ir vyriausiojo įgaliotinio bei Komisijos pirmininko pavaduotojo postus. Manau, kad tai yra viena didžiausių mūsų Lisabonos sutarties naujovių, ir apskritai pažadu stiprinti bendradarbiavimą su Europos Parlamentu užsienio reikalų srityje.

Tačiau Europai reikia priemonių, kurios tiktų jos ambicijoms. Kaip minėjau gairėse, tam reikalinga radikali Europos Sąjungos biudžeto reforma, apimanti ir išlaidas, ir pajamas. Mums reikia atsisakyti siauro požiūrio į grynuosius balansus ir pereiti prie solidarumo, naštos pasidalijimo ir lygybės pagrįsto požiūrio. Tai taip pat apima nuosavų išteklų klausimą. Europos Sąjungai reikalingas skaidresnis ir veiksmingesnis savo politikos finansavimo būdas, ir esu pasirengęs – tikiuosi, su šio Parlamento parama, – dėl to valstybėse narėse kovoti,

kai keisime Sąjungos biudžetą. Taip pat noriu glaudžiau bendradarbiauti su Europos investicijų banku ieškant naujų finansavimo formų.

Be to, esu pažadėjęs imtis sumanaus reguliavimo, todėl noriu pakartoti, kad procedūrų supaprastinimas ir administracinės naštos verslo subjektams, įskaitant MVĮ, sumažinimas liks kitos Komisijos prioritetu. Ši užduotis – kaip ir Poveikio vertinimo valdyba bei *ex post* vertinimas – bus perduota tiesiogiai mano kompetencijai siekiant aiškiai parodyti, kad tam teikiu pirmenybę. Be to, ginsiu – kaip dariau tai keletą metų ir kartais sunkiomis aplinkybėmis – bendrosios rinkos vientisumą, nes be bendrosios rinkos ir be sanglaudos politikos niekada nebus Europos Sąjungos.

Bet kodėl reikia čia sustoti? Kam ginti tik vidaus rinką? Aš noriu užpildyti trūkstamas grandis, siekdamas leisti pajusti visas verslo subjektams ir vartotojams jos teikiamas privilegijas.

Gerbiamieji Parlamento nariai, esu pažadėjęs šiuos prioritetus paversti kitos Kolegijos struktūra, jei tik jūs patvirtinsite mane, tačiau jau šiandien galiu pasidalyti su jumis sumanymais dėl organizacinių pakeitimų, kuriuos ketinu įdiegti.

Aš įsteigsiu Komisijos nario, atsakingo už teisingumą, pagrindines teises ir piliečių laisves, įskaitant piliečių ir mažumų teises, pareigybę, kuri atskleis, kad Europos Sąjunga yra teisių ir vertybių bendrija.

Taip pat įsteigsiu Komisijos nario, atsakingo už vidaus reikalus ir migraciją, įskaitant saugumą, pareigybę. Vienas pagrindinių šio Komisijos nario uždavinių – sukurti tikrai bendrą požiūrį į migraciją: skatinant legalių migrantų integraciją, kovojant su nelegalia migracija bei kriminaline veikla, kuri su ja susijusi, ir užtikrinant valstybių narių solidarumą. Mums reikalingas solidarumas. Mums reikalingas solidarumas ne tik tada, kai teikiame paramą savo draugėms Baltijos šalims arba dėl Rusijos ir Ukrainos dujų krizės nukentėjusiomis šalims, bet ir tada, kai teikiame paramą savo draugams iš Viduržemio jūros regiono, jiems susidūrus su problemomis, su kuriomis vieni negali susidoroti.

Be to, įsteigsiu Komisijos nario, atsakingo už klimato kaitą, pareigybę, siekdamas parodyti, kad klimato kaita yra uždavinys, kurį reikia spręsti daugelyje mūsų politikos krypčių. Paskirtasis Komisijos narys, atsakingas už klimato kaitą, taip pat pasiūlys svarbią žinią, kad, nepaisant iš Kopenhagos kilusių ambicijų lygio, Europa rimtai ketina palaikyti postūmį imtis veiksmų.

Mums taip pat reikia iš esmės persvarstyti metodiką, pagal kurią Europos institucijos turi galimybę naudotis moksliniais patarimais ir naudojasi jais. Kitoje Komisijoje noriu įsteigti vyriausiojo mokslinio patarėjo, turinčio teisę teikti iniciatyvius mokslinius patarimus visais politikos formavimo ir pristatymo etapais, pareigybę. Taip bus parodyta, kad pagrindinį prioritetą teikiu moksliniams tyrimams ir inovacijoms. Manau, kad šioje srityje mums reikia daug padaryti. Jeigu Europoje yra nors viena sritis, kurioje pavienės pastangos neduoda mūsų norimų rezultatų, tai būtent mokslinių tyrimų ir inovacijų sritis. Manau, kad, jeigu norime dirbti kartu Europai skirtų mokslinių tyrimų ir inovacijų srityje, mes tam turime potencialą srityse nuo kovos su klimato kaita iki energetinio saugumo.

Tai, ką siūlau, yra ne kas kita, kaip Europos pertvarkos darbotvarkė. Šiems siekiams įgyvendinti pasiūliau specialią Parlamento ir Komisijos partnerystę. Mes atstovaujame dviem *par excellence* Europos institucijoms, dėl to turime ypatingą pareigą sukurti tikrą Europos viešąją erdvę diskusijoms. Aš pažadėjau įnešti savo indėlį į Europos parlamentinės demokratijos puoselėjimą.

Pastaruosius du mėnesius turėjau galimybę apsvarstyti tai su Pirmininku J. Buzeku, kuris paskatino numatyti daug patobulinimų, siūlomų mano gairėse, pvz., reguliarią klausimų valandą. Po susitikimų su frakcijomis esu pasirengęs pritarti kai kurių jūsų pateiktam pasiūlymui – ne tik dažniau dalyvauti jūsų Pirmininkų sueigoje, bet ir pradėti atitinkamas diskusijas su jūsų Komitetų pirmininkų sueiga. Kalbant labai konkrečiai, kviečiu Komitetų pirmininkų sueigą kiekvienais metais prieš priimant Komisijos teisėkūros ir darbo programą susitikti su visa Komisijos narių kolegija.

Mes iš tikrųjų gyvename labai nepaprastais laikais, netikrumo ir galių persiskirstymo laikais. Svarbiausių pasaulio valstybių santykiai gali iš esmės pasikeisti, todėl iš tikrųjų yra didelis pavojus šiais susirūpinimo dėl nacionalinio egoizmo – atviro nacionalizmo, bjauraus nacionalizmo ir kai kurių formų ekstremizmo – reiškimosi laikais. Yra realus pavojus, kad gali būti suabejota mūsų laimėjimais Europos integracijos srityje. Todėl, manau, svarbu palaikyti šiuos ypatingus Komisijos ir Parlamento santykius, kad būtų galima kovoti su šiuo nacionaliniu egoizmu.

Leiskite užbaigti prašymu visiems be išimties. Dabar labiau nei bet kada anksčiau mums reikia stiprios Europos ir stiprios Europos Komisijos – atvirai kalbant, stipri Komisija turi būti politinė Komisija, tačiau

politinė Komisija neturi būti šališka Komisija. Mano, kaip Komisijos Pirmininko, partija yra Europa. Kitoje Kolegijoje, panašiai kaip dabartinėje, bus daug narių iš įvairių giminingų politinių partijų grupių. Esu pažadėjęs, kad politinę Europos įvairovę atspindės Kolegija ir svarbiausi jos postai. Tačiau tik su šia išėinančia už partijų ribų parama iš tikrųjų galime turėti stiprią Europą ir stiprią Komisiją.

Mums reikia Komisijos, kuri įvykdo savo pažadus. Be to, mums reikia Parlamento, sugėbančio sutelkti veiksnią daugumą, kurios reikia veiksmų Europai. Jeigu norite stiprios Komisijos, kuri kartais pasipriešintų valstybėms narėms ir nacionaliniam egoizmui, turėtumėte Komisijai suteikti reikiamą tvirtą paramą.

Mūsų visų politiniai ir ideologiniai požiūriai yra skirtingi, ir esame kilę iš labai skirtingų giminingų politinių partijų grupių, tačiau aš manau, kad tokiais laikais, kuriais gyvename, krizės laikais, be savo įsitikinimų, mums taip pat reikalinga didelė etinė europinė atsakomybė. Aš apeliuoju būtent į šią etinę europinę kiekvieno iš jūsų atsakomybę – apeliuoju su didžiule aistra Europai. Pradėkime šią europinę kelionę kartu.

(Ilgi plovimai)

Joseph Daul, PPE frakcijos vardu. – (FR) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, praėjusį birželio mėn. Europos gyventojai patvirtino savo paramą Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijai, trečią kartą iš eilės padarydami mūsų frakciją pagrindine šio Parlamento jėga.

Savo balsais mūsų bendrapiliečiai išreiškė aiškų pasirinkimą: krizės ir abejonių laikotarpiu pasirinko stabilią ir stiprią Europą, pasirinko socialinę rinkos ekonomiką, turinčią etines taisyklėmis, ir pasirinko atsakingą klimato kaitos ir energetikos politiką. Kadangi PPE frakcija buvo vienintelė, nusprendusi pasiūlyti Komisijos Pirmininko kandidatūrą, keletą mėnesių prieš rinkimus ji stebėjo, kad patys Europos gyventojai netiesiogiai patvirtintų J. M. Barroso pasirinkimą, atiduodami mums daugiausia balsų.

Savo ruožtu didžiuojusi, kad PPE frakcija padarė šį pasirinkimą, ir nebijau pasakyti, jog didžiuojusi, kad ji prisiėmė šią riziką.

Kiekvienas žino, kokie yra PPE frakcijos prioritetai – tai prioritetai, kurių laikytis įkvėpė Europos pradininkai ir kurių laikytis toliau įkvėpia dauguma šiandieninės Europos vyriausybių. Dabartinis Komisijos Pirmininkas J. M. Barroso pritaria daugumai šių tikslų ir juos palaiko.

Ponios ir ponai, PPE frakcija palaiko J. M. Barroso, nes jis gerai pasirodė. Jis gerai pasirodė energetikos ir klimato paketo klausimu ir suteikė galimybę Europai tapti pasaulio pradininke kovojant su visuotiniu atšilimu. Būtent ši iniciatorė Europa bus sektinas pavyzdys Kopenhagos konferencijoje. Jis gerai pasirodė keldamas moralės standartų lygį finansų sistemose ir suteikė galimybę Europai pirmai pasimokyti iš finansų krizės, kurios niekas (noriu pasakyti, kad niekas) nenumatė. Būtent Europa ir J. M. Barroso vadovaujama Komisija Didžiajame dvidešimtuke (G20) rodo mūsų JAV ir Azijos partneriams kryptį, kuria reikia veikti.

Praityje Europa buvo apibūdinama kaip politinė nykštukė. Kaip kas nors gali nesižavėti tuo, kad dviem didžiausią rūpestį europiečiams keliančiais klausimais – krizės ir klimato kaitos – Europa pagaliau yra priešakinėse gretose?

Norėčiau pridurti, kad J. M. Barroso yra pirmas kandidatas į Komisijos Pirmininkus, savo darbe ir apibrėžiant gaires taip artimai susijęs su Parlamentu. Jis pirmas pasiūlė tikrą šių dviejų institucijų partnerystę tam panaudojant daug konkrečių priemonių.

Mano manymu, tai yra Europos parlamentarizmui svarbus įvykis. Tai yra galimybė, kuria Europos Parlamento nariai turi pasinaudoti. Todėl mano frakcija tikisi, kad Pirmininkas J. M. Barroso sudarys naują Komisiją ir kuo greičiau privers ją dirbti.

Aišku, kad Komisijos Pirmininkas negali atstovauti vienintelei partijai. Aišku, kad jis turi eiti į kompromisą su kolegomis Komisijos nariais, priklausančiais kelioms giminingoms politinių partijų grupėms. Mes pritariame tam, nes Europa gali būti kuriama tik atvirumo ir bendro sutarimo formavimo sąlygomis.

Gerb. pirmininke, gerb. Tarybos Pirmininke, tai pasakęs, turiu kreiptis į jus. Kai tik bus išrinktas Komisijos Pirmininkas, turėsite nedelsiant imtis formuoti likusią Kolegijos dalį, nepaisant galiojančios sutarties.

O dėl jūsų, pone J. M. Barroso, jeigu, kaip aš tikiuosi, Europos Parlamento narių dauguma suteiks jums savo paramą, tai nebus tušti pažadai. Jūs tai žinote, tačiau mano pareiga pasakyti jums tai dar kartą čia. Kadangi PPE frakcija palaiko daugumą jūsų pažiūrų jūs taip pat turite įpareigojimą: užtikrinti, kad per kitus penkerius metus jūsų vadovaujamos Komisijos darbas atitiktų mūsų ir europiečių lūkesčius.

Mes tikime jumis, tačiau neabejokite, kad mes, teisės aktų leidėjai, taip pat įvykdysime savo pareigą pagal partnerystę, kurią jūs pasiūlysite.

Ponios ir ponai, dėkoju už dėmesį.

(Plojimai)

Martin Schulz, *S&D frakcijos vardu*. – (DE) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, pastarąsias kelias dienas savęs klausinėju, kodėl kandidatas, dėl kurio taip ginčytasi visose šio Parlamento frakcijose, sukelia taip mažai ginčų Taryboje. Manau, kad atsakymas yra aiškus. Jeigu būčiau buvęs vyriausybės vadovas, taip pat būčiau išrinkęs J. M. D. Barroso. Pastaruosius penkerius metus negalėjo būti geresnio Europos Vadovų Tarybos interesų gynėjo. Todėl jūsų, pone J. M. Barroso, kvietimas bendradarbiauti su Parlamentu yra teisingas, tačiau per vėlyvas.

(Plojimai)

Vienas iš pastarųjų penkerių metų aspektų buvo tai, kad jūs nuolat tarnavote Europos Sąjungos vyriausybėms, – būtent tai yra viena iš priežasčių, kodėl tiek daug skepticizmo dėl jūsų. Daug draugų yra pavojingesni nei priešai. Jūs vos nebaigėte savo kalbos pareikšdamas: „Aš esu visų kandidatas!“ anksčiau nei J. Daul pasakė: „Tai yra Europos liaudies partijos frakcijos kandidatas.“ Kaip rizikavote, pone J. M. Barroso! Kokį motyvą kita galima dauguma šiame Parlamente turėtų turėti, kad galėtų jus išrinkti, jeigu jūsų programa būtų Europos liaudies partijos frakcijos programa?

Mes būtume galėję pradėti su kitokia dauguma. Liepos mėn. šiame Parlamente matėme, kaip tarp įvairių frakcijų įvairių sumetimų pagrindu formuojasi galima dauguma, kurią G. Verhofstadt sujungė į reformomis grindžiamą proeuropietišką daugumą. Dėl to balsavimas buvo atidėtas iki rugsėjo mėn., tačiau galbūt galėjo būti ir kitų aplinkybių. Deja, Liberalų ir demokratų aljanso už Europą frakcija toliau nerėmė savo lyderio, kitaip tai būtų buvę įmanoma. Todėl šiandien mes balsuojame ir svarstome, ar tai, ką jūs sakote, yra įtikinama.

Tačiau vargu ar jūs telkėte dėmesį į vieną programą, prieš pradėdamas daryti kažką kita. Pastarąsias keletą dienų jūs siuntinėjote savo pasiuntinius su šia žinia: „Moi, j'ai la majorité, aš turiu daugumą.“ Gali būti, kad rytoj turėsite daugumą. Taip gali būti. Galbūt rytoj jūs turėsite daugumą, sudarytą iš PPE ir ALDE frakcijų, – daugumą, kuri balsuos už jus, ir, žinoma, vienintelę frakciją, kuri balsuos vienbalsiai, nedelsdama ir nesvyruodama: Europos konservatorių ir reformuotojų, L. Kaczyński ir jo brolio partijos, V. Klausio partijos ir torių partijos. Jūs sakote, kad norite turėti Lisabonos sutarčiai palankią daugumą, tačiau tai yra partija, kurios nariai nusistatę prieš sutartį. Kaip galite vadovauti Europai proeuropietiskai, jeigu stojate į tokius aljansus?

(Plojimai)

Be to, kalbama ne tik apie jus. Tiesa, kalbama apie jus, tačiau taip pat kalbama ir klausimu: J. M. Barroso – taip ar ne? Kalbama klausimu, ar jūs gaunate daugumą balsų – taip ar ne? Tačiau taip pat kalbama ir kitu klausimu. Kalbama apie visos Europos kryptį, o tai nėra vien jūsų sprendimas. Šiuo atveju Taryba ir visų pirma šis Parlamentas taip pat dalyvauja priimant sprendimus dėl Kolegijos sudėties, portfelių, kuriuos jūs pasiūlysite, ir kitų penkerių metų programos, kurią jūs pristatysite.

Kalbama apie jus, tačiau kalbama ir klausimu, ar mes pagaliau įstengsime reguliuoti vidaus rinką ir finansų rinkas ir ar pagaliau Europoje įstengsime užkirsti kelią pigiai darbo jėgai, kuri griauja socialinę mūsų visuomenės sanglaudą. Be to, kalbama apie tai, ar mes įstengsime inicijuoti Europos Sąjungos krypties pakeitimą, kurį turi palaikyti visa Komisija.

Todėl mums tai yra ir su programa susijusių problemų klausimas. sumenkinti Europos iki atskiro asmens klausimo ir iki klausimo, ar šis atskiras asmuo turi daugumą, ar ne. Mums reikia daugiau! Mums reikia socialinio poveikio vertinimų. Jūs sakėte, kad juos pateiksite. Mes vertinsime jus pagal tai, ar jūs iš tikrųjų tai darote, ar esate pasirengę kartu su Parlamentu rengti reglamentus pagal tarpinstitucinį susitarimą.

Ateityje Komisija turi iš anksto apsvarstyti, koks bus jos priemonių poveikis valstybių narių socialinės apsaugos sistemoms. Mes norime ir mums reikia direktyvos dėl viešųjų paslaugų, bendrus interesus tenkinančių paslaugų. Negali būti taip, kad Komisija nieko nedarytų tol, kol Europoje bus privatizuotos paskutinės viešosios kapinės. Šiai strategijai pagaliau turi būti užkirstas kelias. Be to, mums reikia pakeisti Europos darbo užmokesčio politikos kryptį.

Pone J. M. Barroso, kad ir kokią priemonę pasirinktume, tikiuosi išgirsti iš jūsų vieną sakinį. Šiandien jūs vėl nepasakėte jo. Tačiau tikiuosi, kad vienąkart pasakysite jį. Komisijos tikslas, ypač Europos Bendrijų Teisingumo

Teismui paskelbus verdiktą sprendimuose *Viking*, *Laval* ir *Rüffert*, turi būti vienodas užmokestis už vienodą darbą toje pačioje vietoje tiek vyrams, tiek moterims.

Yra klausimų, susijusių su programomis ir turiniu, kuriuos norime apsvarstyti su jumis ir ne tik su jumis. Be to, yra klausimas, kas yra Komisijos nariai ir kuriuos portfelius jie turi. Aš nežinau, kas padarė daugiau žalos Europai – jūs pats ar tai, kad nesukliudėte C. McCreevy'ui daryti to, ką jis galėjo daryti. Mums reikia keisti kryptį ES viduje. Būtent pagal tai mes vertinsime jus.

(Plojimai)

Todėl mes galime matyti ryšį tarp rytdienos balsavimo ir galutinio balsavimo Komisijoje. Tai būdas patekti ten. Yra galimybė pasiekti didesnę sutarimą ir pasitikėjimą nei dabartinis. Tačiau kalbant apie jūsų pastarųjų penkerių metų ataskaitą ir apie tai, ką iki šiol esate mums pristatę – kalbu ne apie tai, kas gali įvykti ateityje, o apie tai, kas šiuo metu mums pateikta, – galiu neabejodamas pasakyti jums vieną dalyką: jūs neturite mano frakcijos paramos.

(Plojimai)

Pirmininkas. – Noriu jus informuoti, kad yra nauja darbo tvarkos taisyklė. Galbūt dar ne visi atkreipė dėmesį į ją. Taisyklėje nurodoma, kad jeigu sakant kalbą Parlamento posėdyje esantys nariai pakelia melyną kortelę, jie gali užduoti klausimą kalbančiam asmeniui. Klausimas neturi būti ilgesnis nei pusės minutės ir gali būti užduodamas tik kalbėtojui sutikus. Tai yra nauja taisyklė, anksčiau jos nebuvo. Ji numatyta siekiant pagyvinti mūsų diskusijas.

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Gerb. pirmininke, kalbėsiu labai trumpai: pone M. Schulzai, aš labai atidžiai klausiausi jūsų ir pritariu daugeliui klausimų, kuriuos pateikėte Komisijos Pirmininkui, dabar vėl kandidatuojančiam. Aš netgi girdėjau jus sakant, kad socialistai ne tik palaiko dešiniuosius ir kad Europą sudaro ne vien dešinieji. Jūsų klausiu, kiek narių iš jūsų parlamentinės frakcijos – socialistų, portugalų, ispanų ir anglų – jau parėmė naująjį kandidatą, nepaisydami nuomonės, kurios jūs pats, pone M. Schulzai, laikotės?

Martin Schulz (S&D). – (DE) Gerb. pirmininke, turiu prisipažinti, kad nepažįstu kolegos Parlamento nario. Tačiau esu patenkintas, kad, kaip naujieji kolegos Parlamento nariai...

(Pertraukinėjimas šūksniais)

Kiek laiko jis čia buvo? Iki šiol tikrai nepastebėjau jo. Išgirdęs, ką jis sako, supratau kodėl.

Šįvakar mes nuspręsimė dėl galutinio mūsų frakcijos balsavimo. Aš nežinau, ar labai demokratiškos yra jūsų partijos struktūros, tačiau mes esame demokratinė partija ir todėl šįvakar nuspręsimė demokratišku balsavimu.

Pirmininkas. – Noriu pasakyti, kad numatytas tik vienas klausimas vienai kalbai, nes kitaip mes negalėtume baigti diskusijos.

Guy Verhofstadt, ALDE frakcijos vardu. – (FR) Gerb. pirmininke, nuo pat šios paskyrimo procedūros pradžios, kaip žinote, Liberalų ir demokratų aljanso už Europą frakcija sakė, kad šiuo atveju kalbama apie kitų penkerių metų programą ir kad tai nėra žmonių ar asmenybių klausimas. Svarbu štai kas: programa, kurią pristato kandidatas, t. y. programa, kurią bendrais bruožais jis dabar pristato, paskui – išsami programa, kuri bus pristatyta baigiantis metams, kai, tikiuosi, Komisija bus sudaryta.

Antra, kai kurių savo kolegų prašymu mūsų frakcija taip pat ilgai diskutavo, ar prieš priimdami galutinį sprendimą turėtume palaukti. Mes palaikėme tai liepos mėn., nes manėme, kad kandidatui reikia atvykti su parengta programa. Praeityje to nebūdavo. Manau, kad sprendimas taip daryti buvo teisingas – palaukti liepos mėn., nepaskirti ir palaukti pasiūlymų, kuriuos ketiname apsvarstyti dabar. Tačiau mes manėme, kad jei jau kandidatas pristatė savo gaires, nėra prasmės dar kartą sakyti, kad ketiname laukti keletą savaičių ar mėnesių.

Mes išgyvename ekonomikos ir finansų krizę, todėl mums reikalingos Europos institucijos ir Komisija. Nelabai atsakinga...

(Plojimai)

...nelabai atsakinga šiandien pasakyti: „Palaukime.“ Ko laukti? Laukti dvi savaites, tris savaites, du mėnesius, kol jie ateis su pasiūlymais? Jie yra čia. Prisiimkite atsakomybę, ar balsuojame už, ar prieš, tačiau prisiimkite atsakomybę.

Trečia, mus nelabai įtikino kandidato pristatytos gairės. Mano manymu, šie pasiūlymai, tokie išsamūs, kokie kartais būna, yra pagrįsti ydinga filosofija, t. y. prielaida, kad nuosmukis baigėsi, vyksta atsigavimas ir mums nereikalinga papildoma Bendrijos politika siekiant išbristi iš krizės. Tai yra blogas išeities taškas, nes nuosmukio pabaiga nereiškia atsigavimo pradžios. Mus gali ištikti toks ekonomikos sąstingis, koks buvo Japonijoje, kai japonai augimo laukė 10–15 metų. Vadinasi, taip pat reikia turėti naują integruotą Bendrijos strategiją, kuri išeitų už dvidešimt septynių nacionalinių planų ribų. Tai yra reikalavimas, kurį keliame kaip liberalai ir kaip demokratai, o Komisijai lygiai taip pat svarbu kuo greičiau pristatyti bankų sutvarkymo planą. Ne dvidešimt septynis planus, kuriuos turime dabar, o Komisijos nustatytą bendrą nuoseklų požiūrį.

Girdėjau, pone J. M. Barroso, kad jūs mūsų frakcijoje pasakėte, jog esate pasirengęs pateikti pasiūlymus, susijusius tiek su nauja integruota Bendrijos strategija, kuri išeina už dvidešimt septynių nacionalinių planų ribų, tiek su šia Europos bankų sektoriaus stabilizacija. Tai yra pozityvu, todėl mes teprašome šiuos du elementus išsamiai išdėstyti ir išplėtoti programoje, kurią dabar ketinate parengti ir pristatyti kartu su Komisija.

Mūsų parama yra labai aiški. Ji yra sąlyginė. Tai reiškia, kad mūsų parama bus teikiama tol, kol matysime, kad šiuos elementus, t. y. naują integruotą Bendrijos strategiją, bankų sektoriaus stabilizavimo planą, išskyrus jūsų šiandien savo kalboje pakartotus dalykus, nuosavais ištekliais pagrįstą biudžetą ir finansinės priežiūros tarpinę peržiūrą planuojama nustatyti visose Komisijos programos dalyse. Šiuo klausimu noriu jums pasakyti, kad ir toliau manau, jog turėtų būti naudojamos Europos centrinio banko struktūra, o ne J. de Larosière pasiūlymais, kurie šiuo metu yra Komisijos ir Tarybos išeities taškas.

Galiausiai mūsų parama taip pat priklausys, kaip jūs žinote, nuo naujos Komisijos struktūros. Mes norime veiksnios Komisijos, kurios įgaliojimai būtų paskirstyti vienodžiau nei praeityje, todėl atsižvelgdami į tai mes taip pat dedame viltis į mūsų frakcijai duotą pažadą, kad jūsų komandoje bus skirta vieta Komisijos nariui iš Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto, kuris atsakytų už pagrindines ir pilietines laisves. Svarbu, kad šis Komisijos narys būtų atsakingas kartu su kitais Komisijos nariais, o ne būtų tas, kuris pateikia jiems nuomones.

Todėl Europos bendros gerovės labui mums reikia ryžtingesnės ir platesnių užmojų Komisijos ir todėl mes tikimės, kad jūs užtikrinsite tai, taip pat tikimės, kad savo galutinėje programoje pateisinsite mūsų lūkesčius.

Daniel Cohn-Bendit, *Verts/ALE frakcijos vardu.* – (FR) Gerb. pirmininke, paskirtasis Pirmininke, ponios ir ponai, prisipažįstu, jog manau, kad man prasidėjo haliucinacijos.

Pirmiausia mums sakoma: „Viskas pasikeitė, vadinasi, aš lieku!“ Priežastis, kodėl J. M. Barroso turi likti, yra ta, kad viskas keičiasi, o jis yra stabilumas kintančiame pasaulyje. Tebūnie taip.

Paskui išgirdau tai, ką turi pasakyti J. Daul. Aš dalyvavau rinkimų kampanijoje Prancūzijoje. Prancūzijoje per rinkimų kampaniją mums buvo sakoma, kad bankų klausimu kreipkitės į N. Sarkozy, klimato kaitos klausimu kreipkitės į N. Sarkozy, pokyčių Europoje klausimu kreipkitės į N. Sarkozy. Dabar girdžiu J. Daulį sakant, kad klimato kaitos klausimu kreipkitės į J. M. Barroso, X, Y ir Z klausimais kreipkitės į J. M. Barroso. Jūs, mano drauge, norite gauti gatavą kepsnį iš Eliziejaus rūmų! Jūs norite gauti gatavą kepsnį! Vis tiek visas šis reikalas yra neįtikėtinas! Taip, taip, žinau, 1968 m. gegužės mėn., tai jus erzina, jūs visada pareiškiate tuos pačius senus dalykus. Vieną dieną aš jums paaškinsiu tai, jeigu apie tai norėsite išgirsti.

Aš tik sakau, kad ši vieta, esanti tiesiog čia, yra vieta, kurioje mes turime teisę nesakyti nieko. José Manuel Obama: taip, jis gali! Jis gali padaryti viską, kas dabar jam patinka; jis gali padaryti viską, ko nesugebėjo padaryti per penkerius metus. Jūs pamatysite, kas atsitiks, o dėl tos pastabos, valstybių ir vyriausybių vadovai, ponio C. Malmström, būkite atsargūs, nes mažojo J. M. Barroso, kuris klausio jūsų, dienos baigėsi. Dabar jūs ketinate klausyti jo, jis ketina primesti jums naują integruotą politiką, o ne koordinavimo politiką, jūs ketinate sekti jo pavyzdžiu... Ne? Tačiau laukitės, liaukitės, pone J. M. Barroso! Mes žinome, koks jūs esate! Per penkerius buvimo šiame Parlamente metus jūs nė karto nepasakėte: „Aš klydau“, kaip aš, Daniel Cohn-Bendit, ir kiti darėme...

Jums kalbama apie Europos vertybes, jūs kalbate apie Europos etiką; tačiau problema yra tokia, pone J. M. Barroso. Jeigu jūs iš tikrųjų norite kažką pakeisti, turite kažką paašškinti Europos Parlamento nariams ir piliečiams: reakcija į finansų ir ekonomikos krizę kartu turi būti reakcija į aplinkos krizę. Be to, jeigu norite reaguoti į šias krizes, turite pertvarkyti Europą, – nepakanka ją reformuoti, – o pagal tai, mano manymu, turite pertvarkyti ją aplinkosaugos ir socialinių požiūriais. Turi būti suabejota mūsų gamybos sistemomis. Bankai: kodėl jie eina iš proto? Todėl, kad turime sistemą, kuri padaro juos visiškai pamišusius. Kodėl? Dėl paprastos priežasties – dėl to, kad kalbama apie siekimą turėti vis daugiau, dar daugiau ir greičiau.

Ar iš tikrųjų, pone J. M. Barroso bei valstybių ir vyriausybių vadovai, šiandien šio Parlamento dauguma yra pasirengusi užginčyti požiūrį „vis daugiau ir kuo greičiau“? Tai glūdi krizės esmėje. Todėl kai žmonės kalba apie darnų vystymąsi, jie kalba ne tik apie keletą pavienių priemonių, bet ir apie bandymą išsiaiškinti ir suprasti, kad nors ir yra sričių, kuriose reikalingas augimas, t. y. atrankinis augimas (atsinaujinančių energijos šaltinių ir kt.), yra daugybė sričių, kurias reikia pažaboti. Reikia, kad būtų saikas, o dėl to turiu dar daugiau haliucinacijų.

Jūs kalbėjote apie Lisabonos procesą. Kalbėjote ir apie mokslinius tyrimus. Pone J. M. Barroso, ką nors paaiškinkite man. Penkerius metus – iš tikrųjų ketverius metus, nes paskutiniaisiais metais, po krizės, jūs buvote atsargesnis, – jūs mums aiškinote, kad ekonomikos ir aplinkosaugos veiksmingumo pagrindas yra reguliavimo mažinimas. Reguliavimo mažinimas. Taip, iš tikrųjų, prisimenu jūsų kalbas, prisimenu, ką pasakėte. Paskui, prasidėjus krizei, jūs staiga supratote, kad reguliavimas neveikė taip, kaip tikėjotės. Prasidėjus krizei – ir tai jums naudinga – niekada nesakėme, kad esate negarbingas žmogus, tik sakėme, kad, matydami, kuria kryptimi jūs, pone J. M. Barroso, vedate Komisiją, netikime jums. Jūs esate europietiškas, tačiau kartu esate prisirišęs kaip tik prie tos ideologijos, kuri yra krizės priežastis, o ne prie tos, kuri sprendžia jos problemas.

O tai, pone G. Verhofstadta, dabar negali būti blogiau. Vykstant kampanijai sakėme, – aš tuojau baigsiu, be to, J. M. Barroso padėkos mums už tai, – kad liepos mėn. nenorėjome balsuoti. Dabar visi dėkingi mums, kad balsavimas nevyko liepos mėn., bent jau dėl to, kad J. M. Barroso galėjo pristatyti savo programą. Jeigu tai būtų priklausę nuo J. Daulio ir J. M. Barroso, liepos mėn. būtume balsavę nesant programos, tačiau viskas būtų buvę tiesiog puiku! Taigi, bent jau padėkokite mums, kad suteikėme galimybę pristatyti programą.

Nėra už ką, nėra už ką, pone J. M. Barroso.

Antra, – tačiau juokinga tai girdėti iš jūsų, – jūs sakote: „Kam toliau atidėlioti?“ Kaip tik dėl paprastos priežasties – anksčiau to niekada nebuvo – po trijų savaitių Airijos gyventojai eina balsuoti, ir jeigu, kaip manau, atsitiks taip, kaip, manoma, atsitiks, jie balsuos už Lisabonos sutartį, šiai Komisijai bus kitokia sąlyga. Jūs mums sakote: „To būtinai reikia, nes mes išgyvename ekonomikos krizę, todėl pamatysite, kas įvyks.“

Per kitus du mėnesius J. M. Barroso turės sudaryti šią Komisiją. Jis neturės laiko užsiimti nei Lisabona, nei Kopenhaga, nes turės derėtis su N. Sarkozy. Ar M. Barnier siekia gauti vidaus rinką? Jeigu M. Barnier gauna vidaus rinką, ką jis ketina pasiūlyti lenkams, kuriems pažadėjo puikią Komisiją? Ką jis ketina pasiūlyti vokiečiams? Ką jis ketina pasiūlyti britams? Todėl Komisija yra visiškai įnikusi į derybas! O dėl derybų jis bus užsiėmęs. Tačiau kol jis bus užsiėmęs derybomis, kiti ketina derėtis Kopenhagoje.

Tokia yra problema, tokia yra tikrovė. Taigi, baigdamas sakau jums, pone J. M. Barroso, kad esate garbingas žmogus, tai tiesa, tačiau turėtumėte žinoti vieną dalyką: Žaliųjų frakcija / Europos laisvasis aljansas netiki jums ir balsuos prieš jūsų paskyrimą, nes esame įsitikinę, kad Europai reikia ko nors geresnio, t. y. ko nors geresnio nei jūs, pone J. M. Barroso.

(Plojimai)

Michał Tomasz Kamiński, ECR frakcijos vardu. – (PL) Galbūt D. Cohn-Bendit kalbėjo per ilgai ir galbūt iš viso vargu ar sutinku su juo, tačiau jis visada turi ką nors įdomaus pasakyti, o tai, šiaip ar taip, Parlamente svarbu. Tai suteikia Parlamentui gyvybingumo, apie kurį jūs, gerb. pirmininke, šiandien iš pradžių kalbėjote.

Europos konservatoriai ir reformistai balsuos už paskirtąjį Pirmininką J. M. Barroso. Mes tai darysime ne dėl to, kad dėl visko sutinkame su jums, gerb. Pirmininke. Deja, yra daug klausimų, kuriais mes nesutinkame. Aš noriu paminėti tai, kad jūs nuo pat pradžių entuziastiškai palaikote Lisabonos sutartį. Mes nepritariame tam entuziastiškam palaikymui, tačiau pritariame antipatijai visokiam nacionaliniam egoizmui ir nacionalizmui ir jų pasmerkimui, kuriuos išreiškėte savo kalboje.

Iš tikrųjų būtent Europai, mūsų žemynui, kuriam norime taikos ir kuriame norime gyventi taikiai, tas nacionalinis egoizmas ir šovinizmas atnešė daugybę kančių. Ačiū Dievui, šiandien Europoje gyvename taikiai.

Kai kuriais klausimais, kuriais kalbėjo J. M. Barroso, mes nesutinkame. Mes turime teisę nesutikti, todėl ginsime tą teisę, nors kai kurie nuolat abejoja paprastu faktu, kad Europos rinkėjai išsirinko Europos konservatorius ir reformistus; aš pažadu, kad jie išsirinks jų dar daugiau. Mes būsime čia, todėl mūsų nuomonė bus girdima.

Todėl mes turime teisę savo rinkėjų vardu pasakyti, kad palaikome J. M. Barroso vykdančią savo sunkią misiją. Esu patenkintas, kad šiandien buvo paminėtas Europos solidarumas. Esu patenkintas, kad buvo pasakyta, jog Komisija – nauja J. M. Barroso vadovaujama Komisija – atiduos savo jėgas tam, kad turėtume galimybę

įveikti ekonomikos krizę. Tai yra nepaprastai svarbu, todėl esame patenkinti, kad ši plataus užmojo programa, kurią pristatė J. M. Barroso, matyt, iš tiesų bus skirta svarbiausioms sritims, kuriose reikalingi mūsų veiksmai. Be kita ko, tai rodo, koks didelis tautų bendradarbiavimo poreikis yra šiandieninėje Europoje. Krizė paveikė mus visus, neatsižvelgiant į tai, kokios politinės struktūros ir ekonomikos dalis mes esame, ir neatsižvelgiant į Europos regioną, kuriam priklauso šalys. Krizė veikia mus visus, todėl visi turime kovoti su ja.

Gerb. Pirmininke, savo frakcijos vardu suteikdamas jums paramą noriu paprašyti jūsų užtikrinti, kad artimiausiais mėnesiais Europa neliktų abejinga tam, kas vyksta pasaulio politikoje. Aš neslepiu to, kad, mano nuomone, vienas svarbiausių išbandymų, laukiančių Vakarų pasaulio, yra tai, kas šiandien vyksta Irane.

Iranas yra šalis, kuri neslepia savo branduolinių ambicijų. Šios šalies prezidentas ne tik neigia šurpius holokausto nusikaltimus, bet ir šiandien grasina Izraeliui jį sunaikinti. Man atrodo, kad neturėtų būti vietos tokiam elgesiui ir kad jis neturėtų sulaukti šiuolaikinio demokratinio pasaulio pritarimo. Mūsų frakcija tikisi, kad jūsų vadovaujama Europos Komisija ryžtingai priešinsis dabartinių Irano valdžios institucijų nedemokratiškoms procedūroms ir nedemokratinėi politikai, tiesiogiai nukreiptai prieš mūsų didžiausią sąjungininę Artimuosiuose Rytuose – prieš Izraelio Valstybę.

Be to, tikiuosi, – esu patenkintas, kad tai visada aiškiai išryškėja iš to, ką jūs, gerb. Pirmininke, sakote, – kad Europos Sąjungos užsienio politika visada bus piliečių laisvių vėliava ir, be to, kad ji visada mūsų bendras Europos vertybes propaguos kitapus mūsų sienų.

Esu tikras, kad jums nepavyko išvengti klaidų ankstesnės Parlamento kadencijos laikotarpiu, tačiau juk nėra vienas, kuris dalyvauja politikoje, neišvengia klaidų, – deja, taip jau yra šiame pasaulyje. Tačiau sunkiame darbe, kurio imatės, mes viliamės, kad laikysite aukštai iškeltą Europos vertybių vėliavą ir dirbsite – noriu tai pabrėžti – bendros ir vieningos Europos gerovei.

Lothar Bisky, *GUE/NGL frakcijos vardu.* – (DE) Gerb. pirmininke, pone J. M. Barroso, ponios ir ponai, jūs, pone J. M. Barroso, simbolizujete perimamą politiką, kuri prisidėjo prie didžiausios ekonomikos krizės pokario istorijoje. Nors svarbiausiuose finansų centruose iš naujo atsidaro kazino, pasaulio piliečiai moka sąskaitas. Krizės pasekmės – nedarbas, skurdas, mažesnės pajamos ir prastesnis išsilavinimas. Jūs tvirtinate, kad finansų krizė pirmiausia atėjo iš JAV ir kad tik bankininkai sukėlė griūtį. Mes sakome, kad už kazino kapitalizmo skatinimą buvo atsakinga politinė sistema, įskaitant ES Komisijos politiką. Liberalizacijos, reguliavimo mažinimo ir privatizacijos ideologija paskatino krizę. Jei darysime tai, ką darėme praityje, tai baigsis dar didesne krize.

Politinė sistema turi priimti atsakomybę, pasimokyti iš klaidų ir atsisakyti savo neoliberalių idealų. Europos politika turi būti nuolat orientuojama į Europos žmonių interesus. Nematau, kad jūsų gairėse būtų atkreiptas dėmesys į tai. Tačiau esu patenkintas, kad šiandien jūsų pastabose socialiniam klausimui skiriama daugiau dėmesio nei prieš metus.

Panaudodamas kelis pavyzdžius noriu pailiustruoti mūsų politinius nesutarimus. Jūs norite tvirtai laikytis Lisabonos strategijos. Tačiau Europos gyventojams reikia gero darbo už atlyginimą, kuris leistų jiems gyventi oriai. Mums reikia įtraukti į darbotvarkę darbo valandų mažinimą, o ne didinimą.

Mes tikimės, kad naujos kadencijos Komisija pertvarkys Darbuotojų komandiravimo direktyvą. Galiausiai Europa turi suteikti garantiją, kad socialinės teisės nebus aukojamos dėl konkurencinio požiūrio. Todėl mes kartu su kitais pasiūlėme teisiškai privalomą išlygą dėl socialinės pažangos ir viešųjų paslaugų chartiją, kuria socialinei apsaugai ir bendrus interesus tenkinančioms paslaugoms būtų suteikta pirmenybė prieš vidaus rinkos reglamentus. Iš to, ką pasakėte, suprantu, kad apie tai daug negalvojate.

W. Zimmermann pranešime Europos Parlamentas reikalauja, kad minimalus darbo užmokestis visose valstybėse narėse būtų ne mažesnis nei 60 proc. vidutinių pajamų dydžio. Jūs tvirtinate, kad šiuo klausimu nieko negalite padaryti. Manau, kad galėtumėte tai padaryti, pvz., pasinaudodamas užimtumo politikos gairėmis.

Jūs dėmesį sutelkiate tikrai į Stabilumo ir augimo paktą, kuris pasirodė esantis veiksminga priemonė, visų pirma per krizę. Mes norime socialinio pakto, kuris galėtų pakeisti Lisabonos strategiją ir Stabilumo paktą.

Jūs tikite, kad keletas naujų finansinės priežiūros reglamentų sulaukys finansų pasaulį nuo godumo. Mes raginame uždrausti ypač rizikingus investavimo būdus ir apmokestinti judantį kapitalą.

Mudu cituojame: „remti kiekvieną Lisabonos sutarties skirsnį“. Mes norime socialinės Europos, o ne kad toliau daugiausia būtų orientuojamasi į vidaus rinką. Mes norime, kad būtų išsipareigota rūpintis nusiginklavimu ir civiliniu konfliktų valdymu, o ne kad toliau būtų didinamas karinis pajėgumas.

Mes suvokiame Europą kaip pirmaujančią valstybę ir norime visame pasaulyje paskleisti laisvosios prekybos ir visų gyvenimo sričių marketizacijos ideologiją. Mes palaikome daugiašalį kultūrų dialogą ir kuo didesnę paramą besivystančioms šalims įveikiant ekonomikos, maisto, finansų ir klimato krizę.

Ponios ir ponai, kartu išsirinkime Komisiją, kuri nustatytų sau tikslą sukurti socialinę, taikią, ekonomiškai tvarią ir demokratinę Europos Sąjungą. Jei mes norime įgyti Europos gyventojų palankumą ES projektui, mums reikia atsiriboti nuo radikalių laisvosios rinkos koncepcijų ir reikia daugiau tiesioginės demokratijos. Šiuo atveju J. M. Barroso yra Pirmininko darbui netinkamas žmogus.

Nigel Farage, EFD frakcijos vardu. – Gerb. pirmininke, norėčiau J. M. Barroso paklausti: kam reikalingas neprideramas skubotumas? Kam reikia keisti žaidimo taisykles? Kodėl jūsų perrinkimas Komisijos Pirmininku penkeriems metams turi vykti dabar? Na, žinoma, atsakymas – Airija ir Lisabonos sutartis. Planas toks: visiems parodyti, kad laivas yra stabilus, viskas vyksta puikiai ir kad airiams reikia tik ištaisyti savo gana kvailą nedidelę klaidą. Ir tikrai, jūsų darbo dokumentas parašytas taip, tartum sutartis jau būtų ratifikuota.

Tačiau šiuo atveju buvo praleistas gana svarbus dalykas – jūs buvote viršininkas; pastaruosius penkerius metus buvote valdytojas. Buvote atsakingas už priežiūrą, kad būtų pristumta Sutartis dėl Konstitucijos Europai. Tačiau reikalai klostėsi prastai, ar ne? Prancūzai balsavo prieš ir olandai balsavo prieš, tačiau jūs atsisakėte pripažinti šiuos demokratinius rezultatus ir kartu su daugeliu šio Parlamento narių palaikėte tikrą apgavystę, t. y. Lisabonos sutartį.

Jūs mums sakėte, kad vėliavos ir himno bus atsisakyta, tačiau nematau daug to įrodymų. Ne, jūs pervardijote ją Lisabonos sutartimi, bet negalėjote sukliudyti airiams balsuoti, o airiai balsavo prieš. Tačiau vėl negalėjote pripažinti demokratinio rezultato – ne, airiai turi vėl balsuoti!

Kur čia, žinant, kad esate atsakingas, yra demokratinės atskaitomybės principas? Gera, jūs galite įrodinėti, kad dabar Europos Sąjungoje liko ne tiek jau daug demokratijos, bet joje turėtų būti bent jau šiek tiek tokia atskaitomybė, o aš norėčiau įrodyti, kad to įvykio, kuris tikrai gali baigtis ketvirtu šios sutarties atmetimu ir galutinai sužlugdyti ją, išvakarėse šis Parlamentas neturėtų skirti jūsų Komisijos Pirmininku kitiems penkeriems metams tol, kol nebus šio rezultato.

Jeigu Airijos žmonės antrą kartą pasakys „ne“, mes paprasčiausiai turėsime gerbti tai, ką jie pasakys, o jūs turėsite veikti kaip Komisijos Pirmininkas. Visko pasitaiko bet kurioje kitoje profesijoje ir bet kuriame versle, todėl manau, kad visko iš tikrųjų turi būti Europos politikoje.

O ką pasakysite apie savo charakteristiką? Jūs prižiūrėjote Lisabonos darbotvarkę, kuri be pėdsakų prapuolė anksčiau nei mums smogė kreditų krizė. Dabar mums sakote, kad mums reikia turėti Komisijos narį, atsakingą už imigracijos reikalus, ir taip atimti iš nacionalinių valstybių jų svarbiausią teisę spręsti, kas atvyksta gyventi, dirbti ir įsikurti jų šalyse. Jūs paskubėjote įpiršti savo mintį dėl klimato kaitos, kuri atsiėjo didžiulių išlaidų ir visiškai nedavė jokios materialios naudos. Tačiau visų pirma faktas yra tas, kad jūs nepaisėte Airijos referendumo ir sakėte, jog airiai negali užblokuoti šios sutarties. Vien dėl šios priežasties tiesiog negaliu jūsų palaikyti.

Tačiau gali būti, kad supratau tai labai klaidingai. Gali būti, kad, nepaisant visko, jūs esate tinkamas žmogus, nes vakar laikraščio „Daily Telegraph“ apklausoje buvo paklausta, ar jeigu Lisabonos sutartis bus priimta be referendumo, jūs norėtumėte, kad Jungtinė Karalystė liktų Europos Sąjungos dalimi? 43 proc., palyginti su 26 proc., – pirmą kartą per trisdešimt metų, – didžiulė britų dauguma pasakė, kad norės pasitraukti iš šios Europos Sąjungos, jeigu J. M. Barroso laikysis savo. Taigi, galbūt aš supratau tai klaidingai – galbūt esate tinkamas žmogus. Pamatysime.

(Plojimai ir juokas iš kai kurių pusių)

Taip, jis labai laimingas galėdamas veikti!

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Gerb. pirmininke, Europa pasiekė istorinio posūkio momentą. Milijonai žmonių, pragyvenančių iš savo sąžiningo kasdienio darbo, nori esminių permainų. Jie nori kovoti su didele neoliberalizmo ir pasaulinio didžiojo kapitalo neteisybe. Prie jų priskiriami šeimų ūkių ūkininkai, mažųjų įmonių savininkai ir valstybės tarnautojai. Jiems labai reikalingos žmogaus teisės, kad galėtų tai padaryti. Apgailestauju, kad dabar čia nėra Komisijos nario, kuris galėtų pasiklausti, kaip kalbu gindama žmogaus

teisės ir pilietinės laisvės. Šios teisės reikalingos tam, kad žmonės galėtų išreikšti savo požiūrius, kitaip tariant, pasinaudoti nuomonės laisve, teise laisvai susirinkti ir žodžio laisve, nebūdami vadinami fašistais, kaip šiandien iš tikrųjų atsitiko šioje posėdžių salėje, ir nešaudenti akis, nebauginami policijos brutalumo, nepatirdami netinkamo elgesio su jais, neuždaromi į kalėjimus ir jiems nekeliant fiktyvių baudžiamųjų bylų.

Kai 2006 m. rudenį Vengrijoje vyko visi šie įvykiai, mes kreipėmės į jus, kad kažką darytumėte. Jūs nieko nedarėte. Kodėl nedarėte? Norėčiau paprašyti Parlamento pirmininko pavaduotoją P. Schmittą patvirtinti, kas atsitiko ir kodėl kreipėmės į jus. Taip buvo dėl to, kas įvyko susirinkime, kurį organizavo pilietinė „Fidesh“ partija...

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Cecilia Malmström, einanti Tarybos pirmininko pareigas. – (SV) Ačiū jums, gerb. pirmininke, gerbiamieji Parlamento nariai, dėkoju jums už galimybę šioje diskusijoje pasakyti keletą žodžių. Turiu pasakyti, kad nuostabu sugrįžti į Europos Parlamentą. Čia diskusijos ir kalbos yra neabejotinai dinamiškesnės ir įdomesnės negu gimtojoje Švedijoje.

Noriu pasveikinti J. M. Barroso su tuo, kad mums taip aiškiai nurodė vaidmenį, kurio norėtų Komisijai, ir su jo reformos darbotvarkė kitiems penkeriems metams. Be to, labai atidžiai klausiausi, ką turėjo pasakyti frakcijų pranešėjai. Žinoma, galėčiau labai daug ką pakomentuoti, bet šiandien to nedarysiu, nes tai nėra Tarybos diskusijos. Tai Parlamento diskusijos su paskirtuoju Komisijos Pirmininku.

Kaip minėjau, mano darbas – ne aiškinti tai, kas buvo pasakyta, o labai atidžiai klausytis diskusijos. Norėčiau pasakyti tik du dalykus. Pirmasis dalykas yra savaime aiškus – J. M. Barroso kandidatui vieningai iškėlė dvidešimt septynių valstybių arba vyriausybių įvairių politinių įsitikinimų vadovai. Jis turi aiškų mūsų palaikymą siekdamas vadovauti Komisijai kitą kadenciją. Žinoma, tai nesumažina Parlamento pareigos atidžiai patikrinti jį ir priimti sprendimą, ar jį patvirtinti.

Kita mano pastaba savaime aiški, tačiau ji turi būti pakartota. Mes gyvename nepaprastai nepastoviais laikais, susijusiais su dideliais ir vargiai įveikiamais sunkumais. Mums reikia stiprios Europos, kuri sugeba imtis veiksmų ir kurioje Europos institucijos veikia tinkamai bei sugeba bendradarbiauti. Mums reikia tikrumo, aiškumo ir stabilumo, kad kartu galėtume spręsti problemas, dėl kurių mūsų piliečiai laukia rezultatų ir tikisi, kad Europa tesės pažadus.

José Manuel Barroso, paskirtasis Komisijos Pirmininkas. – Gerb. pirmininke, pirmiausia atkreipkime dėmesį į kai kuriuos politikos esmės klausimus.

Komisija nepalaiko ir niekada nepalaikė viešųjų paslaugų privatizacijos. Mūsų manymu, viešosios paslaugos yra svarbi mūsų Europos visuomenės modelio dalis.

Mūsų manymu, svarbu tai, kad Bendrijos taisyklių požiūriu šios viešosios paslaugos veiktų stiprios bendrosios rinkos sistemoje. Tai labai svarbu. Jeigu norime turėti tikrą Europos Sąjungą, turime turėti šią vidaus rinką, į kurią būtų atsižvelgiama.

Būkime nuoširdūs kalbėdami apie tai, kad kartais kai kurie nacionaliniai politikai, kai yra problema, sako, jog tai Briuselio kaltė, o kai jiems pasiseka, jie sako, jog tai jų nuopelnas. Taigi, nesiimkime tokių kaltinimų, kokie metami Briuseliui dėl to, kad vyksta privatizacija. Tai yra nacionaliniai sprendimai. Tarp mūsų valstybių narių yra keletas šalių, kurios nusprendė privatizuoti tam tikras viešąsias paslaugas, tačiau Briuselis to neprimeta.

Manau, kad įprastu Briuselio kritikavimu kartais nueinama per toli. Kiekvienas turėtų priimti atsakomybę.

Kitas klausimas – darbuotojų komandiravimas. Direktyvos principai iš tikrųjų yra tie, kuriuos kaip tik minėjo Socialistų frakcija, t. y. pagarba pagrindinėms darbuotojų teisėms; aš labai dažnai tai sakiau. Teisė streikuoti ir teisė kurti susivienijimus mums yra šventos.

Pagrindinės teisės yra kai kas labai svarbaus. Esu kilęs iš šalies, kurioje kadaise nebuvo pilietinių teisių arba socialinių teisių, todėl žinau, ką reiškia turėti galimybę naudotis šiomis socialinėmis teisėmis.

Kartu esame įsipareigoję užtikrinti judėjimo Europoje laisvę. Mes nesiekiamo Europos be judėjimo laisvės. Taigi, pabandykime tam tikru požiūriu suderinti abu principus. Nesileiskime į Europos Teisingumo Teismo sprendimų aiškinimus. Todėl pasiūliau ateities planus, kuriems įkvėpė daugelis jūsų pasiūlymų, ir esu pasirengęs ištikimai dirbti kartu su visais šio Parlamento nariais siekiant juos įvykdyti taip, kad ne tik turėtume

stipresnę Europą ir išsaugotume vidaus rinką, bet ir visapusiškai atsižvelgtume į mūsų darbuotojų socialines teises.

O dėl reguliavimo ir reguliavimo mažinimo, norėčiau labai aiškiai išreikšti mintį, todėl prašau jus, pone D. Cohn-Benditai, raskite pareiškimą, kuriame palaikau reguliavimo mažinimą. Aš visada sakiau „geresnis reguliavimas“ arba „sumanesnis reguliavimas“. Ne mano kaltė, jeigu prancūzai tai išvertė kaip „reguliavimo mažinimą“. Geresnė teisėkūra – *mieux légiférer*, o ne *moins légiférer*.

(FR) Be to, pone D. Cohn-Benditai, noriu kai ką jums pasakyti. Jus kankina įkyrios mintys apie mane. Manęs nekankina įkyrios mintys apie jus. Atvirkščiai, beveik jaučiu simpatiją jums, nes jūs man primenate mano jaunystę...

(Plojimai)

Yra vienas labai svarbus politinis klausimas. Mane galima kritikuoti dėl daugelio dalykų ir esu pasirengęs pirmas pripažinti, kad yra klausimų, kuriais mane patį ir Komisiją galima kritikuoti. Tačiau mes privalome įvykdyti savo įsipareigojimus dėl klimato kaitos, nes visi žino, kad šiuo klausimu mes esame pasaulio lyderiai. Aš sulaukiau komplimentų Komisijai iš Prezidento B. Obamos, Jungtinių Tautų Generalinio Sekretoriaus ir Nobelio premijos laureato J. K. Pachaurio, kuris man parašė jaudinantį laišką. Aš būsiu pirmasis, šia Europos sėkme pasidalijęs su jumis nuo tada, kai Žaliųjų frakcija / Europos laisvasis aljansas prisidėjo prie ekologiško ekonomikos augimo darbotvarkės rengimo.

Neapsirikite: aš esu už ekologišką augimą, o ne už Europos nuosmukį. Tai yra svarbu. Aš esu už ekologišką augimą, gyvybingą augimą, tačiau nesu už Europos deindustrializaciją. Aš nesu už mūsų darbo vietų mažinimą Europoje. Tiesa yra tai, kad dėl klimato kaitos daugiausia padarė Komisija ir būtent Komisija, kurią nuo pat pradžių D. Cohn-Bendit padarė atpirkimo ožiu. Dar prieš man pristatant gaires ir net prieš man pristatant jūsų frakcijai jūs pasakėte „ne“. Jūs netgi pasiuvote trumparankovius marškinėlius. Šie trumparankoviai marškinėliai „Sustabdykite Barroso“ neturėjo didelės paklausos.

Pone D. Cohn-Benditai, jūs kalbate apie haliucinacijas. Paklauskite! Prieš rinkimus partija iškėlė kandidatą. Aš pats girdėjau jūsų pasiūlymus. Jūs pasiūlėte JK konservatorių C. Patteną. Mano manymu, jūs netgi iškėlėte kandidatą Prancūzijos ministrą pirmininką, o tai rodo... tačiau ne, jūs to nepadarėte, nes aš manau, kad buvo dar viena paslauga, panaši į tą paslaugą, kurią padarėte N. Sarkozy padalydamas Prancūzijos kairiuosius.

Pone D. Cohn-Benditai, tiesa yra tai, kad jei norime artimesnės piliečiams Europos, apsispręsti turime remdamiesi politika. Man labai patiktų, kad proeuropietiškos jėgos palaikytų proeuropietišką programą. Aš jums pristaciau labai proeuropietišką programą. Jums spręsti, ar balsuoti už mane. Ne aš sprendžiu, kas turi palaikyti mane. Būtent jūs turite balsuoti. Aš turiu proeuropietišką programą, susietą su Lisabonos sutartimi. Tai negali būti geriausia žinia kiekvienam, tačiau aš tikiu ja. Dabar aš siūlau jums naują siekį Europai. Iš tiesų pastarieji penkeri metai buvo išsiplėtusios Europos jungimosi metai. Žinoma, aš neatsiprašau už tai, kad mane remia dvidešimt septynių valstybių arba vyriausybių vadovai, kurie yra demokratiškai išrinkti ir yra įvairių politinių pažiūrų, nes, žinoma, aš manau, kad iš esmės mano funkcija buvo suartinti žmones. Pirmą kartą mūsų Europa tokia išsiplėtusi. Aš neatsiprašau už tai, kad ištikimai dirbau kartu su šiais valstybių arba vyriausybių vadovais. Savaime suprantama, kad perrinktas Komisijos Pirmininkas turės daugiau įgaliojimų. Raginu jus teikti tvirtą paramą Komisijai, kuri yra už didesnį siekį, labiau apibrėžtą pažangą ir Europos solidarumo bei laisvės projektą. Siūlau jums ištikimą bendradarbiavimą. Kai kurie žmonės patys atsisakė to. Tai yra gėda! Aš ketinu likti ištikimas savo vertybėms ir netgi jūsų kartais ginamoms vertybėms.

(Plojimai)

(D. Cohn-Bendit laikė mėlyną kortelę)

Pirmininkas. – Privalau paaiškinti. D. Cohn-Bendit laiko mėlyną kortelę, tačiau prieš pusvalandį išsiaiškinome, kad klausimo pateikimo taisyklė taikoma tik kalbėtojams, kurie yra Europos Parlamento nariai, o ne kalbėtojams ne iš Parlamento, pvz., iš Komisijos.

Galbūt ateityje mes turėtume pakeisti ją, tačiau dabar privalome laikytis taisyklių.

Othmar Karas (PPE). - (DE) Gerb. pirmininke, pone J. M. Barroso, ponios ir ponai, norėčiau pakeisti šios diskusijos toną ir pasiūlyti mums visiems savęs paklausti: kam iš mūsų nereikia augti ir ugdyti savęs? Kas iš mūsų neturi galimybių tobulintis? Kas iš mūsų niekada nedarė klaidų? Naują kryptį reikia rinktis daugelyje sričių – ne tik Komisijos Pirmininkui, bet ir mums. Naujų kryptių, kurias galime rinktis, yra daug.

Jaučiu, kad daugelis čia esančių žmonių ieško vieno asmens, kurį galėtų kaltinti dėl problemų, su kuriomis susiduriame, o ne dirba sprenddami mūsų bendras problemas su nauja jėga, naujomis idėjomis, entuziazmu ir vizija. Daugelis žmonių skleidžia pramanus ir kelia nepasitikėjimą, siekdami atitraukti dėmesį nuo savo silpnybių. Be to, daugelis žmonių nepaiso 2009 m. birželio 7 d. rinkimų rezultatų, kurie sudaro demokratinį šiandienos diskusijų pagrindą.

Mes Komisijos Pirmininką kaltiname, kad daro tai, ką jis yra įpareigotas daryti, kitaip tariant, tvirtai laikytis sutarčių ir įgyvendinti rezoliucijas. Šiandien kažkas pasakė gražų sakinį: „Be laisvės nėra solidarumo, o be solidarumo nėra stiprios ir veiksmingos Europos Sąjungos.“ Noriu pridurti: nėra stiprios Europos Komisijos. Mes sėdime tose pačiose rogėse. Mes visi esame bendrai atsakingi. Kiekvienas iš mūsų turi savo atsakomybės dalį. Komisijos Pirmininkas turi daug pirmaeilės atsakomybės. Tačiau, kaip sakė M. Schulz, kalbama ne tik apie jį. Jo tvirtumas priklauso nuo mūsų, valstybių narių, Komisijos narių kompetencijos ir gerųjų savybių.

Tai yra naujas mūsų knygos skyrius. Kaip įgyvendinsime ekonominę ir socialinę rinkos ekonomiką? Kaip pertvarkysime Komisiją? Kaip įsteigsime Komisijos nario, atsakingo už finansų rinkas, pareigybę? O kaip dėl diplomatinės tarnybos? O kaip dėl klimato išsaugojimo? Savo kalbos pabaigoje mūsų Pirmininkas performulavo B. Geremeko citatą: „Visi daug dirbkime savais metodais ir kuo daugiau išnaudokime galimybę pradėti pokyčius, o ne niekinkime vieni kitus!“

Stephen Hughes (S&D). – Gerb. pirmininke, J. M. Barroso galbūt prisimena mano kalbą, kai praėjusią savaitę buvo atvykęs į mūsų frakciją. Tada pasakiau, kad, pone J. M. Barroso, aš su dideliu susidomėjimu skaičiau jūsų politikos gaires naujos kadencijos Komisijai ir iš tikrųjų supratau, kad didelė gairėse išdėstytos retorikos dalis atspindi mano, taip pat ir, esu įsitikinęs, daugelio kairiųjų įsitikinimus bei politinius prioritetus.

Tačiau problema ta, kad jūs gana daug tos pačios retorikos vartojote tada, kai prieš penkerius metus atvykote čia tikėdamasis Komisijos Pirmininko pareigų. Tuomet davėte daug su socialine Europa susijusių pažadų dėl penkerių metų socialinės darbotvarkės atnaujinimo, kuri nebuvo įvykdyta. Galbūt prisimenate, pvz., ką prieš penkerius metus sakėte apie bendrus interesus tenkinančias paslaugas: „Aš neatmetu pagrindų direktyvos galimybės.“

Po penkerių metų šiandien jūs vėl pasakėte, kad ES galėtų sukurti „kokybišką viešųjų ir socialinių paslaugų pagrindą“. Mes nesame visiškai tikri, kad žinome, ką tai reiškia. Mes žinome, ką reiškia pagrindų direktyva, kuri mums yra labai svarbus įsipareigojimas, todėl mes norėtume, kad prisiimtumėte jį. Šiuo metu paprasčiausiai nepakanka mums pasakyti, kad jūs neatmetate jos galimybės.

Kai praėjusią savaitę žiūrėjome jūsų dokumentą, ieškojome aiškių ir konkrečių įsipareigojimų, bet iš esmės neradome nė vieno. Radome – pasinaudoję „Google“ – tik tai, kad pačios gairės, pristatytos kaip pertvarkų darbotvarkė, apskritai paėmus yra ne kas kita, kaip perdaryti esami Komisijos dokumentai ir esamos politikos darbotvarkė.

Trys pagrindinės nuomonės apie jūsų gaires:

Pirma, jose tiesiog nekreipiama dėmesio į tai, kokie didžiuliai yra nedarbas ir socialinė krizė, su kuria mes susiduriame ir kuri ateinančius mėnesius, o gal metus, didės.

Antra, mes manome, kad jūsų kalbos apie krizės įveikimo strategiją yra pirmalaikės. Visa tai perfrazavote į tai, ką šiandien pasakėte mums. Tačiau mes turėtume kalbėti ne apie ką kita, kaip tik apie įėjimo strategiją – pozityvaus įsikišimo į darbo rinką strategiją ne tik valstybių narių, bet ir Europos lygmeniu.

Trečia, jūsų pertvarkų darbotvarkė yra praeities darbotvarkė. Dėl krizės būtina imtis daug drąsesnės ir įžvalgesnės politikos, negu ta, kurią turite omenyje. Ne ji turi būti svarbiausiu naujos kadencijos Komisijos prioritetu – reikia pradėti vykdyti sumodernintą ir plataus užmojo naują Europos socialinę darbotvarkę.

Šiandien vėl labai atidžiai klausiausi, ką jūs kalbėjote atsiliepdamas apie sprendimą *Laval*, priimtą dėl Darbuotojų komandiravimo direktyvos. Šiandien vėl pasakėte, kad įgyvendinimo reglamentas yra kryptis, kurią reikia rinktis noliečiant direktyvos. Tai tiesiog netiks. Problema slypi pačioje direktyvoje, kurioje vėl kartojama, kad „valstybės narės „gali“ ...“. Jeigu įgyvendinimo reglamentas nepakeis šios direktyvos arba nepranoks jos, sprendime *Laval* nagrinėta problema liks.

Be to, atleiskite mums, jeigu vertiname jus pagal jūsų darbo laimėjimus. Sprendime *Laval* nagrinėtas atvejis buvo ne vakar. Ką jūs padarėte per beveik dvejus metus nuo tada, kai sprendimas *Laval* supurtė profesinių sąjungų judėjimą?

Paskutinis klausimas: ar šiandien įsipareigojate daryti viską, kas įmanoma, kad pasirūpintumėte tinkamesne lyčių pusiausvyrą kitoje Komisijos kolegijoje?

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, kodėl dabar? Kodėl J. M. Barroso? Yra du klausimai, į kuriuos mums reikia gauti atsakymus.

Į klausimą „kodėl dabar“ čia jau buvo atsakyta. Mūsų išgyvenama finansų ir ekonomikos krizė yra tik įpusėjusi, todėl per naktį neįmanoma nustatyti, kaip sudaryti prielaidas sparčiam ekonomikos augimui ir sukurti daugiau darbo vietų. Mums reikia veiksmingos Komisijos ir bendros ilgalaikės Europos strategijos. Šiuo klausimu mes negalime pradėti dirbti kitais metais – turime pradėti dirbti nedelsiant. Todėl mums taip pat reikia dabar balsuoti.

Kodėl J. M. Barroso? Aš patenkintas, kad Komisijos Pirmininkas aiškiai paskelbė kandidatą į Komisijos nario, atsakingo už socialinės rinkos ekonomiką, konkurenciją ir vidaus rinką, pareigas. Būdami liberalai mes taip pat turime didelių lūkesčių ir reikalavimų. Mes tikimės, kad drauge su valstybėmis narėmis bus sukurta bendra strategija.

Vidutinės trukmės laikotarpiu nepakaks turėti finansų rinkas kontroliuojančių reguliavimo institucijų tinklą. Mums reikia bendros Europos finansų priežiūros institucijos. Kaip ką tik pasakė G. Verhofstadt, laikotarpio vidurio peržiūra mums bus lemiama.

Būdami liberalai, mes tikime, kad Komisijos nario, atsakingo už pagrindines teises, pareigybės įsteigimas yra teigiamas veiksmas. Mes norime, kad jis turėtų tikrus įgaliojimus. Visiems, kurie nežino, ką tai reiškia: prieglobsčio prašytojų duomenų apsauga ir elgesys su jais prie Europos išorės sienų yra dvi temos, kurioms reikia skirti daugiau dėmesio.

Norėčiau tarti keletą žodžių apie čia pateiktas pastabas dėl politinės padėties. Man labai gaila, kad dauguma socialdemokratų rytoj nebalsuos už jus. Taigi, socialdemokratai pasitraukia iš proeuropietiško aljanso, kurį norėjome sukurti visų pirma Europos politikos klausimams spręsti. M. Schulz, L. Bisky ir D. Cohn-Bendit organizuoja raudoną / raudoną / žalią Europos blokadą arba bent jau mėgina organizuotinai daryti. Lemiamas veiksnys yra toks: mes negalime apsisaugoti nuo Europos konservatorių susitarimo, tačiau nepaprastai svarbu, kad liberalai ir krikščionys demokratai išlaikytų Europos gebėjimą veikti.

Jill Evans (Verts/ALE). – Gerb. pirmininke, kalbu Europos laisvojo aljanso, priklausančio Žaliųjų / EFA frakcijai, vardu. Mes tikime visų Europoje gyvenančių žmonių lygybe. Mes remiame Europos tautų ir regionų, kurie šiuo metu pagal savo teisę nėra valstybės narės, bet siekia būti, nepriklausomybę ir agituojuose už lygias teises kalbantiesiems visomis kalbomis, nesvarbu, ar jos būtų oficialiosios ES kalbos, ar bendros oficialiosios kalbos ir ar jomis valstybėje narėje kalbėtų dauguma, ar mažuma.

Pone J. M. Barroso, savo gairėse kalbėjote apie tai ir šiandien vėl kalbate, kad reikia įdiegti ES ir jos piliečių sąsajos jausmą, bet to niekada nebus galima pasiekti, kol ES nepripažins tikrų tautų ir žmonių, ir kad subsidarumas veiktų visais lygmenimis, o ne tik tarp ES ir valstybės narės vyriausybės.

Jeigu Europos Sąjunga yra tam, kad veiksmingai remtų mus per ekonomikos krizę, deramai vadovautų kovojant su klimato kaita, saugotų viešąsias paslaugas, gintų žmogaus teises ir prisidėtų prie tarptautinės taikos ir nusiginklavimo, jai reikėtų mūsų visų, įskaitant Velsą, Škotijos, Katalonijos, Korsikos, Flandrijos ir daugelio kitų regionų gyventojus, indėlio.

Šiuo metu visoje Europoje vyksta diskusijos, konsultacijos ir referendumai – aš kalbu ne apie Lisabonos sutartį, o apie pasiūlymus dėl konstitucinės tvarkos keitimo ir didesnės savivaldos šiose šalyse. Apgailestauju, kad jūs savo gairėse nepripažinote ir nesuvokėte šių tendencijų, nekreipėte į jas dėmesio ir nepateikėte pasiūlymų, kaip labiau įtraukti šalis ir regionus, kurie priimant ES sprendimus turi teisėkūros įgaliojimus, – tai, ką mes, EFA nariai, laikome nepaprastai svarbiu dalyku. Norėčiau dar kartą paprašyti sutikti padaryti tai.

Timothy Kirkhope (ECR). – Gerb. pirmininke, viena iš labiausiai ES griaujančių kritinių pastabų yra tokia: ji labiau rūpinasi savo vidaus sistemomis nei savo pirmavimo demonstravimu sprendžiant pasaulines problemas arba veikimu, kuris padidina piliečių gyvenimo vertę. Niekur ši tendencija nebuvo akivaizdesnė nei absurdiškose diskusijose, kurias buvome priversti iškęsti, dėl to, ar paskirti Komisijos Pirmininką ir kada paskirti.

Šiandieninės banko „Lehman Brothers“ žlugimo metinės kaip tik laiku primena keblią Europos ekonomikos padėtį, ypač Jungtinės Karalystės. Kad ir kur žiūrėtume, visur didėja nedarbas, o mus vos kelios savaitės skiria

nuo lemiamo pasaulinio aukščiausiojo lygio susitikimo klimato kaitos klausimais. Šiomis aplinkybėmis buvo absurdiška reikalauti Komisijos Pirmininko paskyrimą atidėti iki spalio mėn.

Su dideliu susidomėjimu perskaičiau Pirmininko J. M. Barroso politikos gaires. Labai pritariu ECR frakcijai suteiktai galimybei dalyvauti karštosiose diskusijose su juo šiuo klausimu. Pirma, mūsų svarbiausiu prioritetu turi būti ekonomikos augimo atnaujinimas ir ilgalaikio konkurencingumo sukūrimas. Artimiausioje ateityje tai reikš ekonominį išsikišimą ir pasipriešinimą protekcionizmui. Tada turėsime užtikrinti grįžimą prie patikimų viešųjų finansų, dirbti siekdami užtikrinti tolesnį rinkos liberalizavimą, kad atkurtume pasitikėjimą prekyba ir verslu, ir užtikrinti, kad būtų tinkamai investuojama į igūdžius ir žmogiškąjį kapitalą, taip pat į inovacijas ir mokslinius tyrimus.

Komisija turi suvaidinti neparastai svarbų vaidmenį ES institucijas įtikinédama, kad verslui užkraudamos nereikalingą ir per didelę našta nepakenktų ekonomikos atgaivinimui. Pirmininko J. M. Barroso ir Komisijos nario G. Verheugeno šioje srityje atliktas darbas buvo reikšmingas. Per didelio reguliavimo problemos sprendimas ir „geresnio reglamentavimo“ darbotvarkės rėmimas – nors, pone J. M. Barroso, man labiau patiktų tai vadinti „reguliavimo mažinimu“ – buvo paskutinės kadencijos Komisijos sėkmės sritis. Vis dėlto gaila, kad ši sėkmė nebuvo labiau pastebima, todėl iš tikrųjų reikia daugiau dirbti. Mums reikia turėti vyresniąją Komisijos pirmininko pavaduotoją, atsakingą už šią veiklos sritį. Raginu jus, Pirmininke J. M. Barroso, pasirūpinti tokiu paskyrimu, jeigu rytoj būsite išrinktas.

Klimato kaitos klausimu reikia pasakyti, kad tai yra atvejis, kai ES įrodė esanti lyderė tarptautinėse derybose šioje srityje, ir ji turi toliau tokia būti. Teigiamai vertinu tai, kad Pirmininkas J. M. Barroso pabrėžė būtinybę parodyti, kaip kova su klimato kaita gali padėti modernizuoti mūsų ekonomikas.

Kita sritis, kurią noriu išskirti, yra įsipareigojimas pakeisti ES biudžetą pasinaudojant radikalia reforma. Tokia reforma yra smarkiai pavėluota ir turėjo būti privalomas įsipareigojimas.

Nors aš pats ir mano frakcija tvirtai remiame pakartotinį Pirmininko iškėlimą kandidatų ir teigiamai vertiname kai kuriuos svarbius elementus, mes nevisiškai sutinkame su viskuo, kaip sakė mano draugas Michał Kamiński. Man didžiulį nerimą kelia Komisijos skelbiami planai imigracijos ir prieglobsčio srityje, todėl (kiek tai susiję su JK) tebėra svarbu išsaugoti mūsų sienų nacionalinę kontrolę.

Kaip Pirmininkas J. M. Barroso žino iš mūsų diskusijų, yra problemų, susijusių su Komisijos pasiūlymais finansų priežiūros srityje. Yra realus pavojus, kad pagrindinės finansų įmonės persikels už ES ribų, o tai bus naudinga tik mūsų konkurentams.

Pagaliau per visą diskusiją buvo remiamasi Lisabonos sutartimi. Aš neslepiu to, – ir dar kartą nurodau tai, – kad pastaruosius trejus ar ketverius metus ES puikiai veikė be Lisabonos sutarties. Nėra jokios priežasties, dėl kurios ji negalėtų toliau veikti.

Galiausiai cituoju skirsnį, esantį Pirmininko J. M. Barroso manifesto pabaigoje. Jis pasakė: „ES geriausiai veikia, kai dėmesį sutelkia į savo pagrindinę veiklą. Noriu sutelkti mūsų ribotus išteklius ten, kur pasiekti geriausių rezultatus, ir sukurti didžiausią pridėtinę vertę.“ Kitaip tariant, aš manau, jog tai reiškia, kad ES gali daryti mažiau, bet turi daryti geriau.

Pirmininke J. M. Barroso, jeigu tai būtų jūsų šūkiui kitus penkerius metus, tai būtų puikus pagrindas pažangai, tačiau bet kuriuo atveju rytoj jūs nusipelnote skambaus mūsų paramos balso.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL). - (FR) Gerb. pirmininke, pone J. M. Barroso, institucijos neleidžia kairiesiems iškelti kandidato.

Mes smerkiame šią vieno kandidato sąlygą ir dešiniųjų ir socialdemokratų vyriausybių politinius susitarimus, kurie sudarė tam galimybes.

Iš tikrųjų šia sąlyga nuneigiamas, kad Europoje yra plačiai paplitusi nuomonė, kuri yra visiškai priešinga jūsų įgyvendinamam liberaliam Europos integracijos modeliui. Tai yra modelis, kuris, jums nepasakius nė vieno žodžio, stumia Europos idealą į priešiško susilaikymo, atėjusio iš Europos rinkimų, visų pirma (ir tai yra pastebima) vykusių naujosios valstybės narės, gelmes.

Tai yra modelis, kuris ginančios Europos svajonę pavertė mašina, naikinančia mūsų socialines teises ir nacionalinę pramonę ir priverčiančia žmones varžytis vieną su kitu siekiant užsidirbti pragyvenimui. Vis daugiau žmonių sako: „Iš Europos neišeina nieko gero.“

Jūs nesuvokėte, kad artėja finansų katastrofa ir aplinkos katastrofa, nepaisant visų įspėjimų, nors įspėjimų buvo. Jūs padėjote joms įvykti – jūs ir kiti – su šia laisvos ir sąžiningos konkurencijos diktatūra, kuri luošina mūsų visuomenes ir naikina jų pilietinę dvasią bei mūsų viešąsias paslaugas.

Dabar keičiate savo žodžius, o ne darbus. Tačiau jūsų programą galima įvertinti vienu sakiniu – aš nežinau, ar galima išversti prancūzišką žodžių žaismą, kuris būtų toks: „Nuo šiol bus taip pat, kaip buvo anksčiau.“ Tačiau tai yra didžiulės permainos, kurių Europai reikia, kad būtų galima perversti epochos, archajiškos ir praėjusios eros, t. y. finansinio kapitalizmo ir maksimalaus produktyvumo epochos, puslapį.

Todėl permainos galėtų prasidėti nuo atsisakymo suteikti jums Pirmininko postą. Todėl mūsų delegacija neduos jums savo balsų.

Timo Soini (EFD). – (FI) Gerb. pirmininke, Pirmininke J. M. Barroso, jūs atvykote susitikti su mūsų euroskeptikų frakcija, ir mes vertiname tai. Buvo laiko problemoms apsvarstyti, todėl jūs turėjote atsakyti į keletą mano ir kitų pateiktų keblių klausimų. Tačiau man nepatinka tai, kad šiuo atveju yra tik vienas kandidatas. Be to, jeigu mes nepatvirtinsime jūsų dabar, ar nebus taip, kaip buvo Airijoje, kai J. M. Barroso keletą mėnesių vaikščiojo reikšdamas kitokią nuomonę, o tada visi vėl balsavo dėl tų pačių dalykų? Jums patinka Komisija. Aš labai atidžiai perskaičiau šį dokumentą. Jame jūs rašote, kad Komisija yra nepakeičiama, kad yra vienintelė Komisija, turinti įgaliojimus teikti pasiūlymus, kuriuose atsižvelgiama į visų mūsų piliečių interesus, ir kad tik Komisija yra kompetentinga ir nepriklausoma.

Ponios ir ponai, kur yra Europos tautos? Kur yra Europos parlamentai ir kur yra Europos rinkėjai? Ar jie nesako, kad nuo jų priklauso, ar ši Europos Sąjunga išsilaikys. Iš tikrųjų nelabai tuo tikiu. Pone J. M. Barroso, ginkite darbo žmogų, ginkite darbuotojus, nes pavargę kairieji nebegali to daryti. Ginkite smukiuosius verslininkus, nes mums nebetruksta darbo jėgos – mums trūksta darbdavių. Darykite gerą darbą nuo apačios į viršų taip, kad žmonės sugebėtų įdarbinti kitus. Šia kryptimi Europa gali žengti į priekį. Galiausiai, Pirmininke J. M. Barroso, nereikia jokių ES mokesčių, ačiū; mes jų jau turime pakankamai.

(Plojimai)

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Gerb. pirmininke, savo pastabas noriu skirti J. M. Barroso.

Pone J. M. Barroso, labai ilgai klausiausi jūsų su dideliu susidomėjimu ir taip pat su didele pagarba – iš tikrųjų nuo tada, kai jūs buvote politiku šalyje, kuri yra labai artima mums ir mūsų širdims, t. y. Portugalijoje.

Tačiau jūs ką tik visiškai nustebinate mane. Tam yra dvi priežastys: pirma, jūs parodėte panieką frakcijai, kuriai priklauso, t. y. Nepriklausomų narių frakcijai, nes neskyrėte mums nė minutės laiko, kad paaiškintumėte savo politinius pasiūlymus. Mes atstovaujame daugeliui Europos piliečių, todėl ir jūs parodėte panieką visiems mūsų rinkėjams.

Antra, jūsų politinis planas yra silpnas, o jūsų politiniai pasiūlymai, pateikti dokumente „Politikos gairės kitos kadencijos Komisijai“, – prasti. Šiuose pasiūlymuose netgi nėra to, ką jūs pats gynėte per savo, kaip Komisijos Pirmininko, kadenciją. Stebiuosi, kad klausimai, pvz., energetikos, puikiai spręsti per visą jūsų kadenciją, dabar, kai teikiate savo pasiūlymus kitai...

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Gerb. pirmininke, ponias C. Malmström, Pirmininke J. M. Barroso, pradžioje perduodu jums savo sveikinimus. Pirmiausia sveikinu dėl jūsų penkerių metų darbo būnant Komisijos vadovu, – juo būdamas parodėte tvirtumą spręsdamas klausimus su valstybėmis narėmis, pvz., klimato ir energetikos klausimus, – ir dėl gebėjimo pasiekti kompromisą bei bendrą sutarimą, pvz., finansinės perspektyvos klausimu, nepaisant papildomų sunkumų dėl išplėtimo, institucijų krizės ir tarptautinės finansų krizės.

Antra, sveikinu dėl jūsų politikos gairių kitos kadencijos Komisijai, kurias pateikėte šiam Parlamentui. Deja, Pirmininke J. M. Barroso, demokratinėje valstybėje jūs negalite patikti visiems. Vieniems žmonėms nepatinkate dėl to, kad esate pernelyg europietiškas, o kitiems – dėl ideologinių nuostatų. Kiti žmonės lygina jus su praeitimi, pamiršdami, kad šiandien yra dvidešimt septynios valstybės narės, kurių interesus reikia suderinti, o ne dvylika, kad, laimė, šis Parlamentas turi didesnius įgaliojimus ir kad tarpinstitucinis bendradarbiavimas yra reikšmingas.

Kiti nori atidėti sprendimą. Dėl atidėjimo atsirastų vakuumas ir susilpnėtų tiek Komisija, tiek Europa. Pasaulis nelaukia mūsų. Vos vakar Brazilijos prezidentas padarė pareiškimą, kuriuo Didįjį aštuonetą (G8) išmetė į

istorijos šiukšlyną ir parėmė Didįjį dvidešimtuką (G20). Kol Europa tvarko savo reikalus ir renka savo vadovus, pasaulis nestovi vietoje. Atidėliojant sprendimą būtų pripažinta, kad Europa globalesniame pasaulyje yra nereikšminga.

Žinoma, didžiuojusi, kad portugalas pirmininkauja Europos Komisijai, tačiau mano parama yra ne tik nacionalinio solidarumo išraiška. Ji reiškia jūsų atlikto darbo pripažinimą ir mano sutikimą su jūsų prioritetais, kuriuos pripažįstu savais: ekonomikos augimas; investavimas į inovacijas, mokymą ir kovą su nedarbu; ekonominės ir socialinės sanglaudos svarbos iškelimas; investavimas į aplinkosaugą ir kovą su klimato kaita; didesnis saugumas neapribojant laisvės; pilietiškumo ir piliečių dalyvavimo stiprinimas.

Teigiamai vertinu tai, kad ką tik pasiūlėte mums dirbti kartu suartinant šį Parlamentą ir jūsų vadovaujamą Komisiją mūsų bendros Europos labui. Šiam Parlamentui laikas valstybių vadovams iš įvairių giminingų politinių partijų grupių pateikti motyvą vieningai dar kartą paskirti jus Komisijos vadovu. Linkiu sėkmės, Pirmininke J. M. Barroso, ir pasisekimo jūsų darbe.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Gerb. pirmininke, pone J. M. Barroso, Austrijoje per savo rinkimų kampaniją kaip pagrindinis socialdemokratų kandidatas kovojau remdamasis griežtu Europos finansų rinkų reguliavimu, Darbuotojų komandiravimo direktyvos pakeitimais, viešųjų paslaugų gynimu ir teisės aktų socialinio poveikio vertinimu. Kadangi ankstesnė Komisija, kuriai jūs vadovavote, nieko iš to nepasiekė, padariau prielaidą, kad mums reikia naujos Komisijos ir naujo Komisijos Pirmininko. Dabar sakote, kad darysite viską, ko prašiau. Kaip mes galime staiga patikėti tuo, ką sakote?

Mano kolega S. Hughes jau paminėjo tai, kad pirmoji J. M. Barroso vadovaujama Komisija daug ko iš to, ką jau žadėjote, nepadarė. Per kitas kelias savaites turėsite laiko įrodyti, kad iš tikrųjų labai atsižvelgiate į tai. Šiuo atveju labai atsižvelgti į tai reiškia, kad turėsite norinčių įgyvendinti šias priemones žmonių paramą.

Jau išsiaiškinta, kad rytoj jūs sulauksite paramos iš daugelio žmonių, neturinčių nieko bendro su šiais esminiais tikslais. Jūs sulauksite labai daug paramos iš tų Parlamento narių, kurie neleido pasiekti šių tikslų arba atmetė juos, pvz., Darbuotojų komandiravimo direktyvos ir viešųjų paslaugų priemonių atveju, ir kurie griežtai pritarė privatizavimui. Rytoj šie Parlamento nariai rems jus. Turite įrodyti, kad Komisijoje galite sudaryti naują daugumą, kuri iš tikrųjų nori pasiekti šiuos tikslus.

Atsakydama A. Lambsdorffui, kuris sako, kad šiuo atveju gali būti tik Vokietijos rinkimų kampanija ir kad socialdemokratai palieka Europos kelią, noriu pasakyti, kad palieka ne socialdemokratai, o jūs, sudaręs aljansą su tikrais antieuropiečiais, ir kad tai yra problema. Daugelis iš mūsų būtų pasirengę palaikyti jus, jeigu Komisija turėtų aiškią poziciją dėl socialinio aspekto. Atkreipiame dėmesį į šiandien jūsų duotus pažadus, tačiau taip pat tikimės apsisprendimo, kuris parodytų, kad būsimosios Komisijos politikoje bus labai atsižvelgta į šiandien mano minėtus klausimus.

PIRMININKAVO: S. LAMBRINIDIS

Pirmininko pavaduotojas

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Gerb. pirmininke, pone J. M. Barroso, šiame Parlamente yra EP narių, įskaitant mane, kurie per rytojaus balsavimą neišreikš pasitikėjimo jums. Noriu išdėstyti šio sprendimo priežastis ir taip pat išreikšti mūsų susirūpinimą jums, nes manau, kad tai verta išklausti.

Manome, kad šiandien Komisija yra gerokai silpnesnė nei buvo prieš penkerius metus. Manome, jog per dažnai ji sąmoningai apsisprendavo nusileisti Tarybai, kad nieko nesuerzintų. Be to, manome, kad ji nesugebėjo pasinaudoti jai pagal sutartis suteiktais įgaliojimais, šia iniciatyvos teise, kuri krizės laikais turėtų būti tikra iniciatyvos pareiga. Galiausiai manome, kad Komisija daugiau nėra ta vieta, kurioje formuojami bendri Europos interesai siekiant visus be išimties priversti klausyti jos, tačiau abu variantai nėra geri Europai.

Šiai Europai reikia vizijos, jai reikia teisės apmąstyti ir sukurti naują vystymosi modelį, taip pat jai reikia naujų sprendimų šiais ekonominiais klausimais: kaip galime pasiekti didesnę pramoninės ir biudžeto integraciją; kaip galime išdėstyti pagal svarbą ilgalaikę perspektyvą, palyginti su trumpalaikę perspektyvą; kaip galime užtikrinti, kad, pvz., bankai pirmiausia remtų verslo įmones, namų ūkius ir Europos investuotojus reguliavimo srityje; kaip galime panaudoti Europos reguliavimo instituciją, kuri galėtų svarstyti socialinius klausimus neatsilikdama nuo jai analogiškos JAV institucijos; kaip galime įgyvendinti paktą dėl užimtumo; kaip galime pasiekti labiau į viršų nukreiptą suderinimą pinigų politikos srityje; kaip galime panaudoti ir parodyti solidarumą; kaip galime pasiekti, galbūt ateityje, kad euro zona būtų toliau plečiama, įskaitant darnaus vystymosi sritį; kaip galime atlikti šį pereinamąjį darbą ne tik Europoje, bet ir besivystančiose šalyse?

Šiuo atveju, pone J. M. Barroso, jūs laukia keletas klausimų. Todėl manau, kad mums reikia Komisijos, kuri galėtų atgaivinti bendrus Europos interesus ir jų viziją – tiesiog atkurti Europos idėjos prasmę. Būtent tuo pagrindu vertiname savo būsimus veiksmus. Dėkui, kad išklausėte.

Sven Giegold (Verts/ALE). – (DE) Gerb. pirmininke, krizės dydį Europoje nulėmė ne tik neetiškas elgesys finansų rinkose, pone J. M. Barroso. Tarp kitų priežasčių – socialinės nelygybės didėjimas, pavojingas makroekonominis disbalansas tarp valstybių narių, nulėmęs solidarumo trūkumą, ir Europos priklausomybė nuo didėjančių išteklių kainų.

Europos piliečiai nusipelno Komisijos, kuri šias labiau gilumines priežastis vėl sugrąžintų į darbotvarkę, o ne paverstų jas tabu, darytų priešingai arba perkeltų atsakomybę valstybėms narėms. Europoje mums reikia tinkamai koordinuojamos ekonomikos ir mokesčių politikos. Europoje mums reikia bendradarbiavimo mokesčių klausimu, kuris užkirstų kelią mokesčių dempingui. Tik tada bus galima sustabdyti socialinio susiskaidymo plitimą ir finansuoti aplinkai tinkamas investicijas, kurių mums reikia. Mums reikia politikos, kuri nuolatos skatintų ekologiškas technologijas ir gyvenseną siekiant greitai sumažinti ES priklausomybę nuo ribotų išteklių. Tai reikš ekologinę aplinkosauginę revoliuciją.

Jūsų, pone J. M. Barroso, programoje negaliu rasti nė vieno iš šių dalykų, todėl negaliu balsuoti už jus.

Roberts Zīle (ECR). – (LV) Ačiū jums, gerb. pirmininke, pone J. M. Barroso; kelerius metus kai kurios mažesnės naujosios valstybės narės prieš įstodamos į Europos Sąjungą jau palaikė fiksuotą savo nacionalinės valiutos kursą euro atžvilgiu. Tai sudarė sąlygas Europos Sąjungos finansų sektoriui šiose šalyse investuoti pelningiausiai. Tačiau šiuo krizės laikotarpiu šių šalių bandymo išlaikyti griežtą valiutos kursą rezultatas – socialiniu požiūriu stulbinamas žmonių pajamų nuvertėjimas ir šių šalių centrinių bankų užsienio valiutos rezervų spekuliatyvus puolimas. Tai brangiai kainuoja tiek piliečiams, tiek Europos Komisijai, kaip šių pinigų skoliniojo. Greičiau įvedus eurą šiose šalyse šios išlaidos sumažėtų ir padidėtų stabilumas. Todėl, pone J. M. Barroso, norėčiau sužinoti, ar jūs šiais krizės laikais tinkamus Maastrichto kriterijus skatinsite taikyti su tokiais pat užsidedimais, su kokiu gynėte Lisabonos sutartį. Ačiū.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Gerb. pirmininke, aš buvau prieš J. M. Barroso kėlimą kandidatui į Komisijos Pirmininkus. J. M. Barroso naudojasi ES Komisija, kad sutrukdytų Airijos gyventojams pasinaudoti demokratine teise laisvai apsispręsti, priimti Lisabonos sutartį spalio 2 d. referendume ar ją atmesti.

Pastarosiomis dienomis jo vadovaujama Komisija labai ciniškai siuntinėjo Komisijos darbuotojus į mokyklas visoje Airijoje, kad, kaip manoma, pasakytų, kokia gera Europos Sąjungos Komisija, o iš tikrųjų, kad mokinių tėvams duotų ženklą, jog jie turėtų balsuoti už Lisabonos sutartį. Be to, Komisijos vyresnysis tarnautojas atvirai dalyvavo organizacijų, agituojančių už Lisabonos sutartį, sueigose.

Kaip Cezaris Augustas, J. M. Barroso siuntinėja savo pasiuntinius, kad jie Airijos žmonėms pasakytų, ką jie turėtų daryti. Mes norime pradėti demokratinę diskusiją su bet kuo, tačiau būtų didžiulis piktnaudžiavimas mokesčių mokėtojų lėšomis, jeigu valstybės tarnautojai trukdytų vienai šios diskusijos šaliai.

(GA) J. M. Barroso politika visiškai nenaudinga Europos darbo jėgai ir Lisabonos sutartis nenaudinga Europos darbo jėgai – ji greičiau skatina militarizavimą ir privatizavimą, todėl nuo šiol mes nepripažinsime J. M. Barroso kaip Pirmininko.

Nicole Sinclair (EFD). – Gerb. pirmininke, Pirmininkas J. M. Barroso palaiko Europos siekį. ES iš tikrųjų pasiekė tai: 27 valstybės per 50 metų ir Lisabonos sutartis – jeigu bus Airijos ratifikuota – reikš šių valstybių nacionalinio suvereniteto galą ir bus pagrindas Europos Sąjungai ją perimti.

Tačiau mes, priklausantieji JK nepriklausomybės partijai (UKIP) atmetame J. M. Barroso planą dėl Europos integracijos, nes žinome, kad kai kurioms valstybėms narėms tai nėra nesvarbu. Nacionalinis suverenitetas – pagrindinis mūsų vertybių principas ir Jungtinės Karalystės demokratijos kertinis akmuo. Europos Sąjungoje žmogaus teisės – individualios arba kolektyvinės – europiečiams užima antrą vietą po solidarumo. Tie du dalykai – tiesiogiai nesusiderinami, tačiau Pirmininkas J. M. Barroso abiem skiria svarbiausią vietą savo ateinančių penkerių metų ES vizijoje, kurioje solidarumas – Europos visuomenės kertinis akmuo.

UKIP teikia pirmenybę suverenitetui, o ne solidarumui. Valstybėms narėms išreiškus savo nuomonę nacionaliniuose referendumuose, rezultatas turėtų būti galutinis, gerbiantis jų teisę į savo nuomonę, tačiau ES piliečių teisių variantas – priversti jas tol balsuoti nacionaliniuose referendumuose, kol jos galės pasiduoti spaudimui ir balsuoti už.

Būtent taip buvo pasiekta, kad būtų priimtos Maastrichto ir Nicos sutartys, o dabar ES vadovaujasi tokia pat taktika ir verčia Airiją vėl balsuoti dėl Lisabonos sutarties, kai ji jau atmetė ją, kaip ir Prancūzija bei Nyderlandai. Kokios čia teisės, jeigu jos iš karto atmetamos dėl solidarumo? UKIP suverenitetą ir piliečių teises kelia aukščiau už solidarumą. Mes atmetame Lisabonos sutartį ir Pirmininko J. M. Barroso pateiktą jos viziją.

Hans-Peter Martin (NI). - (DE) Gerb. pirmininke, mums reikia revoliucijos demokratijos srityje. Pone J. M. Barroso, tik įsivaizduokite, kad jūs keliate savo kandidatūrą Europos rinkimuose – tik jūs ir joks kitas kandidatas. Kiek procentų balsų gautumėte? Ką darytų piliečiai?

Šiandien jie tikriausiai pasiklausytų jūsų ir sužinotų, kad jūs pažadėjote viską visiems. Tikėkimės, kad jie taip pat išsiaiškintų, ką jūs darėte prieš penkerius metus. Tai buvo tada, kai daugumai žmonių žadėjote labai puikų sandėrį. Tai yra palyginimo to, ką žadėjote tada, su tuo, ką žadate dabar, ir su tuo, ko galima tikėtis, klausimas. Esu įsitikinęs, kad galime tikėtis labai mažai.

Jūs simbolizujete senąją Europą, sugadintą Europą, tai, kuo buvo prisidėta prie finansų krizės dėl prastos Komisijos veiklos, nepakankamą domėjimąsi klimato klausimais ir t. t. ir pan. Noriu būti daugumos Europos piliečių pusėje, nes esu tikras, kad jūs nesurinktumėte daugiau nei 10, 12 arba 15 proc. balsų.

Werner Langen (PPE). - (DE) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, norėčiau iš anksto pasakyti, kad Vokietijos konservatorių partijai (CDU/CSU) priklausantys Parlamento nariai palaikys jus, pone J. M. Barroso, jums siekiant pareigas eiti antrą kadenciją. Tačiau mes dedame ypatingas viltis į jus ir, žinoma, būsimą Komisiją šios antros kadencijos laikotarpiu. Noriu viską paaiškinti.

Mūsų reikalavimai orientuoti į ateitį, bet, kaip žinote, mes turime penkerių metų patirtį, todėl norėčiau trumpai apibrėžti pokyčius, kuriuos norėtume matyti. Mano nuomone, pastaruosius penkerius metus patyrėme sėkmių ir nesėkmių. Prie nesėkmių priskirtinas nepakankamas finansų rinkų reguliavimas, nes Komisijai pritrūko drąsos imtis reikalingų priemonių prieš tam tikras valstybes nares, trukdžiusias pažangai, pastebimas Tarybos įtakos padidėjimas ir kai kurių Komisijos narių, nepaisiusių subsidiarumo koncepcijos, savavaliavimas.

Mes palaikysime jūsų programą ir gaires, nes manome, kad jos išreiškia teisingą požiūrį. Mes norime įsitikinti, kad kai kurie mums svarbūs dalykai bus pasiekti, todėl esu tikras, kad atsižvelgsite į tai. Pirma, mūsų bendros politikos Europoje pagrindas turi būti socialinės rinkos ekonomikos modelis, kitaip tariant, laisvės ir atsakomybės, o ne tik laisvės, kurią galime rasti finansų rinkose, modelis.

Europos konkurencingumas ir užimtumo garantija Europoje turi būti subalansuota su aplinkos ir klimato išsaugojimu. Mane gana stebina tai, kad jūs, galimas daiktas, rizikuojate šiuo bendru požiūriu, paskirdamas atskirą Komisijos narį klimato kaitos reikalams. Mums Europoje reikalingas pramoninis pagrindas, nes pasaulio problemas, kaip antai bado, skurdo ir ligų, bus galima išspręsti tik tada, kai Europa bus stiprios ekonomikos valstybė, turinti tokį pagrindą.

Piliečiai turi paremti Europą. Per didelis reguliavimas pastebimai sumažina žmonių motyvaciją ir atitolina juos nuo Europos koncepcijos, todėl norime nepriklausomo teisės aktų poveikio įvertinimo.

Galiausiai, ketvirta, mes norime iš esmės naujo tarpinstitucinių susitarimų varianto. Šiomis sąlygomis penkerių metų kadencija bus pozityvi.

Adrian Severin (S&D). – Gerb. pirmininke, niekas negalėtų nei prašyti populiarios partijos politiko būti socialistu, nei socialistu – balsuoti už populiarios partijos politiką. Taip paprasta ir būtų, jeigu nebūtų daug sudėtingiau.

Tačiau kodėl mes jaučiamės tarsi sutrikę ir susiskirstę, kai mūsų prašoma palaikyti jūsų kandidatūrą? Būkime atviri. Pernelyg ilgas per šios Komisijos kadenciją patirtų nusivylimų ir nesėkmių, taip pat ir neįvykdytų pažadų ir iniciatyvų sąrašas. Todėl mūsų Europos piliečiai prarado ne tik pasitikėjimą Europos institucijomis, bet ir savo viltis bei užsidegimą.

Kalbant visiškai sąžiningai, turime taip pat pripažinti, kad vien jūs negalite būti laikomas atsakingu už tai. Didžiausia atsakomybė turėtų tekti nacionaliniams politiniams lyderiams, kurie visada nacionalizuodavo laimėjimus ir sueuropindavo pralaimėjimus ir kurie pirmenybę daugiausia teikė nacionaliniam egoizmui, o ne Europos solidarumui.

Daugelis jūsų vadovaujamos Komisijos narių, įskaitant socialistus, ir, matyt, tie patys nacionaliniai lyderiai, taip pat yra atsakingi už pakankamos vizijos, drąsos, kompetencijos ir valios neturėjimą. Taigi, šiandien mes

stojame ne tik prieš jus, bet ir prieš tuos, kurie kelia jus, kaip vienintelį kandidatą, į vienas svarbiausių Europoje pareigų. Aišku, jie tai daro ne iš pagarbos jūsų sugebėjimams ir teigiamoms savybėms, o dėl to, ką laiko jūsų silpnybėmis. Tai daro ne dėl to, kad mano, jog jūs dirbsite siekdamas sukurti dar glaudesnę sąjungą, socialiniu požiūriu labai patrauklią, bet dėl to, kad mano, jog jūs kviesite juos individualiai ir prašysite jų nacionalinio palaiminimo prieš kiekvieną Europos Komisijos iniciatyvą.

Mažų mažiausiai paradoksalu tai, kad Europos Parlamentas, kaip bendruomeninė institucija, užuot stiprinusi būsimo bendruomeninės institucijos, t. y. Komisijos, Pirmininko demokratinį teisėtumą, didžiąją balsų daugumą pritarusi, turėtų mesti iššūkį tarpvyriausybinei institucijai, t. y. Tarybai.

Todėl baigiantis šiam mūsų balsavimo dėl Kolegijos procesui būtų svarbu, kad galėtumėte įrodyti, jog esate vienas iš mūsų, o ne vienas iš jų.

Andrew Duff (ALDE). – Gerb. pirmininke, Pirmininką J. M. Barroso reiktų pasveikinti dėl jo tvirtos paramos sutarties keitimo darbotvarkei per ankstesnę kadenciją. Be to, jam reiktų padėkoti už geros stabilumo programos paskelbimą ir būtinus pasiūlymus dėl patobulinimų probleminiuose politikos sektoriuose, dėl kurių mes visi susitarėme.

Tačiau turiu pasakyti, kad mažėjant BVP ir didėjant mūsų išlaidoms per visą laikotarpį iki 2014 m. mūsų lauks naujos biudžetinės krizės perspektyva, tačiau tuo metu, aš tikiu, Pirmininkas J. M. Barroso neabejotinai bus Parlamento pusėje, ir jis ketina pasipriešinti pozicijai, kuri, kaip galime numatyti, bus nacionalinių išdų pozicija.

Tiesa yra tai, kad Europos Sąjungai reikia didesnio biudžeto ir biudžeto politikos, sukurtos ekonomikos atgaivinimui skatinti. Nacionalinės išlaidos turėtų būti perkeltos į Europos biudžetą tose srityse, kuriose yra aiški išlaidų ekonomija, masto ir pridėtinės vertės ekonomija ir dėl prasto rinkos veikimo reikia ryžtingesnės Europos politikos jam ištaisyti.

Mes turime sukurti biudžetui nepriklausomą, pažangesnę ir skaidresnę sistemą.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Gerb. pirmininke, aš, žinoma, nekalbu apie ankstesnį kalbėtoją, tačiau norėčiau paprašyti jūsų būti nešališkam, kai nutraukiate kalbėtojus, viršijusius jų kalbai skirtą laiką. Jūs kai kuriuos žmones ryžtingai nutraukiate, o kitiems leidžiate kalbėti labai ilgai. Tai nepriimtina.

Seán Kelly (PPE). – Gerb. pirmininke, aš tik noriu paaiškinti, kad Airija neturi vėl balsuoti dėl to, kad kažkas pasakė, jog Airijos gyventojai vėl balsuos dėl to, kad jie savo noru nusprendė tai daryti, ir priims savo sprendimą. Antra, dabar balsavimas yra kitoks nei praėjusį kartą. Mes turime garantijas, kurios Airijos žmonėms [gyventojams?] paaiškina tam tikrus dalykus, ir taip pat turime garantiją, kad galime išsaugoti savo Komisijos narį.

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Pirmininkas. – Pone S. Kelly, aš apgailestauju, tai yra nauja procedūra, tačiau turime taikyti ją teisingai. Tai taikoma tik ankstesnio kalbėtojo klausimams, o ne teiginiams. Atsiprašau, kad nutraukiau jus.

José Manuel Barroso, paskirtasis Komisijos Pirmininkas. – Gerb. pirmininke, aš pradėsiu klausimais apie politiką, o tada pereisiu prie politikos, jei turėsiu laiko.

Kalbant apie S. Hugheso klausimus, manau, kad svarbu išsiaiškinti šiuos klausimus, labai svarbius jūsų frakcijai, man ir mūsų įsipareigojimams dėl socialinės rinkos ekonomikos. Kalbant apie darbuotojų komandiravimą, mano įsipareigojimai dėl reglamento [susiję kaip tik su tos problemos, kurią jūs, pone S. Hughesai, pabrėžėte, sprendimu. Įgyvendinimo ir aiškinimo klausimai, kurie sukėlė abejonių, yra problema. Jums primenu, kad reglamentas yra tiesiogiai taikomas ir užims mažiau laiko negu bendras direktyvos persvarstymas. Bet kuriuo atveju aš sakiau, kad jei reikia, mes galime pabandyti persvarstyti direktyvą.

Kalbant apie sprendimą *Laval*, Komisijos narys V. Špidla, mūsų socialistų giminingų politinių partijų grupės narys, susitaręs su manimi, atliko labai išsamią praktinių sprendimų paiešką. Turite žinoti, kad jūsų iškeltos problemos iškyla ne visose valstybėse narėse. Darbo teisės įvairovė valstybėse narėse reiškia, kad sprendime *Laval* išnagrinėta situacija kai kuriose valstybėse narėse gali susiklostyti, o kai kuriose – ne. Kas jau kas, o jūs žinote, kad valstybės narės, socialiniai partneriai ir profesinės sąjungos lieka ištikimos darbo teisės *acquis*. Mums reikia iki galo įvertinti situaciją siekiant įsitikinti, kad teisės gynimo priemonė nesukels didesnės problemos negu ta, kuriai spręsti ji nustatyta. V. Špidla atliko tyrimą, todėl dabar galiu pasiūlyti sprendimą, mėgindamas gauti aiškų pritarimą šiame Parlamente.

O dėl viešųjų paslaugų S. Hughes paklausė, kodėl Komisija dar nepasiūlė pagrindų direktyvos. Atkreipsiu dėmesį, kad mano vadovaujama Komisija atliko labai svarbų teisinį darbą išaiškindama valstybės pagalbos taisyklių viešosioms paslaugoms taikymą. Prieš penkerius metus tai buvo svarbiausias klausimas. Tiesa tai, kad šie išaiškinimai nuslopino didžiąją aistrų dalį labai senose diskusijose dėl viešųjų paslaugų vidaus rinkoje. Aš nesakiau, kad daugiau problemų nėra. Atvirkščiai, aš pripažįstu jas. Esu išipareigojęs iki galo įvertinti situaciją, todėl nesvyruosiu, jei reikės eiti toliau. Diskusijose su jūsų frakcija pateikiau tiesų ir patikimą pasiūlymą ir laikiu, kada pradėsime dirbti su jumis, taip pat ir atitinkamų teisinių priemonių klausimu.

Dėl lyčių pusiausvyros esu priėmęs atsakomybę už ją, todėl mano vadovaujama Komisija tvarko moterų skaičiaus apskaitą. Galiu jums labai atvirai pasakyti, kad vyko labai atkakli kova siekiant priversti kai kurias valstybes nares atsiųsti kompetentingas moteris į Komisiją, nes jos nenorėjo moterų siųsti. Kaip žinote, iniciatyvą tuo klausimu rodo valstybės narės. Dar kartą išipareigoju padaryti viską, ką galiu. Prisimenu, kad J. Delors'o vadovaujamoje Komisijoje nebuvo moterų, o antroje buvo tik viena. Vienu metu mano vadovaujamoje Komisijoje buvo devynios moterys Komisijos narės, o tai, mano manymu, labai svarbu. Kandidatė į generalinio sekretoriaus – svarbiausio Komisijos tarnautojo – pareigas pasiūliau pirmą moterį; taigi, šiuo klausimu turiu daug išipareigojimų ir šiuo atveju man reikia jūsų paramos. Tačiau dar kartą prašau – dirbkite su savo valstybėmis narėmis, kad jos nesiimtų šios senos praktikos, nes per 50 metų kai kurios valstybės narės nesugebėjo pateikti nė vieno pasiūlymo dėl moterų Komisijoje.

Kalbant apie socialinių reikalų klausimą, išdėstykite jį tiesiai. Jeigu norite užsipulti J. M. Barroso karikatūrą, tai taip ir darykite, tačiau jūs puikiai žinote, kad aš dažnai teikiau pasiūlymus, kuriuos Taryba atmetė – įskaitant, be kita ko, kai kurias vyriausybes iš jūsų giminingų politinių partijų grupės. Būkime sąžiningi kalbėdami apie tai. Paskutinėje Europos Vadovų Taryboje aš pasiūliau daugiau nereikalauti Socialinio fondo bendro finansavimo iš tų šalių, kurios neturi šios galimybės, būtent iš naujų valstybių narių, turinčių sunkumų. Aš pateikiau šį pasiūlymą. Kelios vyriausybės jį atmetė, įskaitant keletą iš tų, kurių vadovybė arba finansų ministras yra iš jūsų partijos. Taigi, aš visiškai nesutinku. Racionaliai mąstant, nesąžininga visą laiką pulkti Komisiją. Jūs prašunate pro šalį. Tai daryti jums lengviau, tačiau tiesa yra tai, kad mes perlenkiame lazda. Po tos Tarybos aš pateikiau svarstyti pasiūlymą – dabar jį svarsto Taryba – laikinai sustabdyti Socialinio fondo bendro finansavimo taisyklių taikymą sunkumų turinčioms šalims. Esu turiu daug išipareigojimų socialinei sanglaudai. Argi galėčiau būti neprisimęs išipareigojimų, kai esu atvykęs iš tokios šalies kaip Portugalija, kuri turi tiek daug naudos iš Europos Sąjungos? Esu ištikimas socialinei ir ekonominei sanglaudai, todėl tikiu šia savo parodija, kurią kai kurie bando pateikti kaip kenkiančią Europai. Sutinku su tuo, ką anksčiau pasakė A. Lambsdorff. Aš labiau norėčiau turėti pagrindinės proeuropietiškos giminingų politinių partijų grupės paramą, tačiau kai kurie nusišalina nuo to. Tai yra jūsų, o ne mano pasirinkimas.

Noriu pasiekti kuo platesnį bendrą sutarimą ir nieko neišskirti. Būkime atviri – didžiulį įnašą į Europos integracijos istoriją įnešė ne tik EPP, socialistai ir liberalai. Ir konservatoriai lordas A. Cockfield, ir komunistai, pvz., Altiero Spinelli, ir Žaliųjų judėjimas daug prisidėjo prie mūsų Europos integracijos. Po rinkimų ir esant šiai nuomonių įvairovei svarbu, kad dirbtume kartu Europos labui. Mums reikia stiprios Europos, tačiau šiuo atveju yra prieštaravimų. Viena vertus, jūs sakote, kad norite stiprios Europos, norite stiprios Komisijos, norite, kad stočiau prieš kai kurias valstybes nares, kurios vadovaujasi nacionaliniais interesais, tačiau kartu sakote: „Mes nebalsuosime už jus. Mes ketiname sumažinti jūsų įtaką. Mes ketiname susilpninti jus valstybių narių atžvilgiu.“ Šiuo atveju yra prieštaravimas; taigi, būkime sąžiningi kalbėdami apie tai. Jeigu norite stiprios Komisijos, kuri turėtų visas teises ir iniciatyvą ginti Europos interesus, bent jau suteikite man nekaltumo prezumpciją. Mes gyvename sunkiais laikais, todėl visiškai skaidriai pateikiau tiesų pasiūlymą jums – patikimą pasiūlymą visiems Parlamento nariams. Jūs negalite sakyti, kad skirtingoms frakcijoms pasakojau skirtingus dalykus, nes tai yra ta pati programa, kurią pristatau jums visiems. Šiandien pridėjau keletą papildymų ir paaiškinimų, bet programa ta pati. Žinoma, tai yra kompromisas, tačiau Europa geriausiai veikia kompromiso pagrindu. Europa negali veikti fanatizmo arba dogmatizmo pagrindu.

Dėkoju EPP už man suteiktą paramą. Esu iš tikrųjų dėkingas už paramą, kurią man suteikėte, tačiau EPP pirmoji pasakė, kad nenori to, nes ji yra viena. Jokia frakcija viena neturi daugumos, todėl Europoje turime siekti bendro sutarimo. Formuoti šį Europos bendrą sutarimą nepaprastai svarbu. Žinoma, mūsų ideologiniai skirtumai išlieka ir mes tęsiame politines diskusijas, tačiau dedame pastangas, kad turėtume stipresnę Europą. Esu išipareigojęs tai daryti. O jūs ar esate? Toks yra mano klausimas.

Joe Higgins (GUE/NGL). - Gerb. pirmininke, J. M. Barroso neatsakė į mano kaltinimą Komisijai dėl kišimosi į demokratinį procesą Airijoje dėl Lisabonos sutarties...

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Gerb. pirmininke, pone J. M. Barroso, man iškilo problema, o tai reiškia, kad rytoj neketinu balsuoti už jus, tačiau jūs žinote, kokia ji yra, nes mano frakcija puikiai išaiškino ją. Tai – politinė problema. Jūs neturite Europos pertvarkymo aplinkos ir socialiniu požiūriu projekto. Vis dėlto mano manymu kaip tik jį mums reikia parengti šiuo metu.

Tačiau, kaip paprastai išdėstė J. Daul, būtent dešinieji laimėjo rinkimus, todėl jūs esate dešinėje. Padėtis aiški.

Vis dėlto norėčiau gerbti Komisijos Pirmininką, tačiau turiu keblumų dėl to: kai matau jus, neišvengiamai pagalvoju – užtikrinu jus, kad tai tiesa, – apie jūsų atsakomybę už slaptus CŽV skrydžius.

2002–2006 m. per Portugalijos oro erdvę į Gvantanamą buvo pervežti 728 žmonės. 2002–2004 m. jūs buvote ministras. Todėl negaliu jums, pone J. M. Barroso, patikėti, kai jūs gražbyliaujate apie Europą kaip apie kovotoją dėl žmogaus teisių. Aš laikiu iš jūsų – tikiuosi, iš jūsų, nes ateityje norėčiau gerbti jus kaip Komisijos Pirmininką, – ne jūsų memuarų, kad ir kiek daug metų būtų praėję, bet kad jūs pripažintumėte atsakomybę už šį rimtą poelgį, metantį šešėlį Europos vertybėms.

Derk Jan Eppink (ECR). – Gerb. pirmininke, yra posakis, kad jeigu jūs nesate prie stalo, esate valgiaraštyje. Kitas dešimtmetis nulems, kur Europa ketina būti. Dabartinė pažangi Vakarų Europos karta ilsisi nuo istorijos. Mes užaugome taikoje. Mes užaugome gerovės valstybėje. Mes prisidarėme skolų ir perkėlėme jas savo vaikams. Tačiau istorija beldžiasi į mūsų duris. Daugelį metų mūsų ekonomika augo lėtai; mes susiduriame su didėjančia imigracija ir išgyvename visuomenės senėjimą.

Deja, Europa neturi laimėjimų kultūros. Europietiška svajonė – kuo greičiau išeiti poilsio į Prancūzijos Rivjerą. Jeigu mes nediegsime naujovių ir nekelsime verslumo kultūros, kaip jūs numatėte, Europa atsidurs valgiaraštyje.

Aš dedu viltis į jūsų vadovavimą. Norėčiau duoti jums vieną patarimą – toliau telkite Europą spręsti pagrindinio jos uždavinio. Jeigu jums nepavyks čia, jums nepavyks niekur. Likite nešališkas ir nesiūlykite Europos mokesčių, nes tai išprovokuos šakių revoliuciją prieš Europą. Aš niekada nemačiau demonstracijos už Europos mokesčius. Tai tiesiog yra per toli esantis tiltas, todėl jūs tik duosite pretekstą visuomenės pykčiui.

Aš dedu viltis į jūsų realistinę išmintį siekiant Europą pasodinti už stalo, o ne patiekti ją ant jo, ir linkiu sėkmės per jūsų antrą kadenciją.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gerb. pirmininke, mes žinome, kad J. M. Barroso atstovauja kintančiam turinčiųjų valdžią Europoje kompromisui. Mes taip pat žinome, kad tarp valstybių narių vyriausybės jis turi daugiausia bendro. Žinome, kad J. M. Barroso taip pat turi ką pritaikyti kiekvienam: užuominą į maoizmą esantiems kairėje, konservatizmo atspalvį Krikščionių socialistų partijos nariams, šiek tiek neoliberalizmo ir dar žaliąjį ir socialistinį požiūrį.

Žinoma, J. M. Barroso kandidatuoja be opozicijos ir be alternatyvos. Todėl dabar jis išgyvena keletą įtemptų dienų ir turi išklausti nemalonus susivienijusių kairiųjų ir kitų kritikų pastabas.

Tačiau tai apsimokės, nes mes žinome, kad po šių įtemptų dienų J. M. Barroso tikriausiai vėl bus Komisijos Pirmininkas ir kad vėl bus siekiama nelengvų kompromisų ne tik tarp didelių ir galingų frakcijų šiame Parlamente, bet ir tarp vyriausybių Taryboje, ir kad J. M. Barroso, kuris įkūnija pastarųjų penkerių metų Europos integracijos nesėkmes, tikriausiai taip pat elgsis ir ateinančius penkerius metus. Kai taip atsitinka, mes visi mažai ką galime padaryti.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). – Gerb. pirmininke, pirmiausia norėčiau pareikšti, kad mes palaikome Pirmininko J. M. Barroso siekį bei jo programą ir kad tai sakau 28, o gal daugiau, Lenkijai atstovaujančių EP narių vardu.

Vis dėlto šioje programoje yra vienas dalykas, ypač artimas mūsų širdžiai, – tai energetinis saugumas. Jūs, pone J. M. Barroso, žinote, kad šiame Parlamente yra labai daug asmenų, susijusių su šiuo klausimu. Mums reikia iš naujo persvarstyti ir iš naujo įvertinti šio proceso pažangą bei trūkumus ir nustatyti prioritetus ateinantiems mėnesiams bei metams.

Dabartinė padėtis yra ne patenkinama, o greičiau niūri, nes, nepaisant visų pareiškimų ir aiškos geros valios, energetikos infrastruktūros ir krizės mechanizmų srityje padaryta pažanga toli gražu nėra pakankama. Priemonės, kurių buvo imtasi, netenkina visų lūkesčių ir vis dar nėra pakankamos.

Mes, aišku, palankiai vertiname Komisijos ir Tarybai pirmininkaujančios valstybės nustatytas trumpalaikes priemones, tačiau tikimės, kad Komisijos Pirmininkas pateiks ilgalaikę viziją bei parodys ryžtą ir kad reikalui

esant Komisijos Pirmininkas drąsiai atrems valstybių narių inerciją bei egoizmą arba mes tam iššūkį. Mums reikia stiprios Komisijos ir tvirto jūsų vadovavimo, nes mums reikia, kad Komisija veiktų visos Europos Sąjungos vardu ir Europos Sąjungos piliečių labui.

Norėčiau pabrėžti, kad toks vadovavimas turėtų būti grindžiamas bendru sutarimu ir kad jūs turite vadovauti ir ištraukti į Parlamento, Komisijos ir valstybių narių veiklą. Kaip žinote, šią idėją Parlamente pradėta įgyvendinti prieš trejus metus, tačiau mums šioje srityje vis dar reikia daug nuveikti ir vis dar reikia laukti, kol ši svajonė išsipildys.

Tikiuosi, kad iki šios teisėkūros institucijos kadencijos pabaigos jūs, Pirmininke J. M. Barroso, padarysite taip, kad šis stebuklas įvyktų, ir kad jums bus suteikta galimybė tai padaryti.

To tikėdamiesi mes remiame jūsų kandidatūrą ir laikome suspaudę kumščius, kad taptumėte Pirmininku.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Gerb. pirmininke, pone J. M. Barroso, savo įžanginėje kalboje sakėte, kad Europa ir pasaulis patiria vertybių krizę. Kodėl jūs nekalbate paprasta kalba? Mes neabejotinai patiriame krizę dėl radikalaus rinkos mąstymo, kurio vieni svarbiausių šalininkų esate jūs ir jūsų frakcija. Aš savo rinkėjams pažadėjau, kad nebalsuosiu už jus, – taip pasielgė daugelis kitų socialdemokratų, – jeigu negarantuosite, kad Darbuotojų komandiravimo direktyva bus iš dalies pakeista siekiant padidinti darbuotojų teises.

Dabar girdžiu jus bandant kalbėti taip, tartum jūs sutinkate su šiuo reikalavimu. Tačiau jūs sakote, kad šis reikalavimas bus įvykdytas ne iš dalies pakeičiant direktyvą, bet nauju reglamentu, o tai, kaip žinome, būtų visiškai neadekvatu. Kartu aš girdžiu jus piešiant klaidingą šių pakeitimų padarinių Darbuotojų komandiravimo direktyvai vaizdą. Jūsų apie tai klausė ir anksčiau, ir jūs nuolat išsisukinėjote. Aš vėl jūsų klausiu: ar jūs imsitės veiksmų Darbuotojų komandiravimo direktyvai iš dalies pakeisti, kad Europos darbuotojai visoje ES gautų vienodą užmokestį už vienodą darbą, o ne patirtų darbo užmokesčio dempingą, kurį mes šiuo metu patiriame visoje Europoje?

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Gerb. pirmininke, šiandien Europa – žemynas, kuriam būdinga taika ir demokratija. Taip nebuvo prieš 70 metų, kai Europa kariavo. Taip nebuvo ir prieš 20 metų, kai Europa buvo padalyta į Rytus ir Vakarus.

Mūsų kartos pareiga – valdyti mūsų žemyną ir saugoti bei stiprinti atvirą ir demokratinę Europą. Pone J. M. Barroso, jūs turite ypatingą pareigą.

Europai reikia aiškaus vadovavimo ir ES, kuri būtų ir matoma, ir skirta Europos žmonėms ne tik sunkiais, bet ir gerais laikais. Mums reikia vadovybės, kuri išiklauso. Šiuo atžvilgiu jums reikia padaryti daugiau. Norėčiau pamatyti daugiau priimtų išipareigojimų, kuriuos šiandien matėme, ir daugiau J. M. Barroso, kurį šiandien taip pat matėme.

Rytoj jūs sulauksite Švedijos liberalų partijos – Cecilijos Malmström partijos – paramos, tačiau ne dėl to, kad dėl visko sutinkame su jumis, o dėl to, kad manome, jog galite padaryti daugiau negu parodėte mums iki šiol.

Tai – keletas pagrindinių jūsų darbo tęsimo principų.

Protekcionizmas yra bjaurastis – netgi buvusiam maoistui. ES stiprybė – jos atviros sienos ir laisvoji prekyba.

Žmogaus teisės taikomos visiems, kad ir kur jie būtų. Šiuo atžvilgiu mums reikia padaryti daugiau.

Dėl ekonomikos krizės būtinai reikalinga nauja pasaulio tvarka ir subalansuoti reglamentai, suteikiantys mums galimybę įveikti klimato krizę. Laisvi Europos ūkininkai, lankstūs vartotojai ir rinkos galimybės.

ES nereikia kovų dėl didesnių institucinių galių. Apsaugok mus nuo tokio likimo! Europa turi pakankamai nevykėlių. Pone J. M. Barroso, tikėkimės, kad rytoj turėsite galimybę sudaryti naują Komisiją. Tikiuosi, jūs paskui užtikrinsite, kad naujojoje Komisijoje būtų tiek pat moterų, kiek ir vyrų.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Pone J. M. Barroso, kaip žinote, jūs visiškai neužsiminėte apie savo poziciją tokiais klausimais kaip biologinės įvairovės apsauga arba jūsų išipareigojimai pagal Tūkstantmečio tikslus ir Europos Sąjungos darnaus vystymosi strategiją.

Aš daugiausia dėmesio skiriu darbo rinkos lankstumo ir užimtumo garantijų pusiausvyros sąvokai, kuri dažnai naudojama lankstumui ir saugumui suderinti. Matyt, ši sąvoka slepia didelius pavojus darbuotojų

apsaugos požiūriu. Pvz., dalinis užimtumas gerai, kai jis yra darbuotojo pasirinkimas. Tačiau priverstinis užimtumas, kai darbuotojas neturi pasirinkimo, bet galbūt negali rasti darbo, atrodo kaip dalinis nedarbas.

Panaši problema yra dėl priverstinio įdarbinimo darbo vietose ir darbo trukmės, kuri turi neigiamą poveikį piliečių gyvenimui ir gyvenimo kokybei. Jeigu būsite išrinktas, kokias politikos gaires ketinate parengti šiais klausimais, jums rūpimais atvejais? Be to, kodėl neminite konkrečių užduočių ekologiškosioms profesijoms ir kitoms panašioms iniciatyvoms, – ne dėl to, kad taptumėte žaliuoju, o dėl to, kad pagaliau nurodytumėte, kuris kelias veda iš krizės?

George Becali (NI). – (RO) Pone J. M. Barroso, aš perskaičiau jūsų dokumentą ir, visiškai atvirai kalbant, rytoj balsuosiu už jus, nes manau, kad Europai reikia tokio religingo krikščionies kaip jūs, išauklėto šia dvasia. Manau, kad rytoj būsite Komisijos Pirmininkas, ir raginu jus, pone J. M. Barroso, paprašyti Dievo duoti jums tai, ką jis davė Saliamonui – išminties, kad galėtumėte vadovauti Europos Komisijai. Prašau, Dieve!

Mario Mauro (PPE). – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, Europos liaudies partijos Italijos delegacija remis jus, pone J. M. Barroso, su mums įprasta pagarba, draugiškumu ir lojalumu.

Vis dėlto raginame jus parodyti daugiau drąsos siekiant sudaryti sąlygas mūsų institucijoms ypač reikšmingais laikais, kuriuos išgyvename, ir sutelkti dėmesį ne tik į teisėtą vyriausybių susirūpinimą, bet ir visų pirma į jaunosios kartos poreikius, jų norą pastatyti namą, turėti šeimą ir vaikų – iš esmės drąsos kovoti dėl teisingos Europos, kuri būtų paremta mūsų atsakomybės jausmu, o ne mūsų politiniu mišiniu. Todėl raginu savo kolegas socialistams atstovaujančius Parlamento narius parodyti tokią pat drąsą.

Žinoma, pakartotinis J. M. Barroso išrinkimas gali būti laikina priemonė bendro sutarimo krizei, kurią aiškiai parodė rinkimų rezultatai, tačiau balsavimas už, nors ir balsavimas už keliant sąlygas kandidatui į Komisijos Pirmininkus, taip pat suteiktų jums visiems galimybę atlikti savo vaidmenį šiuo sunkiu metu ir pasiųsti Europos visuomenei aiškų signalą, kad tai, kas mus vienija, yra svarbiau negu tai, kas mus skiria, ir kad tik šitaip, būdami kartu, galime padėti vieni kitiems išlipti iš bedugnės.

Trumpai tariant, tai ne tik balsavimas už J. M. Barroso, bet ir balsavimas už aiškų ir paprastą būdą: tai, kad Komisija sudaryta jums visiems prisidedant, reiškia, jog ji bus labiau nepriklausoma, veiksmingesnė, stipresnė ir, kitaip tariant, labiau europietiška.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Norėčiau apsvarstyti temą, kuri kelia susirūpinimą daugeliui Europos Sąjungos žmonių, įskaitant ir mane. Mūsų ekonomikos išgyvena labai sunkų laikotarpį, krizės laikotarpį, kurio poveikį visų pirma jaučia vadinamieji paprasti žmonės. Šie žmonės kovoja dėl savo darbo, savo gyvavimo ir savo vaikų ir būtent jų baimė bei nerimas sukuria tokias palankias sąlygas kraštutinių dešiniųjų ekstremizmui plisti ES ir valstybėse narėse.

Praeityje kraštutiniai dešinieji ekstremistai slėpė savo veidus įvairiomis kaukėmis ir pavidalais. Šiandien jie iškilmingai žygiuoja per viešas aikštes ir atvirai kalba žiniasklaidai. Be to, šie žmonės, skleidę neapykantą romams, žydams, imigrantams ir homoseksualams, steigia politines partijas ir, deja, šiuo sunkiu laikotarpiu sėkmingai kelia kandidatus tiek į nacionalinius parlamentus, tiek į Europos Parlamentą.

Galiausiai ne taip seniai netgi čia, šios demokratinės institucijos salėje, čia, Europos Parlamente, matėme kai kuriuos EP narius atvykstančius arba, tikriaus sakant, įžygiuojančius su unifর্মomis, primenančiomis Antrojo pasaulinio karo fašistus.

Todėl noriu jus, gerb. pirmininke, paklausti, kokias priemones ateityje reikia priimti jūsų vaidmens ir Komisijos kaip institucijos atžvilgiu, nukreiptas prieš tokį Europos Parlamento užgauliojimą ir ypač faktinę kovą su ekstremizmu?

Sophia in 't Veld (ALDE). – Gerb. pirmininke, J. M. Barroso pažymėjo, kad mes gyvename nepaprastais laikais, – tai tiesa, tačiau nepaprastais laikais reikalingas nepaprastas vadovavimas. Ar jūs, pone J. M. Barroso, esate tas lyderis? Aš nepalaikiau jūsų 2004 m., todėl labai gaila, kad per penkerius metus jūs nepadarėte pakankamai, kad įtikintumėte mane.

Vis dėlto dauguma mano frakcijos narių nori suteikti jums nekaltumo prezumpciją, tačiau mes atidėsime savo galutinį sprendimą tol, kol pamatysime visą Komisijos narių portfelių paketą ir visą informaciją apie jūsų politinę programą, kad nepamirštumėte, – tikiuosi, girdite ironiją, – jog Europos Komisijos Pirmininkas yra politikas, o ne valstybės tarnautojas turintis užimtumo garantiją.

Kad ir kokie būtų balsavimo rezultatai, šis procesas sustiprino Europos parlamentinę demokratiją, nes, nepaisant kai kurių esančiųjų šiame Parlamente būsavimų, kandidato įpareigojimas vykdyti kampaniją ne susilpnino, o sustiprino Komisijos Pirmininko poziciją. Taip yra dėl to, kad, mano nuomone, Europos Parlamento suteikti įgaliojimai vykdyti politinę programą yra daug tvirtesnis pagrindas, negu iškėlimas kandidatų remiantis užkulisiniu nacionalinių vyriausybių sandėriu.

Be to, kitaip nei jūs, aš patikėjau – jeigu atidžiai klausiausi, – kad tikros opozicijos pasirodymas šiame Parlamente labai palankiai vertintinas ir yra požymis, kad Europos parlamentinė demokratija yra gyvybinga ir subrendusi.

Taigi, pone J. M. Barroso, jūsų eilė veikti. Ar priimsite iššūkį? Nes jūs manęs dar neįtikinote. Tačiau tai ne tiek svarbu, pone J. M. Barroso, kiek Europos piliečių įtikinimas per ateinančius penkerius metus.

(Plojimai)

PIRMININKAVO: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

Pirmininko pavaduotoja

Judith Sargentini (Verts/ALE). – (NL) Gerb. pirmininke. Pone J. M. Barroso, kai staiga prasidėjo kreditų krizė, jūs nieko nedarėte. Būtent Tarybai pirmininkaujanti Prancūzija rado kelią į atsarginį išėjimą. Jūs nesusigrąžinote iniciatyvos nei su savo Europos ekonomikos atgaivinimo planu – jūs nesugebėjote suteikti valstybės pagalbos automobilių pramonei, priklausančiai nuo aplinkos sąlygų, – nei su pasiūlymu dėl geresnės finansų priežiūros: vos tik susidūręs su Londono Sičio pasipriešinimu, jūs kapituliuote. ES turėjo iniciatyvą visuotinio požiūrio į klimato krizę srityje, o jūs greitai išleidžiate ją iš savo rankų.

Jūs grasinatė, kad leidimus didžiajai išmetamo CO₂ kiekio mažinimo daliai pirksite iš besivystančių šalių, užuot užtikrinę, kad patys jo išmestume mažiau. Jūs galėtumėte nacionalines vyriausybes kaltinti už tai, bet ne už praėjusios savaitės pasibaisėtina mažą besivystančioms šalims siūlomą pagalbą dėl klimato kaitos – 2 mlrd. EUR. Tai yra menka suma, palyginti 30–35 mlrd. EUR, kuriuos Europa privalėtų suteikti. Taip elgdamasis jūs labai ribojate Kopenhagos konferencijos sėkmės galimybes. Kreditų krizė, ekonomikos krizė ir klimato krizė – trys tikrojo vadovavimo išbandymai. Pone J. M. Barroso, tris kartus jums nepavyko pasiekti tikslo.

Diane Dodds (NI). – Gerb. pirmininke, kaip nauja šio Parlamento narė, aš klausiausi daugelio kalbėtojų, daugiausia dėmesio skyrusių J. M. Barroso laimėjimams einant pareigas ir išreiškusių didelį susirūpinimą. Iš dalies sutinku su jais.

Pone J. M. Barroso, mūsų nuomonės dėl Lisabonos sutarties visiškai išsiskiria. Tačiau jūs labai domėjotės mano rinkėjais Šiaurės Airijoje. Dėkoju jums už šį dėmesį. Mes vertiname Komisijos pareigūnų paramą ir jų bei Šiaurės Airijos glaudžius darbinis santykius visais lygmenimis. Aš tikiuosi, kad šie santykiai nenutrūks ir mano rinkėjai turės naudos iš jų.

Jūs tikriausiai žinote apie mūsų praeitį – smurto poveikį investicijoms bei naujų kelių ir geležinkelių poreikį. Jūs tikriausiai žinote apie didžiules ekonomikos galimybes, atsiveriančias plėtojant turizmą. Stengdamasi padėti mūsų ekonomikos plėtrai, norėčiau paraginti Komisiją ištirti, kokie išteklių bus skiriami siekiant kompensuoti daugelio metų nepakankamas investicijas.

Kaip šiandien jau sakė daugelis esančiųjų šioje posėdžių salėje, reikšmę turi tik veiksmai ir įvykdymas.

Jaime Mayor Oreja (PPE). – (ES) Gerb. pirmininke, Komisijos Pirmininke, noriu pateikti išankstinę pastabą.

Iš pagarbos rinkimams ir Europos žmonėms po rinkimų negalime rengti tokių pat diskusijų kaip prieš rinkimus. Šiuo atžvilgiu neturėtume elgtis kaip nors kitaip negu elgiamasi nacionaliniuose parlamentuose.

Jeigu Europos Komisijos narių klausimą sprendžia kiekvienos šalies dauguma, mes daugiausia turėtume rūpintis tuo, kad Komisijos Pirmininkas būtų ištikimas tam, už ką Europos žmonės balsavo Europos Parlamento rinkimuose, ir dėl to – J. M. Barroso tapimo Komisijos Pirmininku svarba ir teisingumu. Tai yra griežtai demokratinis principas.

Yra du klausimai, kuriuos pateikė J. M. Barroso ir dėl kurių man nekyla jokių abejonių, kad juos reikia aiškiai ir neabejotinai palaikyti. Pirmasis klausimas – dabartinės padėties įvertinimo, kurį jis pateikė savo kalboje ir pastabose, mastas. Mes išgyvename ne tik ekonomikos ir finansų, bet ir vertybių krizę. Pirmą kartą šiame Parlamente girdėjau nors tokį šių apibūdinimų patvirtinimą. Mes išgyvename ne tik krizės, bet ir pasaulio

pokyčių laikotarpį. Todėl labiau nei kada nors anksčiau dėmesys turi būti atkreiptas į teigiamus asmenybių veiksmus ir požiūrio į valstybę ir rinkas pasikeitimą, nes daugelyje ES šalių tikriausiai gyvenome ne pagal savo kišenę.

Kitas klausimas, kurį taip pat palaikau, – J. M. Barroso Europos siekis. Europai reikia apsispręsti, suteikti prioritetus ir organizuoti, o krizė ir Lisabonos sutartis yra du pagrindiniai klausimai, kuriems Komisijos Pirmininkas turi skirti ypač daug dėmesio. Stengiantis įveikti krizę reikia ryžtingos Komisijos ir, be to, Parlamento, sugėbančio įveikti sunkią padėtį, į kurią patenkame.

Krizė dar nesibaigė, o jos ateitis iki šiol nežinoma. Tai taip pat mus verčia spręsti socialinės nelygybės Europos Sąjungoje klausimą. Todėl mums reikalingas politinis siekis, kurį jūs, pone J. M. Barroso, atskleidėte šią popietę.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Gerb. pirmininke, pone deleguotasis pirmininke, atidžiai išklauses jus norėčiau išskirti keletą klausimų, kuriais daugelis iš mūsų sutiktų.

Pirma, aišku, kad mes gyvename krizės laikais, tačiau daugelis iš mūsų mano, kad pastaraisiais metais Europa nesugebėjo suteikti lūkesčių ir vilčių, kurios galėtų padėti įveikti pesimizmą.

Antra, aišku, kad mums reikia Europos Sąjungos, stiprių institucijų ir Komisijos, kuri žinotų, kur eina. Tačiau daugelis iš mūsų mano, kad jūs negalite būti kandidatu perrinkti į tą pačią Komisiją, o tikriau į naujos kadencijos Komisiją, kad būtų galima pradėti naują erą, kurioje susidursime su daug daugiau ir sunkesnių iššūkių.

Mums reikia Europos, sugėbančios reguliuoti rinkas ir garantuoti teises, ypač socialines. Tačiau mums tikrai reikia Europos, sugėbančios tapti veiksmingesne siekiant pašalinti visuotinį piktnaudžiavimą ir neteisębybę kilmės šalyse.

Aš išklaučiau pasiūlymą, kad jūsų vadovaujamoje Komisijoje būtų narys, atsakingas už imigraciją, kuris rūpintųsi saugumu. Noriu pabrėžti, kad imigracija daro poveikį ne vien – arba ne daugiausia – mūsų saugumui, bet ir mūsų vertybėms bei pajėgumui šalinti nelygybę kilmės šalyse.

Todėl rytojaus balsavimas reikš ne proceso pabaigą – jis greičiau bus pirmas žingsnis arba išeities taškas vykdant didžiulę užduotį, kurios naujos kadencijos Komisija turi imtis, kad, nepaisydama tų, kurie trokšta Europos Sąjungos paralyžiaus ir atsitraukimo, galėtų suteikti naują impulsą siekti daug geresnės Europos negu ta, kurią pažinojome pastaraisiais metais. Ši naujos kadencijos Komisija turi sugebėti apsiginti nuo eurofobų ir euroskeptikų; ji turi sugebėti apginti savo, kaip Europos variklio, nepriklausomybę Taryboje, ji turi sugebėti tai daryti ne tik bendradarbiaudama, bet ir nuolatos reaguodama į šį Parlamentą.

Michel Barnier (PPE). – (FR) Gerb. pirmininke, pone J. M. Barroso, yra keletas nuostatų ir priežasčių, dėl kurių rytoj parodysime pasitikėjimą ir labai aiškiai balsuosime.

Pirmoji nuostata – demokratinis nuoseklumas atsižvelgiant į jus vieningai pasirinkusių 27 valstybių arba vyriausybių vadovų pasirinkimą, į tai, ką mes sakėme per rinkimų kampaniją, buvusią ne taip jau seniai, ir į piliečių balsavimą. Mes neketiname atsiprašyti už tai, kad laimėjome rinkimus, nors ir žinome, – mūsų kolegoms Parlamento nariams norėčiau pasakyti, kad mes puikiai žinome, – kad turėsime pateikti jums daugiau idėjų, negu pateiktų vien Europos liaudies partija (krikščionys demokratai). Paskui yra demokratinis nuoseklumas, susijęs su pasirengimu, kurį vykdėte keletą savačių reikalaudamas nuoširdaus ir paprasto dialogo su Parlamentu, o mes čia esame tam, kad tai paliudytume.

Yra antra priežastis – įsitikinimas, labai tvirtas įsitikinimas, kad Europoje nebus tvirtos politikos, jeigu bus silpnos institucijos. Mums reikia stiprių institucijų. Todėl viliamės, kad Lisabonos sutartis bus ratifikuota. Ji yra priemonių kompleksas, kuriuo institucijos bus priverstos dirbti. Mums reikia stiprios Komisijos, kuri galėtų kuo greičiau pasipriešinti krizei.

Trečioji priežastis – pasitikėjimo sutartis, kurią pasirašėme su jumis. Esant šiai labai smarkiai ir didelei ekonomikos, finansų, maisto – nepamirškime milijardo pasaulyje badaujančių žmonių – ir aplinkos krizei mums reikia Komisijos, kuri pademonstruotų savo kovingą dvasią. Mums reikia jūsų ir mūsų kartu su jumis, kad iš šios krizės visko išmoktume valdymo, reguliavimo, naujovių diegimo ir naujos politikos srityje, – aš galvoju apie sumanymą steigti Europos taupomuosius bankus, kurie remtų strateginių sektorių mažas ir vidutines įmones, – o dėl didžiausios krizės, aplinkos krizės, įdiegtume naują ekonominio ir socialinio augimo, kaip jūs pats sakėte, ekologiško augimo, modelį.

Kaip tik todėl, pone J. M. Barroso, esame pasirengę rytoj pasirašyti pasitikėjimo sutartį su jumis.

David-Maria Sassoli (S&D). - (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, šiandieninė jūsų, pone J. M. Barroso, kalba nepakeitė mūsų nuomonės. Mūsų požiūris lieka griežtai neigiamas. Per jūsų pirmininkavimo metus Komisija pasirodė esanti nepajėgi ir stokojanti savarankiškumo. Taip buvo finansų krizės atveju ir tas pats pasakytina apie migracijos politiką, nes pagrindinių teisių užtikrinimas ir Bendrijos teisės laikymasis turi būti du tos pačios politikos aspektai.

Šioje posėdžių salėje pasakėte, kad ketinate paskirti Komisijos narį, atsakingą už teisingumą ir teises, bei Komisijos narį, atsakingą už vidaus reikalus ir migraciją. Nedarykite to, pone J. M. Barroso, nes siekiant neparemti ksenofobinės politikos migracija ir teisės turi likti kartu. Jūs turite daugumą čia, Parlamente, turite dešiniąją daugumą, o mes jokių būdu negalime laikyti savęs susijusiais su šia dauguma. Suprantu Liberalų ir demokratų aljanso už Europą frakcijos sunkumus, tačiau, pone G. Verhofstadta, nesakykite mums, kad nuoseklų požiūris, kurio reikalavote tam, kad būtų galima įveikti krizę, yra neatsiejamas nuo spartos, kuria bus formuojama J. M. Barroso vadovaujama Komisija.

Akivaizdu, kad mes negalime savęs laikyti susijusiais su šia dauguma. Mūsų pozicijų negalima suderinti su pozicijomis tų asmenų, kurie neryžtingai kovoja dėl visiškos ir tvirtos informavimo laisvės, kurie nekovoja dėl teisių išsaugojimo ir kurie laiko Parlamentą vien forumu nacionalinėms vyriausybėms atstovauti.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Gerb. pirmininke, Komisijos Pirmininke, energetinio saugumo didinimas – svarbus jūsų programos klausimas. Sėkmingos derybos su Turkija, kurios lėmė „Nabucco“ susitarimo pasirašymą, reiškia, kad Europos Sąjunga sugeba tarptautinėje arenoje atstovauti valstybėms narėms, todėl noriu pasveikinti jus su šiuo laimėjimu. Tikiuosi, kad taikant tuos pačius metodus panašios sėkmės bus sulaukta užtikrinant reikalingą dujų kiekį, kai regione yra šalių, norinčių leisti pasinaudoti savo šaltiniais šiame projekte. Būsima Komisija privalo visoms valstybėms narėms sukurti vidaus energijos rinką, užtikrinti veiksmingą konkurenciją ir aukšto lygio tiekimo saugumą.

Šiuo atžvilgiu svarbų vaidmenį suvaidins Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūra. Rumunija kreipėsi su siūlymu priimti šios agentūros centrinę buveinę, ir aš tikiuosi, kad ji sulauks reikalingos paramos. Energetinis saugumas taip pat priklauso nuo ES kaimynių. Turime remti kaimynines šalis, kurios pritaria Europos vertybėms ir siekia tapti Europos šeimos dalimi.

Be to, noriu atkreipti jūsų dėmesį į vis dar trapią politinę ir sunkią ekonominę padėtį Moldovos Respublikoje. Reikia skubiai suteikti paramą naujoms Kišiniovo politinėms valdžios institucijoms siekiant padėti joms išbristi iš šios sunkios padėties.

Galiausiai tvirtai tikiu, kad rytojaus balsavimas parodys Europos institucijų stabilumą ir turės teigiamą poveikį Airijos referendumo rezultatams.

Catherine Trautmann (S&D). - (FR) Gerb. pirmininke, pone J. M. Barroso, aš taip pat galiu iš karto pasakyti, kad per penkerius metus jūs neįtikinote Prancūzijos socialistų ir dabar jums nepavyksta įtikinti mūsų dėl projekto, apie kurį daug kalbate, bet nieko konkretaus nepasakote apie jo tikslus.

Kaip galite mums sakyti, kad balsuotume už jus, jeigu norime įvairovėje susivienijusios Europos, kai būtent dėl to, kad norime šios Europos, patariame palaukti Airijos balsavimo, kad galėtume balsuoti dėl jūsų kandidatūros?

Apsirūpinęs valstybių narių parama, jūs pirmiausia norėjote iš anksto užsitikrinti savo paskyrimą ir mažiau rizikuoti dėl reikalaujamo balsų skaičiaus. Jūs manėte, kad tvirtinimas Parlamente turėtų būti vien formalumas, tačiau taip nėra, ir tai tik pradžia, nes jūsų atsakymas neatitinka piliečių, kenčiančių krizės laikotarpiu ir savo pyktį mūsų institucijoms parodžiusių savo mažą aktyvumą rinkimuose, lūkesčių.

Jūs sakote, kad krizė pakeitė jus, ir dedatės didžiuoju suvienytos Europos šturmanu, tačiau nesugebėjote patarti valstybėms narėms parengti tikrai europietišką atgaivinimo planą, o mes iki šiol laukiame konkrečių ir privalomų priemonių, reikalingų finansams reguliuoti.

Jūs tvirtinate, kad davėte mums garantijas dėl socialinės darbotvarkės, tačiau propaguojate tik naują reglamentą, o ne Darbuotojų komandiravimo direktyvos persvarstymą. Be to, jūs nedavėte tvirto ir visų pirma aiškaus pažado dėl direktyvos dėl viešųjų paslaugų apsaugos.

Jūs rodote panieką tam, kaip EP nariai prisimena įvykius. Mes nepamiršome, kad per pastaruosius penkerius metus socialiniai klausimai niekada nebuvo jūsų siūlomų sprendimų pagrindas. Tik dabar jūs sutinkate atlikti kiekvieno Europos teisės akto socialinio poveikio vertinimą.

Neturinčios precedento krizės, sunaikinančios šimtus tūkstančių darbo vietų, laikotarpiu viskas turi būti padaryta siekiant užtikrinti, kad Europos neturinčių darbo darbuotojų arba dirbančių vargšų skaičius iki 2010 m. nepasiektų 25 mln. Tam mums reikia, kad būtų pritaikyta pramonės politika.

Norint įveikti krizę, piliečiams reikia rodyti solidarumo pavyzdį. Šiandien nei jūsų žodžiai, nei jūsų skelbiamas Europai skirtas siekis jiems nesuteikia šio akstino.

Filosofas Walter Benjamin sakė, kad toliau elgtis kaip anksčiau yra pražūtinga. Jūs vis dar turite labai daug padaryti, kad patrauktumėte į savo pusę socialistus ir socialdemokratus. Politinio nuoseklumo labui ir iš pagarbos savo rinkėjams mes nebalsuojame už jus.

Wim van de Camp (PPE). – (NL) Gerb. pirmininke. Pone J. M. Barroso, Nyderlandų delegacija, priklausanti Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijai, rytoj nedvejodama balsuos už jus. Taip elgsimės ne tik dėl to, kad neabejojame geromis jūsų savybėmis, bet ir dėl to, kad skubame. Mūsų nuomone, per pastaruosius du mėnesius buvo prarasta galimybė įveikti ekonomikos krizę, todėl mes, olandai, skubame. Iš tikrųjų jūsų programoje norime matyti daugiau socialinės rinkos ekonomikos – mūsų manymu, ankstesnė Komisija šiuo atžvilgiu buvo gana liberali. Mes tikimės, kad jūs ne tik toliau kovosite su per dideliu reguliavimu ir Kopenhagoje sulauksite pasisiekimo, bet ir sumažinsite sukurtą Europos agentūrų skaičių.

Kitas klausimas – dėl Europos piliečių. Šiandien, šią popietę, turbūt du ar tris kartus kilo barniai. To nepakanka. Europoje vykę rinkimai mums parodė, jog iš tikrųjų turime nutraukti savo darbą, kad paprastų žmonių nuomonę apie Europą padarytume palankią. „Opel“ darbuotojai, kurie turi būti atleisti dėl darbo vietų mažinimo, turi iš karto pagalvoti apie Europą kaip apie vilties ir darbo šaltinį.

Galiausiai per pastarąsias šešias savaites jūs man padarėte smarkaus ir entuziastiško žmogaus įspūdį. Jums patinka, kai jums metamas iššūkis. Raginu jus išlikti tokiam ateinančius penkerius metus – norėčiau tokį matyti kiekvieną savaitę.

Glenis Willmott (S&D). – Gerb. pirmininke, mes iš tikrųjų gyvename nepaprastais laikais, tačiau J. M. Barroso reakcija į ekonomikos krizę yra nepakankamai stipri ir paveiki, o jo pažadai dėl socialinės Europos netesimi. Pone J. M. Barroso, jūsų politikos gairėse jūsų planai mažai nušviečiami ir daug dalykų ištraukta iš tos pačios retorikos, kuri buvo vartojama prieš penkerius metus. Žinoma, mums reikia stiprios ir kunkuliuojančios vidaus rinkos, kurioje sukuriamos darbo vietos ir užtikrinamas klestėjimas, tačiau tai turi būti derinama su Europoje darbuotojams ir piliečiams taikomomis didesnėmis socialinėmis teisėmis, bet ne su jų menkinimu.

Nepaisydami didelio šio Parlamento spaudimo reikalaujant panaikinti šį disbalansą, raginimų persvarstyti Darbuotojų komandiravimo direktyvą, įvertinti socialinį poveikį ir pateikti platesnio užmojo ekonomikos atgaivinimo priemonių paketą, mes vis dar laukiame. Anksčiau jūs kalbėjote, kad narystė profesinėje sąjungoje ir teisė streikuoti yra šventas dalykas. Visoje JK profesinės sąjungos vėl veda derybas dėl streikų veiksmų reaguojant į problemas, susijusias su Darbuotojų komandiravimo direktyva, baiminantis, kad gali būti sumažinti atlyginimai ir pakenkta kolektyvinėms sutartims.

Jūsų atsakyme į mano klausimą šia tema praėjusią savaitę skambėjo nuoširdūs žodžiai, bet jūs pripažinote, kad direktyva nepateisina savo tikslų. Sunkumų kyla dėl Europos Teisingumo Teismo (ETT) pateikto sprendimo įgyvendinimo ir aiškinimo. Jūs pažadėjote parengti pakeitimus pasinaudodamas nauja teisine priemone, tačiau ETT sprendimai parodė, kad mums reikia stiprinti direktyvą siekiant sustabdyti atlyginimų mažinimą.

Šiuo finansų krizės metu mums reikia aiškių teisinių gairių ir, pone J. M. Barroso, mums reikia vienodo atlyginimo už tą patį darbą toje pačioje vietoje, nepaisant lyties. Kokių garantijų galite mums duoti, kad taip bus?

Marianne Thyssen (PPE). – (NL) Gerb. pirmininke, Komisijos Pirmininke, Tarybos Pirmininke, ponios ir ponai, tai yra ne tik sunkūs, pereinamieji ir pokyčių laikai, bet ir įdomūs laikai. Kalbant apie institucijų kūrimą, esame kelyje iš Nicos į Lisaboną. Tikiuosi, atkeliaujame nenukentėję finansiskai, ekonomiškai, ekologiškai ir demografiškai, netgi energetikos, migracijos ir saugumo požiūriais, taip pat nepamiršdami globalizacijos, maisto problemos ir kovos siekiant išsaugoti mūsų socialinį modelį, – visose šiose srityse patiriame pereinamojo laikotarpio kančias. Ar tai yra pavojai, ar galimybės, tai daugiausia priklauso nuo mūsų pačių.

Tačiau šiuo atžvilgiu aišku viena: tik jei perimsime Europos požiūrį į uždavinius, tik jei imsime juos spręsti pasinaudodami rimta ir tinkamai numatyta Europos programa – kurią jūs, gerb. paskirtasis Komisijos Pirmininke, turite, – ir tik jei turėsime stiprias institucijas darbui su ja, galėsime patys padėti kurti ateitį ir toliau vystyti savo socialiniu ir ekologijos požiūriais suderintą rinkos ekonomiką. Mes negalime švaistyti laiko – „mes skubame“, kaip ką tik pareiškė mano kaimynė, – todėl taip pat turime šiuo klausimu spausti naujos kadencijos Komisiją. Šiuo metu, ponios ir ponai, mes turime vieną paskirtąjį Pirmininką – tik vieną.

Mes turime parodyti J. M. Barroso savo pasitikėjimą. Norėčiau visų, kurie nesutinka, paklausti, siekdamas įsitikinti, kad jie gali atskirti draugus nuo priešų: ką galiausiai jūs pasiekiate vilkindami ir nepritardami? Jeigu nenorite J. M. Barroso, ko jūs norite? Europos Parlamento Žaliųjų frakcijos / Europos laisvojo aljanso ir Socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcijos klausiu: kas buvo jūsų kandidatas ir kas yra jūsų kandidatas? Jeigu jūsų sumanymas pavyktų, ar esate tikri, kad turėtumėte tą, kurį laikote geresniu kandidatu, geresnį Komisijos Pirmininką?

Gerb. paskirtasis Komisijos Pirmininke, jūs turite mano pasitikėjimą ir gausite mano ir mano frakcijos kolegų balsus. Linkiu jums visokeriopos sėkmės, taip pat ir sudarant naują Komisiją, nes jums turi būti suteikta laisvė, kad galėtumėte paskubėti spręsti šiuos klausimus.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Pirmininke J. M. Barroso, Lisabonos sutartis bus ratifikuota ir įsigalios per kelis mėnesius. Taip aš viliojosi. Tačiau iš jūsų programos ir šiandieninės kalbos aišku, kad jūs norite iš karto didinti Europos Parlamento įgaliojimus. Aš sutinku, nes mes jau negalime grįžti į laikus, kai Europos ateitis buvo kuriama Tarybos ir Komisijos, o Europos Parlamentui buvo suteiktas vien stebėtojo vaidmuo.

Aš tikiu, pone J. M. Barroso, kad kita jūsų kadencija bus lemiama įtvirtinant šią naują institucinę Komisijos, Tarybos ir Parlamento pusiausvyrą. Todėl mūsų parama yra ne tuščia vieta, o investicija.

Mūsų demokratinė tradicija, žmogaus teisių apsauga, naujovių diegimas švaresnės energijos gamyboje ir geresnė aplinkosaugos politika yra skiriamosios Europos savybės, tačiau niekas taip neišskiria mūsų iš likusio pasaulio, kaip mūsų socialinė politika. Todėl išreiškiu mūsų viltį, – ir tuo neabejoju, – kad Komisija, kuriai pirmininkausite, prisiims atsakomybę už Europos socialinio modelio apsaugą, stiprinimą ir tobulinimą ir lyčių lygybės skatinimą.

Baigdama noriu pabrėžti, kad iš to, ką šiandien pasakėte, pasižymėjau jūsų įsipareigojimus ateičiai. Jūs galite tikėtis Portugalijos socialistų balsų. Vis dėlto taip pat galite tikėtis santykių, kurie per kitą jūsų kadenciją tikrai bus ne tik lojalūs, bet ir labai reiklūs.

Linkiu jums sėkmės ir kloties darbe.

Markus Ferber (PPE). – (DE) Gerb. pirmininke, Komisijos Pirmininke, Tarybos Pirmininke, ponios ir ponai, su kuo apskritai susijęs rytojaus balsavimas? Jis susijęs su tuo, ko daugelis iš šiame Parlamente esančių žmonių negali padaryti, o kiti nenori daryti. Iš tikrųjų jis susijęs su atsakomybės už Europą prisiėmimu. Norėčiau pabrėžti vieną dalyką. Pone J. M. Barroso, esu jums labai dėkingas, kad tai vėl paminėjote, kai įsiterpėte į kalbą. Kalbama apie prisiėmimą atsakomybės už Europos gebėjimą veikti sunkiais laikais siekiant įveikti visas problemas, kurios pagrįstai sulaukė piliečių, taip pat ir šio Parlamento kritikos. Aš manau, kad šiandieninės diskusijos padėjo išsiaiškinti klausimą, kuo Europa gali ir negali pasikliauti ateityje, kai kalbama apie politinės atsakomybės prisiėmimą artimiausiais metais.

Tačiau noriu atkreipti jūsų, pone J. M. Barroso, dėmesį, kad darbotvarkėje neabejotinai yra nemažai klausimų, kuriuos reikia spręsti, o jūs turite nemažai atsakomybės šioje srityje, nes turite monopolį teikti iniciatyvas Europos lygmeniu.

Noriu aptarti dar vieną temą, kuri, mano manymu, iki šiol nebuvo pakankamai išsamiai nušviesta diskusijoje, – žemės ūkio politikos temą. Šioje srityje mes susidūrėme su keliais naujais uždaviniais. Nepakanka tiesiog paminėti, kad praėjusių metų rudenį žemės ūkio ministrai susitarė dėl sprendimo. Nepakanka to, kad pradėjome vykdyti visapusišką žemės ūkio reformos programą, nes keičiantis pagrindinėms sąlygoms jūs neabejotinai turite imtis atitinkamos iniciatyvos padėti Europos Sąjungos ūkininkams. Mano reikalavimas toks: pasiveskite komisarę, atsakingą už žemės ūkį, ir jai paaiškinkite, kad jos modelis nebus sėkmingas įveikiant šiame svarbiame sektoriuje krizę.

Esame pasirengę – čia kalbu savo kolegų vardu – prisiimti atsakomybę už Europą Europos Sąjungos ir Europos žmonių labui.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (FR) Gerb. pirmininke, pone J. M. Barroso, 2008 m. vasario mėn., likus šešiams mėnesiams iki pasaulinės finansų krizės, Vengrijos ministras pirmininkas pasiūlė įsteigti Europos instituciją, kuri stebėtų pasaulines finansų tendencijas. Deja, Taryba ir jūsų vadovaujama Komisija nusprendė steigti šią instituciją tik po to, kai staiga prasidėjo pasaulinė krizė.

Pone J. M. Barroso, koks yra pasirengimo steigti šią instituciją etapas? Kada ši institucija pradės dirbti?

Mano antras klausimas toks: keletą pastarųjų metų Komisijai nesisekė kovoti su didžiausių komercinių tinklų vyravimu – ji neapgyinė nei ūkininkų, nei vartotojų. Ar iš Komisijos galime tikėtis konkrečių ir veiksmingų priemonių?

Mano trečias klausimas toks: visos Europos pienininkystės sektoriuje yra gili krizė, susijusi su labai rimtomis socialinėmis ir politinėmis pasekmėmis. Ar jūs ketinate iš dalies pakeisti arba persvarstyti neoliberalią politiką, kuria iki šiol vadovavosi Komisija ir kuri visiškai žlugo?

Mano ketvirtas klausimas toks: ar būdamas kandidatu į Pirmininkus ketinate sukurti tarpininkavimo mechanizmą? Ar norite vėl patvirtinti ketinimą patikėti naujam komisarui, atsakingam už pagrindines teises, atsakomybę už istorines nacionalines mažumas, imigrantų mažumas ir romus?

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Gerb. pirmininke, pone J. M. Barroso, finansiniai ir ekonominiai uždaviniai buvo plačiai apsvarstyti. Tačiau šiandien daugiausia dėmesio norėčiau skirti piliečių teisėms ir piliečių Europai. Mes kalbame apie Europos pilietybę, piliečių teises, judėjimo laisvę, kovą su nusikalstamumu, saugumo didinimą, kovą su terorizmu ir bendrą imigracijos politiką. Visa, kas paminėta, Europos piliečius veikia taip pat, kaip ir ekonominės bei finansinės problemos. Tačiau yra ir kitų problemų, kurios veikia mūsų piliečius jų kasdieniame gyvenime ir dėl to jas verta spręsti.

Mes turime planą – Europos erdvės, grindžiamos teisingumu, laisve ir saugumu, sukūrimo planą. Mes turėjome Tamperės programą ir Hagos programą, o dabar turime Stokholmo programą. Aš manau, kad šioje srityje turime investuoti į atsinaujinančius energijos šaltinius. Stokholmo programa mums atvers naujų galimybių. Tačiau yra Lisabonos sutartis, pagal kurią šioje srityje bus suteikti nauji ir svarbūs įgaliojimai, taip pat bus suteiktas svarbesnis vaidmuo šiam Parlamentui. Šįvakar jūs, Pirmininke J. M. Barroso, mums sakėte, kad šiai sričiai jau bus skirtas ne vienas, o du Komisijos nariai. Mums buvo pasakyta, kad turi būti Komisijos narys, atsakingas už vidaus reikalus ir imigraciją, ir kitas Komisijos narys, kuriam bus pavesta teisingumo, žmogaus teisių ir pilietinių laisvių sritis. Sudarykime partnerystę – glaudžią Komisijos ir Parlamento partnerystę dėl Europos, kuri iš tikrųjų bus Europa mūsų piliečiams, Europa, kuri gina mūsų piliečių teises, saugo mūsų piliečių laisves ir užtikrina mūsų piliečių saugumą.

Taip, aš manau, kad galime dirbti kartu siekdami sukurti Europą savo piliečiams, ir linkiu jums visa ko geriausio rytojaus rinkimuose.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Aš turbūt sutinku su daugelio savo jau kalbėjusių kolegų pastabomis, tačiau leiskite ir man pateikti jums, pone J. M. Barroso, tokius klausimus: ar padarėte išvadas iš savo ankstesnės kadencijos? Ar esate patenkintas savo laimėjimais per pastaruosius penkerius metus? Norėčiau manyti, kad jūs tai padarėte ir kad tai yra priežastis, kodėl vėl kandidatuoju į Komisijos Pirmininkus. Tačiau taip pat noriu sužinoti, ar esate patenkintas tuo, kiek naudingas buvote iki šios dienos užkirsdamas kelią finansų, ekonomikos ir socialinei krizei? Ar galite švaria sąžine matyti, kaip stulbinamai didėja bedarbių skaičius, – dabar Europos Sąjungoje jų yra milijonai, – ir kokius begėdiškus atlyginimus finansų sektorius moka tiems, kurie ne tik įstūmė mus į pačią didžiausią krizę, kokią tik galima įsivaizduoti, bet ir grasina mums skurdu?

Gal galite šiandien mums pasakyti, ar per kitą savo kadenciją ketinate elgtis kitaip? Ar vėl matysime tą patį, ar kažką naują? Ar bus kas nors, ko turėtume nekantriai laukti? Ko, jūsų manymu, reikia, kad pakeistumėte savo darbo metodiką?

Norėčiau pateikti jums dar vieną klausimą – klausimą, atsakyti į kurį savo politikos gairėse ilgą laiką stengėtės išvengti. Jūs aiškiai norite vadovauti Europos Sąjungos, kurios gyventojų yra 500 mln., Komisijai. Kur yra ambicijos ir mūsų didžiulės bendrijos veržlumas, kai kalbama apie sienų atvėrimą kolegoms europiečiams, kurie nori įstoti į ją? Kokių papildomų pastangų dės jūsų vadovaujama Komisija siekdama pagreitinti šį procesą? Ar jūs siūlote apčiuopiamą pagalbą, t. y. ekspertų ir materialiuosius išteklius, centrinei Bosnijos ir Hercegovinos vyriausybei, kad padėtų šaliai įvykdyti savo planą ir atitikti kriterijus, reikalingus, kad jos piliečiai galėtų laisvai keliauti Europos Sąjungos teritorijoje?

Gunnar Hökmark (PPE). – Gerb. pirmininke, rytoj mes palaikysime J. M. Barroso ne tik dėl to, kad jus, pone J. M. Barroso, kandidatu iškėlė visos 27 valstybės narės, ir ne tik dėl to, kad mums reikia pradėti darbą, bet

ir dėl to, kad jūs pateikėte plačią politinę darbotvarkę, kurioje sprendžiamos pagrindinės mūsų laiko problemos. Žinoma, mūsų visų požiūriai į tai yra skirtingi.

Jūsų ir jūsų vadovaujamos Komisijos iniciatyvų reikalausime remdamiesi šio Parlamento dauguma, o ne bandydami primesti mažumos pozicijas, mes apsvarstysime ir kruopščiai išnagrinėsime jūsų pasiūlymus bei sprendimus priimsime remdamiesi šio Parlamento dauguma. Štai kaip veikia demokratija ir štai kaip mes dirbame. Mes pasitikime ne tik jumis, bet ir šiuo Parlamentu. Tiesiog norėčiau pasakyti, kad rytojaus balsavimas prieš be alternatyvos reiškia, kad jūs neturite alternatyvos. Tačiau kai mes raginame imtis veiksmų, yra tokių, kurie nori nutraukti veiksmus. Be to, turiu pasakyti, kad likus tik kelioms savaitėms iki Kopenhagos susitikimo neatsakinga elgtis taip, kad neturėtume dirbančios Komisijos vadovybės. Tuo metu, kai mums reikia imtis visų planų ir teisės aktų dėl finansų rinkų, pasirinkimas balsuoti prieš naujos kadencijos Komisiją būtų neatsakingas. Elgtis taip, kad negalėtume pradėti politinio ekonomikos atgaivinimo proceso, kai visoje Europoje kyla grėsmė darbo vietoms, taip pat būtų neatsakinga.

Gerb. pirmininke, šis rytdienos balsavimas labai panašus į balsavimą dėl Europos Parlamento reputacijos. Mes, kaip Parlamento nariai, sakome, jog norime, kad Europa vaidintų vadovaujamąjį vaidmenį pasaulyje, tačiau mes niekada negalėsime vaidinti vadovaujamojo vaidmens, jeigu negalėsime užtikrinti vadovavimo Europos Sąjungai. Mes suteiksime jums savo paramą, kruopščiai išnagrinėsime pasiūlymus ir apsvarstysime juos su jumis, nes mes pasitikime demokratija ir dauguma, kurią turime šiame Parlamente. Linkiu sėkmės rytoj.

(Plojimai)

Erminia Mazzoni (PPE). – *(IT)* Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, pone J. M. Barroso, sekdamas šias diskusijas dar labiau įsitikinau, kad teisingai nusprendžiau palaikyti pasiūlymą, kurį pateikė Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcija, siekdama paremti jūsų kandidatūrą, ir kaip Peticijų komiteto pirmininkė noriu pasiūlyti tokį savo nedidelį indėlį: pone J. M. Barroso, aš pritariu jūsų nustatytiems tikslams ir prioritetams, tačiau norėčiau pasiūlyti dvi sritis, kurioms reikia daugiau dėmesio, visų pirma susijusias su tuo, ką jūs vadinate ekonomikos ir finansų krizės įveikimu.

Aš manau, kaip ir jūs manote, kad ši krizė visų pirma yra taip pat ir vertybių, t. y. pagrindinių mūsų visuomenės vertybių, krizė. Per artimiausius penkerius metus Europos Komisija turės spręsti labai svarbius uždavinius. Geopolitinė sistema patyrė radikalius pokyčius. Kylančios ekonomikos šalys, t. y. kylančios ekonomikos, pvz., Indija, Brazilija ir Afrika, dabar vaidina svarbų vaidmenį realioje ekonomikoje. Viena vertus, tai suteikia mums naujų galimybių augti, o kita vertus, kelia mums viešpatavimo rinkoje pavojų, kuris ilgainiui galėtų lemti didesnę skurdą.

Šiuo atžvilgiu svarbus Europos, jos civilizacijos ir jos išminties vaidmuo siekiant paskatinti plačiai paplitusį ir subalansuotą augimą ir padrąsinti siekti pilietinių teisių. Tai reiškia įvairių kilmų ir kultūrų tikrąją integraciją. Aš atkreipiu dėmesį į mūsų kilmę, mūsų krikščioniškąją kilmę, kuri galėtų būti priemonė, tinkama vertybių aspektui nagrinėti šios nepaprastai rimtos krizės laikotarpiu, jei tik naudosisime ją kaip orientyrą skatinant plėtoti ir įgyvendinti kiekvieno asmens teises ir pareigas.

Pone J. M. Barroso, finansiniu lygmeniu mes turime įvertinti, ar: reikia reformuoti pinigų ir mokesčių politiką siekiant susilpninti kovą tarp mūsų valiutos, euro, ir seniai viešpatuojančio dolerio, taip pat kovą su sparčiai stiprėjančiomis Kinijos ir Indijos valiutomis; siekti griežčiau reguliuoti finansų rinką, kartu uždrausti spekuliuoti energijos prekėmis ir visų pirma maisto prekėmis, kurių kainos gali marinti badu daugelį ekonomikų; sugrąžinti finansams jų pagrindinį gamybos aptarnavimo vaidmenį; mokesčių lengvatomis pakeisti arba paremti tradicinius ekonominius indėlius į krizės prisilėgtus Europos regionus.

Kalbant apie piliečių Europą, kurią jūs siūlote vystyti intensyvinant dialogą ir skleidžiant informaciją, aš jaučiuosi esanti asmeniškai su tuo susijusi kaip Peticijų komiteto pirmininkė. Todėl šis komitetas turėtų būti pasikviestas, jeigu Parlamentas vadovaujasi rezoliucija, kuri buvo priimta ankstesnės kadencijos Parlamento.

Peticijų komitetas – pirmoji Europos institucijų ir piliečių bendravimo vieta. Jis ieško sprendimų, pateikia išaiškinimus ir inicijuoja veiksmus atsakydamas į daugybę įvairių skundų, kuriuos pateikia Europos piliečiai. Todėl, pone J. M. Barroso, raginu jus stiprinti Komisijos, kuriai turite garbės vadovauti, ir komiteto, kuriam aš pirmininkauju, t. y. Peticijų komiteto, ryšius ir tam sukurti konkrečiai atsakingo Komisijos nario pareigybę. Jūs jau paskelbėte apie dviejų naujų Komisijos narių pareigybių steigimą.

Europa, kuri savo programoje daugiausia dėmesio skiria savo piliečiams, kaip jūs tvirtinote, yra Europa, kuri turi suteikti šiam komitetui – kuris yra forumas ir vieta, kurioje apie piliečių teises girdima, – daugiau teisių ir užtikrinti didesnę orumą.

Sophie Briard Auconie (PPE). – (FR) Gerb. pirmininke, Komisijos Pirmininke, ponios ir ponai, aš išnagrinėjau jūsų politikos gaires ir palankiai vertinu jūsų siekius visose pagrindinėse politikos srityse, įskaitant ekonomikos politiką, susijusią su veiklos tęsimu ir kūrimu, atgaivinimo planą, socialinę sanglaudą, aplinkos politiką, ypač darnų vystymąsi, mūsų jaunimui skirtus projektus, Europos gynybos stiprinimą ir ryžtingos ir darnios žemės ūkio politikos tęsimą.

Pritariu jūsų siekiui turėti tokią kovojančią, vienijančią ir ginančią Europą, kokios mes norime. Tačiau abejoju Europos Sąjungos finansine padėtimi, kai kalbama apie visus jūsų projektus. Sąjunga turi turėti finansinius išteklius savo siekiams įgyvendinti. Kai kurie mano kolegos Parlamento nariai jau atkreipė dėmesį į šį klausimą. Mano nuomone, nepaprastai svarbu, pone J. M. Barroso, kad pamatytume, kaip jūs pradėsite skatinti valstybes nare nuo 2014 m. gerokai padidinti savo įnašus į Bendrijos biudžetą. Reikia pripažinti, kad šiuo metu krizė daro spaudimą valstybių narių biudžetams. Vis tiek turime iš anksto žiūrėti, kas bus laikotarpiu po krizės, ir jau dabar pradėti dirbti Bendrijos biudžeto, kuriuo bus galima patenkinti Europos veiklos poreikius, klausimu. Žinau, kad jūs suprantate šį poreikį, nes atkreipėte dėmesį į jį savo programoje. Šiandien jums lieka tik įsipareigoti užtikrinti, kad ateityje mes, Parlamentas ir Taryba, turėsime išteklius, kurių reikia mūsų politikai įgyvendinti.

Sandra Kalniete (PPE). – (LV) Noriu patvirtinti, kad Europos liaudies partijos frakcijos nariai iš Latvijos palaikys Pirmininko J. M. Barroso kandidatūrą. Mes palaikome jus, nes tikimės, kad jūs, pone J. M. Barroso, kaip Europos Komisijos Pirmininkas, tęsite darbą siekdamas teisingesnės Europos. Mes laikomės nuomonės, kad paramos ūkininkams srityje teisingumas turėtų būti pasiektas tarp visų valstybių narių, nesvarbu, kiek laiko jų šalys yra Europos Sąjungos narės. Be to, mes tikimės, kad jūs imsitės vadovaujamojo vaidmens reformuojant bendrą žemės ūkio politiką ir visoms valstybėms narėms užtikrinant sąžiningos konkurencijos galimybę. Mes raginame jus imtis iniciatyvos toliau liberalizuojant Europos paslaugų rinką.

Europa tik tuomet sėkmingai išbris iš krizės, jei savo strategiją grįs tvirta bendrąja rinka ir vienodomis konkurencinėmis sąlygomis. Iš tikrųjų Europos institucijų funkcija įveikiant krizę tose valstybėse narėse, kurioms krizė labiausiai pakenkė, – stabilizuoti padėti, ir Latvija tai žino. Aš noriu padėkoti Europos Komisijai, kad dirba su mumis. Bendra Europos valiuta įrodė savo paskirtį stabilizuoti padėti šiomis krizės sąlygomis. Baltijos valstybės iškėlė sau uždavinį prisijungti prie euro zonos, tačiau pasaulinio ekonomikos nuosmukio laikotarpiu tai yra labai sunkus uždavinys. Todėl mes raginame Komisiją remti protingą ir lankstų požiūrį į šią krizę atitinkančių Stabilumo ir augimo pakto sąlygų ir Maastrichto kriterijų taikymą. Esu įsitikinusi, kad greitiesnis Baltijos valstybių ir visų Europos šalių įtraukimas į euro zoną atitinka visos Europos interesus.

Gerb. Pirmininke, raginame sparčiau kurti bendrą energetikos politiką, kad būtų galima sumažinti Europos priklausomybę nuo monopolijų. Linkiu jums sėkmės rytdienos balsavime.

Damien Abad (PPE). – (FR) Gerb. pirmininke, pone J. M. Barroso, aš, kaip Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) Prancūzijos delegacijos narys ir politinės partijos „Nouveau Centre“, kilusios iš UDF, atstovas, šiandien labai norėjau kreiptis į jus tiesiogiai. Pirmiausia norėčiau priminti jums apie Respublikos Prezidento ir Prancūzijos vyriausybės paramą ir pasidžiaugti tuo, kaip jūs padėjote Prancūzijai sėkmingai pirmininkauti Tarybai.

M. Barnier ir visi Parlamente dirbantys mano kolegos iš Prancūzijos Prezidentą remiančios daugumos dabar tikisi, kad jūsų vadovaujama Komisija perims ir bendrai vykdys mūsų uždavinį kurti politinę Europą, kuri galėtų daryti įtaką būsimais svarbiausiais pasaulyje klausimais.

Norint sukurti šią politinę Europą, pone J. M. Barroso, mūsų nuomone, reikia vengti dviejų spąstų. Pirmą, reikia vengti vaizduoti, kad konkurencija yra neginčijama ir neįveikiama dogma. Taip, Europai reikalinga pramonės politika, žemės ūkio politika ir energetikos politika arba energetikos politika, kuris skatintų naujas technologijas tiek, kiek to reikia konkurencijos politikai.

Kiti spąstai, kurių reikia vengti – paversti šią Komisiją paprasčiausiu Tarybos generaliniu sekretoriatu. Mums reikia Komisijos, kuri būtų stipri, teiktų pasiūlymus, siūlytų naujoves ir vadovautų šiai Europos integracijai. Taigi, nepaisant abejonių, kurias galbūt išreiškė mano politinė partija Prancūzijoje, šiandien noriu pritarti jūsų veiksams ir palydėti jus į šį į tikslą vedantį kelią, kurį, atrodo, norite pasirinkti iš dalies dėl darnaus vystymosi ir kovos su klimato kaita.

Tačiau jei norite užsitikrinti tokį mano ir keleto Parlamente dirbančių mano kolegų – jie šiandien vis dar turi užduoti keletą klausimų, kad turėtų kuo daugiau informacijos, – balsavimą, norėčiau, kad šiame Parlamente duotumėte du tvirtus pažadus. Pirmą, pažadėti įgyvendinti tikrai tikslingą politiką, atitinkančią mūsų pramonės šakų, mūsų teritorijų ir visko, kas stiprina Europos tapatybę, interesus.

Antra, pažadėti daryti viską, kas įmanoma, siekdamas užtikrinti, kad Europos modelis būtų toks, kuris geriausiai suderintų rinkos ekonomiką su valstybių narių, regionų ir gyventojų solidarumu.

Pone J. M. Barroso, šiandieniniam jaunimui reikia Europos, kuri palaikytų jį vykstant globalizacijai ir kurioje būtų įkūnyta nauja viltis, todėl aš, kaip jauniausias Prancūzijai atstovaujantis EP narys, esu visiškai įsitikinęs, kad šis jaunimas nori Europos, kuri gintų juos ir pasiūlytų jiems naujų siekių. Ateityje mūsų uždavinys bus kurti Europą kartu. Aš dedu viltis į jus lygiai taip pat, kaip jūs dedate viltis į mane.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Gerb. pirmininke, Europa yra vieninga. Tai yra taikos, laisvės ir demokratijos Europa. Mes laikomės žmogaus teisių ir norime įgyvendinti socialinės rinkos ekonomikos programą – programą, kurioje daugiausia mūsų dėmesio skiriama žmonėms. Tačiau Europa taip pat yra įvairiapusė. Joje yra daug skurdžių regionų, todėl mums reikalinga tikra sanglaudos politika. Pagal bendrą žemės ūkio politiką iš tikrųjų pripažįstamos dvi Europos – senoji ir naujoji. Dėl to reikia permainų ir sukurti tikrą, suvienodintą, vieningą ir darnią Europą. Gerb. Pirmininke, jūs tai žinote geriausiai iš visų. Kokių veiksmų ketinate imtis šioje srityje, kad pakeistumėte šią padėtį?

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Gerb. pirmininke, pone J. M. Barroso, mano nuomone, jums puikiai sekėsi vykdyti Komisijos Pirmininko funkcijas. Lengva kritikuoti, tačiau turime tikėti, kai pasitikėjimas yra pelnytas. Vadovauti 27 įvairioms šalims pliuralistinėje Europoje – sunki užduotis, bet jūs ją puikiai atlikote. Jūs buvote balansuojantysis veiksnys tarp didelių ir mažų šalių, todėl norėčiau pakartoti savo partijos pirmininko, Suomijos Ministro Pirmininko Matti'o Vanhaneno žodžius: jis pasakė, kad jūs esate vertas kitos kadencijos. Aš labai pritariu jūsų paskyrimui kitai kadencijai ir balsuosiu už tai. Tai, ką jūs nuveikėte per penkerius metus, savaime iškalbinga. Mano nuomone, nebereikia jokių pasiūlymų dėl naujų programų, nes veiksmai yra savaime iškalbingi. Tikiuosi, kad Suomijos deleguotas Komisijos narys Olli Rehn taip pat turės gerą ir tvirtą poziciją kitos kadencijos Komisijoje. Tačiau svarbiausia, jog rytoj balsuosime už tai, kad jūs galėtumėte sudaryti naujos kadencijos Komisiją. Linkiu jums visokeriopos sėkmės.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – Gerb. pirmininke, J. M. Barroso gana dažnai kalbėjo apie nepaprastus laikus, kuriais gyvename, svarbias problemas, su kurioms susiduriame, ir vadovaujamąjį vaidmenį, kurį ES turi atlikti finansų rinkos sektoriuje.

Tačiau, pone J. M. Barroso, yra vienas dalykas, apie kurį turėčiau jūsų paklausti, – jūs minėjote jį mums pateiktame savo dokumente, – būtent apie Europos Sąjungos nuosavus finansinius išteklius. Jūs nesakote, iš kur jie turėtų įplaukti.

Todėl yra vienas klausimas, kurį jums uždaviau per mūsų praėjusios savaitės klausymus kartu su Žaliųjų / EFA frakcija. Deja, iš jūsų negavau atsakymo; tikiuosi jį gauti dabar. Mano klausimas toks: ką manote apie finansinių sandorių mokestį?

Net N. Sarkozy dabar siūlo jį, apie jį dabar kalba F. Steinmeier ir kiti. Belgija ir Prancūzija jau turi teisinės priemonės jam įgyvendinti, taigi, kodėl nepakalbėjus ir nepanaudojus spaudimo siekiant įgyvendinti Komisijos pasiūlymą dėl finansinių sandorių mokesčio?

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Gerb. pirmininke, aš J. M. Barroso klausiausi du kartus: vieną kartą – plenariniame posėdyje ir vieną kartą – konferencijoje su Europos vieningaisiais kairiaisiais ir perskaičiau jo planavimo pozicijas.

Turiu vieną konkrečią pastabą: mes žinome J. M. Barroso poziciją dėl modifikuotos politikos. Tačiau negirdėjome apie jo poziciją dėl modifikuotų produktų. Ar tai reiškia, kad Europoje bus toleruojamas užterštų produktų importavimas ir pardavimas?

Apskritai kalbant, tvirtindamas, kad propaguoja naujas idėjas, kurių Europai reikia, J. M. Barroso iš esmės propaguoja ir siūlo tuos pačius nuvylusius neoliberalius būdus, kurie Europoje sukėlė depresiją, nedarbą ir didžiulę socialinę nelygybę.

Dėl šio požiūrio, kurį laikau jūsų, pone J. M. Barroso, ir jūsų vadovaujamos Komisijos požiūriu, sumažėjo pasitikėjimas tarp Europos Sąjungos vadovybės ir Europos piliečių, aiškiai pasimatęs paskutiniuose rinkimuose, kai juose nedalyvavo daugybė Europos piliečių.

Pagaliau dėl to, kad jūs kiekvieną, kuris nesutinka su jūsų programa, vadinate antieuropiečiu, nesulauksite visų europiečių palankumo, ypač tų, kurie nori kitokios Europos. Todėl, mano nuomone, pone J. M. Barroso, jūs netinkate šioms pareigoms.

Barry Madlener (NI). – (NL) Pone J. M. Barroso, jums nepavyko gauti Europos Parlamento socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcijos arba Žaliųjų frakcijos / Europos laisvojo aljanso paramos – jie iš tikrųjų yra už jus. Tai bus jaudinantys rinkimai: jeigu gerai spėju, jūs galite tikėtis apytikriai pusės balsų, taigi, svarbus kiekvienas balsas. Žinoma, jūs taip pat norėtumėte mūsų balsų – antros pagal dydį Parlamente dalyvaujančios Nyderlandų partijos, Laisvės partijos, balsų. Mes esame pasirengę atiduoti jums savo balsus, tačiau jūs privalote pažadėti nutraukti derybas su Turkija, garantuoti, kad Nyderlandai nebus didžiausi įmokų perviršio mokėtojai, mokantys šiai biurokratinei ES, ir dirbti siekdamas sukurti suverenių valstybių narių Europą, o ne federalinę supervalstybę, kurios jūs trokštate. Kviečiu jus apsilankyti pas mus šiandien 22.00 val., kad tai apsvarstytume. Kas žino, gal jūs galite duoti šiuos pažadus, gauti mūsų paramą ir toliau tęsti savo darbą – tik visiškai kitaip, negu darėte pastaruosius penkerius metus.

Brian Crowley (ALDE). – Gerb. pirmininke, visų pirma norėčiau palinkėti J. M. Barroso sėkmės rytdienos balsavime. Deja, laikiausi nuomonės, jog balsavimas turėjo būti rengiamas liepos mėn., kad nebūtų sudaryta sąlygų didėti netikrumui. Tačiau tai sakydamas manau, kad politikos gairėse, kurias jūs, pone J. M. Barroso, parengėte, aiškiai nusakoma jūsų vizija ir idėjos, kaip grįžti į ankstesnę padėtį.

Galbūt didžiausias mano prašymas jums – kalbama ne tik apie sugrįžimą į Parlamentą – taip pat būti šiek tiek kritiškesniam vyriausybėms, kai jos neįvykdo savo įsipareigojimų, nes, net žiūrint į Lisabonos strategiją, 90 proc. Lisabonos strategijos nebuvo įgyvendinta dėl to, kad valstybės narės nesiėmė veiksmų, kad padarytų mus konkurencingiausia ir dinamiškiausia ateities ekonomika.

Aš žinau, kad sunku pabandyti nurodyti kokią nors vieną konkrečią valstybę. Aš nedirščiau taip pasielgti, tačiau jeigu mes rodome asmeninį pavyzdį ir tiek Parlamente, tiek Komisijoje pateikiame idėjas, kaip suvokiame naujo augimo atkūrimą ir kaip būti naujoviškiems naujojoje ekonomikoje, valstybės narės taip pat turi priimti atsakomybę ir imtis šių veiksmų.

Pagaliau mane liūdina tai, kad tuo metu, kai visame pasaulyje yra neregėtų ekonominių sunkumų ir kai Europoje esame laikomi pasirengusiais imtis iniciatyvos bankininkystės reguliavimo srityje ir panašiai kitose srityse, mes praleidome progą dėl tam tikrų grupių vaikiškų politinių žaidimų.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Pone J. M. Barroso, jūs laikomas aplinkos apsaugos šalininku, todėl aš sveikinu jus dėl to.

Tiesą sakant, praėjusią savaitę išgirdome puikių naujienų, nes pagaliau buvo nuspręsta, kad paprastieji tunai, kuriems gresia išnykimas, bus saugomi juos įtraukus į pagal CITES saugomų rūšių sąrašą. Atsižvelgdamas į tai raginu paversti šią laikiną paramą nuolatine parama.

Problema ir visuotinis viso to paradoksas yra tai, kad būtent dėl neoliberalios politikos, kurios šalininkas buvote iki šiol, atsidūrėme šioje padėtyje, nes tai yra politika, pagal kurią paprasčiausiai nusavinamas pelnas ir suvisuomeninamos išlaidos.

Šiuo atveju susiduriame su rimta aplinkos problema. Daug metu subsidijavome laivynus, kurie išsekvojo mūsų jūrų išteklius ir kurie šioje konkrečioje situacijoje daugeliu atvejų yra bendrai atsakingi už šią katastrofą. Dabar jie prašo pinigų, kad išbristų iš padėties, į kurią mes įstūmėme.

Tai yra absurdas, kurį iš tikrųjų sunku demokratiškai pateisinti. Mes negalime daryti tokių klaidų dėl žmonių pinigų.

Todėl raginame persvarstyti bendrą žuvininkystės politiką remiantis būtent šiais naujais principais.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Gerb. pirmininke, esu visiškai įsitikinęs, kad J. M. Barroso rytoj užsitikrins kitų penkerių metų įgaliojimus kaip kitos kadencijos Komisijos Pirmininkas. Aš tikiu, kad jis yra šiam darbui tinkamas asmuo ir kad jo darbo rezultatai buvo įspūdingi.

Be to, manau, kad ES veiks daug veiksmingiau, jeigu Lisabonos sutartis bus praleista mano šalyje. Tie, kurie yra nusistatę prieš sutartį, Airijoje skleidžia šmeižikišką informaciją, kad minimalus atlyginimas bus 1,84 EUR.

Žmonės kalba apie žalius ūglius kaip apie ekonomikos atsigavimo Europoje dalį. Lisabonos sutarties ratifikavimas pats savaime yra žalias ūglis. Investicinė bendruomenė ir žmonės, kurie kuria darbo vietas, nori, kad Lisabonos sutartis būtų priimta.

Tai, kad mes Airijoje nuo praėjusio referendumo išsaugojome teisę ateityje paskirti vieną Europos Komisijos narį, yra puiki permaina. Be to, yra svarbios teisinės garantijos, susijusios su neutralitetu, mokesčiais, teise į gyvybę, švietimu ir šeima.

Šios garantijos mums yra svarbios. Protokolai yra tas pats, kaip sutartis, ir, žinoma, Airijai reikia Europos, o Europai reikia Airijos.

(GA) Linkiu jums pačios didžiausios sėkmės rytoj.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Gerb. pirmininke, Europos Sąjunga kenčia dėl stulbinamo demokratijos trūkumo. Deja, vadovaujant J. M. Barroso per pastaruosius penkerius metus šiuo atžvilgiu niekas nepasikeitė. Jo kadencijos metu mes patekome į labai didelę ekonomikos krizę ir tapo aišku, kad paprasčiausiai buvo nepaisoma visų perspėjimų, susijusių su finansų sistemos nestabilumu. Šie perspėjimai buvo tikrai pateikti. J. M. Barroso savo kalboje šneka apie būtinybę keisti finansų sistemos struktūrą ir reformuoti vadybininkams taikomą priemonių sistemą. Noriu aiškiai pasakyti: pone J. M. Barroso, tai buvo jūsų pastarųjų penkerių metų, uždavinys kurio jūs neįvykdėte. Dėl šios priežasties aš balsuosiu už jūsų atšaukimą iš pareigų.

Aš pats norėčiau matyti jauną Komisijos Pirmininką, kuris savo vaidmens imtųsi labai kūrybingai, drąsiai darytų didžiules permainas ir visų pirma būtų savarankiškas, – toks, kuris Europą padarytų tikrai demokratine. Esu tikras, kad Europai reikia vėl reikia optimistiškai nusiteikti ir kad tai tikrai įmanoma ne su J. M. Barroso, o tik be jo.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Dėkoju jums už šią galimybę kalbėti. Noriu užduoti Pirmininkui J. M. Barroso du klausimus. Pirmas klausimas būtų toks: savo kalboje jūs savo politinę ateitį aiškiai siejate su įsigaliojančia Lisabonos sutartimi; ar tai taip pat reiškia, kad jeigu rytoj būsite išrinktas, o Lisabonos sutartis Airijos referendumu nebus patvirtinta, jūs atsistatydinsite?

Toliau bus mano antras klausimas. Jūs paskelbėte karą nacionaliniam egoizmui, kuris, pagal jūsų apibrėžimą, atsiranda iš nerimo ir paskui virsta ekstremizmu. Mano klausimas toks: kas nuspręs, ar žmonės, organizacijos arba partijos dar dalyvauja šioje žalingoje veikloje? Ar kalbama apie tuos, kurie, kaip yra mūsų atveju, savo tikslu laiko nacionalinio sąmoningumo skatinimą ir būtinybę išsaugoti nacionalinio apsisprendimo teisę? Kitaip tariant, ar tai suteikia mums pagrindą Europoje kalbėti apie nacionalines kultūras, kalbas ir įvairovę?

José Manuel Barroso, Komisijos Pirmininkas. – (FR) Gerb. pirmininke, norėčiau pradėti procedūriniu klausimu. Noriu pasakyti, visų pirma Nepriklausomiems nariams, jog jų frakcijoje neapsilankiau dėl to, kad jie manęs nepakvietė. Štai ir viskas. Žinoma, mano nuomonė labai skiriasi nuo kai kurių šių narių, taip pat ir kitų Parlamento narių nuomonės, tačiau apsilankiau visose frakcijose, kurios mane kvietė, visose teisėtai sudarytose frakcijose. Ašėjau ten į demokratinę diskusiją. Man patinka demokratinės diskusijos. Išsiaiškinkime tai.

Aš bandau greitai atsakyti į daugybę klausimų. Be to, pastebiu, kad kartais Parlamento nariai nepasilieka čia, kad išklaustų mane, bet vis tiek ketinu pasistengti.

Pradėsiu nuo priemonių klausimo, kuris buvo paskutinis. Noriu atkreipti jūsų dėmesį į tai, kad 2004 m. pabaigoje Komisija – mano vadovaujama Komisija – parengė rekomendaciją dėl per didelių atlyginimų ne tik bankuose, bet ir apskritai ekonomikos sistemoje. Deja, tuo metu niekas nekreipė dėmesio į mūsų rekomendaciją.

Džiaugiuosi, kad šiam priemonių ir per didelių atlyginimų klausimui dabar imama teikti daugiau svarbos, ir tikiuosi, kad sugebėsime rasti sprendimą, – galėčiau pridurti, remdamiesi pasiūlymais, kuriuos pateikėme Tarybai. Yra pateikta rekomendacija, taip pat Direktyvos dėl kapitalo reikalavimų bankams privalomoji dalis.

Daug klausimų skirta energetiniam saugumui – tai yra E. Saryusz-Wolskio, M.-J. Marinescu ir kitų klausimai. Energetinis saugumas iš tikrųjų buvo vienas pagrindinių šios Kolegijos prioritetų, todėl taip pat ketinu jį priskirti prie kitos kadencijos Komisijos prioritetų, jeigu turėsiu jūsų Parlamento leidimą, kadangi būtent į Komisiją žiūri europiečiai ir ne tik Europos Sąjungos europiečiai. Kai iškilo problema tarp Rusijos ir Ukrainos, Prezidentas V. Putinas nusprendė pakviesti mane specialiai tam, kad informuotų apie tą problemą. Jūs žinote, kiek daug laiko ir energijos mes Komisijoje kartu su kitais partneriais išnaudojome bandydami rasti sprendimą problemai, kuri buvo susijusi su Rusija ir Ukraina, bet turėjo pasekmių Europos vartotojams.

Aš asmeniškai labai rūpinuosi šiomis problemomis. Todėl galėčiau pridurti, kad mes pradėjome vykdyti tinklų sujungimo programą Baltijos valstybėse, ir todėl būtent Komisija rado išeitį iš aklavietės „Nabucco“ klausimu – supraskime, kad šiuo klausimu buvome patekę į visišką aklavietę. Todėl turiu šiuos klausimus priskirti prie pagrindinių Komisijos prioritetų, tačiau, tiesą sakant, jaučiamas pasipriešinimas realios vidaus energetikos rinkos kūrimui. Tikiuosi, kad per kitą kadenciją su jūsų parama mums pavyks įveikti šį pasipriešinimą, kuris – būkime atviri ir sąžiningi – vis dar yra, kad Europoje galėtume sukurti tikrą integruotą energijos rinką.

Jūs galite pasikliauti, kad Komisijoje būsiu nepalenkiamas gindamas Europos interesus. Be to, manau, kad ši energetinio saugumo problema taip pat yra lemiamą sprendžiant kovos su klimato kaita klausimą.

Pasakysiu dar kartą, visų pirma Žaliųjų frakcijos / Europos laisvojo aljanso narių labui: kas nors visada gali būti ambicingesnis, tačiau, atvirai kalbant, manau, jog turėtume pasidžiaugti tuo, kad Europos Sąjunga, savo veikloje remdamasi Komisijos pasiūlymu, plečia kovą su klimato kaita. Aišku, kad vėliau nebūtų buvęs sudarytas visų valstybių narių susitarimas, jeigu ne Tarybai pirmininkavusios A. Merkel ir vėliau Tarybai pirmininkavusio N. Sarkozy darbas, – noriu išdėstyti šią nuomonę, – nes jie taip pat dirbo, kad tai būtų pasiekta, todėl būtų teisinga tik pripažinti tai. Visos valstybės narės dėjo pastangas, tačiau stoti į šią kovą su visuotiniu atšilimu mes galėjome būtent remdamiesi plataus užmojo Komisijos pasiūlymu, todėl labai daug vilčių dedu į jūsų pastangas, dedamas tam, kad galėtume išlaikyti Europą šios kovos avangarde.

Apie socialinius klausimus savo ruožtu jau pasakiau, kad jau daviau keletą labai konkrečių pažadų klausimais, susijusiais su darbuotojų komandiravimu, ir dėl problemų, susijusių su viešosiomis paslaugomis. Aš norėsiu dirbti kartu su jumis pagal tuos principus, kuriuos šiandien minėjau ir labai aiškiai išdėsciau: kovoti su socialiniu dempingu ir dėl socialinės rinkos ekonomikos.

Gera žinau, kad tai yra įdomi ideologinė diskusija, tačiau tikiu, kad mes turime atsakymą Europai. Mums reikalinga vidaus rinka – ji yra mūsų stiprybė – ir kartu reikalinga aukšto lygio socialinė sanglauda. Tai yra Europos kūrimas; tai yra įnašas. Citatoje, kurią pateikiau savo dokumento pradžioje, citavau puikų šiuolaikinį Europos istoriką Tony Judtą, kuris skaito paskaitas Niujorko universitete. Jis pasakė: „Galbūt Jungtinės Valstijos turi galingiausią pasaulyje kariuomenę, galbūt Kinija pardavinėja pigiausias prekes, tačiau tik Europa turi modelį, kuris gali būti įkvėpiančiu pavyzdžiu likusiam pasauliui.“

XXI amžius kuo puikiausiai galėtų būti Europos amžiumi. Aš tikiu tuo. Aš tikiu, kad galime įveikti šią globalizaciją ne jėga, bet įkvėpimu. Mes turime socialinę rinkos ekonomiką, kuri nėra krikščionių demokratų, socialdemokratų arba liberalų nuosavybė. Ją kūrė Europa, ypač po Antrojo pasaulinio karo, – kūrė ne tik Europos integracijos procesą, bet ir šią socialinę rinkos ekonomiką, kurioje siekiama derinti laisvąsias, t. y. atvirąsias, rinkas.

Europa – didžiausia pasaulyje eksportuojanti valstybė. Todėl mes, europiečiai, privalome atsisakyti protekcionizmo ir kartu propaguoti Europos socialinio dialogo modelį, Europos socialinio draudimo modelį. Kai girdžiu kai kuriuos „nuosmukio palaikytojus“ – „križės šalininkus“ – sakant, kad dabar būtent amerikiečiai ir kinai kontroliuoja viską, jiems sakau: kad ir kaip ten būtų, tačiau ką daro Prezidentas B. Obama? Šiuo metu Prezidentas B. Obama bando – linkiu jam gero – įdiegti nacionalinę sveikatos priežiūros sistemą, kuri iš tikrųjų yra visoje Europoje, tik turi tam tikrų skirtumų šalyse. Būtent amerikiečiai dabar semiasi įkvėpimo iš Europos modelio. Ką daro kinai? Dabar jie svarsto – siekdami dar ir padidinti paklausą – socialinio draudimo sistemos įdiegimo klausimą. Aš tikiu, kad jie įdiegs šią sistemą, nes šioje šalyje didės gerovė, ir šis gerovės Kinijoje didėjimas bus naudingas visam pasauliui.

Ką šiandien daro amerikiečiai ir kitos galingosios valstybės? Jos pradeda kalbėti su mumis apie kovą su klimato kaita. Aiškiai prisimenu, kad kai anksčiau kalbėjome su amerikiečiais, jie kategoriškai atsisakė priimti bet kokius su tikslais susijusius įsipareigojimus kovos su klimato kaita srityje.

Kaip galite pastebėti, aš negaliu būti toks pesimistiškas, kaip kai kurie iš šiandien čia kalbėjusiųjų. Žinoma, Europoje turime problemų – nuoseklumo problemų. Politinės valios požiūriu turime atkakliai dirbti, kad pasiektume didesnę nuoseklumą. Mes taip pat turime labai aiškią problemą, t. y. socialinę problemą, rimčiausią iš visų – nedarbo didėjimą. Tačiau neabejokime savimi – juk ne Europa ir ne Europos Komisija sukėlė šią finansų krizę. Jūs visi žinote, iš kur atėjo ši krizė. Kai tik ji prasidėjo, mes nedelsiant reagavome. Mes reagavome teikdami konkrečius pasiūlymus. Aš buvau Jungtinėse Valstijose kartu su Prancūzijos prezidentu, kai Tarybai pirmininkavo Prancūzija, kad JAV prezidentui pasiūlytume pradėti šį Didžiojo dvidešimtuko (G20) procesą. Būtent Europa paragino reaguoti.

„Camp David“ vykusiame susitikime pasakiau, kad tik atviroms visuomenėms reikia teisinės valstybės ir teisės normų lygiai taip pat, kaip rinkoms reikia taisyklių, idant jos būtų teisėtos, patikimos ir etiškos. Tokia yra Europos pozicija.

Tiesą sakant, aš manau, kad turėtume didžiuotis savo pateiktais pasiūlymais. Jie yra svarstomi. Tikiuosi, kad jie bus priimti, o mes, kai tęsime darbą, matysime, ar reikia dėti daugiau pastangų.

Aplinkosaugos klausimu manau, kad šios kadencijos Komisijos laimėjimai gerai žinomi. Kažkas pasakė, kad dokumente nerašoma apie biologinę įvairovę. Dar kartą perskaitykite mano dokumentą ir pamatysite, kad jame rašoma apie ją. Be to, vienas šio Parlamento narys pritarė mūsų priemonėms, kuriomis siekiama

apsaugoti paprastuosius tunus, todėl esu dėkingas jam už tai. Manau, kad šiuo atveju turime kai kuriuos tinkamus įgaliojimus.

Kalbant apie M. Beňovos klausimą dėl pagrindinių teisių pasakysiu, jog būtent tam, kad parodyčiau šį naują įsipareigojimo ženklą, nusprendžiau įsteigti – ir norėčiau pridurti, kad pasiūlymą gavome iš Europos Parlamento, nors šiuo klausimu jau buvau tikras, – Komisijos nario, atsakingo už pagrindines teises ir asmenines laisves, pareigybę. Komisijos narys, be abejo, taip pat užsiims mažumų klausimu ir galės teikti ataskaitas Peticijų komitetui, kaip buvo apie užsiminta.

Be to, manau, kad nacionalinėse sistemose, kuriose paprastai yra teisingumo ministras ir vidaus reikalų ministras, turėtume turėti Komisijos narį, atsakingą už teisingumą, pagrindines teises ir laisves. Dar bus Komisijos narys, – kadangi mes apie tai taip pat rimtai galvojame, turime taip pat pasižiūrėti, ar nėra problemų, susijusių su nesaugumu Europoje, ir ar nėra dalykų, kuriuos galėtume padaryti kartu kurdami pridėtinę Europos vertę, – kuris taip pat pasidomės kitais klausimais, tačiau visada tai darys vadovaudamasis ta pačia dvasia – saugumo dvasia, su didžiule pagarba, rodoma asmeninėms laisvėms ir pagrindinėms teisėms. Būtent tai, sakau dar kartą, daro Europa.

Kažkas kalbėjo apie Gvantanamą. Aš buvau vienas iš pirmųjų, o gal pirmasis, vyriausybėje einančių pareigas politikų, kuris paragino JAV prezidentą – tai buvo Austrijai pirmininkaujant Tarybai – uždaryti Gvantanamo kalėjimą. Pasakiau tai viešai, nes manau, kad mes, europiečiai, esame prieš antiteroristinę kampaniją, kurioje negerbiamos pagrindinės teisės, nes būtent taip prarandamas moralinis autoritetas. Pagrindinių teisių klausimu manau, kad mes galime turėti tam tikrų nesutarimų, bet reikia, kad nebūtų esminių nesutarimų su kai kuriais Parlamento nariais, kurie iškėlė šį klausimą. Šiuo klausimu man nereikia niekieno patarimo. Būdamas šešiolikos metu aš jauėjau į savo šalies gatves kovoti su diktatūra ir kolonijine sistema. Todėl man nereikia niekieno patarimo, kaip parodyti ištikimybę pagrindinėms teisėms. Vis dėlto dėkoju jums.

Dėl Šiaurės Airijos klausimo – ačiū jums, ponias D. Dodds: reikia pripažinti, kad dėjome daug, tačiau apdairiai, pastangų dėl Šiaurės Airijos. Mes sukūrėme specialią darbo grupę ir tada, kai dar nebuvo pradėtas šalių dialogas, padėjome inicijuoti šį susitaikymą.

O klausimu, kurį uždavė F. López Aguilar, – taip, aš manau, kad dabar tinkamas laikas iškelti naują socialinį siekį. Tai savaime suprantama. Mes turime nedarbo problemą, kuri dabar yra daug didesnė negu anksčiau. Jeigu pasižiūrėtumėte į statistinius duomenis, pamatytumėte, kad, tiesą sakant, iki finansų krizės užimtumas visur didėjo. Lisabonos strategija, kurią kai kurie kritikuoja, kalbant apskritai, iš tikrųjų vedė tinkama kryptimi. Europoje buvo kuriamos darbo vietos ir vyko augimas. Tik prasidėjus finansų krizei daugelyje šalių, įskaitant jūsų Ispaniją, mes pamatėme atvirkštinę tendenciją. Būtent dėl pasaulinės finansų krizės mes atsidūrėme kitokioje padėtyje. Taigi, dabar, esant šiems socialiniams neramumams, – yra ne tik žmonių, kurie yra bedarbiai, bet ir žmonių, kurie gali jais tapti, – aišku, kad mes turime daryti socialinę investiciją. Todėl reikalavau naujo socialinio siekio. Aš tikėjau, kad būtų įmanoma suvienyti didžiąją Parlamento daugumą apie šį prioritetą, ir iki šiol tuo tikiu.

S. in 't Veld man pasakė, kad aš jos neįtikinau. Ponia S. in 't Veld, jus labai sunku įtikinti. Padarysiu viską, ką galiu, tačiau pasakysiu vieną dalyką: aš visada darau viską, ką galiu, ne tik dėl to, kad jus įtikinčiau, bet ir dėl to, kad nuoširdžiai tikiu pagrindinėmis teisėmis, laisvėmis ir garantijomis. Manau, kad Komisija turi suvaidinti savo vaidmenį šiuo klausimu ne tik teisėkūros požiūriu, bet ir dėl mūsų siunčiamų signalų. Galiu pasakyti, kad kai tik pasaulyje iškyla problema, kad ir dėl Gvantanamo, ar kai susitinku su V. Putinu, ir kiekvieną kartą jo klausiu: „Kaip dėl Annos Politkovskajos žudikų? Kaip gali būti, kad tokia sistema kaip Rusijos, kuri turi didžiausią pasaulyje saugumo sistemą, niekada neranda žurnalistų žudikų?“ Aš užduodu klausimus Prezidentui V. Putinui lygiai taip pat, kaip šiuo metu užduodu klausimus ministrams pirmininkams, įskaitant net Kinijos ministrą pirmininką, kai kalbuosi su juo, ir lygiai taip pat, kaip visada užduodu klausimus apie žmogaus teises. Netgi Japonijos ministro pirmininko paklausiau, kodėl Japonija dabar vėl atlieka mirties bausmes, nors buvo paskelbtas moratoriumas.

Todėl Komisija yra svarbi ne tik dėl teisėkūros, bet ir dėl Komisijos ir Komisijos Pirmininko siunčiamų signalų, pvz., kaip buvo kilus krizei dėl Danijoje paskelbtų karikatūrų, kai aš nedviprasmiškai gyniau ir rėmiau teisę į išraiškos laisvę. Tiesą sakant, manau, kad mes galime rasti pagrindinį sutarimo šiuo klausimu principą.

D. Abad uždavė keletą labai praktiškų klausimų, todėl norėčiau jam pasakyti, kad palaikau jo pasiūlymus ir tikiu, jog jie yra svarbūs. Manau, kad mums Europoje reikalinga pramoninė bazė. Mes nenorime įmonių perkėlimo, bet svarbu, kad ši pramoninė bazė prisitaikytų prie naujų pasaulinės konkurencijos apribojimų, o visų pirma – prie didžiulių klimato kaitos ir tvaresnio augimo sunkumų. Manau, kad mes turime priemones tam pasiekti. Todėl siūlau ateityje daugiau lėšų skirti tam Europos lygmeniu.

Kalbant apie su biudžetu susijusius klausimus, kuriuos kažkas uždavė, visų pirma pabandykime pasiekti bendrą sutarimą dėl pagrindinių principų. Manau, būtų klaida, jeigu pirmiausia kalbėtume apie būsimo biudžeto sumas. Dėl to atsirastų nesutarimų. Pirmiausia turime pažiūrėti, kur yra Europos pridėtinė vertė, o paskui nuspręsti, kokie bus prioritetai. Tačiau manau, kad moksliniai tyrimai, inovacijos ir sanglaudos politika neabejotinai turi būti svarbūs prioritetai, ypač tada, kai atsižvelgiama į naująsias kartas. Jauniausio Prancūzijos delegacijos nario labai viliojosi, kad šio Parlamento jaunimas palaikys šį judėjimą.

Kažkas manęs paklausė apie pasaulinį finansų mokestį, t. y. finansų judėjimo mokestį. Jeigu jis yra pasaulinis, aš neabejotinai palaikau jį. Manau, kad tai būtų puiki idėja, tačiau bet kuriuo atveju išsiaiškinkime tai. Nematau prasmės kam bandyti išstumti finansų paslaugas, dabar teikiamas Europoje, kad ir kur jos būtų – Londone, Frankfurte ar Paryžiuje. Kai kalbama apie finansines paslaugas, mes esame pasaulio lyderiai. Kokia būtų prasmė perleisti lyderiavimą Dubajui? Aš nesuprantu, kokia būtų prasmė. Išsiaiškinkime tai. Tačiau jeigu būtų visuotinis finansinių sandorių mokestis, manyčiau, kad tai būtų puiki idėja. Manau, kad jau yra gana daug priežasčių, dėl kurių tai naudinga: pvz., siekiant užkirsti kelią badavimui pasaulyje, nes gėdinga, kad tai vyksta XXI amžiuje, siekiant padėti Europai pasiekti Tūkstantmečio tikslus ir siekiant kovoti dėl didesnio Europos solidarumo. Jūs galbūt nežinote, kad aš Tarybai pasiūliau sustiprinti priemonę, kurią Europoje turime pagalbai maistu teikti, nes Europoje yra neturtingų ir neseniai tapusių neturtingais žmonių, bet pasiūlymas buvo atmestas. Jei norite, yra daugybė priežasčių, dėl kurių reikia mokesčio, jei jis tikrai bus visuotinis ir nepakenks Europos konkurencumui.

Pabaigoje norėčiau pasakyti kai ką jums labai svarbaus. Kai kurie iš jūsų sakė: „Kodėl turėtume rinkti jus? Jūs esate vienintelis kandidatas. Ar tai demokratiška?“ Aš pats labai dažnai savęs klausiu, kodėl esu vienintelis kandidatas. Atvirai kalbant, manau, kad būti vieninteliu kandidatu man buvo blogai, nes – kalbėkime be užuolankų – dėl to, kad esu vienintelis kandidatas, buvau vienintelis visą laiką puolamas ir kritikuojamas kandidatas. Kiekvieną kartą, kai palyginame mane su savo tobulu kandidatu, aš neabejotinai pralaimiu jam. Pralaimiu tobulam kandidatui. Pralaimiu tobulam kiekvienos frakcijos kandidatui. Tačiau Europa kuriama ne su tobulais kandidatais. Europa yra išipareigojimų vykdymas. Manau, kad kitų kandidatų nebuvo dėl paprastos priežasties – dėl to, kad trūko paramos, kurios reikia norint būti kandidatu. Tokia yra priežastis. Buvo minima gana mažai pavardžių, bet man pavyko pasiekti bendrą sutarimą, todėl didžiuojusi tuo, nes kurti Europą šiandien, kaip pastebėjome diskusijoje, yra – su tuo visi sutiksime – nepaprastai sunkus ir nepaprastai didelėmis pastangomis atliekamas uždavinys. Europa yra labai įvairiapusė. Joje yra daug suvaržymų ir daug prioritetų, todėl didžiuojusi galėdamas būti kandidatu, kurį palaikė rinkimus laimėjusi partija, būti kandidatu, kuris sulaukė demokratiškai išrinktų įvairaus politinio spektro valstybių arba vyriausybių vadovų paramos, ir nematau čia nieko blogo. Vis dėlto aš nesu niekieno generalinis sekretorius, o Komisija yra nepriklausoma institucija. Galiu jums užtikrinti tai. Komisija, kuriai pirmininkauju ir kuriai pirmininkausiu, jeigu turėsiu jūsų palaikymą, bus nepriklausoma tvirtai ginama Europos bendruosius interesus.

Visiškai suprantu, kaip sakė E. Estrela ir kiti, kad parama tų, kurie norės paremti mane, nebus tušti pažadai. Aš dėkingas visiems, kurie mane palaikė, bet negaliu jų visų išvardyti. Kai kurie iš jų vis dar yra čia. Esu jums dėkingas. Jūsų parama nėra tušti pažadai. Aš apie Parlamentą galvoju palankiai.

Kai kurie sako: „Jūs pernelyg artimas vyriausybėms.“ Jūs pamirštate vieną dalyką: prieš tapdamas ministru pirmininku aš buvau opozicijos vadovas, o prieš tapdamas opozicijos vadovu buvau teisėjas. Pirmą kartą į Portugalijos parlamentą buvau išrinktas, kai man buvo 29 metai. Esu politikas, o ne technokratas arba biurokratas. Aš ginu parlamentus ir noriu įsitraukti su jumis į šią diskusiją.

Todėl jūsų reikalavimai gali padėti man ir Komisijai dirbti geriau. Štai ką aš siekiu padaryti, jeigu turėsiu jūsų paramą.

(Plojimai)

PIRMININKAVO: J. BUZEK

Pirmininkas

Pirmininkas. – Noriu padėkoti paskirtajam Europos Komisijos Pirmininkui. Taip pat norėčiau padėkoti visiems tiems, kurie čia dalyvauja, taip pat tiems, kurie kalbėjo anksčiau, už nepaprastai gyvą diskusiją. Be to, noriu padėkoti C. Malmström už buvimą kartu su mumis šioje sesijoje.

Ponios ir ponai, mes Europos Sąjungoje pradedame taikyti naujus veiklos principus ir naujus institucinius sprendimus. Nepamirškime, kad paskirtasis Pirmininkas mums kalbėjo apie politinės veiklos kryptis ateinantiesiems penkeriems metams. Jis tai padarė čia, Parlamente, kuriame susitiko su visomis politinėmis

frakcijomis. Jis mums pateikė informaciją, labai svarbią tiek mums, tiek mūsų piliečiams. Rytoj, po šiandieninių ilgų, varginančių ir išmintingų diskusijų, mes balsuosime.

(Pirmininkas tęsė anglų kalba)

Dar kartą labai ačiū jums, paskirtasis Pirmininke. Politinėse frakcijose ir plenarinėje sesijoje turėjome puikią galimybę išgirsti jūsų politikos gaires ir diskusijas.

Diskusijos baigtos.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

Georges Bach (PPE), raštu. – (FR) J. M. Barroso programa yra plataus užmojo, joje rodomas didžiulis troškimas mūsų nuo krizės nukentėjusiai Europai užtikrinti jau labai reikalingą augimą. Mano nuomone, būtų neteisinga kaltinti asmeniškai J. M. Barroso dėl visų sunkumų, būdingų ankstesniam laikotarpiui. Pirmininko J. M. Barroso darbas tikrai nepasidarė nė kiek lengvesnis dėl to, kad reikia ieškoti kompromiso išsiplėtusioje Komisijoje, kurioje sprendimus dabar priima 27 valstybės narės, ir stengtis įveikti finansų ir ekonomikos krizę vykstant sunkiai institucijų reformai. Reikia pripažinti, kad šiais sunkiais laikais kai kas tikėjosi išgirsti jį išsakant labiau kategorišką Europos nuomonę. Tačiau tikiu, kad jis pasimokė iš savo klaidų ir ateityje dės didžiules pastangas tiek visos Europos, tiek mažų šalių labui. Savo programoje svarbesnį vaidmenį skirdamas socialiniams klausimams jis, atrodo, nori įsiklausyti į Europos žmones, kurie trokšta labiau socialinės Europos. Tikros Parlamento ir Komisijos partnerystės idėja – pagirtina idėja ir galimybė, kuria reikia pasinaudoti. Dėl šios priežasties palaikau J. M. Barroso kandidatūrą, tačiau ši parama nėra tušti pažadai.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Man malonu pasakyti, kad aš, kaip portugalas ir Europos Parlamento narys, balsuosiu už José Manuel Durão Barroso perrinkimą Europos Komisijos Pirmininku. Tikiu, kad jis gerai atliks savo pareigas įgyvendindamas dabartinius savo įgaliojimus, kai iškilo tiek daug politinių, finansinių ir socialinių sunkumų, o patirtis, kurią jis įgijo eidamas šias pareigas, pateisina vyriausybės paramą jam ir tolesnį šio Parlamento pasitikėjimą juo.

Apgailestauju dėl daugybės mėginimų – ne visi jie buvo atviri arba rimti – sukliudyti jo kandidatūrai pasiekti tikslą ir pažymiu, kad jie žlugo ne tik dėl jokio pasirinkimo nebuvimo, bet ir dėl jų argumentų kvailumo. Apgailestauju, kad Parlamento nariai iš mano šalies negalėjo atsispirti pagundai pasirinkti šį kelią, kuris yra lengvas, nes nereikšmingas.

Tikiuosi, kad antrą kartą J. M. Barroso vadovaujama Komisija sugebės suderinti techninę kompetenciją su tuo „kažkuo daugiau“. Be to, tikiuosi, kad jis tikrai gerbs bei taikys subsidiarumo principą ir pasirinks saugų ir patikimą mažais žingsnių būdą, kaip rekomendavo Jean Monnet, o ne taikys paspartintų veiksmų požiūrį, daug žadėjusį, bet mažai davusį tikrai Europos projekto pažangai ir svajonei. Kad ir kiek sieksime horizonto, pasieksime jį tik vienu žingsniu lenkdami kitus. Eikime teisinga kryptimi.

João Ferreira (GUE/NGL), raštu. – (PT) Šiuose rinkimuose taip pat rizikuojama kryptimi, kurią ES pasirinks ateinantiesiems keleriems metams. Dabartinis Komisijos Pirmininkas, keliantis savo kandidatūrą antrai kadencijai, atstovauja vienintelę galimą kryptį: ES, kuriai jis atstovauja, atitinka pagrindinių ekonominių grupių interesus.

Šiai ES būdinga: nedemokratinis biurokratizmas; politinis ir ideologinis konservatizmas; didžiulės nelygybės ir socialinio, regioninio ir nacionalinio viešpatavimo santykių iškėlimas ir institucinis įteisinimas; militarizmas ir išorinis kišimasis į kitų valstybių reikalus; neoliberalizmo, kaip vienintelės priimtinos ekonominės sistemos, institucinis įteisinimas. Tačiau tai nėra ir niekada nebuvo vienintelė galima kryptis. Šios krypties alternatyva – socialinė Europa, t. y. darbuotojų ir žmonių Europa. Tai yra ES, kuri vertina demokratiją savo bendro tikslo siekimo aspektais ir nesusiaurina jos iki formalaus atstovavimo srities. Tai yra ES, kuri atsižvelgia į savo žmonių norus ir sprendimus, kuriuos jie išreiškia demokratiškai, ir gina viešąsias paslaugas bei darbuotojų teises kaip svarbiausias socialinės plėtros ir sanglaudos priemones. Tai laisvų, suverenių ir lygiateisių valstybių ES, kuri palaiko ir propaguoja gamtos apsaugą, taiką ir žmonių bendradarbiavimą.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Pareiškime, kurį J. M. Barroso padarė kaip paskirtasis Komisijos Pirmininkas, dar kartą patvirtinami mūsų žinomi pagrindiniai Europos Sąjungos ramsčiai. Be to, jame patvirtinama Maastrichto ir Nicos sutartyse puoselėjama kapitalistinė, federalistinė ir militaristinė Europos integracija, kurią Lisabonos sutarties projekte norima dar labiau įtvirtinti.

Jeigu ir buvo kokių nors abejonių, tai dėl jo teiginių apie Lisabonos sutarties projekto svarbą. Iš tikrųjų jie pasirodė po to, kai Europos lyderiai griebėsi nedemokratinio Airijos žmonių spaudimo (jis tai stebėjo), – jie yra verčiami rengti naują referendumą, kuris vyks spalio 2 d.

Dabar jis ir bando pasižadėti atitaisyti žalą, padarytą Europos Komisijai, kurios Pirmininkas jis iki šiol yra, per pirmesnę kadenciją smarkiai kritikuojant socialines ir darbuotojų teises, tačiau jis niekada nesigilino į šių problemų ar dabartinės kapitalizmo krizės, kurią išgyvename, esmę. Iš tikrųjų jis siūlo vykdyti tą pačią politiką, pagal kurią pirmenybė teikiama laisvajai konkurencijai, militarizmui ir ekonominių bei finansinių grupių, ypač galingiausių valstybių grupių, interesams, kaip paaiškėjo jam pasakius, kad mes esame globalizacijos šalininkai.

Livia Járóka (PPE), raštu. – (HU) Gerb. pirmininke, noriu garantuoti Pirmininkui J. M. Barroso, kaip Europos liaudies partijos delegatui, mūsų paramą ir išreikšti viltį, kad dabartinė Europos Komisija sugebės tęsti sugebės tęsti pradėtą socialinės romų integracijos darbą. Per šią kadenciją, daugiausia per pastaruosius dvejus metus, buvo pasiekta reikšmingų rezultatų, tačiau ateityje iš šios institucijos tikimės daug nuoširdesnio pasišventimo ir didesnio iniciatyvumo, – ši institucija, kaip privilegijuota Bendrijos teisės aktų iniciatorė, gali būti varomoji jėga kovojant su skurdu ir atskirtimi, kuriuos patiria didžiausia Europos mažuma – romai.

Tikiuosi, kad įsteigus naują Komisijos nario, atsakingo už teisingumą, pagrindines teises ir pilietines laisves, pareigybę Komisijos organizacija bus paskatinta daryti daugiau ir labiau koordinuotai. Be to, tikiuosi, kad Pirmininkas J. M. Barroso toliau aktyviai skelbsis prisiimęs savo asmeninę atsakomybę už romų reikalus, kurį jis keletą kartų taip pat išreiškė, ir darys viską, ką gali, siekdamas užtikrinti, kad valstybių arba vyriausybių vadovai imtųsi didesnio vaidmens kuriant visapusę integruotą programą, neapsiropojančią partijomis ir kadencijomis.

Socialinės problemos, kurias patiria romai, taip pat ir ne romai, yra tokios rimtos, o neveikimo pasekmės – tokios pavojingos, kad mes negalime leisti sau pirmesnės kadencijos abejingumo ir klaidų. Mes laukiame skubių bei drąsių veiksmų ir radikalių permainų pagal požiūrį, kurio iki šiol laikėsi buvęs ir dabartinis Pirmininkas, ir kad Komisija būtų geriausiu pavyzdžiu rengiant visos Europos romų strategiją, kuri turi būti kuo greičiau sukurta remiantis reglamentavimo normomis, stabilium biudžetu ir aiškia politine atsakomybe.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Visose frakcijose neabejojama dėl vieno dalyko – kad išgyvename ekonomikos krizės, darančios poveikį šalims ir apsunkinančios vyriausybių sprendimų priėmimą, laikotarpį.

Kadangi taip yra ir šiuo atveju, nuo to, ar turėsime patvirtintą Komisiją, kurios Pirmininkas išrinktas, ar laikiną Komisiją, kurioje šis lemiamas sprendimas visada atidėliojamas, priklausys, kiek veiksmingai Europos Sąjunga galės kovoti su krize.

Įvertinus tai, argumentai, pateikiami visų (nors jie neneigia krizės akivaizdumo ir netgi nuolat mini ją), kurie atmeta José Manuelį Durão Barroso ir siekia sutrukdyti jį išrinkti Europos Komisijos Pirmininku, tampa vien retorika.

Kitaip tariant, tiems, kurie taip mano ir elgiasi, mažai rūpi arba visai nerūpi krizės padariniai – jie galvoja tik arba beveik tik apie tai, kaip pasinaudoti tam tikru politiniu partijų laviravimu, kurio bent jau šiomis aplinkybėmis pagrįstai reikėtų vengti.

Georgios Toussas (GUE/NGL), raštu. – (EL) Konservatyvių, liberalių ir socialdemokratių EP narių paramą J. M. Barroso lemia tai, kad visos ES vyriausybės, tiek neokonservatyvios, tiek socialdemokratinės, jį vieningai vadina vieninteliu bendru kandidatu. Prieš darbininkų klasę nukreipta ES politika nepriklauso nuo asmenybių arba Komisijos Pirmininko – visų pirma ją lemia jos pačios, kaip imperialistinės kapitalistų sąjungos, pobūdis.

J. M. Barroso pristatytose politikos gairėse apibendrinami strateginiai Europos monopolinio kapitalo siekiai ir formuojama politinė programa, kurią vienos krypties Europos politinės jėgos taiko visoje Europos Sąjungoje, įskaitant tiek Naująją demokratiją, tiek Graikijos PASOK, nesvarbu, ar jos yra valdžioje, ar opozicijoje.

Šios politinės programos pagrindinis uždavinys – perkelti krizės naštą darbininkų klasei ir taip užtikrinti, kad Europos monopolistų grupės galėtų laisvai išsaugoti ir didinti savo pelną ir kad galėtų, kapitalistinei ekonomikai atsigavus po nuosmukio, sustiprinti savo pozicijas kaip pasauliniai imperialistiniai konkurentai. Šis tikslas bus pasiektas iki 2020 m. pritaikant prie naujų sąlygų prieš darbininkus nukreiptą Lisabonos strategiją ir dar įnirtingiau stengiantis sumažinti darbininkų teises į darbą ir atlyginimą, socialines ir draudimo teises.

PIRMININKAVO: E. McMILLAN-SCOTT*Pirmininko pavaduotojas***12. Klausimų valanda (klausimai Komisijai)****Pirmininkas.** – Kitas klausimas – klausimų valanda (B7-0203/2009).

Nurodyti klausimai yra pateikti Komisijai.

*Pirma dalis*Klausimas Nr. 20, pateikė **Ilda Figueiredo** (H-0277/09)

Tema: Tekstilės ir aprangos pramonės išsaugojimas tarptautiniu prekybos lygmeniu

Atsižvelgiant į kai kurių Europos Sąjungos šalių, pvz., Portugalijos, blogą tekstilės ir aprangos pramonės padėtį, reikalinga tinkama ir suderinta strategija, kuri apimtų ir viešąją paramos investicijoms į naujoves, ir įvairinimo, ir profesinio mokymo, ir pertvarkymo politiką.

Tačiau tarptautinės prekybos srityje taip pat reikia imtis reikalingų veiksmų siekiant išsaugoti Europos Sąjungos šalių pramonę, ypač labiausiai pažeidžiamas jos šakas, pvz., tekstilės ir aprangos pramonę.

Kokių priemonių imsis Komisija siekdama išsaugoti Europos Sąjungos šalių tekstilės ir aprangos pramonę, atsižvelgdama į naujus laisvosios prekybos susitarimus su trečiosiomis šalimis, ypač Azijos šalimis, pvz., Pietų Korėja?

Kokių priemonių imsis Komisija siekdama reguliuoti (to skubiai reikia) pasaulio prekybą neapsiribojant tik finansų rinka?

Catherine Ashton, Komisijos narė. – Mes labai atidžiai stebime finansų krizės poveikį mūsų pramonės sektoriams, žinoma, įskaitant tekstilės ir aprangos sektorių – svarbią ir stiprią Europos Sąjungos pramonės šaką.

Reaguodami į šią krizę sudarėme Europos atkūrimo planą, kurį papildė Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas ir Bendrijos laikinoji valstybės pagalbos priemonių sistema. Šios priemonės taip pat galioja tekstilės ir aprangos pramonei: pvz., Globalizacijos padarinių fondo parama buvo naudojama reintegruoti darbuotojams, atleistiems daugiausia iš sektoriaus mažų ir vidutinių įmonių, veikiančių Italijoje, Maltoje, Ispanijoje, Portugalijoje, Lietuvoje ir Belgijoje.

Tekstilės ir aprangos sektorius formavosi valdomos prekybos dešimtmečiais. Nuo 2009 m. pradžios prekyba šioje srityje buvo visiškai liberalizuota. Sektorius prisitaikė prie liberalizavimo uždavinio ir pradėjo restruktūrizavimo ir modernizavimo procesą, kuris nebuvo lengvas.

Sektorius sumažino masinę gamybą ir daugiausia dėmesio skyrė gaminiam, turintiems didesnę pridėtinę vertę ir technologinį turinį. Šiandien Europos tekstilės pasaulyje žinoma dėl savo naujoviškų ir techninių savybių. Sektorius sėkmingai vystėsi ir palaikė pasaulinės klasės eksporto rodiklius. Todėl šis sektorius pirmenybę teikia patekimo į rinką klausimams, ir esu laimingas, kad ši pramonės šaka perėmė mūsų atnaujintą patekimo į rinką strategiją ir pasiekė teigiamų rezultatų.

Žinoma, ir mūsų prekybos derybose, pvz., dėl laisvosios prekybos susitarimo su Korėja arba daugiašalėse prekybos derybose, mes atsižvelgiame į įvairių pramonės sektorių, įskaitant tekstilės sektorių, pažeidžiamumą ir siekiame subalansuoti sandėrius.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Vos vakar čia kalbėjome apie laisvosios prekybos susitarimo su Pietų Korėja problemą, todėl Komisijos narė žino, kad jai reikia verslo organizacijų. Noriu jai pasakyti, kad aš pats Portugalijoje susitikinėjau su įvairiomis verslo organizacijomis ir jos man pasakojo apie savo didelį susirūpinimą dėl šio laisvosios prekybos susitarimo su Pietų Korėja išlygų. Be to, didžiulis nerimas yra visoje Europoje.

Profesinės sąjungos taip pat turi savų rūpesčių, ir kiekvienas, nusimanantis apie Pietų Europos šalis, pvz., Portugaliją ir Ispaniją, ir sritis, kuriose šie pramonės sektoriai vyrauja, supras, koks didelis darosi nedarbas. Komisijos nary, kai kuriose savivaldybėse nedarbas dabar viršija 20 proc., ypač Portugalijos šiaurėje. Yra

turinčių tekstilės fabrikų savivaldybių, kuriose nedarbas viršija 20 proc.! Mes baiminamės, kad šalyje, kurioje jau yra didelis skurdas, ši padėtis gali pablogėti. Todėl jus klausiu, ką konkrečiai ketinama daryti...

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

David Martin (S&D). – I. Figueiredo vertas pagarbos todėl, kad parodė tokį susirūpinimą dėl tekstilės fabrikų uždarymo socialinio poveikio ir pramonei daromos žalos. Tačiau ar Komisijos narė su manimi sutinka, kad laisvosios prekybos susitarimas su Pietų Korėja iš tiesų suteikia tiek pat galimybių Europos tekstilės gamintojams, kiek ir grėsmių, ir iš tikrųjų sudaro sąlygas mūsų kokybiškiems tekstilės gaminiams patekti į Korėjos rinką?

Catherine Ashton, Komisijos narė. – Aš labai gerai suprantu, kokios stiprios yra emocijos. Tai labai svarbi pramonė, todėl visiškai sutinku su Davidu Martinu, kuris išsamiai išnagrinėjo sanderį su Pietų Korėja.

Nėra abejonių, kad mes į Korėją eksportuojame daug daugiau aprangos, negu jie eksportuoja mums, todėl rinkoje yra realių galimybių. Visiškai teisinga tai, kad galvodami apie viską, ką darome prekybos klausimu, turime nepamiršti poveikio pramonei – mes būtent tai ir darome.

Būčiau daugiau negu laiminga, galėdama tęsti šį dialogą ir suteikti daugiau informacijos apie tai, kaip mes žiūrime į prekybą, nes visiškai sutinku su nuomone, kad šio ekonomikos nuosmukio metu turime palaikyti savo pramonės šakas, nepamiršti skurdo ir nepriteklių, kurių gali pasitaikyti, ir suteikti naujų prekybos galimybių, kurios tikrai padės skatinti šias ekonomikos šakas ir šiuos sektorius. Būtent tai mes stengiamės daryti.

Klausimas Nr. 21, pateikė **Brian Crowley** (H-0281/09)

Tema: ES prioritetai tarpvyriausybėje konferencijoje klimato kaitos klausimais

Kokie bus konkretūs Europos Sąjungos prioritetai atsižvelgiant į Jungtinių Tautų tarpvyriausybę konferenciją klimato kaitos klausimais, kuri įvyks Kopenhagoje šį gruodžio mėn.?

Stavros Dimas, Komisijos narys. – Tai yra labai laiku pateiktas klausimas, todėl galėčiau labai trumpai atsakyti, kad prioritetas teikiamas Kopenhagoje priimtam susitarimui dėl besivystančių šalių prisiimtų įsipareigojimų sumažinimo, nacionaliniu mastu tinkamų besivystančių šalių švelninamųjų veiksmų ir finansų.

Tačiau norėčiau tarti dar keletą žodžių. Dabar mums liko mažiau nei trys mėnesiai iki Kopenhagos konferencijos, ir dabar prasidėjo derybų dėl klimato lemiamas etapas.

Ant derybų stalo pateikta 250 puslapių derybų teksto, tačiau derybose dar nesukaupta pakankamai energijos, kad būtų galima sudaryti pakankamai plataus užmojo ir išsamų susitarimą. Tačiau dauguma šalių jaučia, kad tai skubu, ir nori sutelkti dėmesį į suartėjimo sritis. Galutinis susitarimo dėl klimato tikslas – išlaikyti visuotinį atšilimą ne žemesnio kaip 2 laipsniai pagal Celsijų lygio. Šiam tikslui buvo pritarta paskutiniame Didžiojo aštuoneto (G8) aukščiausiojo lygio susitikime ir stipriausios ekonomikos valstybių forume.

Mums reikia palyginamų ir didesnio masto išmetamų teršalų mažinimo tikslų besivystančių šalių grupei, kurios visos siūlo mažiau nei 15 proc. mažinimą, palyginti su 1990 m. Tai neužtikrina mokslininkų reikalaujamo 25–40 proc. mažinimo. Mes palankiai vertiname tai, kad Japonija didins savo tikslą. ES pasisiūlė siekti tikslo teršalus sumažinti 30 proc., jeigu ir kiti prisiims panašius įsipareigojimus.

Besivystančios šalys turėtų imtis atitinkamų švelninamųjų veiksmų, siekdamos iki 2020 m. pažaboti savo išmetamųjų teršalų kiekių didėjimą iki 15–30 proc. žemesnio nei įprasto verslo lygio. ES siūlo, kad besivystančios šalys (išskyrus mažiausiai išsivysčiusias šalis) parengtų ir įgyvendintų mažai anglies dioksido į aplinką išskiriančių technologijų ekonomikos augimo planus, kuriuose būtų jų pagrindiniai švelninamieji veiksmai. Tada šie planai būtų tikslinės finansinės ir kitokios paramos pagrindas.

Pakankamas tarptautinis finansavimas bus būtinas, jeigu Kopenhagoje bus norima pasiekti veiksmingą susitarimą. Dėl pinigų sandoris bus sudarytas arba nutrauktas. Mums reikia pritraukti privačias investicijas ir skatinti kurti tvirtą anglies dioksido išmetimo leidimų prekybos rinką, tačiau tam taip pat bus reikalingas nemažas viešasis finansavimas. Šiuo atžvilgiu verta paminėti pasaulinę technologijų partnerystę, kuria siekiama padvigubinti investicijas į mažai anglies dvideginio išskiriančias technologijas. Be to, turime didinti paramą neturtingiausioms ir labiausiai pažeidžiamoms šalims, kad jos galėtų prisitaikyti prie vis didėjančio neigiamo klimato kaitos poveikio.

2009 m. rugsėjo 10 d., t. y. praėjusią savaitę, Komisija patvirtino komunikatą dėl tarptautinio kovos su klimato kaita finansavimo didinimo, kuriame pateikė savo nuomonę svarbiausiais derybų klausimais. Tai yra bauginantis uždavinys, laukiantis mūsų kartu su intensyviomis derybomis per ateinančius mėnesius, tačiau nesėkmė nėra tinkamas pasirinkimas.

Brian Crowley (ALDE). - Gerb. pirmininke, noriu padėkoti Komisijos nariui S. Dimas už jo atsakymą.

Labai trumpai: ar mes žinome, kokia Jungtinių Amerikos Valstijų tikroji pozicija yra dabar, esant naujai administracijai, ir ar jos remiasi tais pačiais mažinimo skaičiais, kuriuos siūlo Europos Sąjunga? Antra, kalbant apie Braziliją, Rusiją, Indiją ir Kiniją, kurios išmeta didžiulius kiekius CO₂ ir kitų teršalų: kokių vaidmenį jos vaidins ir kokias spaudimo priemones Europos Sąjungoje galime joms pritaikyti, kad jos laikytųsi tų pačių standartų, kurių mes reikalaujame patys iš savęs?

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - (RO) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, kai kalbame apie klimato kaitą, kalbame apie priemones, kurios skirtos prisitaikyti prie klimato kaitos ir sumažinti priežastis, lemiančias klimato kaitą. Turėdama omenyje Kopenhagos konferenciją, noriu užduoti tokį klausimą: koks prioritetas teikiamas energijos vartojimo efektyvumo didinimui, įskaitant numatomą besivystančioms šalims, taip pat kokiose diskusijose dėl geriamojo vandens krizės ir, aišku, dėl maisto krizės dalyvaujate?

Paul Rübiger (PPE). - (DE) Ar yra Europos konkurencingumo pasikeitimo dėl 20 ar 30 proc. mažinimo poveikio vertinimo ir kaip šis mažinimas paveiks mažas ir vidutines įmones ir visų pirma darbo vietas?

Stavros Dimas, Komisijos narys. - Kalbant apie Jungtines Valstijas, naujoji administracija pažadėjo daug didesnę mažinimą nei tas, kurį buvo pažadėjusi ankstesnė administracija. Tačiau mažinimas yra ne toks didelis, kaip tas, kurį pažadėjo Europos Sąjunga, ir atsilieka nuo lygio, kurio, pasak mokslininkų, reikia norint išlaikyti tokį visuotinio atšilimo lygį, kuris būtų 2°C žemesnis, kaip 2009 m. liepos mėn. Akviloje susitarė stipriausios ekonomikos valstybių lyderiai, įskaitant amerikiečių, kinų ir kitų šalių, kurias minėjote, lyderius.

Tačiau diskusijos Jungtinėse Amerikos Valstijose tebevyksta. Dėl Markey ir Waxmano įstatymo projekto buvo balsuojama Atstovų Rūmuose, o dabar dėl jo ketinama balsuoti Senate. Yra gana daug nuostatų, kurias reikia išaiškinti, todėl turime pasižiūrėti, koks galutinis rezultatas bus svarstymo pabaigoje, nes šis įstatymo projektas galėtų būti platesnio užmojo, negu atrodo turintis būti šiuo metu.

Pvz., jeigu paskaičiuotus išmetamų teršalų sumažėjimas apima tą, kuris pasiektas investuojant į „vengtiną miškų naikinimą“, – teatsižvelgiant į tai, ar jis įskaičiuotas į Jungtinių Valstijų tikslą mažinti išmetamus teršalus, ar į finansavimą, ar į ką nors kita, – tai yra klausimas, kuris turi būti iššaiškintas siekiant nustatyti Jungtinių Valstijų, Europos Sąjungos ir kitų išsivysčiusių šalių tikslų palyginamumą.

Tiesa tai, kad mes nelaukta sulaukėme labai teigiamo administracijos požiūrio, artimai bendradarbiaujame su ja ir tikimės toliau bendradarbiauti, kad Kopenhagoje pasiektume gerą rezultatą – susitarimą su nuostatomis, kurias pirmiau apibrėžiau.

Kalbant apie Braziliją, Kiniją, Indiją, Meksiką ir kitas besivystančias šalis, mes, žinoma, iš jų tikimės mažinimo lygio pagal jų išmetamų teršalų kiekio didėjimo proporciją, kuris būtų apytikriai 15–30 proc. mažesnis, palyginti su „įprastos veiklos“ lygiu. Būtent to, kaip vėl sako mokslas, reikia norint išlaikyti 2°C mažesnę visuotinio atšilimo lygį. Vien išsivysčiusių šalių išmetamų teršalų mažinimo nepakaks.

Kai kurios iš šių šalių jau ėmėsi nacionalinių priemonių, dėl kurių sumažėjo išmetamų teršalų kiekiai, – tam panaudojo arba energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemones, arba investicijas į atsinaujinančius energijos šaltinius, tačiau mums reikia intensyviai savo bendradarbiavimą su jomis – keistis informacija, bendradarbiauti technologijų ir technologijų perdavimo srityje, kad būtų galima pasiekti tokį sumažinimą, kokio mums reikia.

Kalbant apie sąnaudų sumažinimą ir, kaip jūs minėjote, energijos vartojimo efektyvumą, akivaizdu, kad visos investicijos į energijos vartojimo efektyvumą yra visoms trims šalims naudingi atvejai. Pvz., mažindami importuojamos naftos vartojimą jūs ne tik sutaupote pinigų ir nemokate naftą išgaunančioms šalims, bet ir sumažinate išmetamų CO₂ dujų kiekį.

Daugelyje šalių, ypač besivystančiose šalyse, kuriose yra su oro tarša susijusių problemų, – pvz., Kinijoje oro taršos problema labai gerai žinoma, – oro kokybės gerinimas duos netiesioginės naudos.

Kalbant apie su oro tarša susijusias vandens ir maisto problemas, tai yra du Europos Sąjungos politikos tikslai. Mes palaikome politiką, pagal kurią bus pagerinta vandens sanitarinė kokybė ir tiekimas, ypač labai skurdžiose

šalyse. O dėl maisto, pvz., nagrinėdami Direktyvą dėl biokuro buvome labai atsargūs, kad nebūtų maistui ir biokurui skirtų pramoninių žaliavų konkurencijos. Mes visada atsižvelgiame į šiuos svarbius klausimus.

Kalbant apie poveikio vertinimą ir konkurencingumo problemas reikia pasakyti, kad šios problemos buvo išsamiai apsvaistytos tada, kai priiminėjome energijos ir klimato priemonių paketą. Daug tyrimų atliko ne tik Komisija, bet ir pramonė bei įvairūs sektoriai. Nuostatomis, esančiomis mūsų teisės aktuose, bus suteiktos garantijos, kurių reikia siekiant išsaugoti kitų Europos pramonės šakų, ypač mažų ir vidutinių įmonių, konkurencingumą, pvz., suteikiant nemokamas nuolaidas, daugeliu atvejų iki 100 proc. jų išmetamų teršalų kiekio.

Taigi, į kažką panašaus mes atsižvelgiame, ir, žinoma, tas pats galioja mums pereinant prie mažinimo 30 proc. Be to, jeigu pereisime prie 30 proc., tai reikš, kad Kopenhagoje sudarysime plataus užmojo susitarimą, – joje visos išsivysčiusios šalys prisiims panašius į Europos Sąjungos palyginamus taršos mažinimo tikslus, o besivystančios šalys imsis švelninamųjų veiksmų – visa tai sudarys vienodas sąlygas visam pasauliui. Tuomet mes turėsime palyginamus taršos mažinimo įsipareigojimus, kurie reikš, kad konkurencingumo problemos nebebus.

Klausimas Nr. 22, pateikė **Silvia-Adriana Ticau** (H-0301/09)

Tema: Priemonės investicijoms skatinti siekiant gerinti energijos vartojimo efektyvumą ir remti atsinaujinančių energijos šaltinių naudojimą

Europos aplinkos agentūra neseniai pateikė preliminarinius 2008 m. duomenis, susijusius su išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimu. Pagal statistinius duomenis, palyginti su 2007 m., 15 ES šalių išmetamas dujų kiekis sumažėjo 1,3 proc., o 27 ES šalyse – 1,5 proc. Tai rodo, kad padaryta didelė pažanga siekiant Kioto protokole numatytų tikslų, pagal kuriuos norima išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį iki 2012 m. sumažinti 8 proc., palyginti su 1990 metų, kurie laikomi atskaitiniais metais, lygiu.

Ar Komisija, atsižvelgdama į tai, kad galimybė sumažinti išmetamą CO₂ dujų kiekį atsirado visų pirma dėl pagerėjusio energijos vartojimo efektyvumo ir atsinaujinančių energijos šaltinių naudojimo transporto ir pastatų sektoriuose, taip pat pramonės sektoriuose, kuriuose vartojama daug energijos, galėtų nurodyti, kokių konkrečių priemonių ji numachiusi imtis siekdama užtikrinti, kad valstybės narės skatintų investicijas, skirtas energijos vartojimo veiksmingumui gerinti ir atsinaujinančių energijos šaltinių naudojimui remti?

Stavros Dimas, Komisijos narys. – (EL) Gerb. pirmininke, gerbiamoji Parlamento narė teisingai pabrėžė tebevykstantį padėties gerėjimą išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo srityje iš dalies dėl energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemonių ir didesnio atsinaujinančių energijos šaltinių naudojimo transporto ir gyvenamųjų namų sektoriuose.

Komisija norėtų atkreipti dėmesį, kad energijos vartojimo efektyvumas ir atsinaujinantys energijos šaltiniai praverčia ir kitiems politiniams tikslams, pvz., energijos tiekimo į Europos Sąjungą patikimumo didinimui, jos konkurencingumo didinimui, darbo vietų kūrimui ir piliečių gyvenimo lygio kėlimui.

Atsižvelgdama į visą šią naudą, Komisija toliau tobulina Europos Sąjungos teisės aktus ir programas šiame konkrečiame sektoriuje ir teikia finansinę paramą.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Įvertinę tai, kad iki 2020 m. yra 10 metų laikotarpis, kad mažinant šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisiją galima pasiekti reikšmingų rezultatų energijos vartojimo efektyvumo pastatuose ir transporto sektoriuje srityje ir kad esame ekonomikos krizės tarpinėje stadijoje ir žmonės praranda savo darbo vietas, turime pabrėžti, kad ekologinė ekonomika gali sukurti milijonus darbo vietų. Turime pasiūlyti konkrečius sprendimus konkrečioms situacijoms. Todėl tikiuosi, kad sprendimas bus toks: jūs, t. y. Europos Komisija, suvienysite jėgas su Parlamentu, ir tada galėsime rasti naujoviškus sprendimus investicijoms padidinti energijos vartojimo efektyvumo srityje. Parlamentas pasiūlė įdomius sprendimus: nuo 2014 m. padidinti Europos regioninės plėtros fondo proporciją, sukurti naują specialų fondą, pradedantį veikti nuo 2014 m., ir suteikti galimybę taikyti mažesnę PVM tarifą, atsižvelgiant į energijos vartojimo efektyvumą ir atsinaujinančių energijos šaltinių naudojimą. Galbūt jūs galėtumėte mums papasakoti apie tai daugiau.

Seán Kelly (PPE). – Paprastas klausimas: kaip, Komisijos manymu, valstybės narės turėtų subalansuoti didesnę atsinaujinančių energijos šaltinių naudojimą su būtinybe išlaikyti žemas elektros energijos kainas konkurenciniais tikslais?

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Kokiomis investicijų paskatomis reikėtų pasinaudoti siekiant paspartinti perėjimą prie atsinaujinančių energijos šaltinių privačiuose namų ūkiuose, o ne tik pramoninėse ir komercinėse įmonėse?

Stavros Dimas, Komisijos narys. – (EL) Gerb. pirmininke, atsakydamas į S. Kelly'o klausimą sakau, kad prekyba šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimais, kaip tikimasi, duos daug pinigų valstybių narių išdams, o priemonės, kurių gali imtis vyriausybės, apims tam tikros šių pinigų dalies panaudojimą siekiant paremti žmones, gaunančius mažus atlyginimus, arba žmones, prastai apsirūpinusius kuru. Todėl būdas ir pinigai yra, o ką jau kalbėti apie visa kita, todėl į S. Kelly'o klausimą galima atsakyti.

Naujoje Direktyvoje dėl atsinaujinančių energijos šaltinių reikalaujama, kad valstybės narės teiktų paramą ir pradėtų reformas administraciniu lygmeniu ir infrastruktūrose siekiant palengvinti atsinaujinančių energijos šaltinių plėtojimą. Kiekviena valstybė narė turi išsipareigoti iki 2020 m. pasiekti tam tikrus tikslus ir iki kitų metų birželio mėn. pateikti nacionalinių veiksmų atsinaujinančios energijos šaltinių srityje planą, kuriame būtų išanalizuota, kaip bus įvykdyti uždaviniai.

Direktyvos dėl pastatų energinio naudingumo persvarstymo klausimu Komisija taip pat išsipareigojo užtikrinti dar didesnę Bendrijos finansavimą ir pasiūlyti naują finansavimą, kad būtų galima palaikyti šios direktyvos įgyvendinimą. Komisija jau tiesiogiai finansuoja įvairius projektus, susijusius su energijos vartojimo efektyvumu ir atsinaujinančiais energijos šaltiniais, pvz.:

- daug mokslinių tyrimų ir taikomosios veiklos pastangų, grindžiamų mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros pamatine programa;

- 727 mln. EUR skiriama 2007–2013 m. laikotarpiui pagal programą „Pažangios energetikos Europa“ siekiant padėti pašalinti kliūtis vystyti atsinaujinančius energijos šaltinius, pagerinti verslo aplinką ir padidinti visuomenės sąmoningumą;

- daugiau nei 500 mln. EUR skiriama projektams, susijusiems su priekrantės vėjo jėgainėmis pagal Europos ekonomikos atgaivinimo programą, siekiant duoti impulsą privačiam investavimui į šį savitą sektorių;

- iniciatyva tvariajai energetikai finansuoti, kurią bendrai valdo Komisija ir Europos investicijų bankas, 2009 m. turi 15 mln. EUR biudžetą ir numatyta pritraukti lėšų iš kapitalo rinkų bei Marguerite fondo, t. y. Europos energetikos, kovos su klimato kašta ir infrastruktūros fondo, kurį valdo Europos investicijų bankas.

Be to, Komisija skatina valstybes nares naudoti didelę dalį pinigų, kuriuos galima gauti iš ES sanglaudos politikos fondų, kad būtų galima paremti projektus, susijusius su energijos vartojimo efektyvumu ir atsinaujinančiais energijos šaltiniais.

Klausimas Nr. 23, pateikė **Czesław Adam Siekierski** (H-0299/09)

Tema: Pagalba vystymuisi ekonomikos krizės metu

Ar dabartinės ekonomikos krizės laikotarpiu yra realių galimybių įgyvendinti specialias priemones siekiant teikti pagalbą šalims, kurios labiausiai nukentėjo dėl krizės? Šiuo atveju visų pirmą kalbama apie itin skurdžias vadinamojo trečiojo pasaulio šalis. Ar būtų įmanoma padidinti besivystančioms šalims skirta paramą? Jei dėl savo vidaus problemų, pvz., biudžeto lėšų trūkumo arba pernelyg trumpo laikotarpio, negalime to padaryti, kokių priemonių imamasi siekiant užtikrinti, kad būtų kuo greičiau panaudotos besivystančioms šalims jau skirtos lėšos? Ar įmanoma supaprastinti procedūrą, kurią taikant būtų galima būtų padidinti lėšas?

Karel De Gucht, Komisijos narys. – Savo kompetencijos srityje Komisija iki šiol greitai reaguodavo, kad padėtų išvengti pražūtingų socialinių pasekmių besivystančiose šalyse ir visų pirma mažiausiai išsivysčiusiose šalyse, kurių dauguma yra AKR šalys.

Šios priemonės apima išsipareigojimą dėl pagalbos laikymąsi ir naujų išteklių pritraukimą, veikimą priešingą ciklui kryptimi, pagalbos efektyvumo didinimą, ekonominės veiklos ir užimtumo palaikymą, žemės ūkio gaivinimą, investavimą į ekologinį augimą, prekybos ir privačių investicijų skatinimą, darbą kartu užtikrinant ekonomikos valdymą bei stabilumą ir labiausiai pažeidžiamų žmonių apsaugojimą besivystančiose šalyse.

Jau buvo taikyta konkretūs veiksmai ir procedūros siekiant paspartinti pagalbos teikimą. Pagal *ad hoc* „Pažeidžiamumo FLEX“ priemonę 500 mln. EUR bus pritraukti iš Europos plėtros fondo. Ši V-FLEX priemonė papildė Pasaulio banko ir TVF veiksmus ir bus skiriama labiausiai pažeidžiamoms šalims, nelabai gebančioms atsispirti išorės veiksniams, suteikiant joms skubią paramą siekiant padėti palaikyti prioritetines išlaidas, ypač socialiniuose sektoriuose.

Kadangi V-FLEX priemonei panaudojami anksčiau nepaskirstyti rezerviniai fondai, pagal ją teikiamas papildomas finansavimas labai pažeidžiamoms šalims. Be to, pagal turimą EDF FLEX mechanizmą 80 mln. EUR buvo pritraukta tam, kad būtų galima finansuoti šalis, kurių eksportas 2008 m. labai sumažėjo. Be to, šiuo metu vyksta šalims, finansuojamoms iš EB biudžeto, skirtos bendradarbiavimo strategijos tarpinė peržiūra, taip pat buvo paspartinta AKR šalių, finansuojamų iš Europos plėtros fondo, tarpinė peržiūra siekiant 2010 m. pradžioje iš naujo nustatyti ir pakoreguoti nacionalines strategijas ir asignavimus.

Nepaisant to, svarbu nepamiršti, kad plėtros politika ES viduje yra bendra kompetencija. Didžiausia atsakomybė už oficialios paramos vystymuisi (OPV) įsipareigojimų vykdymą tenka pačioms valstybėms narėms. Tvirtai tikiu, kad krizė neturėtų būti dingstis mūsų valstybėms narėms mažinti donorų pagalbą ir įsipareigojimus, todėl iš ES valstybių narių ir kitų šalių donorų primygtinai reikalausiu, kad jos toliau vykdytų įsipareigojimą užtikrinti žadėtą pagalbos lygį. Šiuo atveju mes labai viešai kontroliuojame valstybių narių OPV atlikdami metinį Monterėjaus tyrimą.

Remdamiesi informacija, surinkta iš valstybių narių, numatome bendrą ES oficialios paramos vystymuisi padidėjimą nuo 49 mlrd. EUR 2008 m. iki 53,4 mlrd. EUR 2009 m. ir 58,7 mlrd. EUR 2010 m. Tai taip pat reiškia, kad be papildomų valstybių narių pastangų siekiant įvykdyti savo individualius tikslus bendri 2010 m. tikslai nebus pasiekti. Be to, ši krizė taip pat parodė, kad mes turime stiprinti OPV teikimo mechanizmus, kaip teisingai nurodė gerbiamasis Parlamento narys.

Paryžiaus deklaracijoje ir Akros veiksmų darbotvarkėje nustatyta tarptautinė pagalbos veiksmingumo darbotvarkė dabar svarbesnė nei kada nors anksčiau. Šiais sunkiais ekonomikai laikais turime tam tikrą pareigą pasaulio neturtingiesiems – užtikrinti, kad mūsų pagalba vystymuisi būtų veiksmingai nukreipta. Aš asmeniškai ginsiu šį požiūrį lapkričio mėn. Vystymosi taryboje, o artimiausiomis savaitėmis pasaulinė finansų krizė bus mano svarbiausias politinis rūpestis.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Dėkoju jums už išaiškinimą. Ar ES neturėtų būti aktyvesnė tarptautiniu mastu? Aš galvoju apie tokias finansines institucijas kaip Tarptautinis valiutos fondas ir Pasaulio bankas, kurios turėtų būti lankstesnės nustatant pagalbos lygį ir suteikiant pagalbą krizės laikotarpiu. Kaip galėtume pašalinti mokesčių skirtumus ir užkirsti kelią įvairių įmonių neteisėtam pelno pervedimui iš neturtingų šalių? Galiausiai kaip galėtume sąžiningai liberalizuoti prekybinius mainus, kad tai būtų naudinga tiems, kurie verti pagalbos?

Franz Obermayr (NI). – (DE) Svarbu imtis tikslingų veiksmų siekiant suteikti tinkamą pagalbos sumą tinkamiems žmonėms tinkamu laiku, ypač laikais, kai trūksta išteklių. Todėl mano klausimas toks: kokios priemonės planuojamos ateičiai siekiant įvertinti ekonominės pagalbos veiksmingumą ir jos poveikį išreikšti skaičiais?

Karel De Gucht, Komisijos narys. – Kalbant pirmuoju klausimu, t. y. apie bendradarbiavimą su tarptautinėmis institucijomis – TVF ir Pasaulio banku, turiu pasakyti, kad mes glaudžiai bendradarbiaujame su šiomis institucijomis, pvz., dėl Pažeidžiamumo FLEX. Tiesą sakant, kaip tik kartu nustatėme šalis, kurios pirmiausia turėtų gauti naudos iš šios naujos priemonės.

Be to, mes ne kartą primygtinai reikalavome, kad šios institucijos suteiktų daugiau paskolų besivystančioms šalims ir kad iš 280 mlrd. JAV dolerių skolinimosi teisių sumos 8 mlrd. JAV dolerių patektų į besivystančias šalis. Taigi, manau, kad iš tikrųjų esame priekinėse pozicijose darant įtaką tarptautinėms institucijoms, kad jos laikytųsi šios krypties, ir Komisija, J. Almunia ir aš tokių pat pozicijų laikysimės spalio mėn. pradžioje Stambule vyksiančiame Pasaulio banko ir TVF susitikime.

Dėl antrojo klausimo aš tikrai manau, kad jis buvo mano pirmojo atsakymo tema. Aš išsamiai išdėsciau, kaip tai turėtų įvykti. Žinoma, esu pasirengęs tai pakartoti, tačiau prieitume prie to, kad ypatingą dėmesį turime skirti tinkamam pagalbos naudojimui.

Klausimas Nr. 24, pateikė **Fiorello Provera (H-0289/09)**

Tema: Afrikos demografija ir plėtros politika

Jungtinių Tautų tyrimo duomenimis, 2050 m. Afrikos žemyno gyventojų skaičius gali padvigubėti ir pasiekti du milijardus. Minėtaisiais metais Afrikoje bus dvigubai daugiau gyventojų nei Europos žemyne. Afrikoje vidutiniškai gimsta penki vaikai vienai moteriai, o Artimuosiuose Rytuose – 1,7, Europos Sąjungoje – 1,47.

Kokias priemones Komisija ketina pasiūlyti, taip pat ir ilgalaikės imigracijos ir aplinkos apsaugos politikos srityje, kad išorės santykių ir vystomojo bendradarbiavimo politika būtų derinama atsižvelgiant į šiuos duomenis?

Karel De Gucht, Komisijos narys. – Komisija pritaria gerbiamojo Parlamento nario susirūpinimui, kad gyventojų skaičiaus didėjimas Afrikoje ir ilgalaikis aukšto vaisingumo rodiklio poveikis galėtų nemažai padidinti našą Afrikos gamtiniais ištekliams ir prisidėti prie Afrikos žemyno vystymosi tendencijų nustatymo.

Vaisingumo rodikliai yra svarbi išsivalvotų dalykų dalis, nes pagal JT gyventojų pasiskirstymą bendras Afrikos gyventojų skaičius yra 8 proc. mažesnis nei būtų vaisingumo rodikliui likus 1970 m. lygio. Iš tikrųjų tikimasi, kad jos vaisingumo rodiklis iki 2050 m. sumažės netgi iki mažiau nei 2,5 proc. Žemyno miesto tipo dalyse sparčiai didėjanti vidurinė gyventojų klasė turi mažai vaikų, o jų vaisingumo rodiklis panašus į europiečių. Šie išsivalvoti dalykai – vienas iš pažadų, kurių davė šalys, pasiekusios politinį stabilumą ir išpūdingą ekonomikos augimą.

Žinodama apie šiuos sunkumus, Europos Komisija turi parengusi vystymosi politiką, kuria būtų siekiama kovoti su skurdu, skatinti darnų vystymąsi ir spręsti politines problemas siekiant padėti palaikyti stabilumą. Šioje srityje Komisija taip pat yra prisiėmusi išipareigojimų pagal strategiją, kurią 1994 m. patvirtino ir paskui 1999 m. persvarstė tarptautinė gyventojų ir vystymosi konferencija.

Strategijoje šeimos planavimo koncepcija buvo praplėsta iki seksualinės ir reprodukcinės sveikatos ir teisių koncepcijos. Joje daugiausia dėmesio skiriama žmogaus teisėms, teisių moterims suteikimui, investavimo į sveikatą ir švietimą svarbai ir visapusių reprodukcinės sveikatos priežiūros paslaugų teikimui visoms tomis, kurioms jų reikia. Moterų švietimas visų pirma turi poveikį jų reprodukcinėi elgsenai.

Daugeliu tyrimų buvo nustatytas švietimo ir vaisingumo tarpusavio ryšys; kai raštingumas didėja, vaisingumo rodikliai turi tendenciją mažėti. Pagal visas savo programas Komisija tikisi išipareigoti 2007–2013 m. skirti 1,7 mlrd. EUR švietimui; tiksliau kalbant, esame tvirtai išipareigoję kelti kolektyvinės ES pagalbos sveikatos sistemoms, užtikrinančioms visapusišką pagrindinių paslaugų aprėptį, – įskaitant reprodukcinę sveikatą, – lygį ir didinti veiksmingumą. Atsižvelgdama į tai – pagal ES TVT (Tūkstantmečio vystymosi tikslų) veiksmų darbotvarkę – ES išipareigojo papildomai 8 mlrd. EUR skirti sveikatai, iš jų 6 mlrd. EUR būtų skiriama Afrikai, jeigu bus įvykdyti visi su pagalba susiję išipareigojimai.

Siekiant pašalinti aplinkos problemų keliamą įtampą, nepaprastai svarbu užtikrinti, kad būtų tvarūs vietos pragyvenimo šaltiniai. Tai reiškia, kad reikia kovoti su dykumėjimu bei žemės degradacija ir didinti žemės ūkio našumą, sustabdyti per didelę biologinės įvairovės, miškų ir kitų gamtinių išteklių, įskaitant vandenynų ir vidaus vandenų išteklius, eksploataciją, galiausiai užtikrinti, kad klimato kaita neperžengtų tam tikrų ribų, ir padėti Afrikos gyventojams prisitaikyti prie klimato kaitos.

Komisija kartu su ES valstybėmis narėmis bendradarbiauja aplinkos integracijos strategijos klausimais siekdama užtikrinti, kad vystomojo bendradarbiavimo pastangos padėtų siekti šių tikslų. Į mūsų pasirengimą Kopenhagos aukščiausiojo lygio susitikimui klimato kaitos klausimu reikia žiūrėti atsižvelgiant į tai.

Šiuo metu ES dirba su Afrikos sąjunga ir kitomis regioninėmis organizacijomis padidindama jų gebėjimą spręsti aplinkos ir klimato kaitos problemas. Ji remia svarbias iniciatyvas siekdama pagerinti miškų valdymą, ypač pasinaudojant miškų teisėsauga, valdymu ir prekyba.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, mano klausimas buvo numatytas tokiam savitam aspektui nušviesti: kad pasaulio gyventojų skaičiaus didėjimas turi įtakos tiek žaliavų naudojimui, tiek taršai. Tačiau besivystančiose šalyse šis demografinis padidėjimas yra ypač didelis, o be to, jis turi socialinių ir ekonominių pasekmių. Mano klausimas: ar nebūtų galima besivystančioms šalims skirtos pagalbos politikos įgyvendinti atsižvelgiant į šeimos planavimo politiką, galbūt pasinaudojant NVO sistema?

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Įdomu tai, kad du trečdaliai Afrikos gyventojų gyvena tik aštuoniose ir penkiasdešimt trijų valstybių. Gyventojų pertekliaus Afrikoje problema aiškiai iškyla tik kai kurioms šalims. Kiek šie faktai turi įtakos Europos Sąjungos plėtros politikai?

Karel De Gucht, Komisijos narys. – Mes neturime konkrečios šeimos planavimo politikos, tačiau ji gali atsirasti ir atsiranda suinteresuotųjų vyriausybių prašymu. Daugybę motinų mirčių lemia nėštumo nutraukimas netinkamomis sąlygomis. Komisija taip pat palaikys šias programas šalyse, kuriose pagal teisės aktus leidžiama nutraukti nėštumą. Taigi, imtis ar nesiimti šių priemonių iš tikrųjų priklauso nuo suinteresuotųjų šalių.

O dėl antro klausimo turiu pasakyti, kad jeigu pasižiūrėtumėte į Afrikos žemyną ir gimstamumo rodiklius, kaip aiškinau savo įžanginėje dalyje, pastebėtumėte aiškų ekonominio vystymosi, urbanizacijos laipsnio ir vaisingumo rodiklio ryšį. Tai nėra naujas reiškinys. Tai pastebime viso pasaulio visose šalyse. Kas nors gali tikėtis, kad vykstant visuotinei urbanizacijai ir, tikimasi, didėjant augimo skaičiams vaisingumo rodiklis galėtų sumažėti. Tai būdinga ne tik, kaip mano gerbiamasis Parlamento narys, tam tikroms šalims. Tai greičiau yra reiškinys, susijęs su suinteresuotosios šalies vystymusi.

Klausimas Nr. 25, pateikė **Jim Higgins** (H-0274/09)

Tema: ES ir Kolumbijos derybų dėl laisvosios prekybos susitarimo sustabdymas

Ar Komisija, atsižvelgdama į tai, kad esama akivaizdžių įrodymų, jog Kolumbijoje tebežudomi aktyvūs profsajungų veikėjai, ir ypač į tai, kad 2008 m. tokių žudymo atvejų skaičius padidėjo 25 proc., yra pasirengusi rekomenduoti sustabdyti ES ir Kolumbijos derybas dėl laisvosios prekybos susitarimo?

Catherine Ashton, Komisijos narė. – Europos Sąjungos santykių su Kolumbija srityje didžiausias prioritetas teikiamas žmogaus teisių apsaugai. Todėl mes labai atidžiai stebime padėtį Kolumbijoje.

Mes gerai žinome apie sunkumus, su kuriais Kolumbijoje susiduria profesinių sąjungų vienijimosi judėjimas, ir tebevykstančius profesinių sąjungų vadovų bei narių žudymus ir grasinimus jiems.

Mes žinome tai iš savo informacijos šaltinių, iš tarptautinių sutarties institucijų skelbiamų ataskaitų ir pareiškimų, taip pat iš mūsų pačių diskusijų su institucijomis, kaip antai Europos profesinių sąjungų konfederacija.

Lieka nemažai nerimo, susijusio su veiksmingu Tarptautinės darbo organizacijos pagrindinių konvencijų taikymu šalyje. Mes nuolatos raginame vyriausybę dėti daugiau pastangų siekiant apsaugoti labiausiai pažeidžiamas gyventojų grupes ir ištirti visus žmogaus teisių pažeidimus bei nubauti už juos.

Paskutinis pasikėsinimas į žmogaus teisių gynėjus ir profesinių sąjungų narius buvo ES trejeto ambasadorių demaršų Bogotoje tema, taip pat šis klausimas buvo iškeltas neseniai įvykusiuose Europos Sąjungos ir Kolumbijos pareigūnų aukšto lygio susitikimuose.

Be to, mes su Kolumbijos vyriausybe neseniai pradėjome dvišalį dialogą žmogaus teisių klausimais, kurį vykdančiam numatomas kanalas reguliariau ir labiau sistemingam apsisiekimui informacija ir patirtimi žmogaus teisių srityje, taip pat bus padėta daryti įtaką techniniam bendradarbiavimui.

Be to, mes stengiamės į planuojamą daugiašalį prekybos susitarimą įtraukti papildomų garantijų, kad Kolumbijoje būtų paspartintas pagrindinių darbo ir aplinkosaugos konvencijų, kaip darnaus vystymosi skyriaus dalies, įgyvendinimas. Mes taip pat siūlome, kad pilietinės visuomenės institucijos kontroliuotų darbo įstatymų įgyvendinimą. Tikimės, kad taip susitarimas padės pagerinti darbininkų teisių aktyvistų padėtį Kolumbijoje.

Jim Higgins (PPE). – Žinau, kad žmogaus teisės – svarbus prioritetas, todėl negaliu suprasti, kodėl Europos Sąjunga, kuri didžiuojasi pasaulyje esanti lydere žmogaus teisių srityje, turėtų galvoti apie prekybos susitarimą su tokiu režimu kaip Kolumbijos režimas.

Nuo 2009 m. sausio mėn. pradžios buvo nužudyti dvidešimt septyni profesinių sąjungų nariai. Šie skaičiai savaime iškalbingi, o praeityje buvo įrodyta, kad geriausias būdas žiniai perduoti – nubauti šias šalis ekonomiškai, kaip buvo padaryta sankcijų Pietų Afrikai atveju.

Tikrai tikiu, jog turėtume išsiųsti savo delegaciją į Kolumbiją, kad ji tiesiogiai išsiaiškintų tikrąją padėtį, o ne vykdyti dialogą su Kolumbija. Ten vietoje turėtų būti mūsų žmonių ir turėtume sustabdyti bet kokias prekybos derybas su Kolumbija iki to momento, kai įsitikinsime, kad ten žmogaus teisių padėtis yra tokio pat lygmens kaip kitose pasaulio šalyse.

David Martin (S&D). – Man labai malonu, kad J. Higgins uždavė klausimą. Jis visiškai teisingai apibūdino padėtį, o jūs, Komisijos narys, dabar pripažįstate šio atvejo faktus.

Ar įvertinusi tai Komisija, pirma, sustabdys savo BLS+ susitarimą su Kolumbija ir, antra, sustabdys mūsų derybas dėl laisvosios prekybos susitarimo, kol iš Kolumbijos vyriausybės gausime garantijas, kad toje šalyje profesinių sąjungų nariai, žmogaus teisių aktyvistai ir kiti gali laisvai užsiimti savo veikla?

Catherine Ashton, *Komisijos narė*. – Esu dėkinga abiem ir suprantu, kodėl jų jausmai tokie aistringi ir stiprūs. Nesu įsitikinusi, kad sustabdžius derybas būtų pasiekta tai, ką norėtų pasiekti gerbiamieji Parlamento nariai. Mano manymu, turėtume daryti štai ką: tęsti dialogą ir toliau siekti įtraukti į mūsų diskusijas ir, dar svarbiau, į mūsų susitarimus visišką garantiją pagal nuostatas, kurių tikisi gerbiamieji Parlamento nariai.

Aš pasirinkau būtent tokį požiūrį. Skubu pridurti, jog tai nereiškia, kad nekviečiau tų, kurie jau įkalbinėjo mane tęsti bendradarbiavimą su jais siekiant užtikrinti, kad mes laikytumėmės teisingų nuostatų, ir, žinoma, svarstau tai, tačiau šiuo metu esu pasirinkusi tokią veiksmų eigą.

Klausimas Nr. 26, pateikė **Georgios Papastamkos** (H-0261/09)

Tema: Tarptautinės prekybos atgaivinimas

2008 m. pastebimai sulėtėjo tarptautinės prekybos augimo tempai, 2009 m. ji toliau mažėja ir prekybos lėtėjimo mastas yra daug didesnis, negu pats ekonominis nuosmukis. Europos Taryba (2009 m. kovo 19–20 d. Briuselyje) pripažindama, kad laisva ir sąžiningą prekybą yra pagrindinis pasaulio ekonomikos atkūrimo veiksnys, paragino nedelsiant užbaigti dvišales prekybos derybas ir PPO Dohos plėtros darbotvarkę.

Ar Komisija galėtų pateikti šią informaciją:

Kokių ji ėmėsi prekybos finansavimo iniciatyvų? Kokios pažangos pasiekta per vykstančias derybas dėl prekybos susitarimų ir kokios priemonės numatytos siekiant suaktyvinti ES užsienio prekybos srautus?

Catherine Ashton, *Komisijos narė*. – Be abejo, reikia pripažinti, kad krizė ypač smarkiai pakenkė tarptautinei prekybai. Pasaulio prekybos organizacijos sekretoriatas apytikriai apskaičiavo, kad 2009 m. pasaulinė prekyba sumažės 10 proc.: 14 proc. sumažėjimas bus išsivysčiusiose šalyse, o 7 proc. sumažėjimas teks sparčiai augančios ekonomikos šalims. Tam reikia toli siekiančių atsakomųjų veiksmų, todėl mes kaip tik tai darome prekybos finansų, daugiašalių derybų ir dvišalių susitarimų srityse.

Kartu su valstybėmis narėmis turime imtis daugelio svarbių veiksmų siekdami padidinti galimybę gauti lėšų prekybai. Kai komercinės šalys nebenorėjo arba nebegalėjo suteikti eksporto finansų garantijų, valstybės narės įsitraukė į tai per eksporto kreditų agentūras.

Kalbant apie trumpalaikį draudimą reikia pasakyti, kad jis buvo palengvintas Komisijos sprendimu dėl laikino tokios paramos teikimo sąlygų palengvinimo. Be to, mes sutikome laikinai palengvinti EBPO taisykles, taikomas vidutinės trukmės ir ilgalaikių kreditų draudimui.

Daugiašaliu lygmeniu tvirtai pritariame išipareigojimams, kuriuos atsižvelgdamos į Didįjį dvidešimtuką (G20) prisiėmė nacionalinės kredito agentūros, – užtikrinti pakankamą vyriausybės eksporto draudimo apimtį, kai jo reikia, – ir taip pat palaikome daugiašalių finansavimo organizacijų veiksmus siekiant suteikti galimybę pasinaudoti naujais prekybos finansavimo mechanizmais arba padidinti turimų mechanizmų paketą.

Norėdami užtikrinti eksporto konsolidavimą ir padidinimą, toliau tęsiame įvairias prekybos derybas, kuriose dalyvaujame. Gerbiamieji Parlamento nariai žino, kad daugiašaliame fronte prioritetą yra ir lieka plataus užmojo, subalansuotas ir visapusiškas Dohos derybų raundo, kuris duotų didžiulę naudą pasaulio ir, žinoma, Europos ekonomikai užbaigimas.

Naujajame Delyje neseniai vykęs susitikimas, kuriame dalyvavau, suteikė mums naujos politinės energijos: jis kartu su artėjančiu Didžiojo dvidešimtuko (G20) aukščiausiojo lygio susitikimu, kuris vyks Pitsburge, sudarys sąlygas 2010 m. užbaigti sandėrį.

Mes raginame artimiausiais mėnesiais realiai tartis su pagrindiniais Pasaulio prekybos organizacijos partneriais siekiant pasistūmėti į priekį derybose dėl priemonių paketo, dėl kurio iki šio momento buvo preliminarai tariamasi, pagrindo. Kaip Parlamento nariai žino, mes siekiame sudaryti nemažai su tuo susijusių dvišalių susitarimų.

Georgios Papastamkos (PPE). - (EL) Gerb. pirmininke, daugelis spaudžiamų ekonomikos krizės valstybių įgyvendina priemones savo vidaus pramonei pagyvinti. Naujausias pavyzdys – JAV Prezidento Baracko Obamos sprendimas nustatyti muitų mokestį padangų importui iš Kinijos.

Ar Komisija įvertino mūsų trečiųjų šalių prekybos partnerių politikos, pvz., „Pirk amerikietišką prekę“ arba „Pirk kiniską prekę“ kampanijų, poveikį Europos eksportui?

Catherine Ashton, Komisijos narė. – Aš iš tikrųjų diskutavau su Jungtinėmis Valstijomis ir Kinija, iš kurios grįžau praėjusią savaitę, kad „Pirk amerikietišką prekę“ ir „Pirk kinišką prekę“ – dvi labai skirtingos programos; bent jau apie tai buvau patikimai informuota. Aš labai rūpestingai perskaičiau programai „Pirk amerikietišką prekę“ skirtus teisės aktus. Man daug labiau rūpi, kaip tai įgyvendina atskiros Jungtinių Valstijų valstijos, nei tai, ką jos iš tikrųjų sako.

„Pirk kinišką prekę“ – kitoks pasiūlymas. Mane iš dalies nuramino tai, kad prekybos ministras Chen Deming ir ministro pirmininko pavaduotojas Tang Jiaxuan praėjusią savaitę man pasakė apie programos tikslą ir apie tai, kaip būtų elgiamasi su Europos verslo įmonėmis, tačiau lieku budri, stengdamasi užtikrinti, kad Europos verslas nenukentėtų nei tiesiogiai, nei netiesiogiai.

Kalbant apie dabartinę nuomonę dėl padangų, kurią, mano manymu, mini gerbiamasis Parlamento narys, turiu pasakyti, kad šiuo metu mes kaip tik stebime, norėdami tiksliai pamatyti, kas įvyks. Gerbiamasis Parlamento narys yra teisus, bandydamas atkreipti dėmesį į tai kaip svarbią sritį, nuo kurios reikia nenuleisti akių ir stebėti, kas įvyks, todėl aiškiai esu patenkinta, galėdama palaikyti ryšį šiuo klausimu.

Pirmininkas. – Bijau, kad nedalyvaujant C. Moraesui klausimas Nr. 27 atkrenta.

ENKlausimas Nr. 28, pateikė **Liam Aylward** (H-0279/09)

Tema: Prekyba Europos jautienos ir ėrienos produktais

Kokių priemonių ėmėsi Europos Sąjunga, siekdama padėti parduoti Europos jautienos ir ėrienos produktus trečiojoje šalyje, ir ar Europos Komisija ketina pateikti naujų iniciatyvų, siekdama palengvinti šį procesą?

Catherine Ashton, Komisijos narė. – Mes aktyviai dirbame mėgindami pašalinti labai sudėtingas esmines sanitarines kliūtis ir taip padėti organizuoti Europos produktų, pvz., airiškos jautienos ir ėrienos, pardavimą. Šiuo atžvilgiu Patekimo į rinką strategija, visų pirma 2007 m. pradėta įgyvendinti Patekimo į rinką partnerystė, – svarbiausia Komisijos darbo dalis. Pagal Patekimo į rinką strategiją nustatoma tvirtesnė Komisijos, valstybių narių ir verslo įmonių partnerystė siekiant pagerinti kliūčių nustatymo, analizavimo, išdėstymo pagal prioritetus ir šalinimo darbą.

Šios strategijos specifiškumas tas, kad ji vykdoma pasinaudojant tinkamu įvairių prekybos politikos priemonių deriniu. Tai reiškia daugiašalių ir dvišalių kanalų naudojimą ir ilgalaikės politikos priemonių oficialesnės aplinkos papildymą politiniais kontaktais ir bendra prekybos diplomatija.

Pastaraisiais metais mes dėjome gerokai daugiau pastangų, susijusių su šiuo patekimu į rinką, taip pat turime keletą sėkmingų pavyzdžių, įrodančių, kad einame teisinga kryptimi. Pvz., mums pavyko apsiriboti keliomis šalimis ir panaikinti ES mėsos eksporto draudimą dėl 2008 m. gruodžio mėn. Airijoje įvykusio incidento – užteršimo dioksinu ir PCB, taip pat neseniai mums pavyko atidaryti Saudo Arabijos, Jordanijos ir Filipinų rinkas ES jautienos importui ir kartu su Egiptu ir Izraeliu prekybos požiūriu palankiau traktuoti tam tikras SPS problemas.

Mes toliau atkakliai laikomės kitokių lygių su tokiais šalimis kaip Indonezija, Malaizija ir Korėja, kad priverstume jas visiškai suderinti savo teisės aktus su SPS susitarimo ir Pasaulio gyvūnų sveikatos organizacijos tarptautinių standartų reikalavimais. Mes paprašėme ES jautieną prekiaujančias verslo įmones išdėstyti konkrečius savo rūpesčius ir pateikti pasiūlymus, kaip galėtume pašalinti kliūtis pagrindinėse rinkose. Tai neseniai sulaukė labai teigiamų atsiliepimų, o Airijos verslo asociacijos surengtas pristatymas padės mums nustatant prioritetus ir tęsiant savo darbą.

Liam Aylward (ALDE). – Gal galiu Komisijos narės paklausti, ar ji nenorėtų pagalvoti apie nuodugnų ir visišką maisto produktų skatinimo biudžeto persvarstymą? Jis naudojamas nuo praėjusio amžiaus aštuntojo dešimtmečio, yra labai varžantis ir jį reikia reformuoti. Be to, ar Komisijos narė sutiktų, kad Europos Sąjungos maisto sektoriaus konkurencingumo padidėjimas padėtų Europos Sąjungai įveikti ekonomikos nuosmukį?

Seán Kelly (PPE). – Puikiai žinoma, kad Europos jautienos ir ėrienos produktai atitinka aukščiausius standartus. Kokių priemonių Komisija imasi (jei kokių nors imasi) siekdama paraginti arba pareikalauti panašius standartus taikyti prekybos partneriams, ypač veikiantiems Brazilijoje?

Catherine Ashton, Komisijos narė. – Pirmiausia nesu susipažinusi su konkrečia sritimi, kurią minėjo gerbiamasis Parlamento narys, todėl, jei galiu, jam apie tai atsakysiu raštu.

Tačiau visiškai sutinku su klausimu apie pramonės vertę ir svarbą Europos Sąjungai ir prekybai. Iš tikrųjų tai yra sritis, į kurią turime vis dažniau pažvelgti ir sutelkti dėmesį. Labai glaudžiai bendradarbiauju su

Komisijos nariu Fischeriu Boeliu, kai tikrinu prekybos susitarimus, siekdama įsitikinti, kad mūsų susitarimų žemės ūkio dalyje nurodomos tikrosios stipriosios savybės ir tikrosios galimybės. Tikiuosi, kad vykstant mūsų deryboms gerbiamasis Parlamento narys pastebės, kad susitarimai daugiau verti, negu mes įvertiname.

Abipusės naudos principo požiūriu mes deramės su trečiųjų šalių pareigūnais ir juos mokome suprasti, kokia yra ES sistema, kad jie vis labiau pasitikėtų apsaugos lygiais, kurie taikomi ES vartotojams ir taip pat jų vartotojams.

Mes primygtinai reikalaujame, kad trečiosios šalys gerbtų savo tarptautinius įsipareigojimus, ypač Pasaulio prekybos organizacijos SPS susitarimą, siekdami užtikrinti, kad nustatydamos savo reikalavimus jos laikytųsi tarptautinių standartų arba savo reikalavimus grįstų mokslu.

Klausimas Nr. 29, pateikė **Bernd Posselt** (H-0272/09)

Tema: Aplinkos teršimas išgaunant rudąją anglį Čekijoje ir Vidurio Vokietijoje

Kaip Komisija vertina tai, kad kasant atviruoju būdu rudąją anglį ar dėl rudosios anglies jėgainių veiklos teršiama aplinka Čekijos Respublikoje ir Vidurio Vokietijoje, ir kaip ji, atsižvelgdama į saugos aspektą, vertina veiklos nutraukimo ar gamtinio atkūrimo planų įgyvendinimą?

Stavros Dimas, Komisijos narys. – (EL) Gerb. pirmininke, žala aplinkai, padaryta išgaunant ir naudojant rudąsias anglias elektrinėse, yra problema, tinkamai sprendžiama pagal Bendrijos teisės aktus.

Pagal Kasybos atliekų direktyvą ūkio subjektai, perdirbantys kalnakasybos atliekas, turi turėti leidimą, į kurį įeitų atliekų tvarkymo planas bei infrastruktūrų uždarymo ir atkūrimo planas. Šie ūkio subjektai turi suteikti finansinę garantiją, kuri padengtų žemės atkūrimo išlaidas.

Direktyvoje keliama sąlyga, kad tikrinimus turi atlikti kompetentingos institucijos, ir numatomi įsipareigojimai, susiję su oro, vandens ir žemės taršos prevencija. Direktyva naujiems įrenginiams taikoma nuo 2008 m. gegužės mėn. Įrenginiams, kurie jau veikia, pagal direktyvą iki 2012 m. gegužės mėn. turi būti gaunamas leidimas.

Iki 2012 m. vidurio valstybės narės taip pat turi parengti apleistų ir jau neeksploatuojamų įrenginių, kurie daro arba gali daryti žalą aplinkai, sąrašą.

Į Europos Sąjungos reguliavimo sistemą taip pat įeina kitos direktyvos, pvz., IPPC direktyva ir Didelių kurą deginančių įrenginių direktyva. Kalbant apie atsakomybę už aplinką reikia pasakyti, kad Žemės direktyva buvo pateikta Tarybai, tačiau nepajudėjo iš vietos. Iš direktyvų neabejotinai svarbiausia IPPC direktyva, kurioje reikalaujama, kad dideli kurą deginantys įrenginiai gautų leidimą geriausios turimos patirties taikymo pagrindu.

Didelių kurą deginančių įrenginių direktyva kartu nustatomos ribinės išmetamų teršalų vertės svarbiausiems atmosferos teršalams. Jeigu įrenginys nustoja veikti, IPPC reikalaujama, kad ūkio subjektas imtųsi priemonių siekiant išvengti bet kokios užteršimo rizikos ir atkurti teritoriją.

Ši teisinė sistema užtikrina aukštą aplinkos apsaugos lygį galimos rudosiomis anglimis kūrenamų įrenginių padarytos žalos aplinkai atveju.

Dabar įrenginių uždarymo klausimas bus sprendžiamas atsižvelgiant į tai, ar įrenginiai atitinka teisės aktuose įtvirtintus reikalavimus.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Dėkoju jums už tikslų ir išsamų atsakymą. Tačiau aš taip pat klausiau konkrečiai apie pasienio rajonus, kitaip tariant, Vokietijos ir Čekijos, Vokietijos ir Lenkijos, Lenkijos ir Čekijos pasienio rajonus. Turime daug tokių atvejų šiuose rajonuose. Noriu paklausti: ar jūs manote, kad atitinkamos valstybės pakankamai bendradarbiauja, ir ar Komisija teikia paramą tarpvalstybinėms priemonėms šiose rajonuose, visų pirma kaip regioninių programų dalį?

Stavros Dimas, Komisijos narys. – (EL) Gerb. pirmininke, pirmiausia yra numatyta įvairių finansavimo šaltinių tiek Čekijai po 2007 m., tiek Vokietijai. Žinoma, taip pat turiu jums priminti, kad kartu su praėjusių metų gruodžio mėn. patvirtintu energetikos ir klimato teisės aktų paketu bus pakankamai pinigų iš prekybos šiltnamio efektą sukeliančių dujų taršos leidimais sistemos – tarša pagal pasiektą susitarimą būtų sumažinta 50 proc. kovai su klimato kaite ir kitiems tikslams.

Tai reiškia, kad įrenginiai, ypač atviri rudųjų anglių gavybos įrenginiai, pagal apibrėžtį žaloja aplinką ir gamtą ir yra susiję su įvairiomis problemomis, kurių padaro ne tik natūraliai žemės būklei, bet ir vandeniui dėl kitų teršalų ir, kaip žinome, dėl didelio anglies dioksido kiekio susidarymo, nes rudosios anglys šiuo požiūriu yra blogiausias kuras. Pagal skalę nuo vieno iki dešimties šis kuras galbūt yra vienas blogiausių anglies dioksido emisijos požiūriu. Noriu pasakyti, kad pinigai taip pat gali būti gaunami iš prekybos taršos leidimais, todėl, kiek tai visų pirma yra susiję su Vokietija, turiu pasakyti, kad taršos leidimais prekiaujama netgi tada, kai mes kalbame. Todėl pinigų yra ir iš šio šaltinio. Tačiau, be to, turiu pasakyti, kad numatytas Bendrijos finansavimas, kuris taip pat gali padėti atkurti dėl gavybos veiklos sužalotą aplinką.

Pagal 2000–2006 m. laikotarpio regionines veiklos programas finansuojami projektai, kuriais siekiama atkurti teritorijas, kurioms labai pakenkė rudųjų anglių gavyba tam tikrose buvusios Rytų Vokietijos federalinėse žemėse, pvz., Saksonijoje, Saksonijoje-Anhalte ir Tiuringijoje. Nustatyta, kad tokia parama gali būti tęsiama atitinkamuose 2007–2013 m. laikotarpio programavimo dokumentuose.

Kalbant apie Čekiją reikia pasakyti, kad pagal 2007–2013 m. laikotarpio Šiaurės Vakarų regioninės veiklos programą finansuojami veiksmai, kuriais siekiama atgaivinti ir atkurti apleistas gavybos teritorijas. Veiklos programoje „Aplinka“ taip pat numatomas, kaip vienas iš jos prioritetų, apleistų gavybos teritorijų atkūrimas ir, žinoma, ne tik šalių, bet ir regioninių organizacijų bendradarbiavimas, naudingas abiem šalims.

Pirmininkas. – Atsakymai į klausimus, į kuriuos nebuvo atsakyta dėl laiko stokos, bus pateikti raštu (žr.priedą).

Tuo baigiama klausimų valanda.

13. Kito posėdžio darbotvarkė (žr. protokolą)

14. Posėdžio pabaiga

(Posėdis baigtas 20.00 val.)